

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2001

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Θ'

Τετάρτη 11 Ιουλίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 11 Ιουλίου 2001, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.50' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 10 Ιουλίου 2001 εξουσιοδότηση του Τμήματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της Η' συνεδριάσεώς του, της 10ης Ιουλίου 2001 σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Επαγγελματίες Οπλίτες και άλλες διατάξεις»). Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας: «Τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων που αφορούν στην επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και των πιστωτικών ιδρυμάτων, ρυθμίσεις Ε.Υ.Α.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις».

Θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία στα άρθρα 29 και 31 του νομοσχεδίου.

Συμφωνείτε να γίνουν μαζί οι δύο ψηφοφορίες;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Τμήμα συμφώνησε.

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κ. Ανδρέας Λοβέρδος από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Κώστας Καρράς από τη Νέα Δημοκρατία.

Οι δεχόμενοι τα άρθρα λένε «ΝΑΙ» και οι μη δεχόμενοι τα άρθρα λένε «ΟΧΙ».

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς. Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους συναδέλφους να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά ενενήντα τέσσερις) Βουλευτές.

«ΝΑΙ» εψήφισαν πενήντα ένας Βουλευτές.

«ΟΧΙ» εψήφισαν σαράντα τρεις (43) Βουλευτές.

Απόντες έξι Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας.

Ονομαστική Ψηφοφορία

στα άρθρα 29 και 31

Από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Αλαμπάνος Δημήτριος	+	
Ανθόπουλος Ιωάννης	+	
Αποστολίδης Λουκάς	+	
Αρσένη Μαρία	+	
Βρεττός Κωνσταντίνος	ΑΠΩΝ	
Γείτονας Κωνσταντίνος	+	
Γερανίδης Βασίλειος	+	
Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+	
Γιαννακόπουλος Ιωάννης	+	
Γικόνोगλου Μόσχος	+	
Γκεσούλης Νικόλαος	+	
Δαμιανάκης Ευτύχιος	+	
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
Ζαμπουνίδης Νικόλαος	+	
Ζήση Ροδούλα	+	
Θεοδώρου Χρήστος	+	
Θωμόπουλος Ιωάννης	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Κατσάνεβας Θεόδωρος	+	
Κατσιλιέρης Πέτρος	+	
Κοντομάρης Ευτύχιος	+	
Κουράκης Ιωάννης	+	
Κρεμαστινός Δημήτριος	+	
Κρητικός Παναγιώτης	+	
Κωνσταντίνου Φλώρος	+	
Λιτζέρης Δημήτριος	+	
Λοβέρδος Ανδρέας	+	
Λουκάκης Εμμανουήλ	+	
Λωτίδης Λάζαρος	+	
Μαγκριώτης Ιωάννης	+	
Μαλέσιος Ευάγγελος	+	
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	
Παπαδέλλης Φραγκλίνος	+	
Παπαδήμας Λάμπρος	+	
Παπούλιας Κάρολος	+	
Σαλαγιάννης Νικόλαος	+	
Σγουρίδης Παναγιώτης	+	

Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος	+
Σκουλάκης Εμμανουήλ	+
Παπαηλίας Ηλίας	+
Λεβονιάννης Νικόλαος	+
Στολίδης Σωτήριος	+
Σπυριούνης Κυριάκος	+
Σφυρίου Κοσμάς	+
Τσακλίδης Ιωάννης	+
Τσερτικίδης Παντελής	+
Τσιόκας Θεοχάρης	+
Τσουκάτος Θεόδωρος	+
Φασούλας Παναγιώτης	+
Φλώρος Νικόλαος	+
Φούρας Ανδρέας	+
Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+

Από τη Νέα Δημοκρατία

Αναγνωστόπουλος Θεόδωρος	+
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+
Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+
Δαϊλάκης Σταύρος	+
Δημοσχάκης Θεοφάνης	+
Κακλαμάνης Νικήτας	+
Καλαντζής Γεώργιος	+
Καλογιάννης Σταύρος	+
Καλός Γεώργιος	+
Μπενάκη – Ψαρούδα Άννα	+
Καρράς Κώστας	+
Κασσίμης Θεόδωρος	+
Κατσαρός Νικόλαος	+
Κατσιγιάννης Αθανάσιος	ΑΠΩΝ
Κούβελας Σωτήριος	+
Κωστόπουλος Δημήτριος	+
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+
Λέγκας Νικόλαος	+
Λεονταρίδης Θεόφιλος	+
Λιάπης Μιχαήλ	+
Λυμπερακίδης Λεωνίδας	ΑΠΩΝ
Μπαρμπαγιάννης Βασίλειος	+
Μπέζας Αντώνιος	+
Παναγιωτόπουλος Γεώργιος	+
Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος	+
Παπαδημητρίου Έλσα	+
Παπαδόπουλος Σταύρος	+
Παπαληγούρας Αναστάσιος	+
Παπανικολάου Ελευθέριος	+
Πάππας Βασίλειος	+
Παυλίδης Αριστοτέλης	+
Παυλόπουλος Προκόπιος	+
Πετραλιά - Πάλλη Φάνη	+
Πολύζος Ευάγγελος	+
Σαλαγκούδης Γεώργιος	+
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος	ΑΠΩΝ
Τατούλης Πέτρος	+
Τσιτουρίδης Σάββας	+
Χαϊτίδης Ευγένιος	+
Χωματάς Ιωάννης	+
Ψωμάδης Παναγιώτης	+

Από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας

Σκοπελίτης Σταύρος	+
Γκατζής Νικόλαος	+
Τζέκης Άγγελος	+

Από το Συνασπισμό της Αριστεράς και της Προόδου

Κουβέλης Φώτης	+
Ξηροτύρη – Αικατερινάρη Ασημίνα	+

Από τους Ανεξάρτητους

Καρατζαφέρης Γεώργιος	ΑΠΩΝ
Κεδίκογλου Βασίλειος	ΑΠΩΝ

«ΝΑΙ»	51
«ΟΧΙ»	43
Απόντες	6
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ	94

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ**ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ»**

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, το άρθρο 29 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Το άρθρο 31 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 32 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 33;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 33 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 34;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 34 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 35 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, το άρθρο 35 έγινε δεκτό όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Το άρθρο 36 έχει αποσυρθεί. Το άρθρο 37 αναριθμείται σε άρθρο 36.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νέο άρθρο 36;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, το νέο άρθρο 36 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση των τροπολογιών.

Πρώτη είναι η υπ' αριθμόν 573/2-7-2001, «ρύθμιση θεμάτων σχετικά με τη λειτουργία των Ειδικών Υπηρεσιών οι οποίες είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση και εφαρμογή των υπηρεσιακών προγραμμάτων γενικού πλαισίου στήριξης».

Θέλει κανείς συνάδελφος το λόγο επ' αυτής της τροπολογίας;

Ουδείς.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με αριθμό 573/2-7-2001;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, η τροπολογία με αριθμό 573/2-7-2001 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της τροπολογίας με αριθμό 578/3-7-2001, «ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τις δραστηριότητες των πιστωτικών ιδρυμάτων».

Θέλει κανείς κύριος συνάδελφος το λόγο επ' αυτής της τροπολογίας;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν προλάβω να μιλήσουμε για την προηγούμενη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να παρακολουθείτε την συνεδρίαση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σήκωσα το χέρι από εκεί, την ώρα που μιλούσατε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κύριε Παυλόπουλε, υποτίθεται ότι συνεδριάζει η Βουλή.

Κύριε Παυλόπουλε, εγώ ρώτησα το Τμήμα αν θέλει κανείς το λόγο. Δεν ζήτησε κανείς το λόγο.

Επί της τροπολογίας με αριθμό 578/3-7-2001 θέλει κανείς το λόγο;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς συμφωνούμε μ' αυτήν την τροπολογία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κυρία Αικατερινάρη, έχετε το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, για την πρώτη τροπολογία η οποία δίνει περισσότερες δυνατότητες στην ΜΟΔ Α.Ε. ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Αικατερινάρη, έχει ψηφιστεί η πρώτη τροπολογία. Τώρα, συζητούμε τη δεύτερη τροπολογία, για τη ρύθμιση θεμάτων σχετικά με τις δραστηριότητες των πιστωτικών ιδρυμάτων.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, επιμένω όπως και ο κ. Παυλόπουλος γιατί προσπαθούσα να ζητήσω το λόγο. Δεν πρόλαβα όμως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας ερωτώ και παρακαλώ να παρακολουθείτε τις συνεδριάσεις για να είμεθα όλοι εντάξει και το Πρόεδρείο και τα μέλη του Τμήματος.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εσείς δεν με είδατε όταν ζήτησα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας ερωτώ: Επί της τροπολογίας 578/3-7-2001 θέλετε να μιλήσετε;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Για ποια τροπολογία; Με ποιο νούμερο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Για πέμπτη φορά αναφέρω: Για την τροπολογία 578/3-7-2001.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα κάνω χρήση αυτής της τροπολογίας μιας και αναφέρεται στο πιστωτικό σύστημα των τραπεζών για να κάνω μια επίσημη καταγγελία σήμερα μέσω της Βουλής. Ζητούμε την συμπαράσταση του Τμήματος, διότι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα σας παρακαλέσω για το εξής πριν προχωρήσετε. Καλά κάνετε και το είπατε από πριν, γιατί δεν ξέρω τι θα πείτε. Συχνά εδώ, στο Τμήμα μάλιστα Διακοπής, αντί να κάνουμε νομοθετικό έργο, ασκούμε κοινοβουλευτικό έλεγχο. Αυτό είναι καταστρατήγηση του Κανονισμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όχι, δεν είναι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μην με διακόπτετε, σας παρακαλώ. Καταστρατηγούμε τον Κανονισμό και μάλιστα έχουμε φθάσει σε τέτοιο σημείο, ώστε δικαίως ο Τύπος να επισημαίνει ότι αντί να συζητούμε τα συγκεκριμένα νομοσχέδια, επιστρέφουμε στην εποχή του Παπάγου για να μην πω και του Παναγή Τσαλδάρη. Γιατί; Διότι έχουμε -επαναλαμβάνω- την αντίληψη ότι μπορούμε αντί να νομοθετούμε, να λέμε περί άλλων τινών πραγμάτων.

Σας παρακαλώ, εάν αυτό που θα καταγγέiliate αφορά στη ρύθμιση που πάει να γίνει, καλώς. Εάν έχει να κάνει με οτιδήποτε άλλο, παρακαλώ να καταθέσετε μία επερώτηση ή μια ερώτηση. Μία επερώτηση θα συζητηθεί τον Οκτώβριο, μία ερώτηση μπορεί να σας απαντηθεί και τώρα. Μην καταστρατηγούμε αυτές τις διαδικασίες.

Η δε καταστρατήγηση των διαδικασιών του Κανονισμού -να το ξέρονται ιδιαίτερα τα μικρότερα κόμματα και οι Βουλευτές που θέλουν να έχουν την προσωπική τους άποψη- αποβαίνει συνήθως υπέρ των μεγάλων κομμάτων και της Κυβέρνησης,

που με τη δύναμη της πλειοψηφίας μπορεί να αποφασίζει οτιδήποτε και να παραβιάζει τον Κανονισμό.

Ο Κανονισμός, λοιπόν, είναι, αν θέλετε, το καταφύγιο όλων, ιδιαίτερα των ασθενέστερων σε ένα Σώμα όπως είναι το Κοινοβούλιο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε. Δεν έχω κανένα επιχείρημα να αντικρούσω σε αυτά τα οποία λέτε και συμφωνώ. Όμως, επειδή μας λείπει η διαδικασία των επίκαιρων ερωτήσεων στα Θερινά Τμήματα για να έχουμε μια άμεση απάντηση σε σοβαρά προβλήματα χιλιάδων εργαζομένων...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με το νέο Σύνταγμα και αναγκαστικά από τη νέα Σύνοδο, διότι πρέπει να τροποποιήσουμε τον Κανονισμό, θα έχουμε και αυτήν τη δυνατότητα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Επειδή αυτό που θέλω να αναφέρω έχει σχέση με το τραπεζικό σύστημα, γι' αυτό θα ήθελα να χρησιμοποιήσω αυτήν τη δυνατότητα. Εάν δεν μου επιτρέπετε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να ακούσουμε εάν έχει σχέση. Αυτή η τροπολογία αφορά...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν έχει, κύριε Πρόεδρε, να σας το ξεκαθαρίσω. Έχει να κάνει με τους εργαζόμενους...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εάν δεν έχει σχέση, κύριε Γκατζή, κάντε μου τη χάρη να κάνει το κόμμα σας μία δημόσια ανακοίνωση, μία καταγγελία, μία συνέντευξη τύπου, εάν είναι μείζον το θέμα. Μην καταστρατηγούμε τον Κανονισμό. Ειδικά το κόμμα σας έρχεται πάντα προετοιμασμένο για το νομοσχέδιο και εκεί μέσα τοποθετείστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, σεβαστό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κα Αικατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Με την τροπολογία αυτή, κύριε Πρόεδρε, πάλι ρυθμίζονται πολλά θέματα που αφορούν στο πιστωτικό μας σύστημα. Μέχρι τώρα με διάφορες τροπολογίες γίνονται πολλές ανακατατάξεις και συγχωνεύσεις στο πιστωτικό σύστημα και απ' ό,τι φαίνεται συνεχώς αναμένονται και άλλες.

Εμείς θα θέλαμε αυτές όλες αυτές οι τροποποιήσεις και οι τροπολογίες οι οποίες γίνονται τελικά να αποτελέσουν ένα κανονικό νομοσχέδιο. Τα προβλήματα είναι πάρα πολύ σοβαρά και δεν μπορεί να έρχονται εδώ κατ' αυτόν τον τρόπο, εντελώς αποσπασματικά.

Αυτή η συγκεκριμένη τροπολογία τουλάχιστον θα έπρεπε να είχε έλθει πιο νωρίς στην επιτροπή, ούτως ώστε να μας δοθεί η δυνατότητα να συζητήσουμε, τουλάχιστον με τον κατ' εξοχήν αρμόδιο, το Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Δεν είναι δυνατόν να μεταφέρουμε αρμοδιότητες ή να τον εξουσιοδοτούμε εν λευκώ να κάνει ρυθμίσεις για τις οποίες εμείς δεν έχουμε συζητήσει ή για τις οποίες η ίδια η τροπολογία δεν θέτει τους όρους και τις προϋποθέσεις για το πού θα κινούνται.

Στο πρώτο άρθρο θα ήθελα να πω ότι με πράξη του Διοικητού της Τράπεζας της Ελλάδος η οποία εκδίδεται μετά από έλεγχο της συνδρομής των απαιτούμενων τυπικών και ουσιαστικών προϋποθέσεων και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι δυνατόν να καταργείται η εξαίρεση υπαγωγής στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου πιστωτικών ιδρυμάτων που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού. Γι' αυτό το θέμα δεν έχουμε να πούμε τίποτα.

Όμως στην παράγραφο α' του άρθρου 1 λέει ότι απαγορεύεται σε πρόσωπα ή σε επιχειρήσεις που δεν αποτελούν πιστωτικά ιδρύματα η κατ' επάγγελμα αποδοχή καταθέσεων χρημάτων ή άλλων ... κλπ. Και στη συνέχεια δίδεται η δυνατότητα σε αυτά, εφόσον τους παρασχεθεί η ειδική άδεια της Τράπεζας της Ελλάδος. Οι όροι για την χορήγηση της άδειας του προηγούμενου εδαφίου καθορίζονται με πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Εδώ θέλω να επισημάνω ότι δεν μας είναι γνωστοί αυτοί οι όροι. Θεωρούμε ότι αυτήν την εποχή δεν είναι δυνατόν να δίνουν οι επιχειρήσεις δάνεια. Βλέπετε τι γίνεται με τα δάνεια αυτήν την εποχή.

Έχουμε συζητήσει μια πρόταση νόμου της Νέας Δημοκρατίας για ρύθμιση που αφορά τα πανωτόκια κ.ο.κ. Υπάρχει και από τον Άρειο Πάγο μέχρι και τον απλό πολίτη μια ανησυχία για το πού θα οδηγηθούμε με αυτά τα δάνεια. Φαντασθείτε τώρα επιχειρήσεις να έχουν την δυνατότητα να δίνουν δάνεια, -επιχειρήσεις που πωλούν διάφορα καταναλωτικά αγαθά-, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Εδώ μέχρι τώρα αυτό το σύστημα δεν ελέγχεται καλά. Επομένως θα γίνει ακόμα χειρότερο. Γι' αυτό διαφωνούμε απόλυτα με αυτήν τη ρύθμιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Άλλος κύριος συνάδελφος θέλει το λόγο επί αυτής της τροπολογίας; Κανείς. Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 578 και ειδικό 36;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 578 και ειδικό 36 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεθα στη συζήτηση της τροπολογίας με γενικό αριθμό 579 και ειδικό 37.

Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο, ο κ. Δρυς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις επ' αυτής της τροπολογίας.

Στην αιτιολογική έκθεση παρακαλώ να διαγραφεί η δεύτερη παράγραφος του πρώτου εδαφίου που λέει ότι σκοπός της διάταξης αυτής ήταν η κατάργηση ή ο περιορισμός διαχρονικά των ποσών των λογαριασμών αυτών με τελικό στόχο τη σταδιακή μεταφορά τους στις πιστώσεις του κρατικού προϋπολογισμού για την μισθοδοσία του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης». Η παράγραφος αυτή δεν αφορά την τροπολογία. Ασχέτως υπεισλήθε στο κείμενο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Αυτό αφορά εσάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Στο δεύτερο εδάφιο της εισηγητικής έκθεσης εκεί που λέει, ότι το ποσοστό αυτό προτείνεται να ορισθεί σε 3% επί της διαφοράς μεταξύ των προϋπολογισθέντων και εισπραχθέντων εσόδων το 3% να γίνει 5% .

Στο άρθρο 1, στην παράγραφο 1, οι δύο τελευταίες γραμμές διαγράφονται. Δηλαδή διαγράφονται οι λέξεις «Τυχόν ρυθμίσεις αντίθετες με την προαναφερόμενη διαδικασία, περιλαμβανομένων και εκείνων του άρθρου 11 του ν. 1798/88 (ΦΕΚ 166 Α') παύουν να ισχύουν». Προστίθενται δε τα εξής: «Οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 1798/88 (ΦΕΚ 166 Α') παραμένουν σε ισχύ».

Τέλος, για να συντονιστούμε με την αιτιολογική έκθεση, στο τρίτο εδάφιο του άρθρου, στην τρίτη γραμμή, εκεί που λέει ότι θα κατατίθεται επίσης ποσοστό τρία τοις χιλίοις (3%) να γίνει 5% , υπολογιζόμενο επί του πλεονάσματος μεταξύ των πραγματοποιηθέντων και προϋπολογισθέντων εσόδων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Να μας πείτε τι γίνεται επί του πρακτέου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αν θέλετε να σας εξηγήσω, ευχαρίστως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εμείς καταλάβαμε ότι το 3% γίνεται 5% . Στην παράγραφο 1 κάνετε τη ρύθμιση με βάση το ν. 1798.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μάλιστα, στο εδάφιο ένα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Για τους τελωνειακούς δεν είναι αυτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Οι δύο γραμμές που διέγραψα αναφέρονται στη διατήρηση της σειράς καταβολής των πόρων των ΔΕΤΕ.

Γι' αυτόν το λόγο και προστίθεται η παράγραφος «οι διατάξεις του άρθρου 11 του ν. 1798/88 (ΦΕΚ 166/Α) παραμένουν σε ισχύ».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Επ' αυτής παρακαλώ ποιος θέλει το λόγο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Κωστόπουλε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Η τροπολογία αυτή, κύριε Πρόεδρε, αφορά την κατάργηση δικαιωμάτων των εργαζομένων στο Υπουργείο Οικονομικών. Εμείς είμαστε αντίθετοι με την κατάργηση, διότι πιστεύουμε ότι το πριμ παραγωγικότητας και αποδοτικότητας που δόθηκε το 1993 είχε την έννοια να αποδώσουν οι υπάλληλοι του Υπουργείου Οικονομικών περισσότερα έσοδα στον ελληνικό προϋπολογισμό. Νομίζω ότι τα κατάφεραν οι υπάλληλοι και απ' ό,τι πληροφορούμαι το Υπουργείο χρωστά στους υπαλλήλους ενήντα δισ. για πριμ των τελευταίων τριών ετών.

Άρα, λοιπόν, εάν είναι έτσι και δεν τροποποιήσατε, κύριε Υπουργέ, με τα νομοτεχνικά που άκουσα τώρα και δεν μπορώ να τα παρακολουθήσω, εμείς καταψηφίζουμε την τροπολογία, εκτός αν άλλως έχει ουσία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Τζέκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ : Όπως καταλαβαίνουμε όλοι και με τις προσθέσεις και αφαιρέσεις του κυρίου Υπουργού φαίνεται ότι η Κυβέρνηση κάτω από την πίεση που ασκούν οι εργαζόμενοι, θέλει να εμφανίσει τις αλλαγές αυτές ως ευνοϊκές. Παρ' όλα αυτά δεν είναι ευνοϊκές.

Αυτή είναι η εισοδηματική πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση με τα διάφορα επιδόματα στα διάφορα Υπουργεία. Γιατί μπορεί να είναι ως ένα επίδομα παραγωγικότητας, αύξηση δηλαδή των εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών. Δεν πρέπει άρα να του δώσουμε κάτι έξτρα, εκείνο που πρέπει να του δώσουμε είναι ένας πολύ καλός μισθός, για να μπορούμε πραγματικά αυτός και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι στα άλλα Υπουργεία να έχουν την ίδια μεταχείριση από την Κυβέρνηση. Γιατί παρατηρείται το γεγονός να υπάρχουν Υπουργεία τα οποία να μην παίρνουν κανένα επίδομα και άλλα Υπουργεία, που η Κυβέρνηση αυξάνει ή αυξομειώνει τα επιδόματά τους, προκειμένου να κάνουν καλά τη δουλειά τους. Αυτή η επιδοματική πολιτική πιστεύουμε ότι πρέπει να λήξει. Πρέπει να δοθεί μια τέτοια διέξοδος μέσα από ένα ενιαίο μισθολόγιο για όλους τους δημόσιους υπαλλήλους, προκειμένου σε κάθε Υπουργείο να κάνουν όλοι καλά τη δουλειά τους. Αλλά και με τις αλλαγές αυτές της τελευταίας ώρας φαίνεται ότι η Κυβέρνηση πραγματικά θέλει για μια ακόμα φορά να θολώσει τα νερά. Είμαστε αντίθετοι στο πνεύμα και στη φιλοσοφία της τροπολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Η κ. Ξηροτύρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις για την παράγραφο 2 της τροπολογίας που συζητούμε. Δηλαδή, τελικά εδώ αυτά τα οποία είχατε αποφασίσει με προηγούμενη νομοθεσία και είχατε υποσχεθεί στους υπαλλήλους, να έχουν αμοιβές από έσοδα λογαριασμών, αυτή τη στιγμή τα καταργείτε και μάλιστα τα καταργείτε και αναδρομικά με τη ρύθμιση την οποία κάνετε. Επί της ουσίας δε τα καταργείτε και στο μέλλον, διότι ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι τα φορολογικά έσοδα τα οποία προϋπολογίζετε, πάντοτε τα προϋπολογίζετε περισσότερο. Και αυτό το έδειξε και ο φετινός προϋπολογισμός. Η διαφορά που υπάρχει, που θα πρέπει να είναι προϋπόθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 3, εμείς νομίζουμε ότι δεν θα δημιουργηθεί και επομένως σχεδόν καταργείτε αυτά τα επιδόματα.

Το έχουμε τονίσει άλλες φορές ότι η επιδοματική πολιτική να μην οδηγεί πουθενά ούτε το δημόσιο ούτε τους εργαζόμενους στο δημόσιο. Εν πάση περιπτώσει, όμως, αποφασίστε κάθε φορά ποια πολιτική θα ακολουθήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Δαϊλάκης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ : Κύριε Υπουργέ, μία διευκρίνιση θέλω να κάνω, για να καταλάβουν οι κύριοι συνάδελφοι τι γίνεται.

Το πριμ παραγωγικότητας μέχρι τώρα δινόταν πρώτα στους υπαλλήλους και μετά τα υπόλοιπα πήγαιναν στον προϋπολογισμό. Με την προτεινόμενη σήμερα διάταξη θέλετε να πηγαίνουν πρώτα στον προϋπολογισμό και μετά να παίρνουν

οι υπάλληλοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν αλλάζει τίποτα στη χορήγηση του επιδόματος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Θέλω να δεσμευθείτε. Είναι ακριβές αυτό που σας λέω; Επιμένω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εάν ο κύριος Πρόεδρος μου δίνει το λόγο, να σας εξηγήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ. Δεν έχει σημασία τώρα. Πάει στον προϋπολογισμό. Εκεί πρέπει να πηγαίνουν όλα και να τα παίρνουμε από εκεί όλοι. Αλλιώς θα κάνουμε ο καθένας το δικό του μαγαζί.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Αυτό που θέλουμε εμείς, κύριε Πρόεδρε, να τονίσουμε είναι ότι ο 2166/1993 είναι ο νόμος που δίνει τα κίνητρα για πριμ παραγωγικότητας στους υπαλλήλους και θέλουμε να παραμείνει. Είναι ένας νόμος που αυτήν τη στιγμή ισχύει, δεν διαταράσσει εργασιακές σχέσεις.

Πέρα από αυτό θέλω να τονίσω ότι είναι θετικές οι τυχόν ρυθμίσεις με το άρθρο 11 που αποσύρεται και με ό,τι ισχύει τελικά με αυτό το άρθρο. Νομίζω ότι ο ν.2166 πρέπει να ισχύσει, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, το ζήτημα που τίθεται στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι το εξής: Γιατί, ενώ τόσο καιρό ισχύει αυτή η συγκεκριμένη ρύθμιση, φέρνεται αυτήν τη μεταβολή τώρα;

Βεβαίως, η εισοδηματική πολιτική μέσω επιδομάτων είναι γνωστό, ότι δημιουργήσε στο παρελθόν πάρα πολλά προβλήματα. Αυτό το ξέρουμε όλοι. Το θέμα είναι όμως, ότι όταν δημιουργεί η Κυβέρνηση –ή οι κυβερνήσεις, ορθότερα– μέσα από τη νομοθεσία που εφαρμόζει διαχρονικά ένα κλίμα εμπιστοσύνης και ορισμένες προσδοκίες στους υπαλλήλους, δεν μπορεί, αφού εκείνοι επιτύχουν τα αποτελέσματα τα οποία προσδοκά κάθε φορά η κυβέρνηση, εκ των υστέρων να αλλάζει το καθεστώς. Επιτυγχάνουν δηλαδή οι υπάλληλοι αυτό που περιμένετε από εκείνους, για να έχουν αυτές τις απολαβές, και αφού οι επιτυγχάνουν, εσείς δεν εφαρμόζετε στο ακέραιο εκείνο που ως Κυβέρνηση και με βάση τη συγκεκριμένη νομοθεσία έχετε υποχρέωση να κάνετε.

Η αναξιопιστία της Κυβέρνησης απέναντι σε υπαλλήλους δημιουργεί προβλήματα. Δεν μπορεί ο υπάλληλος να έχει την υποχρέωση να προσφέρει κάτι, αλλά όταν έρχεται η ώρα να πάρει αυτό το οποίο του αναλογεί, να έρχεται η Κυβέρνηση και να αλλάζει εκείνα τα οποία χρόνια ολόκληρα ισχύουν. Ας το αντιληφθούμε αυτό το πράγμα: Η προστατευόμενη εμπιστοσύνη και στους υπαλλήλους έχει πολύ μεγάλη σημασία.

Εγώ θα περίμενα μέχρι και την τελευταία στιγμή. Γιατί κάνατε αλλαγές μέχρι και την τελευταία στιγμή χωρίς να είμαστε σε θέση εμείς –και σας το λέω με απόλυτη ειλικρίνεια– να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται για ορισμένα πράγματα.

Εγώ, λοιπόν, σας ρωτώ το εξής και απαντήστε μας. Γιατί έχει σημασία, νομίζω, για το Κοινοβούλιο και για τον τρόπο που συζητάμε. Ποιος ο λόγος για τον οποίο κάνετε αυτήν την τροποποίηση τόσο χρόνια μετά; Τι είναι εκείνο το οποίο σας δημιουργεί προβλήματα; Και ιδίως τι σκοπεύετε να κάνετε –γιατί αυτό δεν φαίνεται από την τροπολογία όπως την φέρνετε– με τα ενενήντα δισεκατομμύρια τα οποία, εάν δεν με απαστά η μνήμη μου, χρωστάει το δημόσιο στους υπαλλήλους; Τι σκοπεύετε, λοιπόν, να κάνετε με αυτά; Και δεύτερον, ποιος ο λόγος για τον οποίο φέρατε αυτήν την τροπολογία; Τι είναι εκείνο που άλλαξε, τι είναι εκείνο που επιβάλλει τη ρύθμιση αυτή, η οποία έρχεται σε αντίθεση με όσα όφειλε να κάνει η Κυβέρνηση, με βάση την κείμενη νομοθεσία, έναντι των υπαλλήλων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θαυμάζω την αξιопιστία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Διαχρονική «αξιопιστία»! Σήμερα ο κ. Δαϊλάκης, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, βρήκε το ν.1798/1988, το γνωστό νομοθέτημα

που χαρακτηρίστηκε από το 1988 από την Ν.Δ. με τη φράση «Τσοβόλα δώσα όλα», ως θετικό και ότι δεν πρέπει να καταργηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε, αλλά αυτή η φράση άλλο πνεύμα είχε και αλλιώς διεστράφη. Γι' αυτό η τάση επιστροφής στο παρελθόν δεν ταιριάζει σε νέους ανθρώπους. Συνήθως οι άνθρωποι περασμένης ηλικίας θυμούνται πολύ τα παλιά. Εσείς είστε νέος άνθρωπος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όλοι πρέπει να έχουμε μνήμη. Και το 1989 είναι πολύ βαθιά στη μνήμη μας και δεν πρέπει να το ξεχνούμε ποτέ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Πέστε τα στο Πρωθυπουργό, κύριε Πρόεδρε, όχι σε εμάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αυτό, λοιπόν, το άρθρο 11 του ν.1798/1988 έχει επικριθεί επανειλημμένως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και συνδυάστηκε με αυτήν τη φράση που ποτέ δεν έχει λεχθεί. Γι' αυτό το επισημαίνω, για να δείξω τη διαχρονική «αξιопιστία» της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Σήμερα, λοιπόν, χαρακτηρίστηκε από τον εισηγητή ως θετική η διάταξη του ν.2166/1993, την οποία σήμερα τροποποιούμε. Είναι μια διάταξη, που όλοι μπορούμε να καταλάβουμε από την περίοδο που ψηφίστηκε ότι ήταν χαριστική λίγο πριν πέσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Η Νέα Δημοκρατία, η οποία είναι κατά της επιδοματικής πολιτικής, όπως μας είπε τώρα πάλι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έδωσε λίγο πριν πέσει ένα πρόσθετο επίδομα στους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών και μάλιστα όχι ως πριμ παραγωγικότητας, και αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία.

Γιατί ένα πριμ παραγωγικότητας δίνεται επί της διαφοράς των προϋπολογισθέντων εσόδων και αυτών που έχουν τελικώς πραγματοποιηθεί, Βεβαίως ήταν ένα πολύ γενναίο επίδομα προς τους εργαζόμενους του Υπουργείου Οικονομικών οι οποίοι δουλεύουν, και προσφέρουν αναμφίβολα. Όμως δημιουργήσε και μεγάλες ανισότητες μέσα στο δημόσιο, όπως όλοι γνωρίζουν.

Έτσι, λοιπόν, σήμερα αυτό το επίδομα που γίνεται πριμ παραγωγικότητας με το νομοσχέδιο και το οποίο ως αρχή και ως βάση, έχει την παραγωγικότητα. Αναθεωρεί μια λανθασμένη επιδοματική πολιτική του παρελθόντος –και αυτό είναι πολύ ορθό–. Αυτό αντί να επικριστεί από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, κατακρίνεται.

Έτσι, λοιπόν, και το νομοθέτημα του ΠΑΣΟΚ του 1988 που το κατέκριναν, σήμερα το κρίνουν θετικό. Και αυτό που οι ίδιοι κατέκριναν ως αντίληψη στην επιδοματική πολιτική, όταν αυτό μετατρέπεται σε πριμ παραγωγικότητας, δηλαδή και κίνητρα προς τους εργαζόμενους, πάλι το επικρίνουν.

Τελικώς η Νέα Δημοκρατία δικαιώνει όλους αυτούς που λένε ότι σε όλους τα δίνει όλα. Αλλά δυστυχώς όμως δεν έχει την ψήφο του ελληνικού λαού, διότι όλοι ξέρουν ότι αυτό δεν είναι αξιόπιστη κυβερνητική πολιτική, αυτό δεν μπορεί να πάει τη χώρα μπροστά. Απλώς είναι λόγια και υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα αλήθειας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το ερώτημα προς τον κύριο Υπουργό, –γιατί είπα ότι θα απαντώ εδώ σ' αυτούς που έχουν διαβάσει και όχι σ' αυτούς που έρχονται αδιάβαστοι–, είναι το εξής: Αφού διαφωνείτε, καθ' α ακούω –αν σας εκφράζουν αυτά που λένε Βουλευτές του κόμματός σας εδώ– από το 1993, γιατί έρχεσθε τώρα εννέα χρόνια μετά να κάνετε αυτήν την αλλαγή και δεν την κάνατε πριν; Τώρα είδατε το φως το αληθινό; Τώρα λάβατε πνεύμα επουράνιο σε ό,τι αφορά την επιδοματική πολιτική; Γιατί αυτό ακούω.

Ήταν κακές οι ρυθμίσεις της Νέας Δημοκρατίας τις οποίες τώρα αντιληφθήκατε ότι πρέπει να καταργήσετε;. Μας λέτε, λοιπόν, γιατί τις εφαρμόζατε τόσο χρόνια; Γιατί τις καταργείτε τώρα και τι σκοπεύετε να κάνετε μ' αυτά που χρωστάτε; Όταν μας απαντήσετε, τότε από 'κει και πέρα θα τοποθετηθούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο, εν συντομία, αν θέλετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε

Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, πράγματι οφείλω να δώσω ορισμένες απαντήσεις στα εύλογα ερωτήματα των κυρίων Βουλευτών. Το 1993 ο τότε Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Μάνος ψήφισε μία διάταξη, η οποία έλεγε το εξής πρωτοφανές: Αν υπάρξει διαφορά μεταξύ...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν ψήφισε, εισηγήθηκε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ψήφισε την διάταξη αυτή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κύριε συνάδελφε, και σας παρακαλώ να μη με διακόψετε.

Αν υπάρξει διαφορά μεταξύ των προϋπολογισθέντων εσόδων και των πραγματοποιηθέντων εσόδων του προϋπολογισμού, τότε οι –εφοριακοί– θα παίρνουν ένα επίδομα πέραν του κανονικού επιδόματος των ΔΙΒΕΤ, το οποίο θα ανέρχεται σε 3% επί του συνόλου των εσόδων του προϋπολογισμού.

Βεβαίως οφείλω να πω ότι πολύ έξυπνα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ανεξαρτήτως αυξήσεως;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Βεβαίως, θα είναι 3% επί του συνόλου των εσόδων του προϋπολογισμού.

Βεβαίως ο κ. Μάνος και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας όταν το ψήφισε, γνώριζε ότι οι προϋπολογισμοί ήταν ελλειμματικοί. Άρα ουσιαστικά η διάταξη αυτή δεν είχε ουδεμία εφαρμογή, διότι τα πραγματοποιούμενα έσοδα υστερούσαν των προβλεφθέντων. Για πρώτη φορά η διάταξη αυτή είχε εφαρμογή το 1998, όταν ο προϋπολογισμός είχε πλεόνασμα.

Η διαφορά αυτή υπολογίστηκε ακριβώς στο τέλος του 1999 με τη δημοσίευση του ισολογισμού, όπου με βάση τη διάταξη αυτή έπρεπε να αποδοθούν στο λογαριασμό των ΒΙΒΕΤ πρόσθετα έσοδα, δηλαδή δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές. Το ίδιο φαινόμενο επαναλήφθηκε το 1999 και το 2000. Διότι και τα έτη αυτά ο προϋπολογισμός ήταν πλεονασματικός.

Τονίζω ότι το αποτέλεσμα αυτό δημιούργησε δημοσιονομικά προβλήματα. Κάναμε, λοιπόν, διάλογο με τη συνδικαλιστική ηγεσία των εφοριακών, όπου τελικά συμφωνήθηκε ότι για τα τρία έτη, 1998, 1999, 2000 μειώνεται το ποσοστό από 3 τοις χιλίοις σε 1,85 τοις χιλίοις. Από 1-1-2001 –και αυτή είναι η ουσία της διάταξης– οι εφοριακοί θα παίρνουν 5 τοις χιλίοις επί του πλεονάσματος, δηλαδή επί της διαφοράς πραγματοποιηθέντων, προγραμματισθέντων εσόδων. Έτσι, επανερχόμαστε σε μία διάταξη η οποία πράγματι έχει νόημα να λειτουργεί ως κίνητρο απόδοσης προς τους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών, διότι θα τους ωθεί να επιτελέσουν ακόμα καλύτερα το έργο τους, για να υπάρχει πλεόνασμα επί του προϋπολογισμού και να μπορούν και να πάρουν και αυτό. Νομίζω ότι η διάταξη αυτή έχει ένα σαφέστατο χρώμα κοινωνικής δικαιοσύνης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μας λέει αφύσικα πράγματα ο κύριος Υφυπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Είστε φυσικός εσείς!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κάπου κοντά είσατε και σεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Συνάδελφός σας!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Γι' αυτό χρησιμοποιώ λέξη κατανοητή πλήρως από τους δυο μας σε όλο το φάσμα της εννοίας της.

Κύριε Υπουργέ τι είναι αυτό το deal μεταξύ των δημοσίων υπαλλήλων και του κράτους μας; Αν θα εισπράξετε παραπάνω από τα προϋπολογισθέντα τότε θα πάρετε και μπαξίσι; Αυτό κάνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εσείς δεν το ψηφίζετε αυτό;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ακούστε με. Κάποια στιγμή κάτι πέρασε, η Βουλή ψήφισε. Από κει και πέρα καλούμε τους εκπροσώπους των υπαλλήλων, κάνουμε διαπραγματεύσεις, γιατί βγήκε το ποσό το οποίο, κατά την παλιά νομοθεσία τους αναλογεί, πάνω απ' ό,τι αναμενόταν ή γιατί ο προϋπολογισμός σας δεν ήταν σωστός. Η μία πλευρά είναι αυτή που παρουσιάζετε εσείς. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται

περί φορολογικών εσόδων. Οι φοροατζήδες συγκεντρώνουν τα φορολογικά έσοδα. Δηλαδή τα φορολογικά έσοδα αυξήθηκαν. Άρα εσείς δεν καταφέρατε να προϋπολογίσετε σωστά ποια θα ήταν –δεν βγαίνουν από το μηδέν αυτά– και ως εκ τούτου τους δίδετε κάποιο πριμ που βγήκε παραπάνω απ' ό,τι εσείς εκτιμήσατε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπήρξε υπερβάλλον ζηήλων των φοροατζήδων προφανώς και εισέπραξαν περισσότερα. Το κίνητρο απέδωσε!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στενάζει σήμερα η Ελλάς. Και τα λέγω εδώ μέσα όπως τα λέγω και εκτός Αιθούσης. Είμαι αυτός που συνέβαλε αποφασιστικά να πάνε στις φυλακές της Κω έξι υπάλληλοί σας, τους οποίους ανακαλέσατε στην υπηρεσία και μερικούς τους έχετε ακόμη σε περίοπτη θέση. Όλα αυτά ρημάζουν τον κόσμο. Αυτοί δε είναι οι φοροατζήδες, οι κακοί φοροατζήδες, ρημάζουν τον κόσμο. Δεν υπάρχει ψυχή που να μην τρέμει μπροστά τους. Έρχεται το ΣΔΟΕ! Δέος! Ας έρθει το ΣΔΟΕ, ας ελέγξει, αλλά τους «ελεγκτές» ποιος του ελέγχει; Τους στέλνετε με τα караβάκια δώθε, κείθε, κάνουν τουρισμό και περνούν καλά, καταλαβαίνετε τι εννοώ. Κοτζάμ πλοίο αν φθάσει π.χ. στην Κάσο, κρύβεται; «Ποιο είναι αυτός;». «Του ΣΔΟΕ». «Τι ήρθε να κάνει το ΣΔΟΕ στην Κάσο;». «Τι ήρθε να κάνει στην Ψέριμο;». «Να πιάσει μια πορτοκαλάδα χωρίς χτυπημένη απόδειξη». Αυτές τις μεθόδους τις ξέρουμε.

Εγώ προσωπικά δεν συμφωνώ με αυτό που σας είπα, το deal, την διαπραγμάτευση, δηλαδή, με τους υπαλλήλους του κράτους μας. Ο γέγοναι, γέγοναι. Ή θα πάρουμε την τόλη να κρατηγίσουμε τα ΔΕΦΕ, ΔΕΤΕ, ΔΕΧΕ ή όπως αλλιώς σήμερα αποκαλούνται και να τους πούμε «ο μισθός σας κύριοι» –για να μην σας λέμε αυτά που σας λένε οι εντός και εκτός Κοινοβουλίου– «θα είναι από τριακόσιες χιλιάδες, εξακόσιες χιλιάδες δραχμές και θα πέσει ο πέλεκυς από πάνω αν σας συλλάβει να στραβοκοιτάτε», ή αυτές οι διαπραγματεύσεις είναι αφύσικες. Αυτός είναι ο εκσυγχρονισμός;

Από την άλλη πλευρά δεν κάνετε καλό προϋπολογισμό. Έτσι βγαίνουν τα επιπλέον φορολογικά έσοδα. Από την αρχή του έτους προϋπολογίζουμε ποιες είναι οι δυνατότητές μας και το φέρνουμε και τον ψηφίζει η Βουλή.

Κύριε Πρόεδρε, μου θυμίζετε –θα το θυμάστε και εσείς– ότι παλαιότερα καλοί προκάτοχοί σας περηφανευόντουσαν διότι επιστρέφαμε στο Υπουργείο των Οικονομικών, εκ του προϋπολογισμού της Βουλής, ποσό τάδε. Νεαρός Βουλευτής και εγώ τότε είπα στο σεβασμό, μακαρίτη σήμερα, Πρόεδρο: «Κύριε Πρόεδρε, εγώ προέρχομαι από μπιζνες, από επιχειρήσεις.

Αν κάναμε κάτι τέτοιο, θα με είχαν απολύσει. Θα έφαγνα στις μικρές αγγελίες για να βρω δουλειά». Τι θα πει η Βουλή δεν προϋπολόγισε τις δαπάνες της και θριαμβευτικά ανακοινώνει στο Σώμα, κατά τον απολογισμό, ότι επιστρέφουμε «ποσό τάδε»; Κάτι παρόμοιο γίνεται τώρα. Τι θα πει ότι το Υπουργείο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Βουλή κάνει τις οικονομίες της και τις ξέρете καλά. Ακόμα και η συζήτηση χθες στο γραφείο μου είχε αυτήν την έννοια και το ξέρετε, ότι κοιτάζουμε να περιορίσουμε όσο μπορούμε τις δαπάνες μας.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Άλλο η περιστολή των δαπανών και άλλο εκείνο το θριαμβευτικό «επιστρέφουμε». Κάτι ανάλογο τώρα, από την αρνητική πλευρά, μάς λέει και ο Υπουργός των Οικονομικών. Δεν κάναμε –λέει– καλό προϋπολογισμό των εσόδων, οι φοροατζήδες μας έφεραν παραπάνω και τους δίνουμε μπαξίσι. Και επειδή το μπαξίσι έπεσε λίγο βαρύ, τους φωνάζουμε τώρα και κάνουμε μια διαπραγμάτευση και κατεβαίνει παρακάτω το κρατικό φιλοδώρημα. Ε, όχι κύριε Υπουργέ, δεν είναι πράγματα αυτά και μας κάνετε και τον εκσυγχρονιστή. Όχι τον κάνετε, είσθε εκσυγχρονιστής. Μου φαίνεται ότι δεν έπρεπε να φέρετε εδώ τέτοιες προτάσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Μαγκριώτη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μετά και από την παρουσίαση και ανάλυση της τροπολογίας από τον κύριο Υπουργό, νομίζω ότι η Νέα Δημοκρατία οφείλει να απαντήσει αν τελικά κατάλαβε το περιεχόμενο της τροπολογίας, γιατί δύο φορές έθεσε το ερώτημα ο κ. Παυλόπουλος. Αποχώρησε βεβαίως, ως συνηθίζει από τη Βουλή. Το κατάλαβε τελικώς η Νέα Δημοκρατία...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν απεχώρησε ως συνηθίζει, κύριε συνάδελφε. Τι είναι αυτά που λέτε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Παρακαλώ!

Κατάλαβε η Νέα Δημοκρατία τελικώς το περιεχόμενο της τροπολογίας ή όχι; Και ποια θέση θα κρατήσει;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει ο εισηγητής εδώ του κόμματος, δεν είναι αναγκασμένος να είναι καρφωμένος στο κάθισμά του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Βεβαίως. Θέλω όμως να πω ότι η Νέα Δημοκρατία δεν θα αποφύγει την πίεση -και θα της την ασκούμε συνεχώς- να απαντά στα πραγματικά θέματα που τίθενται στη συζήτηση και όχι σ' αυτά που μεταφέρει. Δεν θα πηγαίνει όποτε θέλει στο παρελθόν τη συζήτηση σε θέματα που δεν έχουν σχέση με τα συζητούμενα νομοσχέδια και τις τροπολογίες.

Εγώ, λοιπόν, ρώτησα τη Νέα Δημοκρατία και τον εισηγητή, γιατί αυτός αναφέρθηκε, πρώτον: τη διάταξη του 1988, που μέχρι τώρα την κατήγγειλαν μετά βδελυγμίας ότι ήταν από τις πιο ρουσφετολογικές διατάξεις των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, τώρα πώς τη χαρακτηρίζουν θετική; Γιατί άλλαξαν γνώμη; Και δεύτερον, αν αυτό που κατηγορούν, ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μέσα από την επιδοματική πολιτική κάνει ότι δηλαδή διαστρεβλώνει την εισοδηματική πολιτική και γενικότερα την οικονομική πολιτική της χώρας, τότε γιατί αρνήθηκε την αλλαγή του επιδόματος του 1993; Η διάταξη του 1993 όπως την ανέλυσε ο Υπουργός- είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας ρουσφετολογικής επιδοματικής πολιτικής. Τώρα αυτήν την πολιτική, την οποία ζητούν να καταργήσουμε εμείς, την επαναπροσδιορίσουμε με τη διάταξη της συζητούμενης τροπολογίας και τη κάνουμε πριμ παραγωγικότητας, όπως σωστά πρέπει να είναι, γιατί πάλι την κατακρίνουν; Τελικώς ποια είναι η θέση τους; Ε, αυτό το συνεχές πήγαινε έλα της Νέας Δημοκρατίας, νομίζω ότι δεν έχει όρια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο κ. Δαϊλάκης και να κλείσουμε, σας παρακαλώ.

Ορίστε κύριε Δαϊλάκη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τις περισσότερες φορές -δεν προεδρεύσατε εσείς αυτές τις μέρες- ο κ. Μαγκριώτης έχει μια κασέτα την οποία ακούμε επί μια βδομάδα. Όλο τα ίδια και τα ίδια. Εμείς δεν πέφτουμε σ' αυτό το επίπεδο. Επί της ουσίας...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μην κάνετε τέτοιους υπαινιγμούς, δεν είναι σωστό. Πείτε την άποψή σας. Το επίπεδο όλων εδώ είναι σοβαρό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Και θέσεις έχουμε αλλά τις απόψεις μας, δυστυχώς, μάλλον δεν τις ακούει ο κ. Μαγκριώτης. Τοποθετηθήκαμε συγκεκριμένα ότι εμείς στην προκειμένη περίπτωση θέλουμε την παραμονή του 2166/1993. Το σκεπτικό όλο έχει ως εξής: Ότι δίνετε κίνητρο στους εφοριακούς με το 5 τοις χιλίοις, όπως μετετράπη από 3 σε 5, για περισσότερο κυνηγητό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Επί του πλεονάσματος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΑΪΛΑΚΗΣ: Ναι, επί του πλεονάσματος. 'Αρα, δίνετε κίνητρο στους εφοριακούς να μην αφήσουν τίποτα. Όπως πρόσφατα, ενώ είχαν απεργία για τα διόδια της Κορίνθου, είχατε στήσει όλα τα «εκατό» και, ενώ περνούσαν δωρεάν όλοι, κανείς δεν γλίτωσε από το να τον γράψει η τροχαία. Έχετε ένα μοναδικό τρόπο για επείγοντα έσοδα.

Κάτι ανάλογο είναι και αυτό το νομοσχέδιο. Δεν το ψηφίζει η Νέα Δημοκρατία. Επανερχομαι και έχω το σθένος να απαντώ, κύριε Μαγκριώτη, ότι σ' ένα κακό νομοσχέδιο υπήρξε και κάτι καλό. Ήταν αυτό που σας είπα, η κατάργηση, δηλαδή το να ισχύει ακόμα το άρθρο 11.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί της υπ' αριθμόν 579/6-7-2001 τροπολογίας.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμόν 579/6-7-2001 τροπολογία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, η υπ' αριθμόν 579/6-7-2001 τροπολογία έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Επί της υπ' αριθμόν 580/10-7-2001 υπάρχει αντίρρηση;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, μεγάλη αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, καμιά φορά, όπως ξέρετε από την πείρα σας, τα ασήμαντα υποκρύπτουν και κάτι που κατά την κρίση πολλών, είναι σημαντικό. Τι κάνουμε σήμερα; Σήμερα, έρχεται μια τροπολογία την οποία υπογράφει μόνο ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και λέγει ότι έδρα της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και της Εθνικής Επιτροπής Βιοηθικής «Αι Αθήναι». Προκειμένου δε να συνεδριάσουν εδώ τα μέλη αυτών των Επιτροπών, θα πρέπει να καταβάλλεται ό,τι συνήθως γίνεται, δηλαδή αντίτιμο του κόστους των μετακινήσεών τους και της παραμονής τους και βεβαίως, μόνο για όσους ζουν, εκτός της έδρας αυτής.

Κύριε Πρόεδρε, και η Ελλάς συνέστησε Εθνική Επιτροπή Βιοηθικής. Αλλά πολύ πριν ο κόσμος αρχίσει να τα συζητά αυτά, σε ένα νησάκι στη γενέτειρά μου την Κω, ο πατήρ της ιατρικής ο Ιπποκράτης δια του όρκου του, καθόρισε τις γραμμές αναπόδραστο αυτού του μεγάλου θέματος το οποίο σήμερα αποκαλείται βιοηθική. Και μάλιστα, η Κυβέρνησή σας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε συνεργασία και με Βουλευτές άλλων κομμάτων, εν προκειμένω εμού, κάποια στιγμή είπαμε ότι κάτι πρέπει να γίνει εκεί. Ερρίφθησαν ιδέες περί συστάσεως έδρας ιατρικής σχολής, δεν προχώρησαν όμως, έφτασαν στο σημείο να πουν να γίνει κάτι που να έχει σχέση με τη δεοντολογία της ιατρικής. Έτσι, όταν ήλθε ο Μπάρναρντ στην Κω, διότι τότε γεννήθηκε το θέμα του πότε επισυμβαίνει ο θάνατος με την παύση λειτουργίας της καρδιάς, ή του εγκεφάλου, και απεφάνθησαν οι επιστήμονες τότε δόθηκε η αφορμή για συζήτηση περί βοηθητικής. Έχουμε μετέπειτα τις μεταμοσχεύσεις, έχουμε την εξωσωματική γονιμοποίηση, έχουμε την κλωνοποίηση σήμερα και περί αυτών ανεπτύχθη προβληματισμός. Είπαμε, λοιπόν, στην Κω, αντί των μεγαλοσχημών ιδεών, να ιδρύσουμε κάτι που να έχει σχέση με τη δεοντολογία της ιατρικής και έτσι πήγε το πράγμα στη σύσταση μιας σχολής στην οποία να αναπτύσσεται η Βιοηθική.

Έρχεσθε, λοιπόν, σήμερα εσείς εδώ και καθορίζετε την πρωτεύουσα ως κέντρο της Εθνικής Επιτροπής Βιοηθικής

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Παυλίδη, με συγχωρείτε. Η τροπολογία αυτή, δεν καθορίζει την πρωτεύουσα. Είναι ήδη καθορισμένη η πρωτεύουσα με τους νόμους που ίδρυσαν αυτές τις Επιτροπές. Δεν το καθορίζουμε σήμερα. Επομένως, επί της τροπολογίας, αν θέλετε να πείτε την άποψή σας.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, η τροπολογία μας δίνει την αφορμή να κάνουμε πράγματι αποδεκτή άλλων τροπολογιών, αναφερομένη στην Έδρα της Εθνικής Επιτροπής Βιοηθικής. Η Κως εν προκειμένω είναι ο ενδεδειγμένος τόπος για να συνεδριάσουν τα μέλη τους εκεί και φυσικά να ισχύσει ό,τι προβλέπει η τροπολογία καθ' όσον αφορά στις αποζημιώσεις των μετεχόντων στις συναντήσεις των. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε επί του παρόντος να προσφέρουμε.. Και έχει βάση αυτό, διότι δεν υπάρχει προοπτική να γίνει κάτι που να έχει σχέση με την εξέλιξη της τεχνολογίας και της επιστήμης, εάν δεν καθοριστούν οι δεοντολογικοί κανόνες. Και για την ιατρική τη βιολογία και τη γενετική, τι καλύτερο από τη γενέτειρα του πατρός της ιατρικής! Εκεί, αντί άλλης μεγαλειόβουλης ιδέας, ας αρχίσει να αναπτύσσεται ο προβληματισμός περί το μελλοντικών επιστημών που προανέφερα και έπειτα ας ακολουθήσει οποιαδήποτε άλλη σοβαρά πρωτοβουλία για την ίδρυση του όποιου Πανεπιστη-

μιακού Τμήματος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ποιος άλλος θέλει το λόγο επί της τροπολογίας; Κανείς άλλος.

Κύριε Υπουργέ, κρατήστε υπό σημείωση την πρόταση του κ. Παυλίδη, διότι έχει κάποια λογική νομίζω.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί της υπ' αριθμόν 580/10-7-2001 τροπολογίας.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η υπ' αριθμόν 580/10-7-2001 τροπολογία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς, η υπ' αριθμόν 580/10-7-2001 τροπολογία έγινε δεκτή ομοφώνως.

Επισημαίνω βέβαια, ότι σημειώθηκε η πρόταση του κ. Παυλίδη.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας «Τροποποίηση και συμπλήρωση των διατάξεων που αφορούν στην επάρκεια των ιδίων κεφαλαίων των επιχειρήσεων παροχής επενδυτικών υπηρεσιών και των πιστωτικών ιδρυμάτων, ρυθμίσεις Ε.Υ.Α.Θ. Α.Ε. και άλλες διατάξεις», έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις».

Θα αφιερωθούν τρεις συνεδριάσεις για το νομοσχέδιο αυτό. Σήμερα θα συζητήσουμε την αρχή του νομοσχεδίου.

Ο κ. Εμμανουήλ Λουκάκης εισηγητής της Πλειοψηφίας, έχει το λόγο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κλάδος των κατασκευών στην Ελλάδα παρουσίασε σε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990 συνεχή και δυναμική εξέλιξη, η οποία αποτυπώνεται στα οικονομικά μεγέθη των επιχειρήσεων και στην ολοκλήρωση των μεγάλων έργων υποδομής του Α' και του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Αποτελεί πραγματικότητα ότι ο υψηλός ρυθμός ανάπτυξης που παρουσιάζουν οι κατασκευές τα τελευταία χρόνια είναι υψηλότερος από αρκετούς κλάδους ή τομείς της ελληνικής οικονομίας.

Η ολοκλήρωση της κατασκευής των έργων υποδομής σε συνδυασμό με τις προσπάθειες επιτάχυνσης της σύγκλισης των οικονομιών των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ανάληψη από την Αθήνα των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 αναδεικνύουν τις κατασκευές σε καθοριστικό αναπτυξιακό παράγοντα για τη χώρα.

Κατά συνέπεια, από την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων και την αμεσότητα της ανταπόκρισής του σε ό,τι αφορά την ικανότητά του να ολοκληρώσει με ταχύτητα και αυξημένες ποιοτικές απαιτήσεις τα έργα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, θα εξαρτηθεί η υλοποίηση του στόχου περίπου 50% στον ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης. Από την πορεία εξέλιξης του κλάδου και της υλοποίησης των έργων θα εξαρτηθεί σε σημαντικό βαθμό και η μείωση της ανεργίας, η οποία αποτελεί μείζον πρόβλημα για τη χώρα.

Στη διάρθρωση και τη δομή της εγχώριας αγοράς οι κατασκευές είναι ο πολυπληθέστερος κλάδος της οικονομίας σε αριθμό επιχειρήσεων φυσικών προσώπων και εταιρειών όλων των νομικών μορφών. Η δομή της αγοράς, που παρουσιάζεται πολυκερματισμένη και παρά τη συνεχή αύξηση του πιστοποιημένου κύκλου εργασιών έχουν δημιουργηθεί συνθήκες οξέτατου ανταγωνισμού και αδυναμία δημιουργίας εκμετάλλευσης οικονομικών κλίμακας, που είναι καθοριστική παράμετρος διαμόρφωσης των συνθηκών ανταγωνισμού.

Στο Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων του ΥΠΕΧΩΔΕ

είναι εγγεγραμμένες έντεκα χιλιάδες οκτακόσιες πενήντα τέσσερις εταιρείες ή φυσικά πρόσωπα που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή δημοσίων έργων. Τη νομική μορφή ανώνυμης εταιρείας ή Ε.Π.Ε. έχουν εξακόσιες πενήντα επτά επιχειρήσεις, δηλαδή μόλις το 5,5% των εγγεγραμμένων στο Μ.Ε.Ε.Π.

Ο κύκλος εργασιών των επιχειρήσεων με νομική μορφή ανώνυμης εταιρείας και Ε.Π.Ε. ξεπερνά το 1999 το 1,2 τρισεκατομμύρια δραχμές και το 2000 προσεγγίζει το 1,9 τρισεκατομμύρια, μέγεθος το οποίο είναι το υψηλότερο που έχει σημειωθεί. Στον κλάδο απασχολούνται τριακόσιες χιλιάδες περίπου άτομα, ενώ μέχρι το 2006 εκτιμάται ότι θα ξεπεράσουν τις τριακόσιες πενήντα χιλιάδες οι απασχολούμενοι, δηλαδή αναμένεται να δημιουργηθεί σημαντικός αριθμός νέων θέσεων εργασίας. Το 2000 σε σχέση με το 1997 παρατηρείται αύξηση της συνολικής απασχόλησης στις κατασκευές σε διακόσια ενενήντα πέντε χιλιάδες άτομα από διακόσια σαράντα τρεις χιλιάδες, μέγεθος που αντιστοιχεί στο 7,5% της συνολικής απασχόλησης. Αν στο μέγεθος αυτό προστεθούν οι αυτοαπασχολούμενοι και οι δημιουργούμενη έμμεση απασχόληση, όπως είναι τα δομικά υλικά, οι μελέτες κλπ., τότε η συμμετοχή του κλάδου στη συνολική απασχόληση προσεγγίζει το 16%.

Οι πόροι του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και η ανάληψη της Ολυμπιάδας του 2004 καθιστούν τον κλάδο των κατασκευών σαν το σημαντικότερο αναπτυξιακό παράγοντα της χώρας και προβάλλουν ένα προκλητικό στοίχημα, σχετικά με το αν θα υπάρξει η ανταπόκριση των εργοληπτικών εταιρειών και του δυναμικού που της συνθέτει, στην έγκαιρη και ποιοτική ολοκλήρωση των έργων.

Δεν θα πρέπει να αγνοήσει κανείς ότι τα κονδύλια που θα διατεθούν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για την κατασκευή έργων είναι σχεδόν τριπλάσια από αυτά του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, γεγονός το οποίο αναμένεται να ασκήσει έντονες πιέσεις σε όλους τους εμπλεκόμενους στο σύστημα παραγωγής των δημόσιων έργων.

Οι συνολικές προβλεπόμενες δαπάνες του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την οικονομική περίοδο 2000-2006 θα φτάσουν τα 17,5 τρισ., μέσα από τη συσσώρευση των ευρωπαϊκών, των εθνικών και των ιδιωτικών πόρων.

Στην περίοδο 1994-2000, στα πλαίσια του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, διαμορφώθηκε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο με ιεράρχηση έργων για την ανάπτυξη της χώρας και τον εκσυγχρονισμό των βασικών υποδομών της. Ο κλάδος των κατασκευών σήμερα έχει τη δυνατότητα να αξιοποιήσει την εμπειρία που απέκτησε από τα έργα του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, πρωταγωνιστώντας στην κατασκευή των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Απαραίτητη προϋπόθεση αξιοποίησης της εμπειρίας του είναι η επιχειρησιακή αναδιάρθρωσή του, με στόχο την ανασυγκρότηση, τον εκσυγχρονισμό και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς του. Ο αυστηρός έλεγχος της ποιότητας των εκτελούμενων έργων, οι αυστηροί όροι χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η υποχρέωση συγκεκριμένης απορρόφησης πόρων περίπου κατ' έτος στο 14,3% του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, η επιδίωξη της εκτέλεσης έργων με ισχυρή συμμετοχή ιδιωτικών πόρων και οι νέες συνθήκες ανταγωνισμού με την είσοδο στην αγορά των μεγάλων ξένων κατασκευαστικών εταιρειών, επιβάλλουν στον κλάδο την αναδιάρθρωση των δυναμικών του.

Η διεθνής εμπειρία αποδεικνύει ότι βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα οικονομική συγκυρία που χαρακτηρίζεται από τη συνεχή μεγέθυνση των εταιρειών μέσα από σχήματα επιχειρηματικών εξαγορών, συγχωνεύσεων και συνεργασιών.

Τα νέα δεδομένα της εποχής που έρχεται, το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, οι Ολυμπιακοί Αγώνες, ο κοινός ευρωπαϊκός χώρος, ο εντεινόμενος διεθνής ανταγωνισμός, η είσοδος του χρηματοπιστωτικού συστήματος στο μετοχικό κεφάλαιο του κλάδου κλπ., απαιτούν ριζικές παρεμβάσεις και καινοτομίες.

Πιστεύουμε σήμερα στην αναγκαιότητα της ύπαρξης εθνικού κατασκευαστικού κλάδου, αφού όταν θα ολοκληρωθεί το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα είναι προς το συμφέρον της

χώρας να έχει επιχειρήσεις που θα διαθέτουν αυξημένη τεχνολογία, κεφάλαια και εμπειρία, ώστε να συμμετέχουν με ιδιωτικά κεφάλαια στα έργα στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η ανασυγκρότηση και ο εκσυγχρονισμός του κλάδου αποτελεί σήμερα αδήριτη ανάγκη, γιατί μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην ποιότητα και το ρυθμό εκτέλεσης των δημοσίων έργων, στην πολυσχιδή δράση των εταιρειών, στην κατοχύρωση του ρόλου τους και να έχει σαφή αντιστοιχία με τα νέα δεδομένα της αγοράς.

Με αυτόν τον τρόπο οι εταιρείες θα ισχυροποιήσουν την επιχειρηματική τους οντότητα και θα εξασφαλίσουν τον αναγκαίο εξωστρεφή χαρακτήρα επιχειρηματικής ανάπτυξης, ισχυροποιώντας το ρόλο τους και στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Η πολιτεία έχει την ευθύνη της κατασκευής ταυτόχρονα πολλών και ποιοτικά επαρκών υποδομών και για να είναι σε θέση να το επιτύχει θα πρέπει να γίνει αυστηρός κριτής των τεχνικών εταιρειών.

Οι εταιρείες οφείλουν με τη συγκρότησή τους, την οντότητά τους και τη φερεγγυότητά τους να σχεδιάζουν και να κατασκευάζουν δημόσια έργα, με ουσιαστικές προδιαγραφές και αυστηρό χρονοδιάγραμμα.

Από το 1994 μέχρι σήμερα έγιναν σημαντικά βήματα για την εξυγίανση, τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό, τόσο του θεσμικού πλαισίου για τα δημόσια έργα, όσο και τη δημιουργία κανόνων διαφάνειας και υγιούς ανταγωνισμού που προσδιόρισαν θετικά το παρόν και το μέλλον του κλάδου, χωρίς ωστόσο να καταφέρουν να άρουν τα διαρθρωτικά τους προβλήματα.

Το σημαντικότερο απ' αυτά που εξακολουθεί να την ταλανίζει είναι ο κατακερματισμός τους σε πολλές μικρές επιχειρήσεις. Ο μεγάλος αριθμός ανομοιογενών επιχειρήσεων από άποψη μεγέθους, δημιούργησε έντονες στρεβλώσεις στην αγορά, οι σημαντικότερες εκ των οποίων ήταν οι υψηλές εκπώσεις στις δημοπρατήσεις των έργων, οι καθυστερήσεις στην έγκαιρη παράδοση των έργων, οι ελλείψεις των μελετών, οι ελλείψεις σε ορισμένες περιπτώσεις σύγχρονων προδιαγραφών οργάνωσης, η έλλειψη επαρκούς και καταρτισμένου ανθρώπινου δυναμικού. Οι διαπιστώσεις αυτές δεν χαρακτηρίζουν τον κλάδο στο σύνολό του, αφού αφορούν μέρος των επιχειρήσεων, αλλά δημιούργησαν ανταγωνιστικό μειονέκτημα.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την πτώση των τιμών από τις υψηλές εκπώσεις, για να αυξηθεί η εργοληπτική δραστηριότητα και να συντηρηθούν οι επιχειρήσεις και το δυναμικό τους.

Οι υψηλές εκπώσεις θεωρήθηκαν καθοριστικός παράγοντας νόθευσης ενός υγιούς ανταγωνισμού και προκάλεσαν καθυστέρηση στα χρονοδιαγράμματα και συνεχείς υπερβάσεις και αλλαγές μελετών κατά των αντικειμένων στα δημόσια έργα. Σταθμίζοντας τη συνολική πορεία εξέλιξης του κλάδου, θεωρούμε ότι η αξιολόγηση και η κατάταξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας και της ικανότητας μιας εργοληπτικής επιχείρησης, δεν μπορεί να θεωρείται ότι αποτυπώνει εσασει και διά βίου την πραγματική της κατάσταση. Είναι λογικό ότι χρόνο με το χρόνο μεταβάλλεται διαρκώς η επιχειρηματική της θέση και για το λόγο αυτό κάθε σύστημα αξιολόγησης πρέπει να είναι ανοικτό και να επιτρέπει τόσο την εξέλιξη των εταιρειών, όσο και τη διαρκή τους αξιολόγηση.

Είναι γνωστό ότι στην πορεία κατασκευής των δημοσίων έργων, υπήρξαν εταιρείες, οι οποίες δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους ή να διατηρήσουν την παραγωγική τους ετοιμότητα. Αντίστοιχα, στη διάρκεια των τελευταίων ετών, πολλές εταιρείες με έντονη παραγωγική δραστηριότητα εξελίχθηκαν και δικαιολογημένα πρέπει να τους δοθεί η δυνατότητα ανέλιξης. Οι διαφορές αυτές αποκαλύπτονται με τον καλύτερο τρόπο στην εξέλιξη των χρηματοοικονομικών δεδομένων των επιχειρήσεων. Θα ήταν δυσμενές για τον κλάδο, ιδιαίτερα για τις υγιείς και δυναμικές εταιρείες του, η αποδοχή των όρων μιας προηγούμενης κρίσης, ως θεσμικό κεκτημένο από το οποίο μια εταιρεία δεν μπορεί να κινηθεί παρά μόνο ανοδικά με αναβάθμιση του πτυχίου της.

Το ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο παροχής κινήτρων για συγχωνεύσεις των εταιρειών του κλάδου περιέχει κίνητρα φορολογικά, αναπτυξιακά και θεσμικά που επιτρέπουν στον κλάδο να προχωρήσει δυναμικά στην επιχειρηματική του ανασυγκρότηση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Ταυτόχρονα το πλαίσιο επανάκρισης και αξιολόγησης όλων των εταιρειών έχει σαφή αντιστοιχία με τις νέες απαιτήσεις του δημόσιου, αλλά και των διεθνών εξελίξεων, τόσο ως προς την ποιότητα, όσο και ως προς τους ρυθμούς κατασκευής των δημοσίων έργων. Στο πλαίσιο αυτό αποτυπώνεται η φιλοσοφία του νομοσχεδίου, για την ανάπτυξη και την προοπτική του κλάδου που έχει σαν στόχο να είναι διαφανής και αντικειμενικός στην αξιολόγηση των εταιρειών μέσα από την καθιέρωση αδιάβλητων κανόνων και διαδικασιών για την επανάκριση των εταιρειών. Δίκαιο, παρέχοντας κίνητρα και ευκαιρίες σε όλες τις εταιρείες. Ανοικτό και δυναμικό, επιτρέποντας την εξέλιξη χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς. Επαρκές στην παροχή χρονικού περιθωρίου για την προσαρμογή των εταιρειών. Προσαρμοσμένος στις απαιτήσεις κατασκευής αλλά και χρηματοδότησης των έργων. Ικανό να εξασφαλίσει ώρες και προϋποθέσεις λειτουργίας του κλάδου, με συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού και να αποτρέψει τη δημιουργία ολιγοπωλίων στην αγορά. Αντίστοιχο με τα διεθνή δεδομένα επιτρέποντας στον κλάδο να αντιμετωπίσει τον έντονο διεθνή ανταγωνισμό και να αναπτύξει εξωστρεφή δυναμική.

Οι βασικοί κανόνες του νέου συστήματος είναι πρώτον η αντικειμενική και διαφανής αξιολόγηση των θεμελιωδών μεγεθών κάθε εταιρείας, ώστε να διασφαλίζεται η με ίσους όρους και δίκαιο τρόπο κατάταξή τους μέσα από συγκεκριμένο τύπο μέτρησης των μεγεθών και της εμπειρίας της.

Δεύτερον, ο ανοικτός χαρακτήρας του συστήματος που επιτρέπει τη διαρκή δυναμική προσαρμογή του κλάδου στα νέα δεδομένα και τη δυνατότητα εξέλιξης των εταιρειών.

Τρίτον, η ενθάρρυνση των συγχωνεύσεων, όχι μόνο ανάμεσα σε εταιρείες ή διατάξεις, αλλά και με εταιρείες χαμηλότερων τάξεων.

Τέταρτον, η πριμοδότηση των συγχωνεύσεων μέσα από την καθιέρωση ειδικού συντελεστού που θα ενισχύει τα σχήματα συνένωσης δύο ή και περισσότερων εταιρειών.

Πέμπτον, η διασφάλιση ικανού ζωτικού χώρου σε κάθε νέο σχήμα που θα προκύψει από τη συγχώνευση με αύξηση του ορίου προϋπολογισμών έργων που μπορεί να αναλάβει.

Έκτον, η καθιέρωση νέας διαβάθμισης με επτά τάξεις, αντί των οκτώ που ισχύουν μέχρι σήμερα, ώστε να διασφαλισθεί η ουσιαστική αναδιάρθρωση του κλάδου και η τυπική αναπροσαρμογή τους μέσα από την καθιέρωση νέας τάξης που θα διευρύνει τις αποστάσεις ανάμεσα στις εταιρείες.

Η φιλοσοφία του πλαισίου αναδιάρθρωσης έγκειται στο να λειτουργήσει σαν υποβοηθητικός μοχλός εκσυγχρονισμού του κλάδου των κατασκευών, διά μέσου της ενίσχυσης των υγιών συγχωνεύσεων και συνεργασιών.

Το ζητούμενο είναι η δημιουργία ανταγωνιστικών κατασκευαστικών σχημάτων σε όλες τις τάξεις, ώστε συνολικά ο κλάδος να οδηγηθεί στη μείωση του αριθμού των επιχειρήσεων με παράλληλη αύξηση του μέσου μεγέθους τους.

Με τη μείωση του αριθμού των εταιρειών σε κάθε τάξη, μέσα από τις διαδικασίες συγχωνεύσεων, θα λειτουργήσει ομαλά ο ανταγωνισμός και οι επιχειρήσεις θα έχουν τη δυνατότητα ανάληψης περισσότερων έργων, χωρίς στρεβλώσεις στον ανταγωνισμό από πολυπληθείς και μη ικανές επιχειρήσεις.

Το θεσμικό πλαίσιο της επιχειρησιακής αναδιάρθρωσης του κλάδου και της λειτουργίας της αγοράς, θα δώσει τη δυνατότητα σε μεγάλες τεχνικές εταιρείες του ΜΕΠ να κατευθυνθούν σε συγχωνεύσεις δημιουργώντας ανταγωνιστικούς κατασκευαστικούς φορείς, ικανούς να ανταποκριθούν στην πρόκληση των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Ακόμη μεγαλύτερη αναγκαιότητα για την εγχώρια

κατασκευαστική αγορά είναι ο εκσυγχρονισμός και η ανασύνταξη των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων δια μέσου σύναψης συμμαχιών, ενίσχυση της δημιουργίας μεγαλύτερου μεγέθους και ανταγωνιστικών κατασκευαστικών σχημάτων, καθώς επίσης και δια μέσου καινοτόμων θεσμικών παρεμβάσεων, όπως είναι η θεσμοθέτηση υπεργολαβίας, οι παρεμβάσεις διαδικασίας δημοπρασιών, οι έλεγχοι της ποιότητας κλπ.

Οι συγχωνεύσεις μέχρι σήμερα, με εξαίρεση ορισμένες μόνο επιχειρήσεις είτε τάξεις, είναι μια άγνωστη λέξη για τις περισσότερες εργοληπτικές επιχειρήσεις στην Ελλάδα. Για το λόγο αυτό απαιτείται η ενίσχυση του οργανωτικού και διοικητικού μετασχηματισμού των νέων φορέων που θα δημιουργηθούν και η δημιουργία κενών δράσεων με παροχή υποστηρικτικών υπηρεσιών εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης καινοτόμων δραστηριοτήτων.

Με βάση τη διεθνή πρακτική και τα αποτελέσματα σε παγκόσμιο επίπεδο, συγχωνεύσεις εμφανίζονται σε περιόδους όπου οι οικονομίες εμφανίζουν υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Οι επιχειρησιακές αναδιορθώσεις αυξάνουν την αξία της επιχείρησης, βελτιώνουν την αποδοτικότητα των περιουσιακών στοιχείων, μειώνουν το κόστος και βελτιώνουν την απόδοσή της.

Το γενικό συμπέρασμα που προκύπτει από τα προαναφερόμενα, διέπει τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου για την επιχειρησιακή αναδιάρθρωση του κλάδου, δηλαδή ότι οι ορθά σχεδιασμένες συγχωνεύσεις από επιχειρήσεις υψηλής απόδοσης βελτιώνουν την αποτελεσματικότητά τους και δημιουργούν σημαντικά οφέλη.

Επισημαίνουμε τις σημαντικές και καίριες θεσμικές παρεμβάσεις τις οποίες επιχειρεί το νομοσχέδιο στο σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων, ικανοποιώντας και χρόνια αιτήματα των εργοληπτικών επιχειρήσεων.

Θέσπιση διαφανών διαδικασιών στις δημοπρασίες και πλέγματος προστασίας των εργοληπτικών επιχειρήσεων από φαινόμενα καταστρατήγησης της νομοθεσίας.

Κατάργηση των αντιγράφων πτυχίων που δημιουργούσαν στρεβλώσεις στην αγορά και προκαλούσαν αθέμιτο ανταγωνισμό και ομηοποίηση προσφορών.

Έλεγχος των αποτελεσμάτων των δημοπρασιών σε ό,τι αφορά την εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας δημοσίων έργων, ειδικά στα μικρά έργα της περιφέρειας.

Ενιαίος τύπος διακήρυξης στα μικρά έργα ώστε να αποφευχθούν φαινόμενα φωτογραφικών διακηρύξεων, καταφανών αδικιών στις μικρές κυρίως επιχειρήσεις.

Κατάργηση των αναποτελεσματικών τρόπων δημοπράτησης, οι οποίοι γίνονταν αντικείμενο συναλλαγών και έθιγαν τα συμφέροντα των μικρών και μεσαίων εργοληπτικών επιχειρήσεων.

Εφαρμογή των τιμών του τελευταίου τριμήνου στις μελέτες, ώστε να γίνεται απρόσκοπτα η υλοποίηση των έργων.

Ρύθμιση των τιμών της ασφάλτου για την αντιμετώπιση των προβλημάτων είχαν δημιουργηθεί στην οδοποιία λόγω των τιμών των καυσίμων, αίτημα το οποίο επίμονα και δίκαια νομίζω ζητούσαν όλες οι εργοληπτικές οργανώσεις.

Άμεση επίλυση των διαφορών που δημιουργούνται μεταξύ του κυρίου του έργου και αναδόχου, ώστε να αποφευχθεί το φαινόμενο των χρόνων εκκρεμών υποθέσεων.

Θέσπιση της ενημερότητας πτυχίου μέσω της οποίας θα απλοποιηθούν σε μεγάλο βαθμό οι διαδικασίες ελέγχου των δικαιολογητικών στους διαγωνισμούς και θα ασκείται ένας ενιαίος και δίκαιος έλεγχος της συμπεριφοράς των εργοληπτικών επιχειρήσεων σε ολόκληρη τη χώρα.

Ακόμη η θεσμοθέτηση της κατασκευαστικής κοινοπραξίας και της αναγνωρισμένης υπεργολαβίας θα αυξήσουν σε μεγάλο βαθμό την ευελιξία των κατασκευών, των κατασκευαστικών επιχειρήσεων και θα αναδιανέμουν το μερίδιο της αγοράς, μεγιστοποιώντας την αποδοτικότητα των παραγωγικών συντελεστών των επιχειρήσεων.

Συμπερασματικά δεν είναι ορθός ο ισχυρισμός όπως ακούστηκε στην ακρόαση φορέων, ότι το νομοσχέδιο δεν

ενδιαφέρεται για την εξέλιξη των μικρών και μεσαίων εργοληπτικών επιχειρήσεων που αποτελούν κατά τη γνώμη μας την ραχοκοκαλιά του κλάδου ούτε είναι ορθός επίσης ο ισχυρισμός που ακούστηκε, ότι όλες αυτές οι επιχειρήσεις θα γίνουν υπεργολάβοι των μεγάλων επιχειρήσεων που θα δημιουργηθούν στην εβδόμη τάξη. Οι θεσμικές ρυθμίσεις αφορούν το σύνολο του κλάδου και θέτουν ισχυρά και κυρίως υγιή θεμέλια για την ανάπτυξη όλων των επιχειρήσεων.

Πιστεύοντας, λοιπόν, ότι οι συνολικές θεσμικές παρεμβάσεις που πυκνώνουν με το νομοσχέδιο, θα λειτουργήσουν θετικά στο πρόγραμμα κατασκευής των έργων περιορίζοντας τις υπάρχουσες στρεβλώσεις, προτείνουμε την ψήφιση του νομοσχεδίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Νικόλαος Γκατζής.

Ο κ. Τσιτουρίδης έχει το λόγο.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ : Κύριοι συνάδελφοι, δεν θα αμφισβητήσει κανείς, τουλάχιστον σε αυτήν την Αίθουσα ή στην αγορά, ότι ο κατασκευαστικός κλάδος στη χώρα μας, ειδικά κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας βρίσκεται σε μια πολύ σημαντική περίοδο ανάπτυξης και αποτελεί ή θα αποτελούσε υπό προϋποθέσεις έναν από τους πιο νευραλγικούς τομείς της οικονομίας μας, που θα μπορούσε να έχει καθοριστική συμβολή σε όλο το φάσμα μιας ισόρροπης οικονομικής ανάπτυξης στη χώρα. Υπάρχουν νέες πηγές χρηματοδότησης για τις κατασκευαστικές εταιρείες όπως το Χρηματιστήριο, όπου βεβαίως πολλά μη υγιή φαινόμενα παρουσιάστηκαν στο κλάδο αυτόν, πηγές χρηματοδότησης όπως είναι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με πρωτόγνωρες πιστώσεις οι οποίες έρχονται στον τομέα του ΥΠΕΧΩΔΕ, υπάρχει ο κλάδος και ο θεσμός των αυτοχρηματοδοτούμενων έργων που ξεκίνησαν ή που βρίσκονται σε εξέλιξη και όλες αυτές οι πηγές μας οδηγούν σε έναν κλάδο ο οποίος έχει μια σημαντική συμμετοχή στη διαμόρφωση του ΑΕΠ. Φθάνει μέχρι το 15%, ξεπερνάει το 15% τα τελευταία χρόνια και καλύπτει άμεσα ή έμμεσα πάνω από το 7,5% με 8% της συνολικής απασχόλησης στη χώρα. Αν εδώ προστεθούν και οι απασχολούμενοι εμμέσως στον κλάδο των κατασκευών, τότε ξεπερνάμε το 15% του ενεργού πληθυσμού, προσεγγίζει το 16% της συνολικής απασχόλησης ο κλάδος αυτός.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ : Τα ίδια είπε και ο άλλος εισηγητής.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ : Ναι, θα συμφωνήσω. Η διάγνωση είναι κοινή.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ : Έχει σημασία να είναι ίδια η διάγνωση.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ : Από εκεί και πέρα είναι σημαντικό να τονισθεί ότι στα αμέσως προσεχή χρόνια στον κλάδο αυτό, όπως προείπα, θα εισρεύσουν και επτά τρισεκατομμύρια (7.000.000.000.000) δραχμές περίπου από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης άμεσα ή έμμεσα. Όλα αυτά τα μεγέθη και αυτή η διάγνωση καθιστά ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη να έχουμε ένα σταθερό θεσμικό πλαίσιο και κανόνες, κάτι το οποίο δεν υπάρχει σήμερα. Να έχουμε κανόνες στο σύνολο της αλυσίδας παραγωγής των δημοσίων έργων. Και όταν λέω στο σύνολο αναφέρομαι από το σχεδιασμό που είναι η επιλογή του έργου, πώς επιλέγεται ένα έργο, πώς γίνεται η μελέτη ενός έργου, πηγαίνουμε στη δημοπράτηση προχωρούμε στην ανακήρυξη και στην ανάθεση συνεχίζουμε με την κατασκευή, πάμε στην επίβλεψη και τον έλεγχο και στο τέλος πως γίνεται η συντήρηση ενός έργου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι όλα αυτά τα χρόνια, οκτώ χρόνια του ίδιου προσώπου στο Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ, ουδείς μέρμινα ελήφθη ώστε να έχουμε ένα σοβαρό θεσμικό πλαίσιο, ένα σταθερό θεσμικό πλαίσιο, θεσμικό πλαίσιο με προοπτική. Και βεβαίως όλα αυτά θα ήταν τα μέσα για να πετύχουμε το ζητούμενο στα δημόσια έργα που είναι η διαφάνεια, η νομιμότητα ο υγιής ανταγωνισμός και η προστασία του δημοσίου συμφέροντος με γρήγορη και ποιοτική κατασκευή

και την οικονομικότερη δυνατή διαδικασία.

Διότι ακούμε πολλές φορές τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ να μας λέει «μα δεν χαίρεστε, είστε τόσο μικρόψυχοι, δεν βλέπετε ότι αυτό το έργο τέλειωσε ή αυτό το έργο θα τελειώσει;» Το ζητούμενο βεβαίως δεν είναι να συγκρίνουμε την Ελλάδα του 2001 με τρία Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, με την Ελλάδα του '50 και του '60 όπου εκεί βεβαίως και ποιοτικότερα ήταν τα έργα και γρηγορότερα γινόταν, αλλά να συγκρίνουμε τις δυνατότητες που δίνουν αυτές οι πιστώσεις με την αξιοποίηση που γίνεται σε άλλες χώρες ή με την οποία θα μπορούσε να γίνει εδώ. Και δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι ο κανόνας στα δημόσια έργα είναι οι καθυστερήσεις, δύο και τρεις φορές πάνω από το χρόνο που προβλέπεται, οι υπερβάσεις των προϋπολογισμών δύο και τρεις φορές από το ποσό που είχαμε προβλέψει και στο τέλος οι κακοτεχνίες, σημαντικές κακοτεχνίες σε δημόσια έργα, γιατί μεταξύ των άλλων έχουμε και ένα διαλυμένο σύστημα επιβλέψεως και στο ΥΠΕΧΩΔΕ και στις ανώνυμες εταιρείες όπως έγιναν και στις ΕΥΔΕ όπως λειτουργούν.

Στο ερώτημα, λοιπόν, το οποίο τίθεται, αν διασφαλίζεται η διαφάνεια, η νομιμότητα και ο υγιής ανταγωνισμός θα έλεγα ότι η απάντηση είναι απογοητευτική. Οι επιδόσεις της Κυβέρνησης και στον τομέα αυτόν είναι ιδιαίτερος κακός.

Επίσης, είναι σημαντικό ότι, ενώ η Βουλή των Ελλήνων ομοφώνως στο πλαίσιο της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας προχώρησε σε πολύ συγκεκριμένες διαπιστώσεις και προτάσεις το 1999, από τότε περίπου τίποτα δεν έχει γίνει, τίποτα δεν έχει κάνει το ΥΠΕΧΩΔΕ για να προχωρήσει στη νομοθετική εφαρμογή αυτών των προτάσεων. Και αυτό, κύριε Υπουργέ, επισημάνθηκε με ιδιαίτερη ένταση και κατά την ακρόαση των φορέων στη Διарκή Επιτροπή Οικονομικών πριν από λίγες εβδομάδες όταν επιχείρησε η Κυβέρνηση να μας πει ότι περίπου όλα καλά πάνε. Ακούσατε όμως το σύνολο περίπου των φορέων τι κατέθεσε και τι είπε για τα δημόσια έργα και να μη λέτε ότι είναι μόνο διαπιστώσεις αυτές κακόβουλης και μικρόψυχης Αντιπολίτευσης.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι αν προχωρήσουμε και λίγο παραπέρα με τα δεδομένα αυτά ότι η ανάπτυξη ενός κλάδου και η διάθεση τέτοιων πρωτόγνωρων πιστώσεων για υποδομές ελλείψει ενός σοβαρού και αποτελεσματικού θεσμικού πλαισίου δεν συνιστά απλώς παράλειψη ή ολιγωρία μιας Κυβέρνησης.

Κατά τη δική μας πολιτική εκτίμηση πρόκειται για μια σαφώς προμελετημένη κυβερνητική πρακτική που δημιουργεί σοβαρές πολιτικές ευθύνες γι' αυτούς που την εκτελούν και γι' αυτούς που αποδέχονται αυτήν την κατάσταση.

Η μόνιμη βεβαίως επωδός του Υπουργείου ΠΕΧΩΔΕ είναι ότι τα κακώς κείμενα θα θεραπευθούν με το αν αναγκάσουμε τις κατασκευαστικές εταιρείες να μεγαλώσουν, να συγχωνευθούν. Η προσέγγιση αυτή όμως αγνοεί κατά τρόπο επικίνδυνο ότι μια τέτοια παρέμβαση, που θα αφορά μόνο το στάδιο της κατασκευής, είναι και αποσπασματική και επικίνδυνη πολιτικά, αφού δεν δέχεται ότι εξ ίσου σημαντικά ζητήματα είναι αυτά που αφορούν όπως προείπαμε τη μελέτη, το σχεδιασμό και την επίβλεψη.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ό,τι παρεμβάσεις θεσμικού χαρακτήρα γίνονται τα τελευταία χρόνια είχαν να κάνουν μόνο με τις κατασκευαστικές εταιρείες.

Είναι επίσης χαρακτηριστικό να τονίσουμε ότι και αυτή η νέα προσέγγισή σας –αν αποτελεί νέα- περιορίζεται στο να μεγαλώσει το μέγεθος των κατασκευαστικών εταιρειών. Και οφείλετε να μας πείτε πότε είχατε δίκιο ως Κυβέρνηση, όταν τα τελευταία χρόνια τις κατασκευαστικές εταιρείες τις φθάσατε στον αριθμό που τις φθάσατε και όταν ακόμα και αυτήν την εβδομάδα πρόκειται να προσθέσετε εταιρείες. Η τάξεως ή τώρα που μας λέτε ότι οι κατασκευαστικές πρέπει να είναι λίγες για να είναι αποτελεσματικές;

Θα πω, λοιπόν, ότι οι παραπάνω επισημάνσεις αυτές που αφορούν και την αποτελεσματικότητα των εταιρειών αλλά και τα προβλήματα του κλάδου, είναι χαρακτηριστικό ότι με ιδιαίτερη έμφαση τονίστηκαν στη Διарκή επιτροπή από όλους ανεξαιρέτως τους φορείς, ακόμα και απ' αυτούς που κατ' αρχήν δεν διαφωνούν με την πρότασή σας στο νομοσχέδιο αυτό.

Το νομοσχέδιο αυτό μπορούμε να το χωρίσουμε σε δύο κεφάλαια. Το πρώτο κεφάλαιο, το πολύ σημαντικό κατ' εμάς, αφορά την επανάκριση των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο μιας νέας κατάταξης στο μητρώο των εργοληπτικών εταιρειών. Η επανάκριση αυτή συνδυάζεται με την πριμοδότηση των συγχωνεύσεων μέσα από την καθιέρωση ειδικού συντελεστή κατάταξης που θα ενισχύει τη συγχώνευση δύο ή και περισσότερων εταιρειών. Αλλά εδώ έχουμε και αναπτυξιακά και φορολογικά κίνητρα σε περίπτωση συγχώνευσης τέτοιων εργοληπτικών εταιρειών.

Στόχος της Κυβέρνησης προφανώς είναι η δημιουργία επιχειρήσεων μεγάλου μεγέθους, που σύμφωνα με σας θα μπορούν να διαθέτουν τις αναγκαίες χρηματοοικονομικές δυνατότητες και το σύγχρονο μάντζμεντ. Εγώ να πω ότι συμφωνούμε με το στόχο των μεγάλων και αποτελεσματικών εταιρειών. Το ζήτημα όμως είναι πώς επιτυγχάνεται η δημιουργία των μεγάλων και αποτελεσματικών εταιρειών, διότι δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε ούτε πολιτικά ούτε μέσα σε κανένα άλλο πλαίσιο σ' αυτό το οποίο επιχειρείται, δηλαδή, η ποδηγέτηση του κλάδου μέσα από τη δημιουργία μονάδων, όχι μέσα από κανόνες ελεύθερης αγοράς, αλλά μέσα από παρεμβάσεις κρατικού χαρακτήρα. Και δεν μπορεί να εμφανίζεται μια κυβέρνηση η οποία μπορεί να αυτοαποκαλείται όπως θέλει να αυτοαποκαλείται σοσιαλιστική, προοδευτική, εκσυγχρονιστική, όταν επιβάλει κατά τρόπο και ύποπτο και λαθεμένο πολιτικά μονοπώλια, ολίγων σε μια αγορά η οποία έχει μπροστά της επτά τρισεκατομμύρια δραχμές. Αυτό δεν μπορούμε να το δεχθούμε. Εάν η αγορά λειτουργήσει και δημιουργήσει μια, δυο, τρεις ή πέντε με γεια της με χαρά της. Αλλά δεν μπορεί να λειτουργεί η Κυβέρνηση υποκαθιστώντας την αγορά, η οποία αγορά γνωρίζει, όπως και όλοι γνωρίζουμε οι παρειπινημένοι γύρω απ' αυτήν, το τι σχεδιάσατε, για το ποιους σχεδιάσατε το νομοσχέδιο αυτό, κύριε Υπουργέ.

Ερωτώ επίσης. Έχει κανένα νόημα σήμερα, στο μέσον του 2001, να ομιλούμε περί τέτοιας παρεμβάσεως, όταν η αγορά ήδη τα προηγούμενα χρόνια έκανε τα δικά της αρραβωνιάσματα, όταν προχώρησαν ήδη τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα, όταν εκυοφορείτο αυτό το νομοσχέδιο επί δύο τρία χρόνια μας το φέρντε σήμερα, όταν η ολοκλήρωση αυτού του νομοσχεδίου και οι συγχωνεύσεις στη βάση αυτού του νομοσχεδίου απαιτούν μια περίοδο δύο ετών, περίοδο κατά την οποία και τα ολυμπιακά έργα θα μοιράσετε και τα μεγάλα δημόσια έργα θα μοιράσετε και τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα θα μοιράσετε; Και αν η μοιρασιά γίνει μέσα σε ένα θολό θεσμικό πλαίσιο, όπως θα είναι το θεσμικό πλαίσιο τα προσεχή δύο χρόνια στη βάση αυτού του νομοσχεδίου, τότε εντείνεται και η αδιαφάνεια και η δυνατότητα παρεμβάσεων της δημόσιας αρχής. Και αυτό είναι το πολύ μεγάλο πρόβλημα.

Επίσης, το νομοσχέδιο αυτό έχει και ένα δεύτερο κεφάλαιο. Στο κεφάλαιο αυτό μπορούν να υπαχθούν μια σειρά από διατάξεις όπως η πρόβλεψη, σύσταση κοινοπραξιών, μεταξύ εργοληπτικών επιχειρήσεων, η αναγνώριση και η ρύθμιση των υπεργολαβιών, η τροποποίηση διατάξεων περί επιλύσεως διαφορών, η προσθήκη διατάξεων με στόχο την ενίσχυση της όποιας διαφάνειας, γιατί και εδώ οι επιδόσεις δεν είναι εξαιρετικές, μα είναι και πολύ κακές να το πω και αλλιώς, στο σύστημα δημοπράτησης των δημοσίων έργων, καθώς και οι διατάξεις που αφορούν σε θέματα του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών.

Εδώ μέσα οφείλω να ομολογήσω ότι υπάρχουν κάποιες διατάξεις οι οποίες αντιμετωπίζουν ή επιχειρούν να αντιμετωπίσουν πάγια αιτήματα του κατασκευαστικού κλάδου. Βεβαίως, η θέση της Νέας Δημοκρατίας επί της αρχής εδράζεται στο περίφημο άρθρο 4, που δημιουργεί αυτές τις αναγκαστικές ή επιχειρεί αναγκαστικώς να φέρει τις επιχειρήσεις σε μια σύμπραξη και συγχώνευση.

Το νομοσχέδιο αυτό, κύριε Υπουργέ, δημιουργεί επιπλέον μια σειρά και από νομικά και από πολιτικά και από οικονομικά ζητήματα, διότι απ' ενός μεν θα αναστατώσει την αγορά, απ' ετέρου η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής,

στην οποία θα αναφερθεί ειδικότερα ο κ. Παυλόπουλος ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, θέτει και μια σειρά νομικών ζητημάτων τα οποία τα θίξαμε εμείς στην επιτροπή, αλλά τα έχετε παραβλέψει εσείς ως έχοντες τη νομοθετική πρωτοβουλία.

Θα πω επίσης, κύριε Υπουργέ, ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, πέραν των άλλων, θα δημιουργήσουν και ιδιαίτερα προβλήματα στα ήδη οξυμένα προβλήματα των εργοληπτικών επιχειρήσεων της περιφέρειας, οι οποίες ουσιαστικά εξαφανίζονται μ' αυτό το νομοσχέδιο. Είναι ιδιαίτερα σοβαρές και οι κοινωνικές και οι οικονομικές περιπτώσεις στην ήδη χειμαζόμενη ελληνική περιφέρεια.

Έτσι, η οικονομική και κοινωνική σύγκλιση ανάμεσα στο κέντρο και την περιφέρεια, όχι μόνο δεν προωθείται με ένα τέτοιο νομοσχέδιο, αλλά δέχεται και ένα νέο πλήγμα. Είναι χαρακτηριστικό, κύριε Υπουργέ και θα έπρεπε να σας προβληματίσει, ότι πέραν των φορέων, που περίπου στο σύνολό τους διαφώνησαν μ' αυτό το νομοσχέδιο, δεν βρέθηκε ένας Βουλευτής της κυβερνητικής Πλειοψηφίας να υπερασπιστεί το νομοσχέδιό σας στην Διарκή Επιτροπή. Και φθάσαμε στο αποκορύφωμα, αν θέλετε, της παρατυπίας ...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΙΟΥΝΗΣ: Εδώ είμαστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Είσατε εκεί, κύριε συνάδελφε, αλλά δεν μιλήσατε.

Βρεθήκατε τρεις μέρες να σφυροκοπήσετε από το σύνολο των φορέων και των Βουλευτών που πήραν το λόγο και την τελευταία μέρα στην ψηφοφορία που έγινε έπρεπε να επιστρατεύσετε Βουλευτές άλλων επιτροπών για να περάσετε την άποψή σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Τον Σ.Τ.Ε.Η.Τ. τον ακούσατε; Την ΠΕΣΕΔΕ την ακούσατε.

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΠΟΥΡΙΔΗΣ: Τον Σ.Τ.Ε.Η.Τ. τον ακούσαμε, τον ακούμε και τον ακούτε.

Και ακούσαμε ότι και αυτοί ακόμη οι οποίοι θα στήριζαν κατ' αρχήν το νομοσχέδιό σας, μίλησαν γι' αυτό το μεγάλο πρόβλημα το οποίο υπάρχει στην αγορά, όπου επιχειρήσεις κελύφη ή επιχειρήσεις οι οποίες συνωστίζονται κατά δεκάδες στη βάση του μαθηματικού τύπου ποδηγετούν την αγορά ελλείψει θεσμικού πλαισίου. Οι ευθύνες, όμως, δεν είναι των επιχειρήσεων, αλλά αυτών οι οποίοι συντηρούν την έλλειψη θεσμικού πλαισίου.

Η Νέα Δημοκρατία εκτιμά ότι υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα. Το 2006-2007 τελειώνουν τα ολυμπιακά έργα, τελειώνουν τα έργα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Δεν υπάρχει καμία σοβαρή και ουσιαστική πρόβλεψη για κίνητρα για την εξαγωγική δραστηριότητα των ελληνικών κατασκευαστικών επιχειρήσεων, όπως τουλάχιστον ακούγαμε εδώ και χρόνια ότι αυτή ήταν η πρόθεση της Κυβέρνησης.

Έχετε προβλέψει τι θα γίνει στον κατασκευαστικό κλάδο όταν δεν θα έχουμε πλέον τις πρωτόγνωρες αυτές πιστώσεις;

Λέω, λοιπόν, με αυτά, ότι το νομοσχέδιό σας έχει έναν πολύ στενό ορίζοντα. Βλέπει τις κατασκευαστικές μόνο εντός Ελλάδος και σε ένα χρονικό ορίζοντα μέχρι το 2005-2006. Χάσατε πολύτιμα χρόνια. Και είναι ακόμη πιο μεγάλη η ευθύνη, διότι επί οκτώ χρόνια μιλούμε για το ίδιο φυσικό πρόσωπο στη θέση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ. Χάσατε οκτώ χρόνια και έρχεστε με σημαντική καθυστέρηση να κάνετε κάτι το οποίο έχει αυτό το στενό χρονικό και γεωγραφικό ορίζοντα.

Η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, εκτιμά πως οι ανάγκες για την εκτέλεση μεγάλων και σύγχρονων έργων με διαφάνεια, με ποιότητα, εντός των ορίων των εγκεκριμένων προϋπολογισμών και χρονοδιαγραμμάτων, απαιτούν εδώ και τώρα μία ολοκληρωμένη παρέμβαση που θα εκσυγχρονίσει όλο το φάσμα των δημοσίων έργων, από το σχεδιασμό και τις μελέτες μέχρι την επίβλεψη και τον έλεγχο. Και δεν μπορούμε να ακούμε ότι τώρα ξεκινάτε με επιτροπές για να δείτε το θέμα των μελετών, όταν και η προηγούμενη κυβέρνηση, που ήταν δική σας πάλι, πριν από το 2000, έχασε δύο, τρία χρόνια και αυτή με επιτροπές για να καταλήξει σε ένα σχέδιο νόμου το οποίο χάθηκε στα συρτάρια του ΥΠΕΧΩΔΕ. Και τώρα ξεκινάτε πάλι

για να καταλήξουμε σε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο μελετών όταν θα έχουν μοιραστεί επτά τρισεκατομμύρια δραχμές για έργα, για τις μελέτες να ανατίθενται.

Εκτιμούμε, λοιπόν, ότι οι απαιτήσεις για τους καιρούς τους οποίους βιώνουμε και για τους καιρούς που έρχονται είναι πολύ υψηλές. Εμείς ως Νέα Δημοκρατία δεν θα συμβιβαστούμε με επιμέρους και αποσπασματικές παρεμβάσεις, που μόνο στόχο έχουν τη διαχείριση περισσοτέρων από επτά τρισεκατομμυρίων από όσους γιγαντώθηκαν κατά τα τελευταία χρόνια μέσα από συνθήκες «τυχαίες», λόγω του μαθηματικού υπολογισμού, μέσα από συνθήκες μη αντικειμενικές και μέσα από συνθήκες ιδιαίτερες προνομιακές.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, ακόμα και αν περάσει από την παρούσα συγκυριακή κυβερνητική πλειοψηφία, είναι βέβαιο ότι δεν θα περπατήσει στην αγορά. Και ως Νέα Δημοκρατία εκτιμούμε ότι ένα από τα πολύ μεγάλα προβλήματα τα οποία θα κληρονομήσουμε θα είναι και το θεσμικό χάος στο χώρο των κατασκευαστικών εταιρειών, χάος το οποίο θα ενταθεί κατά την προσεχή διετία εάν και εφόσον ψηφιστεί το παρόν νομοσχέδιο.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε έστω και την τελευταία στιγμή να πρυτανεύσει η στοιχειώδης λογική και να αφήσουμε την αγορά, θιασώτες της οποίας γίνετε τελευταία κάποιοι εξ υμών, να λειτουργήσει όπως ξέρει να λειτουργεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος, ορίζει με επιστολή του ως ειδική αγορήτρια στο νομοσχέδιο αυτό τη Βουλευτή κα. Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές, επειδή γίνεται λόγος από τα δύο μεγάλα κόμματα για ένα μεγάλο ενδιαφέρον για τα μεγάλα έργα και για το ρόλο που μπορεί να παίξει κάθε ένα ως προς την εξασφάλιση της διαφάνειας της οικονομίας και τα συμφέροντα του τόπου ή μάλιστα και σαν εθνική επιταγή όπως πολλές φορές αποκαλούνται οι δήθεν στόχοι της Κυβέρνησης ή της Αντιπολίτευσης, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα θέμα που και ο κ. Τσιπουρίδης δεν το έθιξε, αλλά και που η Κυβέρνηση αποφεύγει ουσιαστικά να αναφερθεί και να σταθεί σε αυτό.

Είναι αυτό που μας είπε στην επιτροπή ο κ. Λιάσκας, ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια εντολή, μια επιταγή των μανδρινών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που νέμονται τα μεγάλα έργα και στην Ευρώπη αλλά και σε άλλες περιοχές ούτως ώστε να παίξουν και αυτοί το παιχνίδι τους και να πάρουν ένα μεγάλο μερίδιο διανομής από τα ελληνικά έργα που θα γίνουν τόσο από το Γ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όσο και από τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Κύριοι Βουλευτές, είναι γεγονός ότι διανύουμε μια περίοδο έντονης προσπάθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ελληνικού κατεστημένου για ταχύτατες καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις σε όλους τους τομείς της πολιτικής, της οικονομικής ζωής του τόπου.

Η πολιτική αυτή έχει βαθύτατες καταστρεπτικές συνέπειες για τους εργαζόμενους, την εθνική οικονομία και τον τόπο. Το συζητούμενο νομοσχέδιο δεν θα μπορούσε κατά την άποψή μας να αποτελέσει εξαίρεση σ' ένα μάλιστα τομέα, όπως αυτός της πίστας των μεγάλων έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και των Ολυμπιακών έργων. Η Κυβέρνηση μάλιστα βαφτίζει «προάσπιση του εθνικού συμφέροντος» την ανταγωνιστική θέση των εγχώριων μονοπωλιακών επιχειρήσεων, ώστε να αποσπάσει μεγάλο μερίδιο από τα πακέτα της χρηματοδότησης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και των Ολυμπιακών έργων, των τεχνικών έργων στο εσωτερικό της χώρας και να επεκταθούν στη Βαλκανική αγορά και όχι μόνο. Επιδοτεί και φοροαπαλλάσσει τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, ενώ οδηγεί μικρομεσαίες επιχειρήσεις του κλάδου στη βίαιη εξαφάνισή τους ή στην υποταγή τους στις μεγάλες εταιρείες. Σύμφωνα με τις διατάξεις του νομοσχεδίου οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις ως

υπεργολάβοι των μεγάλων ομίλων θα τους υποκαθιστούν στην κατασκευή των έργων, απαλλάσσοντάς τους, δηλαδή τους εργοδότες από την ευθύνη και εξασφαλίζοντας γι' αυτούς τα πιστοποιητικά εκτέλεσης των έργων, χωρίς να εκτελούν στην πραγματικότητα έργα, αλλά μεγάλα και σίγουρα κέρδη με αντίστοιχη επιβάρυνση του ελληνικού δημοσίου. Οι δε μικροεργολάβοι, οι φατουρατζήδες που λέμε, θα βρίσκονται στην αφάνεια, χωρίς καμία προοπτική αναρρίχησης τους στον επόμενο κλάδο κατηγορίας. Ο στόχος αυτός διαπερνά όλο το νομοσχέδιο και ομολογείται αντίστοιχα στην αιτιολογική έκθεση. Σήμερα χρειάζεται στον κατασκευαστικό κλάδο μεγαλύτερη και ταχύτερη συγκέντρωση του κεφαλαίου απ' ό,τι την δεκαετία του '90, ώστε να γίνει ο ανταγωνισμός με τους ισχυρούς ευρωπαϊκούς ομίλους με καλύτερες θέσεις-βλέψεις.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι από τις δώδεκα χιλιάδες επιχειρήσεις που είναι εγγεγραμμένες στο μητρώο των επιχειρήσεων, μόνο οι εξακόσιες πενήντα επτά είναι ανώνυμες εταιρείες και ΕΠΕ και από τα στοιχεία του ΥΠΕΧΩΔΕ, οι μεγάλες εταιρείες αποτελούν το λιγότερο από το 0,5% των επιχειρήσεων του κλάδου αυτού.

Μια και ο λόγος όμως για τις μεγάλες επιχειρήσεις, κύριοι Βουλευτές, τις μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες, θα ήθελα να σημειώσουμε, να παρατηρήσουμε, να σχολιάσουμε, πώς έγιναν αυτές μεγάλες. Μήπως από τη διάθεση ιδίων κεφαλαίων σε επάρκεια κάλυψης ρευστού, μηχανημάτων και επιστημονικής και τεχνικής επάρκειας;

Πιστεύουμε, κύριοι Βουλευτές -και επειδή όλοι ζούμε σ' αυτό τον τόπο και γνωρίζομαστε- ότι οι πέντε έως δέκα μεγαλοκατασκευαστικές εταιρείες, έγιναν μεγάλες χωρίς να διαθέσουν κύρια εξ ιδίων τα απαραίτητα ποσά. Γιγαντώθηκαν οικονομικά κατά την άποψή μας ελέω κυβερνητικής πολιτικής και ιδιαίτερης μεταχείρισης. Παραδείγματος χάρη μέσω Χρηματιστηρίου Αθηνών, με την αφαίμαξη μεγάλης μερίδας των χρημάτων των μικροεπενδυτών που έγινε με τη μέθοδο των πλασματικών αυξήσεων κεφαλαίων, χωρίς επενδύσεις σε τεχνολογικό εξοπλισμό. Ο προϋπολογισμός να φαντασθείτε του έργου το οποίο έπαιρναν, προστίθεται στο μετοχικό κεφάλαιο της επιχείρησης και έτσι έκαναν και τις πλασματικές αυξήσεις στο χρηματιστήριο.

Δεύτερον, από τον τρόπο ανάθεσης έργων του μαθηματικού τύπου. Εδώ είναι πανθομολογούμενο πια, ότι υπήρχαν προσυμφωνημένες ιδιαίτερα χαμηλές τιμές και με εκπτώσεις μηδενικές, οι οποίες και αλλοίωναν σε μεγάλο βαθμό τις προϋποθέσεις του ανταγωνισμού σε βάρος άλλων επιχειρήσεων, οι οποίες αποκλείστηκαν από το να προχωρήσουν σε προγραμματισμένη ανάπτυξη της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας και σε επίπεδο παραπέρα εξειδίκευσής του αντικειμένου, προϋποθέσεις δηλαδή αναρρίχησης τους σε επόμενη βαθμίδα.

Χώρια βέβαια από τις φοροαπαλλαγές που τις εκχωρεί η Κυβέρνηση όπως έγινε πρόσφατα με τον προηγούμενο φορολογικό νόμο που ψήφισε, η οποία μείωσε τον αυτοτελή συντελεστή φορολόγησής τους κατά 20%.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Ήταν 4%, κύριε Υπουργέ, και κατεβάσατε στο 3,5% την αυτοτελή φορολόγηση των μεγάλων κατασκευαστικών εταιρειών και των ελληνικών και των ξένων, μάλιστα. Δεν παρακολουθείτε τα οικονομικά νομοσχέδια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Είναι 10%.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν παρακολουθείτε τα νομοσχέδια. Στις εσωτερικές είναι δεκαέξι και στις εταιρείες του εξωτερικού και στις μη εισηγμένες είναι η αυτοτελής φορολόγηση στο 4%.

Σε αυτές λοιπόν, με νομοσχέδιο ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών σε προηγούμενο φορολογικό νομοσχέδιο το 4% το κατέβασε στο 3,5%.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Είναι 10%.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εντάξει, εσείς λέτε ότι είναι 10% και εγώ σας λέω τι λέει το νομοσχέδιο που πέρασε για τις μεγάλες

κατασκευαστικές εταιρείες ο κύριος Υπουργός. Εν πάση περιπτώσει, μειώθηκε κατά 20%.

Επίσης, με τα πριμ που δίνει το νομοσχέδιο και τις αναγκαστικές συγχωνεύσεις που είναι ουσιαστικά η αφομοίωση εξαγοράς φθηνών ή και πλασματικών ακόμη επιχειρήσεων θα αναδείξει τις επιχειρήσεις αυτές σε μονοπωλιακές επιχειρήσεις του κλάδου ή θα δημιουργήσει άλλες που θα είναι μεν μεγάλες στην τάξη, αλλά με πλασματικά στοιχεία.

Αν διαβάσει κανείς προσεκτικά το κείμενο το οποίο μας έδωσαν οι σύλλογοι, ο Σ.Α.Τ.Ε., όπως ονομάζεται των κατασκευαστικών εταιρειών, αναφέρει ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Λέει ότι με το μαθηματικό τύπο της επανάκρισης του νομοσχεδίου αν συγχωνευτεί μία εταιρεία άλφα δυναμικότητας με δύο άλλες μηδενικής δυναμικότητας κάνουν μία ισχυρότερη εταιρεία από μία μόνη κατασκευαστική εταιρεία δυναμικότητας δύο άλφα. Φυσικά, δεν είχαμε τη δυνατότητα να ψάξουμε αυτό το οποίο λέγει η εταιρεία λόγω και των διακοπών και της έλλειψης ανθρώπινου δυναμικού για να ασχοληθεί με το ψάξιμο αυτό. Όμως, από ότι μας επιβεβαιώνουν, έγκυροι επιστήμονες ασχολήθηκαν με το θέμα αυτό για να αποδείξουν αυτά τα οποία αναφέρω.

Ακόμη αναφέρει ο Σ.Α.Τ.Ε. ότι η αναγκαστική συγχώνευση είναι αντισυνταγματική. Όμως δεν μπορεί να μην πάρει κανείς υπόψη του αυτές τις σοβαρές επιφυλάξεις που διατυπώνουν στο υπόμνημά τους, για τους νέους ομίλους που θα δημιουργηθούν ως προς το μικρό αριθμό που θα προκύψουν, το πολύ πέντε έως δέκα, που σημαίνει ότι εξασθενεί το στοιχείο του ανταγωνισμού, άρα θα είναι σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος και γενικότερα της ποιότητας των έργων και των εργαζομένων.

Και ως προς την οργάνωση και ως προς τα επαρκή τεχνικά μέσα και το επιστημονικό απαρτά για την ποιότητα των έργων, σε αυτές τις επιχειρήσεις θα είναι ελλιπή τα στοιχεία και όμως θα έχουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούν στις δημοπρασίες τις οποίες βάζει σήμερα το νομοσχέδιο.

Κύριοι Βουλευτές, η πόλη του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και τα Ολυμπιακά έργα θα αποτελέσουν και ήδη αποτελούν κατά την άποψή μας πεδίο δόξης και ανταγωνισμού στο συγκεκριμένο κλάδο. Παράλληλα θα αναδειχθεί σε μοχλό αναδιάρθρωσης της ελληνικής κατασκευαστικής βιομηχανίας η μέθοδος η οποία προσεγγίζει σήμερα την αναβάθμιση δήθεν των τεχνικών εταιρειών.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο το παρόν νομοσχέδιο θα δράσει συμπληρωματικά στο στόχο αυτό που έχει και η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι μανδρίνοι, όπως τους αποκάλεσε ο κ. Λιάσκας αλλά και συγκεκριμένα μονοπωλιακά συμφέροντα.

Επιχειρείται όπως ομολογεί η εισηγητική έκθεση να ενισχύσει αυτά τα μεγέθη των εγχώριων ομίλων μέσα από τις συγχωνεύσεις αναγκαστικές ή μη, ώστε να μπορέσουν να διεκδικήσουν αξιόλογο μερίδιο της εσωτερικής και βαλκανικής αγοράς.

Εδώ θα θέλαμε να πούμε, κύριοι Βουλευτές, ότι οι μικρές επιχειρήσεις για να επιβιώσουν θα βρεθούν μπροστά στο δίλημμα ή να επιχειρήσουν να συγχωνευτούν, είτε να εξαγοραστούν από τις μεγάλες εταιρείες. Σ' αυτό η ίδια η εισηγητική έκθεση δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας για το μέλλον των μικρών επιχειρήσεων. Αναφέρει με σαφήνεια την ύπαρξη κανόνων στην υπεργολαβία, ώστε να αναδιανεμηθούν τα μερίδια της αγοράς και τη μείωση του αριθμού των επιχειρήσεων του κλάδου.

Και ενώ αναφέρεται και τονίστηκε και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας ότι θα έχουμε αύξηση της απασχόλησης το σημείο του ανταγωνισμού, των συγχωνεύσεων, των αφομοιώσεων και της εξόντωσης των μικρών επιχειρήσεων, δεν αναφέρθηκε. Πολύ φοβάμαι, κύριε Υπουργέ, ότι αντί για αύξηση της απασχόλησης θα έχουμε αύξηση της ανεργίας με τις συγχωνεύσεις των εταιρειών που απολύουν προσωπικό, διότι δεν τους χρειάζονται για τις ανάγκες που αντιμετωπίζουν.

Ακόμα πρέπει να επισημανθεί ότι θα υπάρξουν τραγικές συνέπειες για τους μικρούς εργολήπτες που θα βρεθούν στη στρόφιγγα του νομοσχεδίου. Αυτές οι συνέπειες θα

συμπαρασύρουν και έναν άλλο κόσμο ο οποίος ασχολείται γύρω από αυτές τις επιχειρήσεις, δηλαδή συνεργεία, μικρές άλλες βιοτεχνίες που ζουν ουσιαστικά από τη συντήρηση αυτών των μηχανημάτων. Πρέπει ακόμη να επισημάνω ότι η κατασκευή κακής ποιότητας έργων θα συνεχισθεί, αφού ο έλεγχος θα συνεχίσει να είναι αδύνατος και υποβαθμισμένες οι υπηρεσίες της Δημόσιας Διοίκησης.

Η κυβερνητική προσπάθεια να ντυθεί το νομοσχέδιο με το μανδύα του εθνικού συμφέροντος, ταυτίζοντας αυτό το συμφέρον με την ισχυροποίηση των εγχώριων μονοπωλίων, δυστυχώς θα έχουν αρνητικές συνέπειες στο λαϊκό εισόδημα, στους εργαζόμενους, στις μικρές επιχειρήσεις του κλάδου. Αυτές οι συνέπειες είναι αδύνατο να συγκαλυφθούν. Η δυσκολία της καθεστωτικής προπαγάνδας έγινε ακόμη μεγαλύτερη μετά τις πρόσφατες ειδήσεις για τις κυοφορούμενες συνεργασίες ελληνικών ομίλων με ξένους ομίλους, δηλαδή με ξένο κεφάλαιο. Ιδιαίτερα στον τομέα των αυτοχρηματοδοτούμενων οδικών έργων, η ελληνική ΤΕΧΝΟΔΟΜΗ θα συνεργασθεί με τον γαλλικό όμιλο BINKH, ο όμιλος της ΑΕΓΕΚ, με τον ισπανικό όμιλο Μπρακάντς, η ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ με τον επίσης ισπανικό όμιλο GROUP FERROVIAL.

Αυτές οι δημοσιογραφικές πληροφορίες έρχονται να επιβεβαιώσουν την αντικειμενική τάση του βαθέματος της διαπλοκής του ελληνικού και του ξένου κεφαλαίου. Ποιες όμως είναι οι συνέπειες από τα μέτρα που λαμβάνει σήμερα η Κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο, τόσο για τον κλάδο όσο και για τους εργαζόμενους, αλλά και για την εθνική οικονομία γενικότερα.

Πρώτον, η φιλοσοφία του νομοσχεδίου δείχνει ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι υπουργοκεντρικό. Δεν υπάρχει διάταξη που να μην παραπέμπει σε υπουργικές αποφάσεις.

Δεύτερον, συνεχίζεται η παραπέρα απαξίωση των δημοσίων υπηρεσιών και ιδιαίτερα αυτών που ασχολούνται με τα τεχνικά έργα. Από την άλλη μεριά, ανοίγει νέους παραδείσους με φορολογικά και οικονομικά κίνητρα, με επιδοτήσεις, για την επιτάχυνση των συγχωνεύσεων. Παράλληλα εδώ δεν έχει ακουστεί ότι ανοίγει τον προθάλαμο της επιβολής ΦΠΑ και στις κατοικίες, κύριε Υπουργέ. Εδώ δεν φέρεται κάποια συγκεκριμένη πρόταση. Σας επιβάλουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση να επιβάλετε το ΦΠΑ και στις οικοδομές. Πρέπει όμως να μας πείτε ποιες οικοδομές απαλλάσσονται. Θα απαλλαχθεί η πρώτη κατοικία ή η συμπληρωματική κατοικία; Όλα αυτά προχωρούν χωρίς να γνωρίζει τίποτα το Κοινοβούλιο.

Τέταρτον, έχει αυστηρότερες προϋποθέσεις για την ένταξη μιας επιχείρησης στην ανώτερη βαθμίδα, δηλαδή στην έβδομη τάξη, σύμφωνα με τη νέα κατάταξη. Η ένταξη σε αυτή την τάξη έχει αυτονόητη οικονομική σημασία, αφού οι εταιρείες των υπόλοιπων τάξεων δεν μπορούν να διεκδικήσουν έργα που ξεπερνούν ένα συγκεκριμένο όριο προϋπολογισμού. Για παράδειγμα η έκτη τάξη έχει ανώτερο όριο διεκδίκησης έργου τον προϋπολογισμό των δώδεκα δισεκατομμυρίων δραχμών. Όλα τα έργα που έχουν προκηρυχθεί πρόσφατα για το Ολυμπιακό Χωριό, ξεπερνούν αυτό το όριο. Άρα βρίσκονται εκτός αυτής της πίτας των έργων.

Πέμπτον έχει αυστηρότερη θεσμοθέτηση της σχέσης της υπεργολαβίας και των υποχρεώσεων των μικρών εργολάβων.

Παράλληλα η σχέση αυτή θα είναι καταπιεστική στους μικρούς εργολάβους όταν θα εξαρτώνται αυτοί από τους μεγάλους για να επιβιώσουν, να συντηρήσουν το προσωπικό, τα μηχανήματά τους, την επιχείρηση και πολύ περισσότερο όταν οι επιχειρήσεις αυτές είναι οικογενειακού, επιστημονικού και τεχνικού χαρακτήρα μέσα από ένα συγκεκριμένο αριθμό οικογενειών κλπ και που θα έχει επιβαρύνσεις και συνέπειες για τους εργαζόμενους.

Βασικά κριτήρια για την κατάταξη μιας επιχείρησης αναδεικνύεται φυσικά το διαθέσιμο κεφάλαιό της και οι οικογενειακές επιδόσεις της. Να λάβετε όμως υπόψη τι έγινε με το χρηματιστήριο. Έπαιρναν, όπως είπα και προηγούμενα, ένα έργο προϋπολογισμού παραδείγματος χάρη πέντε εκατομμυρίων, το πρόσθεταν στο κεφάλαιό τους και

παρουσιάζονταν με εικονικές αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου και πουλούσαν στο λαό φούσκες μετοχές και αέρα, εισέπρατταν όμως πάρα πολλά χρήματα.

Παράλληλα δίνεται ώθηση στην επέκταση της δράσης του ιδρυτικού κεφαλαίου σε έργα κοινής ωφέλειας, όπως παραδείγματος χάρη αυτοκινητόδρομοι, αφού εξαιρούνται τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα από το ανεκτέλεστο όριο. Κι εδώ είναι ένα πρόβλημα.

Συγκεκριμένα το ανεκτέλεστο αποτελούσε στην πράξη ένα όριο για το μερίδιο των έργων που θα μπορούσε να διεκδικήσει κάθε μεγάλος όμιλος σε μία δεδομένη στιγμή. Όφειλε δηλαδή να υλοποιήσει ένα συγκεκριμένο μέρος απ' αυτά που είχε αναλάβει για να διεκδικήσει κάποιο καινούριο έργο.

Διακηρυγμένος στόχος του νομοσχεδίου είναι να μειωθούν και οι σημερινές υψηλές επιπτώσεις στα έργα, γιατί σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση θεωρούνται καθοριστικός παράγοντας νόθευσης του ανταγωνισμού.

Το σύνολο αυτό των μεθοδεύσεων, κατά τη γνώμη μας, θα επιδράσει στη συρρίκνωση του λαϊκού εισοδήματος. Θα κληθεί εδώ ο λαός να πληρώσει την κρατική ενίσχυση της διαδικασίας των συγχωνεύσεων, φοροαπαλλαγές, επιδοτήσεις κλπ., θα βρεθεί αντιμέτωπος στη συνέχεια με πανίσχυρα μονοπώλια, που θα επιβάλουν υψηλές μονοπωλιακές τιμές για την απόκτηση κατοικίας. Θα πληρώσει επίσης τα υψηλά δίδαχα στους ιδιώτες που θα εκμεταλλεύονται τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα. Έχουμε ήδη τα παραδείγματα, πώς άρχισε να γίνεται ο πολλαπλασιασμός ουσιαστικά της αύξησης των διοδίων στην Αττική Οδό.

Επίσης, θα υπάρξει ένταση της εκμετάλλευσης των οικοδόμων και των υπόλοιπων εργαζομένων του κλάδου. Εδώ θα πρέπει να συνηγορήσουμε δύο παράγοντες, αφ' ενός την αντικειμενική ισχυροποίηση των μονοπωλίων στην προσπάθειά τους να επιβάλουν την αναδιάρθρωση και την πέτυχαν στις εργασιακές σχέσεις με τη σύμφωνη γνώμη της Κυβέρνησης και παράλληλα τους μονοπωλιακούς ομίλους, που θα πετύχουν γενικότερη αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης των εργαζομένων, χάρη στην υψηλότερη παραγωγικότητα της εργασίας, την οποία θα επιβάλουν οι μικροί εργολάβοι στις επιχειρήσεις τους, για να επιβιώσουν στο νέο ανταγωνιστικό πλαίσιο που θα βρεθούν οι μικροεργολάβοι μεταξύ τους για χαμηλότερες προσφορές στο μεγαλοεργολάβο ο οποίος θα τους αναθέτει τις υπεργολαβίες.

Θα πρέπει να πούμε ακόμα, ότι οι μικρές επιχειρήσεις του κλάδου, που ομολογείτε ανοιχτά στην εισηγητική έκθεση ότι θα συρρικνωθούν, για να επιβιώσουν θα βρεθούν μπροστά στο δίλημμα είτε να επιχειρήσουν να συγχωνευθούν μεταξύ τους με αβέβαιο μέλλον λόγω της προβλεπόμενης έντασης του μονοπωλιακού ανταγωνισμού είτε να εξαγοραστούν από τους σημερινούς ισχυρούς ομίλους. Εδώ είναι που επιστημονάμε προηγουμένως και τα προβλήματα της ανεργίας που θα προκύψουν, αντί της πρόβλεψης που έχει η εισήγηση για αύξηση της απασχόλησης.

Αν η Κυβέρνηση ήθελε πραγματικά να στηρίξει τις μικρές επιχειρήσεις, θα μπορούσε να κατοχυρώσει μεγαλύτερη διασπορά των έργων και την αύξηση των ορίων του προϋπολογισμού έργου που θα μπορούσαν να διεκδικήσουν οι μικρές επιχειρήσεις.

Συνοψίζοντας: Η κυβερνητική πρόταση αποτελεί κρατική παρέμβαση, με στόχο τη συγκεντροποίηση κεφαλαίων και την ισχυροποίηση του μεγάλου κεφαλαίου, ώστε να αποκτήσει μονοπωλιακή θέση στον κατασκευαστικό κλάδο.

Βρίσκεται στον αντίποδα, κατά την άποψή μας, των λαϊκών αναγκών για φθηνή και ασφαλή κατοικία, καθώς και της επιτάχυνσης της δημιουργίας δημόσιων υποδομών στον τομέα της κοινωνικής πολιτικής, όπως για παράδειγμα, κατασκευή δημόσιων νοσοκομείων υψηλής ποιότητας και χαμηλού κόστους και άλλων έργων.

Οι ανάγκες των εργαζομένων κατά τη δική μας άποψη αναδεικνύουν και τη μοναδική ρεαλιστική διέξοδο που μπορεί να υπάρξει για τα συμφέροντά τους: Τη συγκρότηση ενός εθνικού κρατικού κατασκευαστικού φορέα στο πλαίσιο μιας

κεντρικά σχεδιασμένης λαϊκής οικονομίας. Ο φορέας αυτός θα σηκώσει το βάρος της υλοποίησης μιας πολιτικής λαϊκής στέγης και της ιεραρχημένης αποπεράτωσης μεγάλων δημοσίων έργων στρατηγικής σημασίας, έργα τα οποία θα είναι συνδεδεμένα με την παραγωγική ανάπτυξη του τόπου, ιδιαίτερα στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα της οικονομίας.

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα το κόμμα μας απορρίπτει συνολικά αυτό το νομοσχέδιο και ζητά την απόσυρσή του. Φυσικά δεν περιμένουμε οι προτάσεις μας να εισακουστούν επειδή η υλοποίηση μιας άλλης αντιμετώπισης του κατασκευαστικού κλάδου και των έργων που αφορούν στην ποιότητα ζωής και στην ανάπτυξη της χώρας δεν μπορούν να υλοποιηθούν με αυτήν την πολιτική. Πρέπει, λοιπόν, να δει ο κόσμος, να δει ο λαός μας ότι η προοπτική, η ζωή, η ποιότητα, η κατοικία, τα έργα χρειάζονται άλλους συσχετισμούς, άλλες πολιτικές δυνάμεις στην εξουσία, έργα τα οποία δεν θα καθορίζονται από τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των μονοπωλιακών συμφερόντων, αλλά από τις αναπτυξιακές παραγωγικές ανάγκες της χώρας και των εργαζομένων.

Όπως καταλαβαίνετε, κύριε Πρόεδρε, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έχω ένα χαρτί από τον κ. Κεδίκογλου και τον κ. Καρατζαφέρη για παραβίαση του λόγου επί του Κανονισμού.

Ποιο άρθρο παραβιάζουμε, κύριε Κεδίκογλου;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Το άρθρο που λέει ότι ο Βουλευτής είναι μέλος του Κοινοβουλίου και το Κοινοβούλιο ανήκει στους 300 Βουλευτές.

Επιπλέον, επικουρικώς το άρθρο που λέει ότι ο Βουλευτής μπορεί να ζητήσει οποιοδήποτε δημόσιο έγγραφο και να του κατατεθεί. Ζήτησα από τον Πρόεδρο της Βουλής να μου καταθέσει αντίγραφα των δηλώσεων πόθεν έσχες ορισμένων στελεχών της Κυβέρνησης και των Κομμάτων και ο Πρόεδρος της Βουλής αργεί.

Δεν είναι μόνο η παραβίαση του Κανονισμού, αλλά είναι και η διασπορά της υποψίας που διαχέεται με την παράλειψη του Προέδρου της Βουλής ότι υπάρχουν κάποια ζητήματα. Άλλος ένας λόγος δυσφήμισης του πολιτικού κόσμου.

Παρακαλώ, λοιπόν, το ταχύτερο το αίτημά μου να ικανοποιηθεί.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Άρα, δεν έχει σχέση με τον Κανονισμό της Βουλής.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Απολύτως. Μέσα στο σπίτι μας είμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κα Αικατερινάρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα επιχειρείται μια σημαντική ανατροπή της υπάρχουσας κατάστασης στη διαχείριση και στην ανάθεση των δημοσίων έργων. Η ανατροπή αυτή βέβαια γίνεται με το πρόσχημα του εκσυγχρονισμού και της ενοποίησης των διαδικασιών στο σύστημα παραγωγής των δημοσίων έργων μέσω των λεγόμενων θεσμικών παρεμβάσεων -εάν αυτές οι παρεμβάσεις στα λίγα άρθρα μπορούν να θεωρηθούν θεσμικές- και της προοπτικής της ανασυγκρότησης των επιχειρήσεων του κατασκευαστικού τομέα, μέσα όμως από αναγκαστικές συγχωνεύσεις, μέσα από τη δημιουργία ισχυρών, αλλά ολιγάριθμων ομίλων και μέσα βέβαια από κίνητρα για τα οποία πολλή συζήτηση γίνεται.

Αυτά όλα γίνονται σε μία περίοδο η οποία διακρίνεται από πολύ μεγάλες καθυστερήσεις τόσο στην ολοκλήρωση των έργων από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης -μέχρι και το τέλος του 2001 πρέπει να απορροφηθούν δύο δισεκατομμύρια- όσο και στην υλοποίηση των μικρών και μεγάλων έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Εάν δούμε πόσο πρέπει να απορροφούμε κάθε χρόνο για να

μπορέσουμε να πετύχουμε την απορρόφηση όλων των πόρων από την Κοινότητα, μας αναλογούν σε αυτήν την περίοδο 3,6 τρισεκατομμύρια, όταν τελικά η χώρα μας μπορεί να απορροφήσει μόνο 1,2 τρισεκατομμύρια, το πολύ 1,5 τρισεκατομμύρια εάν καταβάλλει μεγάλες προσπάθειες και όταν βέβαια και οι κανονισμοί από την Ευρωπαϊκή Ένωση επιβάλλουν ότι κάθε χώρα θα πρέπει να εξαντλεί μέχρι 4% του ΑΕΠ, δηλαδή 1,6 τρισεκατομμύρια για εμάς.

Οι αριθμοί, λοιπόν, είναι χαρακτηριστικοί και τα προβλήματα είναι μεγάλα. Εμείς, επιχειρούμε εδώ και σε αυτό το σημείο το ΥΠΕΧΩΔΕ τις δικές του ανατροπές.

Στην ουσία με το νομοσχέδιο, όχι μόνο δεν επιτυγχάνεται ουσιαστική και αποτελεσματική αντιμετώπιση των πανθομολογούμενων προβλημάτων στην παραγωγή των δημοσίων έργων, αλλά θέλω να τονίσω ότι εδώ αποδυναμώνονται και ορισμένοι βασικοί στόχοι του ν. 1418. Ο νόμος 1418/84 είχε ως βασικό στόχο την ενιαιοποίηση των διαδικασιών και φορέων εκτέλεσης και εξυγίανσης στη διαχείριση ανάθεσης των δημοσίων έργων με τη θεσμοθέτηση επιτροπών, οργάνων, βαθμίδων διοίκησης των μητρώων ΜΕΚ και ΜΕΠ, οργανογράμματος λειτουργίας των τεχνικών υπηρεσιών με ανάδειξη του ρόλου αλλά της συλλογικής και ατομικής ευθύνης των εργαζομένων στην παραγωγή των δημοσίων έργων.

Βέβαια, όχι μόνο απ' αυτό εδώ το νομοσχέδιο, αλλά αποδυναμώνεται συνεχώς και κατατεμαχίζεται ο τρόπος της ενιαίας διαχείρισης απ' όλους τους φορείς του δημοσίου των δημοσίων έργων. Στο νομοσχέδιο που ψηφίστηκε πριν από λίγο της ΕΥΑΘ είδαμε το εντελώς παράδοξο το ΥΠΕΧΩΔΕ να μην έχει καμία σχέση με την ΕΥΑΘ Παγίων που κατασκευάζει τα έργα ύδρευσης στη Θεσσαλονίκη και από την άλλη πλευρά, η ΕΥΑΘ Παγίων, να κατασκευάζει τα έργα με το ν.1418 του δημοσίου και η «ΕΥΑΘ Α.Ε.» η οποία επιμένουν ότι δεν ιδιωτικοποιείται ενώ τελικά ιδιωτικοποιείται, να κατασκευάζει τα έργα με κανονισμούς και με προδιαγραφές που θα συντάσσει το διοικητικό της συμβούλιο.

Ο δεύτερος βασικός στόχος του ν.1418 ήταν η αξιοκρατική καταγραφή και ο συστηματικός έλεγχος των κατασκευαστικών επιχειρήσεων με τα μητρώα ΜΕΚ και ΜΕΠ και ο εξορθολογισμός και η διαφάνεια στα συστήματα δημοπράτησης. Είναι γεγονός ότι αυτοί οι στόχοι δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ στο σύνολό τους ενώ τα τελευταία χρόνια, χάνουν συνεχώς έδαφος. Όπως η οργάνωση, η αποκέντρωση, η αρμοδιότητα και η ανάδειξη του ρόλου των τεχνικών υπηρεσιών, οπισθοχωρούν δραματικά με πρόσχημα τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των επιτακτικών αναγκών απορρόφησης των κονδυλίων του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης που όμως δεν βλέπουμε αποτέλεσμα και συνεχίζεται ο φαύλος κύκλος των καθυστερήσεων και των ποικιλώνυμων παρεμβάσεων. Επιχειρείται ένας νέου τύπου επανασυγκεντρωτισμός και δήθεν εκσυγχρονισμός των διαδικασιών και στα δημόσια έργα. Με τη δημιουργία των μεγάλων πακέτων έργων και των ανωνύμων εταιρειών του δημοσίου που θα τα διαχειριστούν και λοιπά ιδιωτικοποιημένα σχήματα, σας ανέφερα ένα πριν που διασπούν την ενιαιοποίηση του ν.1418 και που μαζί με τις ειδικές υπηρεσίες, τις ΕΥΔΕ των δημοσίων έργων, με τις οποίες βεβαίως δεν διαφωνούμε, αλλά αφυδατώνουν όλες μαζί τις υπηρεσίες της περιφέρειας, τις τοπικές τεχνικές υπηρεσίες, ενώ αποδυναμώνουν ιδιαίτερα τις αρμοδιότητες της διευθύνουσας υπηρεσίας και της προϊσταμένης αρχής.

Με αυτό το νομοσχέδιο το ΥΠΕΧΩΔΕ συγκεντρώνεται και συρρικνώνεται ακόμη περισσότερο. Εγκαταλείπει βασικά του εργαλεία. Φαίνεται ότι αποφάσισε να παραδώσει τη σκυτάλη της διαχείρισης των έργων κυρίως των μικρομεσαίων έργων της περιφέρειας στους ισχυρούς, αλλά ολιγάριθμους κατασκευαστικούς ομίλους αφού μέσα από τις διατάξεις που έχει το νομοσχέδιο αυτό, θα τους δίνεται η δυνατότητα μετά την ανάληψη των έργων, να διαμοιράζουν αυτοί και όχι το δημόσιο με τους όρους του διαγωνισμού και της νομοθεσίας, τα έργα στους υπεργολάβους, τα έργα τα οποία τους

ανατέθηκαν από το δημόσιο. Υποκαθίστανται έτσι με έμμεσο τρόπο πολλές βασικές αρμοδιότητες και λειτουργίες των τεχνικών υπηρεσιών του δημοσίου από τον ιδιωτικό τομέα. Σ' αυτήν τη βασική εκχώρηση έργου, έρχονται να προστεθούν και άλλες ρυθμίσεις στην ίδια κατεύθυνση, όπως: Η έννοια των παραλείψεων από τις υπηρεσίες στην παράγραφο 1 του άρθρου 3 και η εκδίκαση των σχετικών ενστάσεων κατά την τελική επιμέτρηση ενδεχόμενα και από τα αστικά δικαστήρια. Καταργείται έτσι ο ουσιαστικός ρόλος της επιβλεψής του δημόσιου υπαλλήλου.

Η απόσυρση της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 1418 που καταργείται έτσι η συμπλήρωση από το μειοδότη του ανοικτού τιμολογίου με έλεγχο ομαλότητας των τιμών σε σχέση με το αντίστοιχο τιμολόγιο εγκαταλείποντας έτσι την τύχη του διαγωνισμού στη συνεννόηση μελετητή και αναδόχου.

Η μερική ιδιωτικοποίηση του Ινστιτούτου Οικονομίας των Κατασκευών πριν καλά-καλά αρχίσει την ουσιαστική του λειτουργία, λειτουργία που όλοι επισημαίναμε εδώ και πολλά χρόνια από το 1984 δηλαδή ότι έπρεπε να είχε αρχίσει και αν είχε αρχίσει κανονικά θα είχαμε πολύ καλύτερη κατάσταση στη διαχείριση των δημοσίων έργων σήμερα.

Η ανατροπή όμως του συστήματος παραγωγής των έργων γίνεται κυρίως με τα άρθρα 1 και 4 που αφορούν το μητρώο εργοληπτικών επιχειρήσεων και επανάκριση εργοληπτικών επιχειρήσεων. Εάν ψηφιστούν τα άρθρα αυτά, υγιείς επιχειρήσεις που σχεδίασαν μεσοπρόθεσμα το πρόγραμμά τους γνωρίζοντας ότι σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και με βάση την πρόσφατη και επανάκριση τους έχουν το δικαίωμα να μετέχουν σε διαγωνισμούς μέχρι μια ορισμένη τάξη, παραδείγματος χάρι έξι δισεκατομμύρια, υποχρεώνονται σήμερα να μειώσουν τον κύκλο εργασιών τους και να περιορισθούν στην ανάληψη του 1/3 ίσως και λιγότερο αυτού του ποσού.

Είναι ίσως ισχυρό το επιχείρημα και μας απασχολεί και εμάς για την προσπάθεια του κράτους να αναδείξει ισχυρούς κατασκευαστικούς ομίλους ικανούς να ανταγωνιστούν τις μεγάλες εταιρείες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αναλάβουν τα πολύ μεγάλα έργα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και της Ολυμπιάδας. Τα κίνητρα όμως και τα κριτήρια της δημιουργίας αυτών των κατασκευαστικών επιχειρήσεων δεν θα πρέπει να έχουν επακόλουθο ή να συνδέονται με την καταστροφή του μεσαίου μεγέθους κατασκευαστικών επιχειρήσεων, αυτών που κατ' εξοχήν δραστηριοποιούνται και εκτελούν τα έργα της περιφέρειας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Και να δούμε τελικά με ποια κριτήρια δημιουργούνται είτε οι μεγάλοι όμιλοι είτε επανακρίνονται οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, κριτήρια της τελευταίας τριετίας που χαρακτηρίστηκε από το μαθηματικό τύπο και τις προσυμφωνημένες ιδιαίτερα χαμηλές σχεδόν μηδενικές εκπτώσεις, που αλλοίωσε τις συνθήκες του ανταγωνισμού και παρεμπόδιζε τις επιχειρήσεις κατασκευών να επιδιώξουν προγραμματισμένη ανάπτυξη των δραστηριοτήτων τους είτε σε γεωγραφικό είτε σε επίπεδο εξειδίκευσης αντικειμένου, από την ανάληψη του έργου από άλλον και την εκτέλεση από άλλον κατασκευαστή, που δεν μπορεί σήμερα ο δεύτερος αυτός κατασκευαστής να αποδείξει την εμπειρία του, από τις πλασματικές αυξήσεις κεφαλαίου στη δίνη του χρηματιστηρίου χωρίς επενδύσεις στον τεχνολογικό εξοπλισμό που δεν είναι τυχαίο ότι στα κριτήρια του παρόντος νομοσχεδίου αυτός έχει την τελευταία μοίρα.

Σε αυτά θα προστεθούν τώρα και τα πριμ από τις αναγκαστικές συγχωνεύσεις που δεν είναι τίποτε άλλο, παρά εξαγορές. Και για το λόγο αυτό θα επιχειρήσουν να εξαγοράσουν τις φθηνότερες και τελικά τις πλασματικές.

Εμείς λέμε ότι σε όλο το φάσμα των κατασκευαστικών επιχειρήσεων, έτσι όπως διαχειριστήκατε μέχρι τώρα τα μητρώα τα ΜΕΚ και ΜΕΠ και διαχειριστήκατε και το ν. 1418, παρά τις αρχικές του σωστές διατάξεις, όλο το φάσμα των εταιρειών έχει προβλήματα και ιδίως η τελευταία τριετία έχει συσσωρεύσει πολύ περισσότερα προβλήματα.

Έτσι αν ψάξετε λίγο στο μαθηματικό μοντέλο το οποίο λέτε για την επανάκριση των επιχειρήσεων θα μπορείτε να δείτε παραδείγματα του τύπου ότι αν συγχωνευθεί μια εταιρεία άλφα δυναμικότητας με δύο άλλες μηδενικής δυναμικότητας θα μπορούν να αποτελέσουν μια εταιρεία ισχυρότερη από μία άλλη η οποία θα παραμένει μόνη της και όμως έχει δυναμικότητα τουλάχιστον δύο άλφα. Αλλά και οι σοβαρές και υγιείς εταιρείες να συγχωνευθούν, όσο και δύσκολο αυτό να είναι σε μια διαδικασία καταναγκασμού σε περίοδο ούτε καν τεσσάρων μηνών που απομένουν, πώς είναι δυνατόν αυτές οι συγχωνεύσεις να επιβιώσουν; Σας είναι γνωστό ότι και με κανονικές διαδικασίες συγχώνευσης, δύο στις τρεις επιχειρήσεις καταλήγουν σε αποτυχία. Εδώ μας το φέρνετε διαφορετικά, ότι ο εκσυγχρονισμός μας έχει οδηγήσει εκεί, δηλαδή ότι είναι αναγκαστικές για την αγορά οι συγχωνεύσεις των επιχειρήσεων, ότι είναι πλέον αυτό το ζητούμενο. Και όμως και στις άλλες χώρες αυτές οι συγχωνεύσεις δημιουργήσαν μεγάλα προβλήματα.

Και δημιουργήσαν βέβαια και πολύ μεγάλα προβλήματα στους εργαζόμενους. Όχι ότι αν γίνονται σ' ένα μακρύ χρόνο και με ουσιαστικές διαδικασίες πολλές από αυτές δεν μπορούν να αποτελέσουν πραγματικά μία διέξοδο σε ένα πάσχον σύστημα, όπως είναι αυτό των κατασκευαστικών επιχειρήσεων στα δημόσια έργα. Δεν γίνεται όμως σε τόσο περιορισμένο διάστημα, με τέτοια κριτήρια και με μια τέτοια κατάσταση, η οποία υπάρχει τώρα –η συγκυρία στον ελληνικό χώρο– της κακοδιαχείρισης μέχρι τώρα του όλου συστήματος.

Αυτή τη στιγμή είμαστε όχι στο παραπάνω αλλά και στο «και πενήντα» για να απορροφήσουμε τις πιστώσεις από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και για έργα της Ολυμπιάδας. Βέβαια το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι η περιβόητη ισόρροπη ανάπτυξη την οποία πρέπει να κάνετε. Αυτή όμως η ισόρροπη ανάπτυξη πώς θα γίνει, όταν δεν υπάρχει μέλημα γι' αυτές τις εταιρείες οι οποίες δραστηριοποιούνται και εξειδικεύονται κατά γεωγραφικό χώρο και αποτελούν τη ραχοκοκαλιά, όπως και εσείς την αποκαλέσατε, του κατασκευαστικού τομέα.

Υποχρεωτική συγχώνευση δεν είναι δυνατόν να υπάρξει. Είναι και άδικη και αντισυνταγματική. Το ότι το καταγγέλλει ένας μεγάλος αριθμός εργοληπτικών επιχειρήσεων και το ότι σας επισημαίνουμε και εδώ, κύριε Υπουργέ, αυτό το θέμα δεν είναι, όπως χαρακτηρίσατε στην επιτροπή πάρα πολύ επιπόλαια –για να χρησιμοποιήσω μια επιεική έκφραση–, επειδή εμείς είμαστε στραμμένοι προς αυτόν τον κλάδο μόνο και προς κανέναν άλλο. Στο σύνολο των προβλημάτων είμαστε στραμμένοι και το σύνολο των προβλημάτων θέλουμε να επιλύσουμε.

Εσείς όσον αφορά το πώς τελικά θα ρυθμιστεί ακριβώς το θέμα των συγχωνεύσεων αυτών, που αναγκαστικά επιβάλλετε να γίνουν, μας παραπέμπετε πάλι σε μία υπουργική απόφαση. Μα είναι δυνατόν; Πρέπει να ξέρουμε τι θα γίνει, όπως πρέπει να ξέρουμε και τι θα κάνουν αυτές οι επιχειρήσεις. Και αφήνετε και ένα παραθυράκι, ότι ενδεχομένως δεν θα χρησιμοποιήσετε αυτήν την ημερομηνία.

Η συνέπεια σε αυτόν τον τόπο τελικά πληρώνεται αρνητικά. Εάν κάποιοι συνεπείς κάνουν αυτές τις συγχωνεύσεις ή αυτούς τους λογαριασμούς και προστρέξουν, μετά κάποιοι άλλοι που ήταν ασυνεπείς και δεν τους βγήκε το σχήμα, θα πάρουν αυτήν την παράταση.

Πρέπει να ξεκαθαρίσετε αυτά τα θέματα. Δεν μπορείτε να θεωρείτε υγιή τον ανταγωνισμό ή ότι προάγετε με αυτό το νομοσχέδιο τον υγιή ανταγωνισμό, όταν το ίδιο το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. παραχωρεί ένα σημαντικό μέρος των αρμοδιοτήτων του και των ευθυνών του σε τρίτους, που θα διαμορφώσουν αυτήν την κατάσταση για έναν έναν μεγάλο μικρότερον κατασκευαστικών εταιρειών. Μεταφέρετε δηλαδή –και το έχω επαναλάβει πάρα πολλές φορές– το ρόλο της ανάθεσης των δημοσίων έργων στους μεγάλους ομίλους με τη μορφή των μεγάλων πακέτων έργων, που τελικά θα τα αναδιανείμουν με τους δικούς τους όρους στους μικρότερους. Τα μεγάλα πακέτα έργων έχουν μεγάλα προβλήματα στην περιφέρεια, και μάλιστα όταν τα συνδέσετε και με τη μεγάλη ανάγκη που υπάρχει και

την έπαρση που έχετε ότι προχωράτε στα έργα με αυτοχρηματοδότηση. Αυτοχρηματοδότηση δεν υπάρχει, δεν έχετε κάνει ποτέ τέτοιο έργο. Συγχρηματοδότηση υπάρχει και τις περισσότερες φορές σε βάρος του δημοσίου. Εάν πάτε σε έργα με συγχρηματοδότηση, θα είναι σαν την υποθαλάσσια αρτηρία της Θεσσαλονίκης και τελικά θα αναζητάτε ιδιώτη να βάλει εβδομήντα δισεκατομμύρια για το έργο, ενώ εσείς θα βάλετε τα υπόλοιπα πέντε, για μία αρτηρία η οποία δεν έχει κανένα κέρδος για τον ιδιώτη.

Εάν βέβαια καταλήξουμε στο ότι τα μεγάλα φράγματα, τα εγγειοβελτιωτικά έργα, τα οποία βέβαια είναι εξαφανισμένα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, και άλλες τέτοιες υποδομές δεν ευνοούν έργα συγχρηματοδότησης ή αυτοχρηματοδότησης, καταλαβαίνετε πόσο τα έργα αυτά θα υποφέρουν. Τα μικρότερα δε έργα της περιφέρειας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα υποφέρουν ακόμα περισσότερο.

Ποιες είναι οι δικές μας θέσεις για όλα τα παραπάνω; Η πρώτη και κύρια θέση μας είναι η συγκρότηση σύγχρονων, αποτελεσματικών, δημοκρατικών οργανωμένων, με αποκεντρωμένη λειτουργία και αρμοδιότητα δημόσιων τεχνικών υπηρεσιών. Η θέση μας αυτή παραμένει ως βασική προτεραιότητα και συνεχίζει να είναι το μεγάλο ζητούμενο για την ανάπτυξη της χώρας μας. Χωρίς τέτοιες υπηρεσίες και πολύ περισσότερο με περαιτέρω αποδυνάμωσή τους καμιά προσπάθεια εξυγίανσης και υγιούς ανασυγκρότησης του συστήματος παραγωγής των δημοσίων έργων δεν μπορεί να γίνει.

Βελτίωση της ποιότητας των μελετών με αυστηρή επίβλεψη και ουσιαστική παραλαβή τους.

Για τον κατασκευαστικό τομέα και το σύστημα ανάθεσης και διαχείρισης των έργων, πράγματι, όπως φαίνεται και από τα στοιχεία της έκθεσης του ΥΠΕΧΩΔΕ, ο κατασκευαστικός τομέας είναι μεγάλης σημασίας για τη χώρας μας από πολλές απόψεις.

Είναι γεγονός ότι η Ελλάδα χρειάζεται και μεγάλες κατασκευαστικές επιχειρήσεις που θα δώσουν ώθηση και λύσεις για την κατασκευή μεγάλων έργων στη χώρα μας και θα επιχειρήσουν αργότερα να ανταγωνιστούν τις ήδη υπάρχουσες επιχειρήσεις στο εξωτερικό.

Η στήριξη όμως των μικρών και μεγάλων κατασκευαστικών επιχειρήσεων με κίνητρα φορολογικά και οικονομικά μπορεί επίσης να θεωρηθεί χρήσιμη, προκειμένου βαθμιαία και με ομαλό τρόπο συνεχώς ελεγχόμενο να αναπτύσσουν το απαραίτητο μέγεθος και την κατάλληλη οργάνωση, πραγματική υπόσταση με καταγεγραμμένα όλα τα στοιχεία τους.

Γι' αυτό η θέση μας είναι ότι για ένα σημαντικό διάστημα, και αφού θα μεσολαβήσουν αυτές οι ελεγχόμενες και διαρθρωτικές παρεμβάσεις, να παραμείνει το ισχύον καθεστώς. Η επανάκριση των επιχειρήσεων μόλις τελείωσε και με το να τίθενται νέοι όροι και εκ νέου αναγκαστική επανάκριση, είναι μια αδόκιμη διαδικασία που δεν συνιστά προσπάθεια αναβάθμισης και εξυγίανση του συστήματος.

Οι αδυναμίες του ΥΠΕΧΩΔΕ στην εφαρμογή του συστήματος ΜΕΤ και ΜΕΘ και της ανάθεσης των έργων, πρέπει πρώτα να αρθούν και μετά από ένα τέτοιο μεταβατικό στάδιο να επιχειρηθεί μια γενναία επανάκριση και τομή στο σύστημα. Πέραν αυτών, η προσπάθεια για ενοποίηση των κατασκευαστικών επιχειρήσεων θα μπορούσε επίσης να γίνει σταδιακά με μεθόδους εφαρμογής κινήτρων, αλλά πάντα σε εθελοούσια βάση και όχι με μεθόδους επιβολής ως καταναγκασμός. Ιδιαίτερα σ' αυτό το θέμα δεν εξαντλήσατε, κύριε Υπουργέ, το διάλογο ούτε με τις επιχειρήσεις, αλλά ούτε και έναν ουσιαστικό διάλογο στην επιτροπή που συζητήσαμε αυτό το νομοσχέδιο.

Εμείς σας επαναλαμβάνουμε –και το έχουμε τονίσει επανειλημμένα– ότι πρέπει να προχωρήσετε στην οργάνωση και αναβάθμιση των τεχνικών υπηρεσιών, στη βελτίωση του συστήματος των μελετών, στην ανασύνταξη και διόρθωση των αναχρονιστικών, ελλιπών και αλλοπροσάλλων αναλυτικών τιμολογίων δημοσίων έργων και όχι σ' αυτό που επιχειρείτε μέσα απ' αυτό το νομοσχέδιο, δηλαδή να δημοπρατούνται, να

είναι ανεπίκαιρες τιμές ΑΤΟΕ, τα έργα και αν πάρει κανείς και το μαθηματικό τύπο και τις μικρές εκπτώσεις θα τινάξετε τον προϋπολογισμό των έργων στα ύψη και δεν θα μπορέσετε τελικά να κάνετε κανένα έργο.

Παραμένετε επιτέλους στην εφαρμογή του αμιγούς συστήματος που εναρμονίζεται με το διαμορφωμένο θεσμικό πλαίσιο στην Ελλάδα, που είναι η ανοικτή δημοπράτηση ανάθεσης των έργων στο μειοδότη με παράλληλα αυστηρές εφαρμογές των ασφαλιστικών δικλείδων, που προβλέπονται από τη νομοθεσία για την προστασία των συμφερόντων του δημοσίου.

Προχωρήστε στις διαδικασίες επικαιροποίησης και συμπλήρωσης προδιαγραφών και διασφάλισης της ποιότητας των έργων.

Διασφαλίστε την αντικειμενική κρίση και τη συνεχή παρακολούθηση των μητρώων ΜΕΠ.

Τιμωρίστε και κάποτε τους ασυνειπείς.

Τέλος, απαλλάξτε τις φάσεις και τις διαδικασίες που αφορούν την εκτέλεση των έργων, όπως γενικότερα και της Δημόσιας Διοίκησης, από τις έντονα κομματικές και άλλες παρεμβάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έχετε ήδη καθυστερήσει χρονικά να φέρετε αυτές τις ρυθμίσεις και αποτελεί, ένα μείζον, όχι μόνο τεχνικό και οικονομικό πρόβλημα, αλλά ηθικό πρόβλημα. Δύο χρόνια καθυστερούσατε να φέρετε αυτό το νομοσχέδιο και απαιτείτε όλος αυτός ο κατασκευαστικός τομέας να ανατραπεί σε τρεις μήνες εντελώς και να κάνει την αναδιοργάνωσή του. Είναι ένας καταναγκασμός, γιατί δεν δίνετε ένα εύλογο διάστημα να μπορέσουν να το κάνουν έστω με κάποιους αξιοπρεπείς όρους.

Εμείς λέμε:

εφαρμόστε το ν. 1418,

ενισχύστε τις υπηρεσίες,

στηρίξτε με κίνητρα κυρίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις,

κάντε τις διορθωτικές παρεμβάσεις κυρίως για την αξιοπιστία εφαρμογή του νόμου.

Σήμερα τα έργα σας, επαναλαμβάνουμε, του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και της Ολυμπιάδας έχουν ιδιαίτερα καθυστερήσει.

Είναι καταστροφικό και πολιτικά επιλήψιμο να αναφέρεστε σήμερα στο σύστημα ανάθεσης των δημοσίων έργων, να ανατρέπεται και εσείς να μην επιλύετε, αλλά να διαιωνίζετε τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν μέχρι σήμερα.

Γι' αυτό το λόγο εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και σας καλούμε να το σκεφθείτε και τουλάχιστον να δώσετε μια μεταβατική περίοδο για την εφαρμογή του. Κάντε τουλάχιστον αυτήν την υποχώρηση. Αλλιώς για μας θεωρείται ότι αυτό είναι και τεχνικά απαράδεκτο και ηθικά επιλήψιμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Να ξεκινήσουμε τον κύκλο των ομιλητών με τον κ. Κεδίκογλου.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας έγιναν αξιόλογες παρατηρήσεις και απογραφές σε ό,τι αφορά την κατάσταση των έργων, αλλά και από τον εισηγητή της Μειοψηφίας. Η διαφορά μεταξύ του εισηγητού της Πλειοψηφίας και της εισηγητού της μείζονος Αντιπολίτευσης είναι ότι ο εισηγητής της πλειοψηφίας λέει ότι χρειάζεται μια παρέμβαση, αφού η αγορά δεν το κάνει μόνη της και ότι πρέπει να προλάβουμε εμείς τις ατέλειες που δημιουργεί η αγορά. Η μειοψηφία είπε «αφήστε τα πράγματα να τα δημιουργήσει η αγορά».

Γνωρίζουμε όμως ότι η αγορά δεν είναι πανάκεια, ότι η αγορά εσωτερικώς είναι πολύ σκληρή, ότι οι νόμοι της αγοράς είναι σκληροί και χρειάζεται κάποια παρέμβαση. Αφού λοιπόν η αγορά δεν μπόρεσε να κάνει αυτήν τη συγκέντρωση που όλοι αναγνωρίζουμε ότι είναι αναγκαία για να δημιουργήσουμε ισχυρότερες επιχειρήσεις, προκειμένου να κερδίσουμε στο παιχνίδι του ανταγωνισμού με τις ευρωπαϊκές χώρες, αφού

γίναμε πλέον ενιαίος χώρος οικονομίας, μια Κυβέρνηση σεβόμενη εαυτόν, ένα Υπουργείο μάλλον, όχι Κυβέρνηση, γιατί Κυβέρνηση δεν υπάρχει, ούτε Πρωθυπουργός, ένα Υπουργείο το οποίο παρακολουθεί και έχει την εποπτεία, πρέπει να λάβει τα μέτρα του και στο βαθμό που μπορεί το Υπουργείο αυτό εισηγείται αυτό το νομοσχέδιο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Τι εννοείτε ότι δεν υπάρχει Πρωθυπουργός;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Διανύουμε μια κατάσταση μη Πρωθυπουργού. Το έχω αναλύσει, κύριε Καρατζαφέρη, το τι σημαίνει «μη Πρωθυπουργός». Άλλωστε διαβάστε τις εφημερίδες. Έχετε ξαναδεί ποτέ Πρωθυπουργό, τον οποίο να σφυρίζει ο κόσμος;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Είμαστε εκτός νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Να είμαστε στο νομοσχέδιο, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ο λόγος είναι ελεύθερος, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν είναι ελεύθερος...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ναι, είναι ελεύθερος, κύριε Υπουργέ. Όσα είπα ως τώρα δεν μπορείτε να τα απλοποιήσετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Υπόκεινται στους κανονισμούς της Βουλής.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: ..ούτε να τα διαγράψετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ούτε μπορούμε να λέμε ότι θέλουμε. Αλίμονο! Έχουμε τον Κανονισμό της Βουλής.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Όσα είπα δεν μπορείτε να τα διαγράψετε. Το Βήμα είναι ελεύθερο. Μπορείτε από 'δω και μπρος να πείτε «μη γράφετε»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το Βήμα είναι ελεύθερο, αλλά έχει κανονισμούς.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: ...αλλά σας πληροφορώ άλλη μια φορά κι εσάς ότι οι πράξεις αυτές είναι αποφάσεις διοικητικές του Προέδρου της Βουλής και προσβάλλονται στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Αν θέλετε να φέρουμε εδώ, το Σ.τ.Ε. ευχαρίστως. Ως τώρα το κατάλαβαν οι συνάδελφοι σας και υποχώρησαν.

Πάντως εγώ δεν πρόκειται να δεχθώ, είναι σαφής η δήλωσή μου, να μου πείτε ότι κάτι απ' αυτά δεν επιτρέπεται. Το Βήμα είναι ελεύθερο. Μπορώ να λέω από 'δω «άσπρο αρνάκι και παχύ της μάνας του καμάρη» και εσείς μπορείτε να λέτε ότι δεν θα γράφουν στα Πρακτικά. Αυτό μπορείτε να το κάνετε, αλλά δεν μπορείτε να μου πείτε τι θα λέω. Εγώ φυσικά θα ζυγίσω αν αυτό που απαγορεύσατε είναι συνταγματικώς ορθό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Περιέργως ερμηνείες δίνετε, αλλά τέλος πάντων.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Εν πάση περιπτώσει, μια και το φέρατε, επειδή δημιουργείται μια παρεξήγηση σχετικά με το «μη Πρωθυπουργός» ή το «Πρωθυπουργός» και επειδή συνέβη να είμαι από αυτούς που πρωτοστάτησαν για να γίνει Πρωθυπουργός ο εντιμότατος καθηγητής κ. Κωνσταντίνος Σημίτης, πρωτοστάτησαν ψυχή τε και σώματι, απλώς έχω να παρατηρήσω ότι ο τότε, ο πρώην Υπουργός Βιομηχανίας και υποψήφιος Πρωθυπουργός έλαβε 53 ψήφους από τους Βουλευτές. Και εντός των 53 περίπου 20 ήταν Βουλευτές οι οποίοι βγήκαν και υπέρ αυτού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Τώρα με συγχωρείτε κύριε Κεδίκογλου, αλλά έχει σχέση αυτό με το νομοσχέδιο «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις»;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Σας έδωσα απάντηση, κύριε Πρόεδρε. Κάντε τη δουλειά σας. Δεν μπορείτε εμένα να με χαλιναγωγήσετε. Καταλάβετε το.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Να έρθετε στο θέμα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ήταν περίπου δεκαπέντε στελέχη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Αυτά τι ιστορίες είναι;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν μπορώ να πω για όλους, αλλά από αυτούς ουδείς είναι στο πρώτο επίπεδο συνεργασίας του Πρωθυπουργού. Γιατί; Για να αποφύγει τις δεσμεύσεις που υπήρχαν τότε προκειμένου να γίνει Πρωθυπουργός. Καθαρά, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Στο πλαίσιο του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Διαμαρτύρονται οι συνάδελφοι και δικαίως.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ουδείς από αυτούς που πρωτοστάτησαν για να γίνει Πρωθυπουργός ο Κωνσταντίνος Σημίτης δεν είναι στο πρώτο επίπεδο συνεργασίας λήψεως των αποφάσεων. Έχει στην Κυβέρνηση δυο ή τρεις νομίζω, αλλά αυτοί είναι σε τρίτης κατηγορίας επίπεδο. Δεν μετέχουν στο επίπεδο των αποφάσεων.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Πάντως η χώρα έχει Πρωθυπουργό, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τύποις βεβαίως, τον οποίο σφυρίζει ο κόσμος στα θέατρα. Αν το έχετε ξαναδεί ποτέ αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ, ελάτε στο θέμα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μη βιάζεστε. Θα κατέβει σε λίγο στην Πανεπιστημίου και θα δείτε το σφύριγμα να γίνει «γιούχα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ελάτε στο θέμα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Μη βιάζεστε. Η πορεία έχει εξελιχθεί, ο νόμος της εξέλιξης.

Εν πάση περιπτώσει, στο νομοσχέδιο τώρα για να μη χάνουμε το χρόνο μας γιατί ο Πρόεδρος θα φωνάζει σε λίγο ότι πήραμε το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ε, βέβαια φωνάζει.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Έχουμε ανάγκη συνεπώς από κάποιο εργαλείο προκειμένου να μην πάμε στα δημόσια έργα και το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ προσπαθεί δι' αυτού του τρόπου να εισαγάγει ένα νομοσχέδιο το οποίο επαναλαμβάνω, στα βασικά του σημεία είναι δεκτό και από μένα θα γίνει δεκτό εφόσον υπάρξει ρητή δέσμευση του Υπουργού, ότι θα γίνει απογραφή του μητρώου των μηχανημάτων. Εάν δεν βγούμε από εδώ, κύριε Υπουργέ, με τη διαβεβαίωσή σας ότι το πρωί θα ανοίξει το μητρώο μηχανημάτων, θα πάω στο Υπουργείο και θα ξέρω ότι ένα μηχανήμα ανήκει σε έναν ή σε δύο όπως το έχουμε, η ψήφος η δική μου δεν δίνεται. Υπό τον όρο αυτό δίνεται η ψήφος η δική μου. Γιατί σήμερα υπάρχει μηχανήμα, μπουλντόζα, η οποία φέρεται ανήκουσα και σε δύο και σε τρεις επιχειρήσεις. Δεν υπάρχει εκκαθάριση του μητρώου, το είπαμε και στην επιτροπή.

Πέραν όμως αυτού, αγαπητοί συνάδελφοι, το θέμα είναι τι έργα κάνουμε και πού βρισκόμαστε. Η χώρα διανύει την περίοδο του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, την περίοδο αποπεράτωσης του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και την περίοδο της κατανομής των πιστώσεων. Στο επίπεδο αυτό στην κατανομή των πιστώσεων δεν έχει άμεση ευθύνη το ΥΠΕΧΩΔΕ. Το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει υποχρέωση και ευθύνη να υλοποιήσει αυτά που από την κατανομή του δίδονται. Η κατανομή όμως γίνεται από το ανώτατο επίπεδο, τον μη Πρωθυπουργό σήμερα. Και έτσι, λοιπόν, βλέπουμε σήμερα στο επίπεδο των μεγάλων αποφάσεων να εκτελούνται έργα και να κατανέμονται οι πιστώσεις κατά τέτοιον τρόπο που οδηγούν όχι μαθηματικώς, αλλά βεβαιότατα στην υπερσυγκέντρωση στην πρωτεύουσα στην εντελώς ανισόρροπη ανάπτυξη κέντρου και περιφέρειας, στη στρέβλωση του κοινωνικού ιστού.

Και πρώτα-πρώτα δύο κουβέντες για τα Ολυμπιακά έργα. Βεβαίως, για να γίνουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες υπάρχει ανάγκη κάποιων έργων. Όταν όμως αποφασίσαμε να κάνουμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τους διεκδικήσαμε –και ήταν μέγα λάθος, εν πάση περιπτώσει όμως τους διεκδικήσαμε– στη βάση ότι θα υπήρχε προσφορά εξωτερικώς, έξω της χώρας και ότι οι Ολυμπιακοί Αγώνες θα υπηρετούσαν την Ελλάδα. Αυτό ελέγχθη εις αντίρροπον αυτού που έπαθε ο Χαρίλαος Τρικούπης, ο οποίος όπως γνωρίζουμε τη χρονία των Ολυμπιακών Αγώνων απέθανε και ένα από τα βάρη που έφερε είναι ότι τελικώς δεν μπόρεσε να αντισταθεί στις πιέσεις του Ντε Κουβερτέν να κάνει τους αγώνες στην Ελλάδα –για την ιστορία το αναφέρω. Είναι

δε γνωστό όταν του προσέφερε ο Κουμπερτέν τους αγώνες του είπε «ευχαριστώ πάρα πολύ για την προσφορά, αλλά σας παρακαλώ απαλλάξτε με γιατί εγώ είμαι μικρή χώρα, φτωχή και δεν μπορώ να τα βγάλω πέρα» και οδηγήθηκε και εξ αυτού του λόγου στην ιστορία της χρεοκοπίας κλπ.

Πιστεύαμε, λοιπόν, ότι οι αγώνες θα υπηρετούσαν την Ελλάδα. Αυτό διεχύθη στον ελληνικό λαό και με αυτήν την ελπίδα ο λαός στηρίξε τη διεκδίκηση των αγώνων. Όμως, τώρα τα πράγματα έχουν αλλάξει. Ο λαός, η χώρα υπηρετεί τους αγώνες. Τα κονδύλια που είναι για την ανάπτυξη της χώρας κατανέμονται στο κέντρο της πρωτεύουσας, η συγκέντρωση του πληθυσμού έχει λάβει τρομακτική μορφή –το έχετε δει σε δημοσιεύματα, ζητήστε από το Υπουργείο των Εσωτερικών στοιχεία και θα δείτε για παράδειγμα, αν πάρουμε αυτό το κριτήριο, ότι οι Βουλευτές της περιοχής Αττικής στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση θα πλησιάσουν τους εκατόν είκοσι πέντε με εκατόν τριάντα. Αυτό, λοιπόν, και μόνο, δείχνει ποια είναι η συγκέντρωση. Αν τώρα υπάρχει κάποιος που πιστεύει ότι ένας οικογενειάρχης ήρθε στην Αθήνα, εγκαταστάθηκε, εργάζεται με τα παιδιά του, την οικογένειά του και θα φύγει πάλι για την περιφέρεια, νομίζω ότι είναι εκτός φυσικής συνέπειας.

Δεύτερον, ο παραγωγικός ιστός αυτής της χώρας στρεβλώνεται εντελώς. Η χώρα μας είναι γεωργική χώρα. Έχει σημαντικά πλεονεκτήματα και αβαντάζ σε ό,τι αφορά την πρωτογενή παραγωγή, κλίματος, χώματος, πηγών κλπ. Δεν διατίθεται ούτε μία δραχμή από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ουσιαστικά, για την εκτέλεση έργων υποδομής στη γεωργία, στην πρωτογενή παραγωγή: αρδεύσεις, υδρεύσεις κλπ. Δεν υπάρχει ούτε ένα φράγκο, το παραμικρό. Η Ευρωπαϊκή Ένωση χρηματοδοτεί αυτά τα έργα και συμφώνησε η Κυβέρνηση που στρεβλώνουν τελείως, που κάνουν τη χώρα μας χώρα υπηρεσιών, που κάνουν τη χώρα μας χώρα διέλευσης όλων των Ευρωπαίων, προκειμένου να πάνε σε άλλες περιοχές. Τον παραγωγικό ιστό της χώρας σε τίποτε δεν τον υπηρετούν. Τα έργα υποδομής που εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πάμε τώρα στα επιμέρους έργα, στις αποφάσεις. Ας πάρουμε λόγου χάρη την Εγνατία Οδό που είναι μεγάλο έργο. Το εκτελεί το ΥΠΕΧΩΔΕ. Η χάραξη η οποία γίνεται, κύριε Πρόεδρε, στην Εγνατία Οδό, είναι μία χάραξη η οποία αποφασίστηκε από την MAC DONALD την εποχή της δικτατορίας.

Κάθε μία χάραξη είναι μία πολιτική απόφαση, υπηρετεί κάποιους σκοπούς. Τότε η δικτατορία δεν είχε κοινωνικό πρόσωπο και προκειμένου να φανεί –είχε και τον κ. Αβέρωφ ο οποίος ήταν αντίθετος πολύ μαζί τους- κάπως φιλολαϊκή έδωσε εντολή και έγινε μία χάραξη μέσω του Μετσόβου περίπου, χονδρικά να σας το πω και όχι μέσω εκείνου που έπρεπε.

Αυτό απεκαλύφθη προχθές μάλιστα πανηγυρικά στην ημερίδα του Ινστιτούτου Οικονομίας των Κατασκευών. Και η σημερινή Κυβέρνηση υλοποιεί την πολιτική απόφαση της δικτατορίας. Κατασκευάζει την Εγνατία Οδό μέσω του Μετσόβου και αυτό σημαίνει ότι θα ξοδευθούν επιπλέον πέραν των επτακοσίων δισεκατομμυρίων δραχμών, διότι δεν ενδείκνυται από εκεί η χάραξη, έπρεπε να γίνει ψηλότερα. Στο Ινστιτούτο, λοιπόν, Οικονομίας των Κατασκευών, όταν έθεσα το ζήτημα και έριξα τις ευθύνες στη διοίκηση της Εγνατίας...

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε και εμένα δύο λεπτά, όπως δώσατε σε όλους τους εισηγητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Κεδίκογλου, όπως βλέπετε, σας δίνω τα δύο λεπτά.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ. Δεν θα παραβώ το χρόνο καθόλου, κύριε Πρόεδρε.

Όταν έθεσα, λοιπόν, το ζήτημα ο Αντιπρόεδρος της Εταιρείας Α.Ε. διέρρηξε τα ιμάτιά του, ότι εμείς ως Εγνατία και εγώ προσωπικώς –λέει ο κ. Πανέλλης- το διακηρύσσω, δεν είχαμε ποτέ συμφωνήσει με αυτήν τη χάραξη. Αυτή η χάραξη είναι μία καταβόθρα, να ξοδεύονται χρήματα χωρίς να παράγεται έργο.

Τι άλλη μείζονα απόδειξη θέλετε; Εκεί ήσασταν, κύριε Υφυπουργέ των Δημοσίων Έργων, υπηρετείτε το θάκο σας εντίμως και όσο μπορείτε ορθώς. Ανοίξτε τα Πρακτικά να το διαβάσετε.

Λοιπόν, στο ζήτημα των αποφάσεων δεν υπάρχει πρωθυπουργός. Αυτά είναι θέματα του Πρωθυπουργού, εισήγηση του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας απόφαση του Πρωθυπουργού.

Σας φέρνω για παράδειγμα το εξής: Το 1930 αποφασίστηκαν τα μεγάλα εγγειοβελτιωτικά έργα της Ελλάδας. Έγινε το Φράγμα του Μαραθώνα, οι αποξηράνσεις των λιμνών, Γιαννιτών, Κοπαϊδας κλπ. Τότε ο Βενιζέλος, ως Πρωθυπουργός, προκάλεσε ημερίδες-συζητήσεις στο Τεχνικό Επιμελητήριο με πρώτο ομιλητή τον Νικόλαο Κιτσίκη, του Κ.Κ.Ε. μετέπειτα. Από εκείνες τις συζητήσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν απουσίασε ούτε μία στιγμή ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Είχε παρακαλέσει να συγχρονίζονται, ώστε να είναι παρών από την αρχή έως το τέλος, να ενημερωθεί πλήρως, προκειμένου να συμμετάσχει στην απόφαση της κατασκευής της οδού π.χ. Ελευσίνας, αν γνωρίζετε.

Είδате ποτέ κανένα πρωθυπουργό ή τον «μη πρωθυπουργό» το σημερινό να συμμετάσχει σε καμία ημερίδα; Τον είδατε ποτέ να συζητάει; Είδατε να έχει γίνει συζήτηση στο Υπουργικό Συμβούλιο για κάποια απόφαση για το πού θα περάσει η Εγνατία; Ξέρετε, η Εγνατία στο κομμάτι που κατασκευάστηκε κάτω από τη Δράμα εγκατελείφθη και γίνεται νέα Εγνατία από πάνω. Είμαστε η χώρα που πετάμε τα λεφτά.

Λοιπόν, στο επίπεδο των αποφάσεων είναι τέτοια η συμπεριφορά της κατανομής των πιστώσεων και των έργων που εκτελούνται, που είναι τρομακτική συμφορά για τη χώρα ο τρόπος με τον οποίο κατανέμονται οι πιστώσεις και γίνονται τα έργα. Η περιφέρεια απογυμνώνεται πλήρως.

Τελειώνει το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και δεν θα υπάρχει, αγαπητοί συνάδελφοι, σύνδεση Ανατολικής και Δυτικής Ελλάδος. Ανοίξτε ένα χάρτη να δείτε ποια έργα κάνουμε και ποιους υπηρετούμε. Γίνονται κάποια έργα χωρίς ευθύνη του ΥΠΕΧΩΔΕ με αποκλειστική ευθύνη του Πρωθυπουργού, που δεν μετέχει σε καμία απόφαση για να εξυμνηρηθούν αποκλειστικά και μόνο κάποια συμφέροντα. Ευτυχώς προλάβετε και δεν κάνετε τη σύνδεση του Μαλιακού, όπως είχε μάλιστα σχεδιασθεί, να περνούν όλοι οι δρόμοι από εκεί για να έχει τα μεγαλύτερα δυνατά κέρδη ο ιδιώτης φορέας που θα έπαιρνε το έργο.

Όλα, λοιπόν, τα έργα γίνονται έτσι ώστε να μην υπηρετείται η χώρα, αλλά κάποια συμφέροντα. Δεν υπάρχει Κυβέρνηση...

Στο σημείο αυτό ξανακτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Παρακαλώ, κύριε Κεδίκογλου, τελειώσατε.

Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Εν πάση περιπτώσει, στην ομιλία μας θα συνδυάσουμε τα άρθρα και με τις αποφάσεις αυτές για να δούμε πόση μεγάλη ζημιά γίνεται.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ορίστε, κύριε Σπυριούνη, έχετε το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται βέβαια να απαντήσω και να επισημάνω ότι και Κυβέρνηση υπάρχει και Πρωθυπουργός της χώρας, ο οποίος διακρίνεται για την εντιμότητά του και την εργατικότητα του. Κριτική μπορούμε να κάνουμε και στην Κυβέρνηση και είμαι από εκείνους που δεν διατάζουν να ασκήσουν κριτική σε εκείνα που κατά τη γνώμη τους δεν έχουν καλώς. Αλλά υπάρχει και Κυβέρνηση και Πρωθυπουργός προπαντός.

Συζητούμε ένα σπουδαιότατο νομοσχέδιο σήμερα ανταποκρινόμενο στην από τα πράγματα επιβαλλόμενη ανασυγκρότηση ενός σπουδαίου κλάδου που είναι ο κλάδος των κατασκευών.

Η σπουδαιότητά του έγκειται στο γεγονός ότι έχει έντονα αναπτυξιακό χαρακτήρα και ότι συμβάλλει και είναι σημαντικό

για την οικονομία, στην επίτευξη του σχεδιασθέντος και επιδιωκόμενου ρυθμού αναπτύξεως 5%.

Η σπουδαιότητα του κλάδου ακόμα προσδιορίζεται από τη συμμετοχή στο ΑΕΠ που τη δεκαετία 1987-1997 από 10,5% ανέβηκε στο 15,2%, -αν θυμάμαι καλά τους αριθμούς- το 2000 προσέγγισε το 16,5% και το 2006, με την ολοκλήρωση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα ανέβει στο 20,1%.

Αυτοί οι αριθμοί, κύριοι συνάδελφοι, είναι χαρακτηριστικά ενδεικτικοί της σπουδαιότητας που διαδραματίζει, εκπληρώνει, επιδιώκει και πραγματώνει ο κατασκευαστικός κλάδος. Αν θέλουμε να πάμε πιο πέρα, στον κύκλο εργασιών για το 2000, είναι 1,9 τρισ. και επί της συνολικής απασχολήσεως, ο κατασκευαστικός κλάδος καλύπτει το 7,5%. Ερμηνευόμενο αυτό σημαίνει, σε εκατοντάδες χιλιάδες, διακόσιες σαράντα τρεις χιλιάδες εργαζόμενους.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Βεβαίως και άμα τα έργα γίνονται στην Αθήνα, όλα στην Αθήνα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Αυτό είναι ένα αίτημα, μια κριτική και μπορούμε να το κουβεντιάσουμε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τι να κουβεντιάσουμε, αφού όλη η Ελλάδα είναι και έχει γίνει μόνον Αθήνα;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, θα συνταχθώ και εγώ, σαν Βορειοελλαδίτης Βουλευτής, με την άποψη ότι αιωρείται ένα συγκεκριμένο παράπονο στη Βόρεια Ελλάδα, ότι αδικείται από τη συνολική κατανομή των πόρων. Ακόμα, αν θέλετε, σαν υπερβολή ή και σαν καλοπροαίρετη επιδίωξη, πρέπει να το διατυμπανίζουμε και πρέπει οι Βορειοελλαδίτες να το διεκδικούμε.

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι όταν αυτοί οι αριθμοί προσδιορίζουν την εικόνα της συμμετοχής του κατασκευαστικού κλάδου μέσα στο γίνεσθαι της οικονομίας και όταν αυτός ο κλάδος, καθώς εξελίσσεται το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, καθώς πορεύεται η χώρα μαζί με την Ευρωπαϊκή Ένωση προς ένα συγκλητικό στόχο, καθώς διαμορφώνονται νέες μέθοδοι εκτελέσεως των έργων, κυρίως με συγχρηματοδότηση και αυτοχρηματοδότηση, καθώς ο κλάδος ζει μια πραγματικότητα μιας πληθώρας εργοληπτικών επιχειρήσεων, που ανέρχονται στον αριθμό έντεκα χιλιάδες οκτακόσιες πενήντα τέσσερις (11.854) -αν θυμάμαι καλά τους αριθμούς- και που απ' αυτές, με τη νομική μορφή της ανώνυμης εταιρείας ή της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης είναι μόλις εξακόσιες πενήντα επτά (657), αντιλαμβάνεστε το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει αυτός ο με τόση σπουδαιότητα και συμβολή στην εθνική οικονομία και από κοινωνική άποψη συμμετοχή του στο γίνεσθαι, κατασκευαστικός κλάδος.

Αυτός ο κλάδος βρίσκεται μπροστά στις απαιτήσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που προσδιορίζονται με έναν αριθμό -είναι συγκλονιστικές- τα 17,5 τρισ. που θα εξασφαλισθούν σαν πόροι από την Ευρώπη, από τους εθνικούς πόρους και από το ιδιωτικό κεφάλαιο. Αυτό το μέγεθος που επιβάλλει ανάλογη απορροφητικότητα με τις δεσμεύσεις του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, με τις πιέσεις των έργων υποδομής αυτού του σκέλους, με την απαίτηση της ποιότητας των έργων, με την ανάγκη της εντός του προβλεπόμενου χρονοδιαγράμματος πραγμάτωσης αυτών των έργων, με συνδυασμό αυτής της δυναμικής που αναπτύσσεται στο σύνολο της αγοράς των ακινήτων, όλα αυτά επιβάλλουν μια εικόνα της επιχειρησιακής, στο επιχειρηματικό πλαίσιο που αντιμετωπίζει και ζει ο κατασκευαστικός κλάδος.

Και επιβάλλουν επομένως τη συνολική του ανασυγκρότηση, ώστε να κατορθώσει να ανταποκριθεί σ' αυτές τις πιέσεις των συνθηκών και της πραγματικότητας και να συνδυάσει την πορεία του και την εξέλιξη του, ώστε να εξασφαλίσει μεγέθη που θα του επιτρέψουν να υπερβεί τις στρεβλώσεις που η πληθώρα των επιχειρήσεων προκάλεσε, μέσα σε έναν οξυτάτο ανταγωνισμό και ακόμα να διευρυνθεί σε ικανότητα τέτοια, ώστε να μπορέσει να πραγματώσει συμμετοχή με τη δυνατότητα της συγχρηματοδότησης. Αυτό επιβάλλει, λοιπόν, μία συνολική αναδιάρθρωση.

Έρχεται το νομοσχέδιο να πραγματώσει αυτό το συγκεκριμένο σκοπό με συγκεκριμένη φιλοσοφία, με

συγκεκριμένες αρχές, με συγκεκριμένους άξονες.

Πώς το νομοσχέδιο αντιμετωπίζει το συνολικό πρόβλημα; Εντοπίζει στην ουσία το πρόβλημα. Και το πρόβλημα είναι ο μεγάλος αριθμός των επιχειρήσεων που προκάλεσε εντονότερους ανταγωνισμούς και αυτό με τη σειρά του οδήγησε σε αναπόφευκτες στρεβλώσεις.

Δεν μπορεί επομένως μπροστά στην επιχειρηματική πραγματικότητα, στις νέες συνθήκες της εποχής, δεν μπορεί ο κλάδος όπως κατακερματισμένος κείται σήμερα να αντιμετωπίσει στο ελληνικό, αλλά και ευρύτερα στο βαλκανικό και ευρωπαϊκό επίπεδο τη θέση που δικαιούται λόγω σπουδαιότητας και λόγω εγγενών δυνατοτήτων που έχουμε οι Έλληνες.

Από το 1994 και μετά, κύριοι συνάδελφοι, πέρα από την κριτική που μπορούμε να ασκήσουμε όλοι μας, έγιναν σημαντικά βήματα για τον εκσυγχρονισμό του κράτους. Είναι γνωστά αυτά σε διαδοχικά νομοθετήματα, αλλά πηγάζουν αυτά τα βήματα με μία αναμφισβήτητη σφραγίδα. Δικαιώνονται αυτά τα βήματα και είναι ο άθλος των μεγάλων έργων που πραγματοποιούνται στην πατρίδα μας. Μπορούμε να πούμε ό,τι θέλουμε. Ένα δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε, ότι τα έργα που έγιναν, εκτελέστηκαν, ολοκληρώθηκαν και που βρίσκονται εν ολοκλήρωσει ή είναι σχεδιασμένα και εκτελούνται χρονολογικά και ποιοτικά μέσα στα πλαίσια των σχεδιασμών, δεν έχουν άλλη ομοία στο παρελθόν περίπτωση.

Επομένως είναι ένα θέμα που τιμά ιδιαίτερα το Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, τιμά ιδιαίτερα την πατρίδα μας.

Έρχεται το νομοσχέδιο, λοιπόν, ακριβώς και με αυτήν τη σφραγίδα του ΥΠΕΧΩΔΕ να πραγματώσει την επιβαλλόμενη από τα πράγματα ανασυγκρότηση του κλάδου με μία φιλοσοφία, ότι η εξέλιξη του κλάδου θα πρέπει με διαδοχικά βήματα να οδηγηθεί στις συγχωνεύσεις οι οποίες με τη σειρά τους θα επιτρέψουν να έχει ο κλάδος κεφάλαια, τεχνογνωσία, επιστημονικό και κατάλληλα και εξειδικευμένο προσωπικό. Θα επιτρέψουν να έχει ο κλάδος τη δυνατότητα μέσα σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον να διεκδικήσει τη μερίδα του και να διεκδικήσει εκείνα που οι συνθήκες του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, οι δρομολογήσεις και η εικόνα των Ολυμπιακών Αγώνων, οι απαιτήσεις των υποδομών της πατρίδας και η συνολική οικονομική πορεία επιβάλλουν και απαιτούν από τον κατασκευαστικό κλάδο.

Το νομοσχέδιο αποτελεί εξέλιξη, περιέχει φιλοσοφία, στηρίζεται σε αρχές και εξασφαλίζει άξονες που εγγυώνται την επιτυχή προοπτική του.

Ψηφίζω επί της αρχής το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Να δώσουμε το λόγο στον κ. Καρατζαφέρη και θα ακολουθήσει ο κ. Καλογιάννης, μετά ο κ. Λεβογιάννης και στη συνέχεια ο κ. Παυλίδης.

Ορίστε, κύριε Καρατζαφέρη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Ξεκινώντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απευθύνω ένα ερώτημα στον παριστάμενο κύριο Υφυπουργό. Γιατί μας φέρατε εδώ, είναι ασήμαντο το νομοσχέδιο; Το θεωρείτε ασήμαντο ή σημαντικό;

Αντιλαμβάνομαι, λοιπόν, από τη σωπή σας ότι το θεωρείτε σημαντικό. Γιατί κρίνεται ο κ. Λαλιώτης; Γιατί κρίνεται ο κύριος Υπουργός σε ένα νομοσχέδιο που το επώαζε δύο χρόνια; Και γιατί ξαφνικά πέρασε το Φεβρουάριο στην επιτροπή και έρχεται το καλοκαίρι το νομοσχέδιο; Για ποιο λόγο; Ακριβώς για τον ίδιο ύποπτο λόγο που είχε έρθει και το νομοθέτημα του Κουτσόγιωργα το 1988, το οποίο πληρώθηκε με δύο εκατομμύρια δολάρια. Βέβαια η αποτίμηση αυτού του νομοσχεδίου δεν είναι δύο εκατομμύρια δολάρια, αλλά είναι δεκαπεντάμισι τρισεκατομμύρια δραχμές, γιατί τόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το Γ' Πλαίσιο Στήριξης. Τόσο είναι το Γ' πακέτο. Απ' ό,τι, όμως, διαπιστώνω μέχρι στιγμής περνά στα χλιαρά.

ΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεκαεπτάμισι τρισεκατομμύρια είναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Ακόμη παραπάνω. Μεγαλώνετε, ξέρετε πολύ καλά πόσα είναι. Τα μάθατε απέξω, τα γνωρίζετε και κάνετε τους υπολογισμούς σας, γιατί και 10% να μείνει στο συρτάρι σας, εξασφαλίζετε δύο τρισεκατομμύρια. Αλλά βεβαίως, κύριε Υφυπουργέ, αυτό που μου κάνει εντύπωση είναι ότι είναι ανυποψίαστη η Νέα Δημοκρατία. Γιατί περνά στο χλιαρά, είναι ανυποψίαστη; Όχι, είναι υποψιασμένη. Δεν γνωρίζει η Νέα Δημοκρατία ότι σήμερα ψηφίζουμε πώς θα σας πάρουν τις εκλογές; Γιατί με δύο τρισεκατομμύρια στο παντελόνι θα εξαγοράσετε τους πάντες και όχι μερικούς, αλλά αρκετούς για να πάρετε τις εκλογές της 9ης Απριλίου. Ποιος θα μπορέσει να αντισταθεί αύριο το πρωί στη λαίλαπα του ΠΑΣΟΚ με δύο τρισεκατομμύρια που θα έχουν έρθει από αυτό, όπως το λέτε στη γλώσσα των κατασκευαστών –δεν θυμάμαι τη λέξη-κολά-κουρώ. Δεν είναι πραγματικότητα αυτό, κύριε Υφυπουργέ; Πού νομίζετε ότι ζούμε; Νομίζετε ότι κοιμόμαστε; Γιατί δεν αντιδρά η Νέα Δημοκρατία; Γιατί είναι κομμένο στα μέτρα που θέλει. Δυο μεγάλες υπογραφές έχει αυτό το νομοσχέδιο. Μπόμπολας, γι' αυτόν δουλεύετε. Και ψάχνω τον τελευταίο χρόνο να δω έστω και ένα σχόλιο, υποσχόλιο, ανθυποσχόλιο εναντίον του κ. Λαλιώτη. Τι βλέπω, όμως; Σε όλες τις κρίσιμες –και είναι πολλές τον τελευταίο καιρό - περιόδους του ΠΑΣΟΚ, πάντα αναδεικνύεται, ως ο μέγας σωτήρας του Κινήματος ο κ. Λαλιώτης. Είναι η αντιπαροχή. Αλλά βεβαίως δεν είναι ο μόνος ενδιαφερόμενος, είναι και ο άβαξ του άλλου Καππαδόκη, του κ. Σγαρδέλη, του πρώην γενικού διευθυντή της Νέας Δημοκρατίας του υπευθύνου πριμοδοτών, μέλους της κεντρικής επιτροπής.

Κύριε Αλευρά, αν πάτε τώρα στην πλατεία Κάνιγγος θα δείτε το υπόγειο γκαράζ ΑΚΤΩΡ-ΑΒΑΞ, Μπόμπολας-Σγαρδέλης. Μοιρασμένη η δουλειά, κύριοι συνάδελφοι. Γι' αυτό δεν μιλάνε. Και μάλιστα, για να σας πάω στη διαπλοκή, γιατί είστε αναισχυντα μέλη της διαπλοκής, προσπαθείτε τώρα να εξαγοράσετε και να μας πάρετε τη ναυαρχίδα του Τύπου μας τη μεγάλη εφημερίδα μας, τη μεγάλη «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» με το Σαραντόπουλο, ο οποίος και αυτός ωφελείται απ' αυτό το παιχνίδι. Προσπαθείτε να μας πάρετε την εφημερίδα για να ελέγχει το παιχνίδι με τις αντιπαροχές, λες και εμείς δεν γνωρίζουμε τα πράγματα. Αυτή είναι η πραγματικότητα, η οποία δεν ακούστηκε. Και έρχεται καλοκαιριάτικα να περάσει αυτό το νομοσχέδιο στη Βουλή με έναν ή δύο Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας μέσα. Τώρα έγιναν τρεις, σε ένα νομοσχέδιο το οποίο «μυρίζει».

Άκουσα βέβαια την τρυφερή γλώσσα, θα μπορούσα να πω, της μικρής Αντιπολίτευσης, όπου ακούστηκαν, όχι τόσο διαφανείς ηθικών διαβλητών κλπ. Τι είναι; Βρωμάει. Τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο; Έρχεται και λέει ότι αυτός ο οποίος μοιράζει την πίτα –και όλοι γνωρίζουμε ποιος μοιράζει την πίτα– δεν μπορεί να τη μοιράσει σε χίλιους τετρακόσιους, θέλει οκτώ. Γιατί στους χίλιους τετρακόσιους κάποιος μπορεί να μιλήσει, να πει ότι γίνεται αυτό. Οκτώ, λοιπόν. Λέει ο Μπόμπολας θα πάρω αυτό το κομμάτι, λέει ο Σαραντόπουλος θα πάρω αυτό το κομμάτι, ο κ. Σγαρδέλης θα πάρω αυτό το κομμάτι. Εκπτώσεις δεν κάνετε. Δεν μπαίνουμε στον κόπο να κάνουμε εκπτώσεις για τους χίλιους τετρακόσιους και όλο και δίνουν εκπτώσεις και καμιά φορά και μεγάλες εκπτώσεις και ωφελείται το κράτος.

Οι οκτώ, λοιπόν, εύκολα θα συνασπιστούν για να κάνουν έργο και εύκολα θα βγάλουν τις μίζες, γιατί βεβαίως πιο δύσκολα μιλάνε οι οκτώ απ' ό,τι μιλάνε οι χίλιοι τετρακόσιοι. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι η εικόνα που δίνετε, αυτή είναι η αλήθεια.

Βεβαίως δεν θα αρκεστούμε στα σφυρίγματα, κύριε Σπυριούνη, που ακούστηκαν στο Λυκαβηττό, αλλά θα πάμε και παραπέρα. Θα δείτε τον κόσμο να βγαίνει στον δρόμο, θα δείτε ντομάτες, θα δείτε γιαούρτια. Θα τα ζήσετε γιατί ο κόσμος πένεται.

Πέθανε χθες στο Άργος, αυτοκτόνησε στο Άργος ένας άνθρωπος και δεν στείλατε ούτε ένα λουλούδι, δεν στείλατε ούτε ένα στεφάνι. Εσείς, Ποιοι εσείς; Εσείς που κατηγορηθήκατε όχι από τον Καρατζαφέρη, αλλά από τον κ. Παπαγιωτακόπουλο, ο οποίος σας είπε ότι δουλεύετε για δέκα

παμφάγα και δεν ντραπήκατε, δεν κοκκινίσατε ή μάλλον δεν πρασινίσατε, γιατί αυτό είναι το χρώμα σας. Σας είπε ότι ο Σημίτης δουλεύει για δέκα παμφάγα. Εγώ το είπα; Ο δικός σας άνθρωπος το είπε.

Ενώ, λοιπόν, τα παμφάγα πλουτίζουν, ο κόσμος αυτοκτονεί, ο κόσμος πεθαίνει, ο κόσμος πένεται, ο κόσμος οδηγείται στην ανέχεια, οδηγείται στο θάνατο, οδηγείται στην αυτοκτονία. Αυτή είναι η δραματική κατάσταση την οποία ζούμε όλοι.

Τι λέει, λοιπόν, το νομοσχέδιο; Αποκλείω τους μικρούς και τους κάνω υπεργολάβους. Δηλαδή, παίρνει το μεγάλο έργο ο Μπόμπολας, των τριών τρισεκατομμυρίων και έχει όλους τους άλλους να δουλεύουν γι' αυτόν. Κατ' επιλογή του Μπόμπολα ποιους θα βάλει στο παιχνίδι και όχι με διαγωνισμό που θα φέρει την έκπτωση.

Αυτό δεν βρωμάει; Δεν είναι βρώμικο; Είναι η πρώτη φορά που νομοθετείτε έτσι; Είναι η πρώτη φορά που νομοθετείτε γι' αυτούς τους «πρυτάνεις», γι' αυτά τα παμφάγα του κ. Παναγιωτακόπουλου; Δεν φέρατε στη 1.00' η ώρα το πρωί, ξημερώματα, το νόμο για να εξυπηρετηθεί ο κ. Μπόμπολας και ο άλλος μεγάλος «ιεράρχης» κ. Λαμπράκης, ο κ. Τεγόπουλος, ο κ. Βαρδινγιάννης; Δε φέρατε το νόμο για το «ΜΕΓΑ», να μπει στο χρηματιστήριο; Τα ξεχνάμε αυτά;

Δεν υπήρξε η ανίερη συμμαχία της Νέας Δημοκρατίας με τον παριστάμενο εδώ κ. Προκόπη Παυλόπουλο και τον κ. Χυτήρη να φέρει την τροπολογία για να βγει το «ΒΗΜΑ» και να γίνει ημερήσιο; Έγιναν ή δεν έγιναν αυτά; Δεν δείχνει ότι είσατε ίδιοι, ότι συμφωνείτε σε όλες τις μεγάλες αλχημείες; Είναι ψέματα;

Να λοιπόν, που έρχεται και τριτώνει το κακό μ' αυτόν το νόμο και είναι ένας νόμος όχι διαβλητός. Είναι η αποκάλυψη. Πέφταν οι κουίντες, πέφταν οι μάσκες. Μιλάμε για τη μεγάλη λωποδυσία εις βάρος του ελληνικού λαού, κύριε Υφυπουργέ. Λωποδυσία στην οποία δεν αντέχει ο κ. Λαλιώτης και γι' αυτό κρύφτηκε. Έφυγε ο Υπουργός μέσα από την Αίθουσα για να μην ακούσει τις αλήθειες, τις πραγματικότητες, γιατί ήξερε ότι θα ακουστούν κάποιες αλήθειες, οι οποίες είναι σαφέστατα αληθινές, αυθεντικές και μακάρι να βρει το θάρρος στη συνέχεια η Νέα Δημοκρατία και να σας πει τα πράγματα με το όνομά τους. Αλλά πολύ φοβάμαι ότι είναι τόσο μεγάλα τα συμφέροντα, που θα αδυνατίσει να παρακολουθήσει τα πράγματα. Είναι τοις πάσι γνωστό ότι έχουν οριστεί τα πράγματα.

Σήμερα μπαίνει ο Βαρδινγιάννης στο χρηματιστήριο. Ποια είναι η αντίστασή σας, απ' όλα τα κόμματα; Ποια είναι η αντίστασή σας κύριοι; Εγώ περιμένω να βγει το Κ.Κ.Ε. Ποιος μπαίνει μέσα; Η «MOTOR OIL» και η «ARAMCO». Ποιοι; Αυτοί οι οποίοι είναι στα δικαστήρια. Είναι ακόμα στα δικαστήρια της Νέας Υόρκης. Το έχετε πει αυτό στον ελληνικό λαό; Τι αγοράζει σήμερα; Βαρδινγιάννη ή «ARAMCO»; Τι αγοράζει σήμερα, κυρίες και κύριοι, όταν η οικογένεια βρίσκεται σε δικαστική διένεξη; Γιατί δεν ανοίγετε τα μάτια του κόσμου; Για να έχουμε αύριο και άλλες αυτοκτονίες; Για να έχουμε αύριο καινούριους θανάτους; Αυτή είναι η αλήθεια.

Δεν πάει άλλο, κύριε Υφυπουργέ. Εγκληματείτε εις βάρος του ελληνικού λαού. Γίνετε ένα με το σύστημα, εσείς οι κάποτε κατήγοροι. Τι είσατε; Σοσιαλιστές; Δεν ντρεπόσατε καν να λέτε τη λέξη; Ποιος από σας είναι σοσιαλιστής;

Είδα προχθές, κύριε Υπουργέ, στα κοσμικά περιοδικά, την κυρία του Υπουργού σας με τουαλέτα Βαλεντίνο του 1,5 εκατομμυρίου. Η δική μου γυναίκα, ελεύθερος επαγγελματίας τόσα χρόνια, δεν μπορεί να φορέσει τουαλέτα 1,5 εκατομμυρίου. Πού βρέθηκαν αυτά; Ποια είναι η πραγματικότητα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Καρατζαφέρη, σας παρακαλώ μη βγαίνετε έξω από το θέμα και μην αναφέρεστε σε άτομα που είναι εκτός πολιτικής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Πηγαίνετε να δείτε τη βίλα του κ. Άκη Τσοχατζόπουλου στην Κηφισιά, δύο χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα! Γιατί σας φοβίζει η αλήθεια; Πού βρέθηκαν αυτά; Δεν είναι από τις λοβιτούρες;

Είναι από τον τίμιο μισθό σας; Ποια είναι η ζωή σας; Ποιο είναι το επίπεδό σας; Από πού και ως πού;

Έχω τον τηλεφωνικό κατάλογο του 1981 και όλων σας τα τηλέφωνα άρχιζαν από τον αριθμό 5, Περιστέρι και Αιγάλεω. Τώρα όλων τα τηλέφωνα αρχίζουν από 8 και από 6. Μου πήγατε όλοι στην Εκάλη, μου πήγατε όλοι στο Ψυχικό! Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και με τι πήγατε; Με το μισθό του ενός εκατομμυρίου; Με αυτόν πήγατε επάνω; Η μεταφορά μόνο κοστίζει τόσο.

Πρέπει κυρίες και κύριοι να κατανοήσει ο ελληνικός λαός ότι εδώ υπηρετούμε το μεγάλο φαγοπότη, γι' αυτό που μίλησε ο κ. Παναγιωτακόπουλος του ΠΑΣΟΚ. Εγώ, δεν έχω τίποτε άλλο από το να επαναλάβω αυτά που είπε και επιτέλους σήμερα, αν έχουμε σοβαρότητα, να σταματήσουμε αυτό το μακελειό το οποίο γίνεται εις βάρος του ελληνικού λαού. Με αυτό το κόλπο, την κομπίνια, να αποκλείσουμε τους πολλούς, να φέρουμε τους οκτώ, για να τα βρίσκουν μεταξύ τους στο αλισβερίσι, το πόσο θα κοστίζει το έργο και το πόσο θα φάμε εμείς.

Κυρίες και κύριοι θα το πω ωμά. Σας κατηγορώ ότι είστε κλέφτες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ : Σε νοικιασμένα σπίτια ζούμε, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Αλευράς έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ακούστηκαν πάντως τρομερά πράγματα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η Κυβέρνηση είναι εδώ, ας απαντήσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ο συνάδελφος κ. Παυλίδης ελπίζει να μην περίμενε τον κ. Καρατζαφέρη να ανακαλύψει την αλήθεια.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ξέρετε και σεις.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Θέλω απλώς, κύριε Πρόεδρε, για τα Πρακτικά γιατί νομίζω ότι η τηλεοπτική εκπομπή που έκανε από του Βήματος της Βουλής ο συνάδελφος κ. Καρατζαφέρης δεν αξίζει άλλου σχολιασμού, θέλω να πω ότι πολλά ευχάριστα πράγματα μπορεί να λέγονται, τελευταία μπορεί να λέγονται και από το Βήμα της Βουλής, το ότι δεν αντιδρούμε δεν σημαίνει βεβαίως σε καμία περίπτωση ότι έχουν καμιά αξία και βασιμότητα αυτού του είδους οι καταγγελίες και βεβαίως δεν έχουμε και καμία διάθεση να συμπράξουμε στη μετατροπή της Βουλής σ' ένα σατυρικό τηλεοπτικό σόου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν υπάρχει προσωπικό θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Να λέει για τηλεοπτικό σόου; Και με το γιουχάισμα που έγινε στον Πρωθυπουργό στο Λυκαβηττό επιβεβαιώνομαι σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έχετε υπερβεί την κοινοβουλευτική τάξη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Υπήρξα επιεικής γι' αυτά που γίνονται σε βάρος του ελληνικού λαού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Καρατζαφέρη, εδώ δεν είναι εκπομπή. Εγώ θα συμφωνήσω με τον κ. Αλευρά ότι εδώ κάνετε μια προέκταση της εκπομπής σας. Να σεβαστούμε τη Βουλή. Δεν την σεβαστήκατε τη Βουλή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Αν είναι εκπομπή, να απαντήσετε στην εκπομπή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σταματήστε παρακαλώ.

Ο κ. Καλογιάννης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η χώρα μας σήμερα, βρίσκεται μπροστά σε μια μεγάλη διπλή πρόκληση. Την υλοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, και ταυτόχρονα την υλοποίηση των έργων των Ολυμπιακών Αγώνων. Οι καθυστερήσεις οι οποίες παρατηρούνται τόσο στο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης όσο και στους Ολυμπιακούς

Αγώνες, είναι δυστυχώς τεράστιες. Αναφέρω δύο χαρακτηριστικά παραδείγματα.

Αναφορικά με τα περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, στην Ήπειρο, κύριε Πρόεδρε, μόλις την προηγούμενη εβδομάδα, στις 2 και 3 Ιουλίου, κάναμε την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής Παρακολούθησης των Έργων και Δράσεων του ΠΕΠ Ηπείρου. Ενάμιση δηλαδή χρόνο μετά την επίσημη έναρξη, σύμφωνα με τις θριαμβολογίες του κ. Πάχτα, εφαρμογής του Πλαισίου Στήριξης.

Ένα δεύτερο παράδειγμα που θα αναφέρω, είναι το κωπηλατοδρόμιο των Ολυμπιακών Αγώνων, το οποίο γίνεται στο Μαραθώνα. Προχθές, κύριε Πρόεδρε, επισκέφθηκα, Βουλευτής επαρχίας εγώ, αυτό τον ιστορικό χώρο. Ειλικρινά, μόνο θλίψη μπορεί να νιώσει ο οποιοσδήποτε Έλληνας πολίτης που επισκέπτεται σήμερα αυτόν το χώρο. Και παρ' ό,τι εκκρεμούν στο Συμβούλιο της Επικρατείας πολλές ενστάσεις, η Κυβέρνηση φαίνεται ότι θα χωροθετήσει τελικά το κωπηλατοδρόμιο στο Μαραθώνα, χωρίς, όπως επανειλημμένα έχουμε ζητήσει να έχει εξεταστεί εναλλακτικές λύσεις. Ταυτόχρονα υπάρχει δέσμευση από το Υφυπουργείο Αθλητισμού ότι κωπηλατοδρόμιο ολυμπιακών διαστάσεων για προολυμπιακή χρήση θα κατασκευαστεί στα Ιωάννινα.

Κάναμε μία σύσκεψη στις αρχές Μαρτίου στο Υπουργείο και υπήρχε η δέσμευση από τον κύριο Υπουργό ότι εντός διμήνου θα χωροθετηθεί το κωπηλατοδρόμιο στα Ιωάννινα. Πέρασαν σχεδόν πέντε μήνες και δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα, δυστυχώς.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο ο τεχνικός κόσμος της χώρας καλείται να παίξει ένα εξαιρετικά σημαντικό ρόλο. Δηλαδή καλείται να σχεδιάσει, να μελετήσει, να κατασκευάσει και να διαχειριστεί μεγάλα αθλητικά έργα και έργα υποδομής σε όλη την επικράτεια. Για το σκοπό αυτό απαιτείται ασφαλώς μια αναδιάταξη των δυνάμεων, ένας εκσυγχρονισμός και μια εξυγίανση του κατασκευαστικού τομέα.

Εκείνο το οποίο εμείς, κύριε Πρόεδρε, ζητάμε και επιδιώκουμε είναι να διασφαλισθεί η διαφάνεια, ο υγιής ανταγωνισμός, η προστασία του δημοσίου συμφέροντος και ασφαλώς η ποιότητα στα έργα. Φοβάμαι ότι όλα αυτά δεν διασφαλίζονται με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα.

Γνωρίζουμε όλοι μας πόσο σοβαρές, μεγάλες και χρόνιες είναι οι αδυναμίες τόσο στο σύστημα ανάθεσης των μελετών όσο βεβαίως και στο σύστημα κατασκευής και διαχείρισης των μικρών και μεγάλων τεχνικών έργων.

Δυστυχώς το ισχύον θεσμικό πλαίσιο είναι ανεπαρκές. Και το ΥΠΕΧΩΔΕ πρέπει οπωσδήποτε να στρέψει το βλέμμα του στον εξορθολογισμό του υφιστάμενου πλαισίου. Διότι δεν είναι δυνατόν η ίδια νομοθεσία η οποία ισχύει και εφαρμόζεται στην Εγνατία Οδό να ισχύει και να εφαρμόζεται σε ένα μικρό έργο εσωτερικής οδοποιίας σε κάποιο δήμο της χώρας.

Η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο επιδιώκει τη δημιουργία μεγάλων και αποτελεσματικών τεχνικών εταιρειών. Συμφωνούμε κατ' αρχήν με αυτόν το στόχο. Όμως ο στόχος αυτός πάει να επιβληθεί καθαρά παρεμβατικά, καθαρή ωμή, θα έλεγα, παρέμβαση του ΥΠΕΧΩΔΕ στις τεχνικές εταιρείες. Το αποτέλεσμα θα είναι να επιβληθούν μονοπωλιακές καταστάσεις στο μεγάλο αυτό τομέα. Καταλαβαίνετε ότι τα αποτελέσματα που θα υπάρξουν στο κύκλωμα των δημοσίων έργων εφόσον επικρατήσουν αυτές οι μονοπωλιακές καταστάσεις, θα είναι εξαιρετικά δυσάρεστα για όλους.

Θα έπρεπε, κύριε Πρόεδρε, το Υπουργείο να αφήσει την αγορά να λειτουργήσει σε αυτήν την κατεύθυνση και όχι να παρέμβει κατ' αυτόν τον τρόπο. Αυτό προσπάθησε και ο συντοπίτης Υπουργός κ. Παπαδόπουλος πριν μερικά χρόνια να κάνει με τους δήμους και βλέπουμε τα θλιβερά αποτελέσματα που έχουν σήμερα οι Καποδιστριακοί δήμοι.

Προέρχομαι από μια περιοχή η οποία έχει πάρα πολλές μικρού και μεσαίου μεγέθους τεχνικές εταιρείες. Οι εταιρείες αυτές συνθλιβονται, κύριε Πρόεδρε, με το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα και ασφαλώς η ανησυχία που επικρατεί είναι εξαιρετικά μεγάλη.

Επί της αρχής του νομοσχεδίου θα έλεγα ότι το άρθρο 4 είναι εκείνο το οποίο ουσιαστικά χαρακτηρίζει όλο το σχέδιο νόμου. Και με το άρθρο αυτό όπως είπα δεν συμφωνώ. Οι ρυθμιστικές επεμβάσεις που περιλαμβάνει έχουν χαρακτήρα, επαναλαμβάνω, καθαρά παρεμβατικό και αναδρομικό. Ενδεχομένως δε να υπάρξει και πρόβλημα με τις διατάξεις του Συντάγματος. Ενδεχομένως να υπερβαίνουν ορισμένες από τις επεμβάσεις τις ρυθμιστικές τα επιτρεπόμενα από το Σύνταγμα όρια.

Θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στο ανεκτέλεστο. Νοθεύεται, κύριε Πρόεδρε, ο ανταγωνισμός όταν το ανεκτέλεστο αυτό είναι πολύ μεγάλο;

Γνωρίζουμε όλοι μας και καλύτερα από όλους ο παριστάμενος κύριος Υφυπουργός ότι η μεγαλύτερη τεχνική εταιρεία της χώρας έχει ανεκτέλεστο έργο υπερδεκαπλάσιο των ετήσιων δυνατοτήτων της.

Θα θέλαμε, κύριε Πρόεδρε, να έχουμε από τον παριστάμενο κύριο Υπουργό μία πειστική, τεκμηριωμένη εξήγηση γι' αυτό το θέμα.

Δεν υπάρχουν χρονοδιαγράμματα στα έργα τα οποία αναλαμβάνει μία τεχνική εταιρεία να κατασκευάσει; Πώς είναι δυνατόν να σέρνονται, κυριολεκτικά, επιτρέψτε μου την έκφραση, επί δεκαετίες ολόκληρες συγκεκριμένα τμήματα, είτε αυτά αφορούν την Εγνατία είτε και πολύ μικρότερα έργα, τόσο σε μέγεθος όσο και σε σημασία; Είναι προφανές ότι όσο μεγαλύτερο είναι το ανεκτέλεστο για τις μεγάλες τεχνικές εταιρείες, εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων τόσο πιο αργά, κύριε Πρόεδρε, θα υλοποιούνται τα έργα στην περιφέρεια, διότι είναι ασφαλώς προφανές ότι οι μεγάλες τεχνικές εταιρείες θα εγκατασταθούν στην Αθήνα και εφόσον θα έχουν τη δυνατότητα του μεγάλου ανεκτέλεστου, θα αφήσουν, όπως σχεδόν έχουν εγκαταλείψει τα έργα στην περιφέρεια, να τα υλοποιήσουν μια δεκαετία αργότερα.

Ασφαλώς το σχέδιο νόμου περιλαμβάνει και θετικά στοιχεία, όπως είναι η νέα διαβάθμιση στο Μ.Ε.Ε.Π., η κατάργηση του αντιγράφου των εργοληπτικών πτυχίων, ο ενιαίος τύπος διακήρυξης σε μικρά έργα, ο οποίος όμως θα πρέπει να καθοριστεί εξ αρχής και όχι καθόλου να αφήνεται στη δυνατότητα του κυρίου Υπουργού να τον καθορίζει κατά το δοκούν, όπως επίσης και ο εξορθολογισμός του τρόπου δημοπράτησης.

Θέλω να κάνω μία σύντομη αναφορά στο σύστημα μελέτη-κατασκευής. Αυτό το σύστημα, κύριε Πρόεδρε, πιστεύω ότι θα πρέπει να ισχύει μόνο για ειδικά, εξ αρχής ορισμένα -το τονίζω- τεχνικά έργα.

Δεν είναι δυνατόν να μιλάμε σήμερα για δημοπρατήσεις έργων με το σύστημα μελέτη-κατασκευή, έργων ύδρευσης για παράδειγμα ή κλασικής οδοποιίας. Θα δεχόμουν αυτό το σύστημα μόνο σε εξειδικευμένα έργα, για παράδειγμα, ένα μεγάλο εργοστάσιο επεξεργασίας λυμάτων.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία αναφορά στην απουσία του Τ.Ε.Ε. από τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου. Ως μηχανικός λυπάμαι ειλικρινά που τόσο το κεντρικό Τ.Ε.Ε. όσο και τα περιφερειακά τμήματα, ενώ θα έπρεπε και μπορούσαν να όφειλαν να παίξουν ρόλο καταλύτη στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, απουσιάζουν εκκωφαντικά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Είναι εδώ ο κ. Σαββίδης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Λεβογιάννης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ο κατασκευαστικός τομέας είναι κρίσιμος και χρήσιμος ιδιαίτερα την περίοδο που διατρέχουμε και αυτό γιατί η χώρα μας έχει εισέλθει πλέον στη δυναμική φάση της ανάπτυξής της. Γίνονται μεγάλα έργα στον τόπο μας, στην ελληνική ύπαιθρο, στην ελληνική περιφέρεια, στα νησιά και επομένως η ποιότητα των έργων είναι ένα κρίσιμο θέμα. Είναι επίσης κρίσιμο θέμα η προσαρμογή των έργων τόσο στο φυσικό όσο και στο δομημένο περιβάλλον. Είναι, αν θέλετε, κρίσιμο θέμα και ο σεβασμός από τις κατασκευάστριες εταιρείες του φυσικού περιβάλλοντος, αλλά και της

πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Υπάρχουν περιοχές που λόγω των ιδιοτελειών και των δυσκολιών που παρουσιάζουν -υψηλό κόστος, δυσκολίες στις μεταφορές, δυσκολίες στην εξεύρεση ακόμη και εργατικών εξειδικευμένων χεριών- δεν δείχνουν ενδιαφέρον πάντοτε εταιρείες με δυνατότητες και υποδομές αντίστοιχες για να μπορέσουν να ανταποκριθούν. Μιλώ βεβαίως κυρίως για τα νησιά, όπου είναι σύνθετος το φαινόμενο της εγκατάλειψης των έργων, το φαινόμενο των πολύμηνων καθυστερήσεων, της αποβολής, της έκθεσης των εργολάβων, επομένως και το φαινόμενο των κακοτεχνιών ακόμη και σε ευαίσθητα έργα, όπως είναι τα σχολεία. Έχουμε τέτοια περιστατικά. Σπάνια θα βρει κανείς στα νησιά κατασκευαστικές εταιρείες καλά οργανωμένες με σύγχρονα μηχανήματα και υποδομές. Και η αγωγή βέβαια όλων μας, των τοπικών φορέων, των τοπικών κοινωνιών, είναι πώς θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτά και άλλα παρεμφερή προβλήματα, ώστε να απορροφηθούν αλλά και να αξιοποιηθούν σωστά τα κονδύλια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, τα οποία είναι αρκετά υψηλά και στο Αιγαίο.

Είναι λοιπόν ιδιαίτερα σημαντικό το νομοσχέδιο, γιατί επιδιώκει να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ανασυγκρότησης και εκσυγχρονισμού των κατασκευαστικών εταιρειών για να πετύχει την αύξηση της ανταγωνιστικότητας αυτού του κλάδου. Παρέχονται κίνητρα για συγχωνεύσεις, κίνητρα φορολογικά, αναπτυξιακά, θεσμικά, που δημιουργούνται έτσι οι προϋποθέσεις δυναμικής ανασυγκρότησης στον τομέα αυτό.

Επιβάλλονται επίσης κανόνες αξιολόγησης των εταιρειών του κλάδου, κανόνες που συμβάλλουν στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και σε διεθνές επίπεδο.

Με το νομοσχέδιο αυτό επίσης δίνεται η δυνατότητα με το «και με άλλες διατάξεις» να αντιμετωπιστούν και άλλα συναφή ζητήματα που εκκρεμούν πολύ καιρό και τα προβλήματα που προξενούν διογκώνονται διαρκώς. Έχω καταθέσει και με άλλους συναδέλφους κάποιες σχετικές τροπολογίες. Τον τελευταίο καιρό παρατηρούμε ότι γίνονται σημαντικότερες κινήσεις και παίρνονται πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση αυτή από το ΥΠΕΧΩΔΕ αλλά και από το Υπουργείο Αιγαίου σε ό,τι αφορά τα νησιά. Ενώ αποφάσεις, μελέτες, σχεδιασμούς για αντιμετώπιση προβλημάτων που έχουν σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος, προβλημάτων που έχουν σχέση με τη χωροταξία και την πολεοδόμηση, σε έναν ιδιαίτερα μάλιστα ευαίσθητο, οικιστικά περιβάλλον, όπως είναι αυτό το Αιγαίο, μοναδικό ίσως στον κόσμο. Εκεί υπάρχουν εκκρεμότητες, προβλήματα πολλά στον τομέα αυτό. Συγκροούνται η άναρχη και έντονη παράλληλη ανάπτυξη με τις αδύναμες και αστελέχστες σχετικές υπηρεσίες. Και απαιτείται επομένως δυναμική πολιτική παρέμβαση σε όλα τα επίπεδα και νομοθετικά και διοικητικά προκειμένου να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα. Γιατί σ' αυτά τα θέματα έχουμε το χρόνο εναντίον μας.

Τα δύο Υπουργεία ΠΕΧΩΔΕ και Αιγαίου -σημειώνω ότι το Υπουργείο Αιγαίου τελευταία έχει αρχίσει να αξιοποιεί τις τεχνικές δυνατότητες που είχε στον τομέα αυτό- προχωρούν σε ουσιαστικές παρεμβάσεις στους τομείς αυτούς, προκειμένου να ελεγχθεί η κατάσταση. Δύο ρυθμίσεις που υπολογίζω με βάση και μια τροπολογία που είδα από το ΥΠΕΧΩΔΕ να έχει κατατεθεί από τον Υπουργό και κάποιες που έχω καταθέσει και εγώ, δύο ρυθμίσεις λοιπόν προβλέπεται να γίνουν στα πλαίσια αυτού του νομοσχεδίου με τροπολογίες του Υπουργείου και δύο δικές μου, αν γίνουν δεκτές, είναι σ' αυτήν την κατεύθυνση. Η τροπολογία που ήδη μόλις κατέθεσε ο Υπουργός πριν από λίγη ώρα και έχω καταθέσει και εγώ αντίστοιχη αφορά το πρόβλημα της Ερμούπολης της Σύρου που ενώ διεπόταν η οικοδόμηση εκεί από ένα ειδικό διάταγμα του 1976, με το προεδρικό διάταγμα του '89 για τους παραδοσιακούς οικισμούς, καταργήθηκε το παλιό και εντάχθηκε αυτή η νεοκλασική πόλη, η μοναδική στη χώρα μας ίσως, από τις καλύτερες πάντως, στους παραδοσιακούς οικισμούς.

Παρ' όλα αυτά όμως η διοίκηση δεν εφάρμοσε αυτό το προεδρικό διάταγμα αλλά εξακολούθησε να εκδίδει άδειες με το παλιό διάταγμα. Και έτσι όταν πριν από ένα χρόνο το

Συμβούλιο Επικρατείας ήρθε με τελεσίδικη απόφασή του να πει ότι ισχύει το προεδρικό διάταγμα του '89, δεκάδες για να μην πω εκατοντάδες οικοδομές έμειναν μετέωρες ενώ οι ιδιοκτήτες τους είχαν εκδώσει κανονικές άδειες, είχαν πληρώσει κλπ. Και κινδύνευαν και κινδυνεύουν να κατηγορηθούν για αυθαίρετες οικοδομές.

Με την τροπολογία που φέρνει το Υπουργείο και που έχω καταθέσει και εγώ ρυθμίζεται αυτό το θέμα. Δεν ξέρω βέβαια γιατί, κύριε Υπουργέ, βάζετε προθεσμίες μέχρι 31-12-2001 και τι θα γίνει από εκεί και ύστερα.

Εκείνο το οποίο θέλω να σημειώσω επίσης είναι ότι όταν γίνονται εξαγγελίες στους τομείς αυτούς, αν δεν υλοποιηθούν γρήγορα και αν δεν παρθούν γρήγορα θεσμικά μέτρα, έχουμε αντίθετα αποτελέσματα. Πρόσφατα συνέβη το εξής περιστατικό. Ο Υπουργός Αιγαίου ανακοίνωσε ότι στα μικρά νησιά ο συντελεστής δόμησης στα εκτός οικισμού που είναι τέσσερα στρέμματα στα μικρά νησιά με τάση να αυξηθούν, θα μειωθεί. Έ, σε διάστημα μιας εβδομάδας μόνο από ένα μικρό νησάκι, ένας μηχανικός κατέθεσε στην αρμόδια πολεοδομία δέκα φακέλους για άδειες οικοδομικές για να προλάβουν το νέο επερχόμενο αυστηρό μέτρο. Αυτά είναι φαινόμενα τα οποία πρέπει να μας προβληματίζουν και γι' αυτό θα πρέπει οι εξαγγελίες να γίνονται όταν είναι έτοιμα όλα για να μπορέσουν και να θεσμοθετηθούν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Από τον κ. Σηφουνάκη βεβαίως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και είπα ότι το Υπουργείο Αιγαίου έχει αρχίσει να εφαρμόζει τις αρμοδιότητες που είχε και που δεν υλοποιούσε στον τομέα αυτό. Βέβαια δημιουργούνται επικαλύψεις.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ξέρετε πόσο παρακαλούν να παραμείνει στη θέση που βρισκόταν...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Και υπάρχει επίσης ένα πρόβλημα -και περιμένω να κατατεθεί σχετική τροπολογία, γιατί μας το έχουν υποσχεθεί- διότι το Υπουργείο Αιγαίου, σε ό,τι αφορά τους παραδοσιακούς οικισμούς με ένα προεδρικό διάταγμα που εκδόθηκε πρόσφατα, εκφράζει σύμφωνη γνώμη. Και δημιουργήσαν και αντίστοιχες υπηρεσίες, οι οποίες όμως ουσιαστικά επιτελούν το ίδιο έργο που επιτελούσαν μέχρι τώρα οι γνωστές ΕΠΑΕ.

Ζητούμε λοιπόν -και έχω καταθέσει, κύριε Υπουργέ, σχετική τροπολογία- αυτή η διπλή, παράλληλη αρμοδιότητα, με το ίδιο αντικείμενο, να καταργηθεί και για μεν τους παραδοσιακούς οικισμούς οι οικοδομικές άδειες να ελέγχονται από τα ΣΧΟΠ του Υπουργείου Αιγαίου και όχι από τις ΕΠΑΕ, ενώ για τα υπόλοιπα, που δεν είναι σε παραδοσιακούς οικισμούς, να ισχύει η σημερινή νομοθεσία.

Εγώ έχω καταθέσει σχετική τροπολογία. Μου έχουν πει ότι θα κατατεθεί και από το Υπουργείο. Μέχρι αυτήν τη στιγμή δεν έχει κατατεθεί.

Ενώ λοιπόν -και θέλω να σταθώ σε αυτό- εξαγγέλλονται αυστηρά μέτρα με τα οποία δεν διαφωνούμε, αρκεί να συζητούνται και με τις τοπικές κοινωνίες, για να προστατευθεί το δομημένο περιβάλλον και συνολικά το περιβάλλον στα νησιά -παραδείγματος χάρη οι χωροταξικές μελέτες που έχουν καθυστερήσει πάρα πολύ αλλά που βρίσκονται όπως φαίνεται σε ένα τελικό στάδιο, έχουν την τάση τα τέσσερα στρέμματα στα εκτός οικισμού να τα αυξήσουν, έχουν την τάση να αυξήσουν τις αποστάσεις από τη γραμμή του αιγιαλού και την παραλία, έχουν την τάση να προστατεύσουν κάποιες περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους- και υπάρχουν και αυτές οι ρυθμίσεις που σας ανέφερα, παραμένει -και εκεί υπάρχει μία σιωπή παρά τις αλληπάλληλες ερωτήσεις που έχουμε κάνει στη Βουλή τον τελευταίο χρόνο πολλοί Βουλευτές από όλα τα κόμματα- μία διόδος η οποία είναι στην πραγματικότητα ένα τεράστιο τούνελ κατασκευής πολυτελών αυθαίρετων κατοικιών

και άλλων οικοδομών σε οικόπεδα εκτός οικισμού του μισού ή του ενός στρέμματος και όχι παραπάνω.

Μιλώ για τη διαδικασία που μέσω μιας υπηρεσίας της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, της περιβόητης Ναοδομίας, η οποία δεν έχει πουθενά στην ελληνική επαρχία γραφεία -ένα γραφείο έχει στην Αρχιεπισκοπή Αθηνών με κάποιους μηχανικούς- και χωρίς να το προβλέπει η νομοθεσία, ο ιδιώτης μπορεί να πάρει άδεια σε χρόνο ρεκόρ, εντός δύο ημερών.

Έχω εδώ άδεια, την οποία θα καταθέσω, που εξεδόθη σε δύο ημέρες για να κατασκευάσει ιδιωτικό ναΐδριο σε οικόπεδο πεντακοσίων μέτρων -ένα στρέμμα είναι τελικά όλο αυτό- εκτός οικισμού και μάλιστα χωρίς έντονο έλεγχο. «Επιτρέπουμε άδεια άνευ αυτοψίας», όπως λέει. «Εθεωρήθη και ισχύει μέχρι πλήρους ανεγέρσεως του ναϊδρίου». Και μάλιστα λέει παρακάτω «θεώρησις δι' ηλεκτροδότησιν ή υδροδότησιν». Δηλαδή μία και έξω όλα.

Εκεί, λοιπόν, αντί ναϊδρίου, υπάρχει μία πολυτελής κατοικία διακοσίων τετραγωνικών, δώροφη και στον επάνω όροφο υπάρχει ένα μικρό ναΐδριο εξωτερικά. Δεν ξέρουμε εάν από μέσα είναι ναΐδριο. Και έχουμε τέτοιες κατασκευές μόνο σε ένα νησί πάνω από πενήντα. Υπάρχει στη Μύκονο τριώροφη κατασκευή και στην ταραύσα εκκλησιάκι.

Δεν είμαστε αντίθετοι με το να κτίζονται ναοί και εκκλησίες. Η νομοθεσία, όμως, δεν δίνει το δικαίωμα στη Ναοδομία να δίνει άδειες σε ιδιώτες. Παρ' όλα αυτά δίνονται άδειες σε ιδιώτες.

Έχουμε καταθέσει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, μία τροπολογία ήπιας μορφής, ο κ. Κουβέλης, ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης κι εγώ, την οποία ζητούμε να τη μελετήσετε και να την κάνετε δεκτή προκειμένου να μην προκαλούμε το νομοταγή πολίτη, ο οποίος για να κτίσει εκτός οικισμού θέλει τέσσερα στρέμματα και σε πολλά νησιά με τις νέες χωροταξικές και οκτώ στρέμματα, μια ακριβή άδεια που κοστίζει πέντε και δέκα εκατομμύρια. Και από την άλλη μεριά, ο μη νομοταγής πολίτης υποκινούμενος και από κάποιους κακούς μηχανικούς που τον παροτρύνουν, στο όνομα ενός μικρού εξωκλήσιου -που εμείς προβλέπουμε διαδικασίες για να χτίζεται το εξωκλήσι, δεν το αρνούμαστε αυτό ούτε στη Ναοδομία- παρανομεί, αυθαίρετεί και το Υπουργείο δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Είναι πρόφαση το εκκλησιάκι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πρόφαση, ακριβώς. Σε πολλές περιπτώσεις δεν υπάρχουν καν εκκλησιάκια.

Και μάλιστα σε καταγγελίες που έγιναν στην αρμόδια πολεοδομία, εξαιτίας του νομικού κενού το οποίο υπάρχει, η Επιτροπή Αυθαίρετων ενώ τις έκρινε στην αρχή αυθαίρετες, στη συνέχεια τις νομιμοποίησε.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά μία σχετική άδεια.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να το μελετήσετε, διότι οι απαντήσεις που έχουμε πάρει όλοι εμείς που καταθέσαμε την τροπολογία -οι τρεις Βουλευτές και άλλοι συνάδελφοι, ο κ. Λαφαζάνης και άλλοι Βουλευτές, νομίζω και από το Κομμουνιστικό Κόμμα- είναι τελείως ασαφείς και έξω από την πραγματικότητα. Δεν είναι δυνατόν από τη μία μεριά να παίρνονται τόσο αυστηρά μέτρα -και πρέπει να παίρνονται- και από την άλλη να υπάρχει αυτό το τούνελ κατασκευής αυθαίρετων, πολυτελών μάλιστα.

Δεν μιλάμε για τον οικιστή, τον μη έχοντα που να στεγάσει την οικογένειά του. Μιλάμε για πολυτελείς βίλες, για ξενοδοχεία, για κατοικίες όπως σας είπα σε νησιά, που η αξία της γης είναι πάρα πολύ μεγάλη.

Θα καταθέσω στα Πρακτικά αυτήν την άδεια.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Λεβογιάννης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα άδεια, η οποία έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ και εγώ ότι το νομοσχέδιο που συζητούμε είναι ένα από τα σοβαρά νομοσχέδια τα οποία θα βοηθήσουν, ώστε να αναδειχθεί, κατά τη συζήτηση, η κατάσταση που επικρατεί στο χώρο των κατασκευαστικών εταιρειών, με τις οποίες βλέπουμε ότι έχετε ασχοληθεί ιδιαίτερα από χρόνια. Και έχετε ασχοληθεί ως Κυβέρνηση με τις κατασκευαστικές εταιρείες όχι μόνο για το έργο που κάνουν αλλά και για το έργο που δεν κάνουν.

Τι εννοώ; Είστε η Κυβέρνηση η οποία επέτρεψε να εισαχθούν στο χρηματιστήριο κατασκευαστικές εταιρείες μη έχουσες να παρουσιάσουν τίποτα το ιδιαίτερο, έργο που να έχουν κάμει, δηλαδή. Μια άλλη σωφρων, καθαρή και σοβαρή κυβέρνηση -δεν επαναλαμβάνω τις εκφράσεις του κ. Καρατζαφέρη, αυτά κατεγράφησαν στα Πρακτικά, οι αντιδράσεις σας δε είναι πλέον χλιαρές οσάκις ακούγονται τέτοιοι χαρακτηρισμοί για την Κυβέρνησή σας- το πρώτο που θα έκανε, όταν κάποια κατασκευαστική εταιρεία ζητούσε να εισαχθεί στο χρηματιστήριο, θα ήταν να ελέγξει ποιο είναι το έργο της, ποιες προοπτικές έχει και, εν πάση περιπτώσει, τι παρελθόν έχει μέχρι στιγμής, διότι αυτό εγγυάται το μέλλον της.

Εσείς δεν κάνατε τίποτα από όλα αυτά. Τις αφήσατε να μπουν στο χρηματιστήριο. Η τύχη των όσων πίστεψαν στις δικές σας εξαγγελίες είναι γνωστή. Και έρχεσθε σήμερα μετά από εκείνη την ανοχή σας να κάμετε τι;

Κύριοι συνάδελφοι, η σοσιαλιστική Κυβέρνηση είναι η κυβέρνηση της διόγκωσης των οικονομικών μεγεθών και μάλιστα στα χέρια των ολίγων.

Θυμάμαι εδώ στην Αίθουσα συζήτηση για το πώς θα παρασχεθούν κίνητρα στους ασχολούμενους με το «λιανεμπόριο» για να ιδρύσουν super-markets, υπερκαταστήματα. Παλέψαμε τότε όσοι ήμασταν στη Βουλή εκείνη την εποχή, ώστε να προστατεύσουμε τουλάχιστον τα νησάκια. Εστάθη αδύνατον. Σήμερα η εισβολή των υπερκαταστημάτων είναι εντυπωσιακή, με αποτέλεσμα να εξαφανισθεί η κλασική μικροεπιχείρηση.

Δεύτερον σύμπωμα: Ακτοπλοία. Έργο δικό σας η «MINOAN FLYING DOLPHINS». Έργο δικό σας! Από είκοσι δύο ακτοπλόους, σήμερα να καταφέρετε να έχετε απέναντί σας μόλις και μετά βίας τέσσερις και στην ουσία τρεις! Κατασκευαστικές εταιρείες: γνωρίζετε εσείς καλύτερα από εμάς ότι έχουμε συγκέντρωση πάλι κεφαλαίου στα χέρια των ολίγων. Θα απομείνουν οκτώ εταιρείες.

Κύριε Υφυπουργέ, μια και δεν μας κάνει την τιμή ο κύριος Υπουργός να παρίσταται κατά τη συζήτηση αυτού του σημαντικού κατά τη κρίση του Υπουργείου σας νομοσχεδίου -εγώ δεν δυσαρεστούμαι που είστε εσείς εδώ, αλλά ο τύπος και η παράδοση του Κοινοβουλίου άλλο επιβάλλει και η καταστρατήγηση της παράδοσης αποδεικνύει πόσο σέβεται η Κυβέρνησή σας και ο συγκεκριμένος Υπουργός το έργο που επιτελείται σε αυτήν την Αίθουσα- λέγω, λοιπόν, σ' εσάς: οκτώ εταιρείες όλες και όλες. Οι υπόλοιπες, υπάλληλοι στην ουσία των μεγάλων εταιρειών. Από χέρι σε χέρι θα πηγαίνει το κάθε έργο και ποτέ το χέρι δεν μένει άδειο. Κάτι θα μένει σ' αυτό. Από «προμήθεια» σε προμήθεια δηλαδή.

Πάμε, λοιπόν, τώρα στη σοσιαλιστική αντίληψή σας για τη διασπορά, που μας λέγατε παλαιότερα, του κεφαλαίου στους πολλούς.

Εγώ σοσιαλιστής δεν είμαι με το νόημα που δώσατε, αλλά δεν μπορώ να δεχθώ τα ψευδεπίγραφα.

Ήλθε η στιγμή, κύριε Αλευρά, να το πείτε ξεκάθαρα, «αποτάσσεσθε το Σατανά» ή μάλλον να πείτε «απεταξάμην». Και φθάνετε και σε βίαιες επεμβάσεις στην αγορά που ισχυρίζεσθε ότι την πιστεύετε πλέον.

Είμαι, όπως γνωρίζετε, μέλος της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης και με τον προεδρεύοντα κατ' αυτήν τη στιγμή κ. Βρεττό έχω μετάσχει σε συναντήσεις με τη διοίκηση της Ευρωπαϊκής Τραπεζής της «EBRD». Από εκεί λοιπόν άντλησα στοιχεία. Δεν υπάρχει χώρα στην οποία να ισχύει σύστημα σαν αυτό που επιδιώκει σήμερα

η Κυβέρνηση να επιβάλει στην ελεύθερη ελληνική αγορά, καταναγκαστική δηλαδή συνένωση εταιρειών. Δεν υπάρχει! Οι επιχειρηματίες παρακολουθούν, κρίνουν και αν αποφασίσουν ότι αυτό τους συμφέρει, μέσα σε ένα σαφές πλαίσιο οικονομικών κανονισμών, τότε συγχωνεύονται ή συνεργάζονται.

Καταναγκασμός, κύριε Υπουργέ, υπερβολή. Θυμίζετε «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ». Είναι, ξέρετε, στοιχείο της «προσωπικότητάς» σας ο καταναγκασμός. Εδώ είναι ο «κατασκευαστικός» «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ». Λυπούμαι αλλά δεν θα συμφωνήσω μαζί σας. Και τα επιχειρήματά σας ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και οι Ολυμπιακοί Αγώνες επιβάλλουν τέτοιου είδους επεμβάσεις, δεν μας πείθουν. Εμείς τις μεμονωμένες προσπάθειες τις γνωρίζουμε και τις εκτιμούμε. Εκτιμείτε όμως και εσείς τη δική μας κρίση. Τώρα θυμηθήκατε το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όταν αυτό στην ουσία θα έπρεπε να είχε αρχίσει από το 2000! Τους Ολυμπιακούς Αγώνες που μεθαύριο θα αρχίσουν, τώρα τους θυμηθήκατε; Είναι διάχυτη η εντύπωση ότι είναι πονηρές οι διαθέσεις σας. Όμως, κι αν δεχθούμε το επιχείρημά σας ότι χρειάζεται μία ειδική σύνθεση του φάσματος των κατασκευαστικών εταιρειών, γιατί δεν ξεκινήσατε από κάπου αλλού; Η κατασκευαστική εταιρεία είναι η αγωνία σας; Δεν έχετε αγωνία για το χάλι της διοικήσεως; Με ποια διοίκηση θα κάμετε διαχείριση, όποτε έλθει το πακέτο των 17,5 τρις. δραχμών που θα είναι το εύρος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, -δηλαδή, κοινοτικοί πόροι και εθνική συνεισφορά-; Ελάτε λοιπόν στα νησάκια μας, να ζήσετε αυτό που περιέγραψε πριν από λίγο ο συνάδελφος κ. Λεβογιάννης στις Κυκλάδες. Κύριε Υφυπουργέ, καραβάν σερά! Ανύπαρκτες υπηρεσίες. Ό,τι θέλει κάνει ο καθένας. Είχαμε τα βάζανά μας και τώρα έχουμε και τον κύριο Υπουργό Αιγαίου! Ξύπνησε το Υπουργείο, πήρε αρμοδιότητες και όχι μόνο τις πήρε, αλλά επιμένει και να τις εφαρμόσει. Ποιες είναι οι αρμοδιότητες; Αυτές που σας είπε τώρα ο εκ Κυκλάδων συνάδελφος και τα γνωρίζει και ο στρατηγός που υπηρέτησε στα νησάκια μας. Καλά, δεν καταλάβατε ότι στα νησιά η ιδιοκτησία των τεσσάρων στρεμμάτων είναι μεγάλη υπόθεση; Παρασύραμε κόσμο και κυρίως τους παλιννοστούντες και αγόρασαν τέσσερα στρέμματα για να κτίσουν κάτι. Κι έρχεται ο κ. Σηφουνάκης, αφού τακτοποιήθηκαν οι «διάφοροι» και τώρα λέγει για αρτιότητα οικοπέδων οκτώ στρέμματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Για τα μέχρι τώρα δεν τίθεται θέμα. Όσοι έχουν τέσσερα στρέμματα θα μπορέσουν να κτίσουν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ωραία ιδέα! Ευχαριστώ για τη διευκρίνιση, κύριε Λεβογιάννη!

Πάω παραπέρα τώρα. Αφού τακτοποιήθηκαν στα νησιά οι «διάφοροι», κηρύσσονται τώρα, διά του Υπουργείου Πολιτισμού, ζώνες ολόκληρες αδόμετες. Οι βίλες έγιναν και τώρα θλούμε ησυχία! Ποιος υπογράφει; Υπουργός σοσιαλιστής, παρακαλώ! Άλλη επέμβασή σας! Το Υπουργείο σας τα κάνει αυτά συν το Υπουργείο Πολιτισμού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Όχι εμείς.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν το κάνετε εσείς; Εσείς μας λέτε ότι η ευθύνη της Κυβερνήσεως είναι συνολική. Σε αυτά πάντως υπογράφει και το Υπουργείο Χωροταξίας. Και για να μην έχουμε και απόρρητα, λέγω πως ότι ανέφερα αφορούσε την Πάτμο, το μισό νησί είναι αδόμητο με τις υπογραφές σας.

Και τώρα θα πάτε και στα νησάκια τα παρακάτω με αρτιότητα οικοπέδου τα οκτώ στρέμματα και τις περιέργες διατάξεις περί αιγιαλού και παραλίας την προστασία των οποίων εμείς με νόμο περάσαμε πρώτοι μετά τη Μεταπολίτευση και εσείς τώρα πάτε με ακροβασίες κάπου να τη χαλαρώσετε και κάπου να τη στριμώξετε. Έγινε θέμα εδώ με το συνάδελφό σας Υφυπουργό της Εθνικής Οικονομίας και κάπως ανεστάλη η εισβολή στον «αιγιαλό και την παραλία».

Κατάληξη: Επιχειρείτε κάτι κατά την κρίση μου βάνουσο για μια ελεύθερη οικονομία. Δεν υπολογίζετε ότι υπάρχει πληθώρα μικρών κατασκευαστών που αν φροντίζατε να τους νοικοκυρέψετε -γιατί αυτή είναι η ευθύνη του κράτους, της Κυβέρνησης- θα μπορούσαν να αποδώσουν. Ποιος από τους

μεγάλους κατασκευαστές, κύριε Υφυπουργέ ΠΕΧΩΔΕ, θα έλθει στα νησάκια μας να αναλάβει έργο; Ποιος θα έλθει; Σήμερα τα εγκαταλελειμμένα έργα δεν περιγράφονται. Οι λόγοι ποιοι είναι; Το μεν διότι αυτούς που αφήσατε να εμφανίζονται ως εργολήπτες δεν τους ηλέγξατε ποτέ αν έχουν ή δεν έχουν τα προσόντα, το δε διότι εσείς με τους μηχανισμούς που έχετε λειτουργήσει, καταφέρατε οικονομικά να τους κάνετε να είναι υποδουλωμένοι στα γραφεία σας. Εάν το γραφείο σας δεν αποφασίσει κανένας εργολήπτης δεν μπορεί να προχωρήσει έργο. Και σε τι αναφέρομαι; Πιστοποιήσεις π.χ. έργων. Ελέγξατε πότε γίνονται πιστοποιήσεις και πώς γίνονται; Είναι δυνατόν για πιστοποίηση ενός έργου, ο πίνακας να κρατείται στα γραφεία σας δύο και τρεις και τέσσερις μήνες;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ποιανού έργου;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Όλα τα έργα στα νησιά μας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Στην περιφέρεια;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Στην περιφέρεια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν έχει σχέση το ΥΠΕΧΩΔΕ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν ελέγχει το ΥΠΕΧΩΔΕ; Τι είναι το ΥΠΕΧΩΔΕ; Μου θυμίζετε τώρα, κύριε Υφυπουργέ, τα συμβαίνοντα, στα οποία έχει σχέση και το Υπουργείο σας, με το περίφημο εργοστάσιο της ΔΕΗ στη Ρόδο. Το παρακολουθεί εδώ το Υπουργείο Ανάπτυξης, κινδυνεύει να βυθιστεί στο σκοτάδι η Ρόδος και δεν επεμβαίνει γιατί λείπει η αρμοδιότητα μεταβιβάστηκε. Δεν αγωνιά τι θα γίνει αύριο ή μεθαύριο. Και πρόκειται περί συναρμοδιότητας του Υπουργείου σας διότι το θέμα ξεκινά από την περίφημη απόφαση περί χωροθετήσεως. Εσείς υπογράφετε τη χωροθέτηση.

Αυτά είναι παρεμπόδινα θέματα. Η ουσία ποια απομένει για μας, για μένα τουλάχιστον; Ότι ο καταναγκασμός που επιχειρείτε να επιβάλετε μας βρίσκει τελείως αντίθετους και επιπροσθέτως ότι δεν έχει ληφθεί ειδική μέριμνα για όλα εκείνα τα μικρές εκτάσεις έργα τα οποία όπως έχετε προπαρασκευάσει το σύστημα δεν θα είναι εφεξής και αντικείμενο ενδιαφέροντος των κατασκευαστών που θεωρείτε «σοβαρές».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Μπέζας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ειπώθηκε και από άλλους ομιλητές σ' αυτήν την Αίθουσα ότι ο κατασκευαστικός κλάδος της χώρας αποτελεί ίσως τον πιο νευραλγικό τομέα της οικονομίας της. Ειπώθηκε επίσης ότι η συμμετοχή του στο ΑΕΠ αναμένεται το 2006 να φθάσει στο 20% ενώ το συνολικό δυναμικό που απασχολείται σήμερα στον κλάδο προσεγγίζει το 16% περίπου της συνολικής απασχόλησης. Αναφέρομαι σ' αυτά τα μεγέθη ακριβώς για να επισημάνω τη σημαντική συνεισφορά του στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας αλλά και τη σοβαρότητα και την πληρότητα με την οποία πρέπει να προσεγγίζουμε τα όποια προβλήματά του, σοβαρότητα και πληρότητα οι οποίες δυστυχώς απουσιάζουν από τον τρόπο με τον οποίο το ΥΠΕΧΩΔΕ μέσω του συγκεκριμένου νομοσχεδίου αντιμετωπίζει τα θέματα των δημοσίων έργων.

Είναι γεγονός ότι ο κατασκευαστικός τομέας της χώρας βρίσκεται σε μια κρίσιμη καμπή της πορείας του και αντιμετωπίζει συγκυρίες οι οποίες τον αναδεικνύουν σε καθοριστικό αναπτυξιακό παράγοντα. Οι πόροι του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης οι οποίοι θα διατεθούν για την κατασκευή έργων μαζί με την ιδιωτική συμμετοχή αναμένεται να φθάσουν τα επτά τρισεκατομμύρια δραχμές, θα είναι δηλαδή τριπλάσιοι από τους πόρους που υπήρχαν στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, ενώ η Ολυμπιάδα του 2004 απαιτεί μια σειρά από μεγάλα έργα τα οποία θα πρέπει να ολοκληρωθούν την κατάλληλη χρονική περίοδο.

Η Κυβέρνηση απέτυχε παταγωδώς να οργανώσει έγκαιρα τους μηχανισμούς διαχείρισης και υλοποίησης του Γ'

Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης με αποτέλεσμα, ενώ διανύουμε το δεύτερο εξάμηνο του 2001, να βρισκόμαστε ακόμη σε σημείο εκκίνησης, γεγονός που παραδόχθηκε και ο Υφυπουργός ο κ. Αλευράς κατά τη συζήτηση στην επιτροπή του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Η Κυβέρνηση επίσης απέτυχε να δρομολογήσει έγκαιρα την κατασκευή των μεγάλων ολυμπιακών έργων. Το βάρος επομένως και η ευθύνη για την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων και για την εμπρόθεσμη και την ποιοτική εκτέλεση των έργων πέφτει πλέον στις ελληνικές εργοληπτικές επιχειρήσεις.

Η εμπειρία από την υλοποίηση τόσο του Α' όσο και του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης έδειξαν σοβαρές αδυναμίες στο σύνολο των παραγόντων που συνθέτουν το σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων από τις μελέτες και τις κατασκευές έως την επίβλεψη, τη συντήρηση και τη διαχείριση των έργων. Σαν αποτέλεσμα αυτών των αδυναμιών δημιουργήθηκαν στρεβλώσεις οι οποίες οφείλονταν σε καταστάσεις και σε συνθήκες έντονου ανταγωνισμού. Χαρακτηριστικά μπορώ να αναφέρω τις υψηλές εκπτώσεις που παρουσιάστηκαν στις δημοπρατίες των έργων, τις ελλείψεις σύγχρονων προδιαγραφών και μηχανισμών ελέγχου τόσο των έργων όσο και των υλικών που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή των έργων, τις ελλείψεις ολοκληρωμένων μελετών, τις ελλείψεις κατάλληλα εκπαιδευμένου και εξειδικευμένου προσωπικού, τις καθυστερήσεις στην έγκαιρη παράδοση και την τήρηση των χρονοδιαγραμμάτων των έργων μετά από μεγάλες υπερβάσεις στους προϋπολογισμούς των έργων.

Όλοι πιστεύουμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι αυτά τα πράγματα πρέπει να διορθωθούν. Οι βασικοί στόχοι του νομοσχεδίου σύμφωνα με την εισηγητική του έκθεση είναι η δημιουργία ισχυρών εργοληπτικών επιχειρήσεων που θα μπορούν να δραστηριοποιούνται και έξω από τον ελληνικό χώρο και η διεκδίκηση έργων της Ολυμπιάδας του 2004 και του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης με συμβάσεις παραχώρησης ισότιμα από τις ελληνικές εταιρείες με τις ξένες εργοληπτικές επιχειρήσεις.

Με τους στόχους αυτούς βέβαια κανείς δεν διαφωνεί. Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. όμως αντί να πραγματοποιήσει τομές στο σύστημα παραγωγής των δημοσίων έργων επιχειρώντας παρεμβάσεις σε όλο το φάσμα των παραγόντων που επηρεάζουν την κατασκευή των δημοσίων έργων, με μία καθυστέρηση πολλών μηνών στο Α' Θερινό Τμήμα της Βουλής και αφού κράτησε όλο αυτό το διάστημα σε μία ιδιότυπη ομηρία τον τεχνικό κόσμο της χώρας, φέρνει ρυθμίσεις οι οποίες αναφέρονται μόνο στις κατασκευαστικές επιχειρήσεις. Αυτός νομίζω ότι είναι και ο βασικός λόγος για τον οποίο το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου δεν πρόκειται να επιτύχει τους στόχους που αναφέρονται στην εισηγητική του έκθεση.

Είναι ξεκάθαρο, νομίζω, ότι χωρίς την εφαρμογή ενός ολοκληρωμένου θεσμικού πλαισίου για όλα τα στάδια παραγωγής των έργων, καμία ουσιαστική αλλαγή δεν μπορεί να υπάρξει στη θλιβερή κατάσταση που παρατηρείται στα δημόσια έργα της χώρας, μία κατάσταση την οποία μόνο η Κυβέρνηση δεν βλέπει και για την οποία υπάρχουν σοβαρότατες πολιτικές ευθύνες.

Τι έχει γίνει μέχρι σήμερα για τη δημιουργία ενός ενιαίου θεσμικού πλαισίου για την κατασκευή έργων με συμβάσεις παραχώρησης, ενός θεσμικού πλαισίου το οποίο θα διασφαλίζει τη νομιμότητα, τη διαφάνεια, αλλά και την έγκαιρη και αποτελεσματική προώθηση τέτοιων έργων; Όλοι δηλώνουν ότι χρειάζεται και ζητούν επιπλέον την ύπαρξη ενός τέτοιου ενιαίου θεσμικού πλαισίου, και οι οργανώσεις των εργοληπτικών επιχειρήσεων και το Τεχνικό Επιμελητήριο και το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, όλοι ζητούν ένα τέτοιο πλαίσιο εκτός από το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε..

Τι έχει γίνει μέχρι σήμερα για να αντιμετωπιστούν τα σοβαρά προβλήματα δυσλειτουργίας που υπάρχουν στη Δημόσια Διοίκηση στον τομέα της παραγωγής των δημοσίων έργων; Η ίδια Δημόσια Διοίκηση που υπάρχει όλα αυτά τα χρόνια, αυτή θα έλθει να εφαρμόσει και τις διατάξεις του συγκεκριμένου νόμου. Και η ίδια κατάσταση θα επικρατεί σε όλους τους

αρμόδιους φορείς που σχετίζονται με την παραγωγή έργων τόσο στο κέντρο όσο και στην περιφέρεια.

Τι έχει γίνει μέχρι σήμερα για τη βελτίωση του συστήματος ελέγχου κατασκευής των έργων, της ποιότητας των υλικών τους και της αυστηρής τήρησης των χρονοδιαγραμμάτων τους; Σε πολλά υλικά, όπως στα ασφαλτικά, δεν υπάρχουν σύγχρονες προδιαγραφές. Τα ιδιωτικά εργοτάξια παρασκευάζουν χωρίς ουσιαστικούς ελέγχους σκυρόδεμα. Στην αγορά κυκλοφορούν ανεξέλεγκτες ποσότητες χάλυβα, ενώ τα στελέχη και τα μηχανήματα των περιφερειακών εργαστηρίων δημοσίων έργων αραχνιάζουν στην κυριολεξία.

Τι έχει γίνει, τέλος, μέχρι σήμερα για να έχουμε στη χώρα μας πλήρεις, ορθές, επικαιροποιημένες μελέτες, για να έχουμε κωδικοποιημένη νομοθεσία στα δημόσια έργα; Όπως επίσης, τι έχει γίνει για τα θέματα του προϋπολογισμού των έργων, του εκσυγχρονισμού δηλαδή των απαρχαιωμένων τιμολογίων που υπάρχουν για τη δημοπράτησή τους;

Η αρνητική απάντηση σε όλα αυτά τα ερωτήματα, δείχνει σαφώς τις πολιτικές ευθύνες που υπάρχουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέρα από το θέμα της αποσπασματικότητας του νόμου, υπάρχει και ένας άλλος σημαντικός λόγος για τον οποίο δεν μπορεί να ψηφιστεί το συζητούμενο νομοσχέδιο. Αν πράγματι μας ενδιαφέρει η προοπτική η η ανταγωνιστικότητα των ελληνικών επιχειρήσεων, όχι μόνο στη διάρκεια εκτέλεσης των έργων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και των έργων των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά και στη συνέχεια, όταν δεν θα υπάρχουν αυτά τα μεγάλα πακέτα χρηματοδοτήσεων, μετά το 2006, πρέπει να κινηθούμε πάνω σε κάποιους συγκεκριμένους κατευθυντήριους άξονες.

Πρέπει να αποφύγουμε την υπερσυγκέντρωση έργων σε μικρό αριθμό εργοληπτικών επιχειρήσεων. Να αποφύγουμε την άνιση κατανομή έργων μεταξύ του κέντρου και της περιφέρειας. Να πετύχουμε αναλογική κατανομή κονδυλίων σε όλο το φάσμα των μικρών, των μεσαίων και των μεγάλων εργοληπτικών επιχειρήσεων. Είναι φανερό ότι το νομοσχέδιο που η Κυβέρνηση έχει φέρει για συζήτηση κινείται σε μία εντελώς λανθασμένη και διαφορετική κατεύθυνση. Αποπνέει μία νοοτροπία καταναγκασμού που επιβάλλει στην ουσία υποχρεωτική συγχώνευση χωρίς να προβλέπει καν την ύπαρξη μεταβατικής περιόδου και η συγχώνευση αυτή γίνεται με παρεμβάσεις κρατικού χαρακτήρα και όχι μέσα από τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς. Οδηγούμαστε επομένως όπως και άλλοι συνάδελφοι τόνισαν, σε ολιγοπωλιακές καταστάσεις προς όφελος μιας συγκεκριμένης ομάδας κατασκευαστικών ομίλων. Όλοι βέβαια δέχονται ότι είναι αναγκαίο στη χώρα μας οι εργοληπτικές επιχειρήσεις να γίνουν ανταγωνιστικές των ευρωπαϊκών για έργα όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε άλλες χώρες εκτός Ελλάδος.

Είναι, επίσης, πιστεύω αναγκαίο να υπάρξει στο Μ.Ε.Ε.Π. ένας περιορισμένος αριθμός εργοληπτικών επιχειρήσεων που δεν θα δεσμεύονται από κάποιο ανώτατο όριο προϋπολογισμού και που θα πληρούν όλα εκείνα τα ουσιαστικά κριτήρια, οικονομικά, οργάνωσης και εμπειρίας και όχι βέβαια αυτός ο μεγάλος αριθμός εργοληπτικών επιχειρήσεων που υπάρχουν σήμερα στην Η' τάξη και τους οποίους εσείς δημιουργήσατε για να εξυπηρετήσετε τις κομματικές σας ανάγκες.

Καμία όμως πρόβλεψη δεν υπάρχει στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο για να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των ελληνικών εργοληπτικών εταιρειών που θα δραστηριοποιηθούν στο εξωτερικό. Φαίνεται ότι θα γυρίσουμε πάλι σε καταστάσεις του παρελθόντος όπου μεγάλες εργοληπτικές επιχειρήσεις, οι οποίες άνθισαν στο εξωτερικό, παρήκμασαν στη συνέχεια λόγω δυσμενών διεθνών συνθηκών χωρίς να υπάρχει ουσιαστική στήριξη του επίσημου ελληνικού κράτους.

Η πολιτεία επίσης δεν μπορεί να ενδιαφέρεται μόνο για τα μεγάλα έργα και μόνο για τις μεγάλες εργοληπτικές επιχειρήσεις. Η ανάπτυξη της χώρας γίνεται και με μικρότερα έργα και με τις μεσαίες και μικρές επιχειρήσεις οι οποίες κατασκευάζουν έργα υποδομής σε ολόκληρη την επικράτεια.

Στο συζητούμενο βέβαια νομοσχέδιο υπάρχουν διατάξεις οι

οποίες θα λειτουργήσουν θετικά για τις μεγάλες εργοληπτικές επιχειρήσεις που θα διαθέτουν ήδη τις δυνατότητες, γιατί πρέπει να πούμε ξεκάθαρα ότι οι πραγματικές συγχωνεύσεις έχουν ήδη πραγματοποιηθεί από συγκεκριμένους κατασκευαστικούς ομίλους και σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς. Οι μικρότερες όμως επιχειρήσεις και ειδικά οι επιχειρήσεις οι οποίες βρίσκονται στην περιφέρεια οδηγούνται σε αναγκαστικές συγχωνεύσεις με μοναδικό κίνητρο να συνεχίσουν να υπάρχουν και να μπορούν να αναλαμβάνουν έργα που τελικά θα είναι μικρότερου προϋπολογισμού από εκείνα που τους επιτρέπει ο νόμος που ισχύει εδώ και έξι χρόνια.

Η μεγάλη πίεση η οποία θα ασκηθεί στις εργοληπτικές επιχειρήσεις στις τάξεις ΣΤ', Ζ' και Γ' ένα μέρος ακόμα των Η' τάξεως επιχειρήσεων, να διατηρηθούν στη ζωή μέσω αυτών των αναγκαστικών συγχωνεύσεων, θα οδηγήσει σε μία κατάσταση όπου οι μεγάλοι κυριολεκτικά θα κατασπαράξουν τους μικρούς μέσα από μία νοσηρή διαδικασία αγοραπωλησίας πτυχίων.

Το νομοσχέδιο επιπλέον παρεμβαίνει σε μεγάλο βαθμό στην οικονομική ελευθερία των επιχειρήσεων ανατρέποντας όπως είπα και πριν χωρίς μεταβατική περίοδο μία διαμορφωμένη κατάσταση και όλα αυτά σε ασφυκτικές προθεσμίες. Η ανασφάλεια και η αβεβαιότητα επιτείνεται αφού στο άρθρο 4 ενώ καθορίζονται ρητές προθεσμίες για την υποβολή των αιτήσεων επανάκρισης, στην ίδια παράγραφο που καθορίζονται αυτές οι προθεσμίες, λίγες γραμμές πιο κάτω δίνεται η δυνατότητα στον Υπουργό να παρατείνει αυτές τις προθεσμίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Επιπλέον, μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας επανάκρισης –και αυτό είναι πολύ σημαντικό για το μέλλον των κατασκευαστικών επιχειρήσεων– δεν προβλέπεται τίποτα συγκεκριμένο για την εξέλιξή τους και η εξέλιξη αυτή και η αξιολόγησή τους παραπέμπονται σε προεδρικό διάταγμα, που θα εκδοθεί μετά από πρόταση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, σε εν λευκό εξουσιοδότηση στον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ.

Κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά πιστεύω ότι οι συντάκτες του συγκεκριμένου νομοσχεδίου δεν έχουν αντιληφθεί το μέγεθος της αναστάτωσης και της ζημιάς που θα προκληθεί στις υγιείς εργοληπτικές επιχειρήσεις της χώρας χωρίς κανένα ουσιαστικό όφελος. Η Νέα Δημοκρατία ψηφίζει όχι μόνο εναντίον της αρχής του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, αλλά θεωρούμε ότι η εσωτερική συνοχή και η λειτουργία του συστήματος παραγωγής δημοσίων έργων θα δοκιμαστεί ανεπανόρθωτα με απρόβλεπτες και δυσμενείς εξελίξεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο. Απών.

Ο κύριος Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε στο Τμήμα της Βουλής επιχειρεί πράγματι μια σημαντική τομή στο χώρο των κατασκευαστικών επιχειρήσεων, μια τομή που είναι αναγκαία, αν λάβει κανείς υπόψη του το γεγονός ότι ο κλάδος κατασκευαστικών επιχειρήσεων είναι ένας σημαντικός κρίκος στην αλυσίδα του συστήματος παραγωγής δημοσίων έργων.

Είναι γνωστό ότι στα προηγούμενα χρόνια η Κυβέρνηση έχει προχωρήσει σε μια σειρά από μεγάλες και σημαντικές θεσμικές αλλαγές στο σύστημα παραγωγής των δημοσίων έργων, εκσυγχρονίζοντας, σε σημαντικό βαθμό, το θεσμικό πλαίσιο και καθιερώνοντας αυστηρούς κανόνες της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας.

Είναι ταυτόχρονα γνωστό, κύριοι συνάδελφοι, ότι όλα αυτά τα χρόνια το Υπουργείο έχει κάνει μια συστηματική προσπάθεια, προκειμένου να βελτιώσει την κατάσταση στον τομέα των δημοσίων έργων και κυρίως να βελτιώσει το παραγόμενο προϊόν, που είναι το ίδιο το έργο, να βελτιώσει την

ποιότητά του και ταυτόχρονα να προσδιορίσει με σαφήνεια και τις οικονομικές παραμέτρους που αιτιολογούν το κόστος του. Η προσπάθεια αυτή έχει ξεκινήσει, βρίσκεται σε εξέλιξη, θα ολοκληρωθεί τον επόμενο χρόνο και πιστεύουμε ότι θα δώσει περαιτέρω πρόσθετες εγγυήσεις διαφάνειας στον ευαίσθητο τομέα των δημοσίων έργων.

Από την άλλη πλευρά είναι επίσης γνωστό ότι η σημερινή συγκυρία είναι κρίσιμη για το χώρο των δημοσίων έργων, αλλά κρίσιμη γενικότερα για τη χώρα, γιατί έχουμε να αντιμετωπίσουμε την πρόκληση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το οποίο ανέρχεται σε 17,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Ένα πολύ σημαντικό μέρος του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης θα διατεθεί στα έργα υποδομής και από αυτή την άποψη είναι πολύ σημαντικό όλοι οι μετέχοντες στο σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων να έχουν την ετοιμότητα και την ωριμότητα εκείνη, η οποία θα επιτρέψει, ώστε το τελικό αποτέλεσμα να είναι το καλύτερο δυνατό.

Είναι εθνική επιταγή να κάνουμε εκείνες τις αναγκαίες τομές, έτσι ώστε το σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων να είναι έτοιμο να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι –και αυτό το αναφέρω γιατί έγιναν ορισμένα σχόλια από συναδέλφους- το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αποτελεί το μεγαλύτερο χρηματοδοτικό πρόγραμμα που είχε ποτέ στα χέρια της η χώρα για έργα υποδομής. Κερδήθηκε χάρη στη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και μάλιστα χάρη στη συστηματική και επίμονη προσπάθεια του ίδιου του Πρωθυπουργού κ. Σημίτη, ο οποίος σε αντίθεση με τις κασσανδρικές προβλέψεις της αντιπολίτευσης και των στελεχών της κατάφερε και πέτυχε να κερδίσει αυτό το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όταν όλοι έλεγαν ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα είναι μικρότερο από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Βεβαίως για την Αντιπολίτευση τα λόγια είναι έπαια πεπρόντα, υπό την έννοια ότι λέγονται πράγματα για τα οποία ποτέ κανείς δεν αισθάνεται την υποχρέωση να δώσει λογαριασμό. Όπως με τον ίδιο εύκολο τρόπο συστηματικά λοιδορήθηκαν και λοιδορούνται τα μεγάλα έργα που γίνονται στην πατρίδα μας, όπως με τον ίδιο εύκολο τρόπο έγινε και η αναφορά στο αεροδρόμιο των Σπάτων. Όλες αυτές οι κασσανδρικές προβλέψεις πριν από την έναρξη λειτουργίας του αεροδρομίου εν μια νυκτί ξεχάστηκαν, λες και αυτοί που κατηγορούσαν την Κυβέρνηση και το ΥΠΕΧΩΔΕ για το αεροδρόμιο δεν ήταν από το χώρο της Νέας Δημοκρατίας και λες ότι η αξιοπιστία των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας θα πρέπει να κρίνεται με το ίδιο μέτρο σοβαρότητας, όταν πριν από λίγο καιρό δοκιμάστηκε και παταγωδώς διαψεύστηκε από την ίδια την πραγματικότητα, από το ίδιο το έργο. Ενώ προφήτευαν ότι το έργο θα καταλήξει σε φιάσκο, τελικά η ίδια η πραγματικότητα τους διέψευσε. Ε, γι' αυτό το πράγμα θα πρέπει να έχουν μια μείωση της αξιοπιστίας τους οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και να το κατανοήσουν γιατί ο ελληνικός λαός όλους μας αξιολογεί. Και αν αυτά που λέμε δεν επαληθεύονται, θα έχουν και την αντίστοιχη επίπτωση.

Επίσης, είναι πολύ γνωστό ότι έχουμε μπροστά μας την εξέλιξη και την ολοκλήρωση μιας σειράς από μεγάλα έργα, έργα τα οποία αλλάζουν τη φυσιογνωμία της χώρας, της πατρίδας μας. Και νομίζω ότι αρκεί κανείς να αναλογιστεί την εικόνα της Ελλάδας του 1981 με την Ελλάδα του 2001 για να κατανοήσει πόσο σημαντική είναι η απόσταση την οποία διανύσαμε όλα αυτά τα χρόνια, πόσο σημαντικές αλλαγές έγιναν στην πατρίδα μας, πώς ήταν η εικόνα της Ελλάδας το 1981 και πώς είναι σήμερα, να δει τα μεγάλα έργα τα οποία εξελίσσονται, το καινούριο αεροδρόμιο, το μετρό, τον αυτοκινητόδρομο Αθηνών-Θεσσαλονίκης που κατά το 75% έχει ολοκληρωθεί, την Εγνατία Οδό, τη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου που προχωρά με ταχύτατους ρυθμούς. Αυτά, λοιπόν, τα έργα τα οποία έχουν μεταβάλει την εικόνα της χώρας μας προσφέροντας μία σύγχρονη υποδομή, δεν είναι έργα τα οποία αποδεικνύουν την προσπάθεια η οποία έγινε;

Ασφαλώς και δεν είναι όλα τέλεια στον τομέα των δημοσίων έργων. Όμως, θέλω να επαναλάβω από το Βήμα της Βουλής,

αυτό το οποίο είχα την ευκαιρία να πω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας -γιατί θέλω να απαντήσω σε αυτό το πρώτο κομμάτι της τοποθέτησής μου στην κριτική η οποία έγινε και αφορά την ευθύνη της πολιτείας- θέλω να εξηγήσω ότι ακούω πολύ εύκολα μία συστηματική κριτική τους τελευταίους μήνες από τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας για την έλλειψη και τις ανεπάρκειες και τις αδυναμίες του θεσμικού πλαισίου. Εμείς εξηγήσαμε -και το εξηγήσαμε αναλυτικά και στην Επιτροπή Δημοσίων Έργων- τις μεγάλες αλλαγές που έχουν γίνει στο θεσμικό πλαίσιο, τον εκσυγχρονισμό ο οποίος έχει γίνει. Οι συνάδελφοι επικαλούνται μονίμως ανεπάρκειες του θεσμικού πλαισίου. Παρακαλώ να μας ειπωθεί μία ανεπάρκεια, μία πρόταση, ένα πρόβλημα το οποίο θέλουν να θεραπεύσουμε. Δεν λέω ότι όλα είναι τέλεια, αλλά, αν έχουν την άποψη ότι κάτι μπορεί να διορθωθεί και να γίνει καλύτερο, εμείς είμαστε διαθέσιμοι και ανοικτοί να το συζητήσουμε και τους καλούμε να έρθουν και στο Υπουργείο να το συζητήσουμε και να καταθέσουν εάν έχουν και κάποια συγκεκριμένη πρόταση, προκειμένου να βελτιωθεί το θεσμικό πλαίσιο. Όλοι το θέλουν και όλοι πρέπει να το θέλουμε να βελτιωθεί το θεσμικό πλαίσιο, αλλά δεν μπορεί γενικά και αόριστα να λέμε ότι έχει αδυναμίες το θεσμικό πλαίσιο, χωρίς να λέμε ποιες αδυναμίες έχει, τι θέλουμε να θεραπεύσουμε και τι ακριβώς αφορά αυτό το οποίο λέμε, ποιον ακριβώς αφορά και ποιος έχει την ευθύνη.

Διότι είναι γνωστό ότι το ΥΠΕΧΩΔΕ δεν έχει την ευθύνη για όλα τα έργα τα οποία γίνονται στην Ελλάδα. Έχει κρατήσει τον επιτελικό και καθοριστικό του ρόλο για τα μεγάλα έργα και έχει μεταφέρει τις αρμοδιότητες στις περιφέρειες, στις νομαρχίες και στους δήμους για τα υπόλοιπα έργα. Και ασφαλώς το σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων από τη μεριά του δημοσίου τομέα με την ευρεία του έννοια, δεν είναι το ίδιο σε όλες τις κατηγορίες. Αλλά αν δει κανείς τις αλλαγές οι οποίες έχουν γίνει στον τομέα που αφορά το ΥΠΕΧΩΔΕ είναι πράγματι εντυπωσιακές και αυτές φαίνονται στο τελικό αποτέλεσμα, στην ποιότητα των έργων. Πηγαίνετε να δείτε την Αττική Οδό, να δείτε το μετρό, να δείτε το αεροδρόμιο, να δείτε τα καινούρια κομμάτια του αυτοκινητόδρομου του Π.Α.Θ.Ε., πηγαίνετε από το 290ο μέχρι το 370ο χιλιόμετρο, που είναι ογδόντα χιλιόμετρα αυτοκινητόδρομος, να δείτε την ποιότητα του έργου μετά τα Τέμπη, που είναι όλα τα κομμάτια που κατασκευάζονται τα τελευταία χρόνια και στα οποία πραγματικά έχουμε κάνει σημαντικές προόδους και είναι προόδοι και της υπηρεσίας και των κατασκευαστών, γιατί υπήρξαν αυστηροί έλεγχοι, αυστηρές κυρώσεις, γιατί έγινε κατανοητό ότι δεν μπορεί να συνεχίζεται αυτή η κατάσταση.

Δεν είναι ακριβές, για παράδειγμα, ότι στα ασφαλτικά δεν υπάρχει έλεγχος. Είναι δεκάδες οι αποφάσεις τις οποίες έχω εκδώσει, με τις οποίες επιβάλλουμε τα πρόστιμα και τα ανώτερα πρόστιμα που μπορούμε να επιβάλλουμε στις εταιρείες παραγωγής σκυροδέματος και ασφαλτικών. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Και αν υπάρχουν ελλείψεις και επισημαίνουν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας κάποιες ελλείψεις, ως καταθέσουν την πρότασή τους. Δεν μπορούμε να μιλάμε γενικά και αόριστα. Δεν μπορούμε να καθόμαστε σιωπηλοί σε μία γωνία και να περιμένουμε να εισπράξουμε το κόστος της Κυβέρνησης ή του Υπουργείου. Αυτή η πρακτική δοκιμάστηκε την προηγούμενη περίοδο και δυστυχώς για σας ο ελληνικός λαός δεν την επιβράβευσε, γιατί απεδείχθη ότι οι συγκεκριμένες προτάσεις είναι αυτές οι οποίες μπορούν να προάγουν το διάλογο.

Κλείνοντας αυτό το πρώτο κομμάτι έρχομαι στο δεύτερο κομμάτι που αφορά τις αλλαγές στον κατασκευαστικό τομέα. Με τον ίδιο τρόπο και εδώ η Αντιπολίτευση χρησιμοποιεί ορισμένα συνθήματα. Το πρώτο πράγμα στο οποίο πρέπει να συμφωνήσουμε, κύριοι συνάδελφοι -γιατί είναι λογικό να υπάρχουν διαφορές αντιλήψεων- είναι το αν υπάρχει ένα ουσιαστικό πρόβλημα στον κατασκευαστικό κλάδο. Και αυτό το πρόβλημα, -είχα την ευκαιρία να το πω και θα το επαναλάβω και σήμερα- είναι πρόβλημα δομικό και αφορά κυρίως τον κατακερματισμό του κλάδου σε πολλές μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

Είναι ένας κατακερματισμός ο οποίος δεν υπάρχει σε καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα.

Ερχόμαστε σήμερα να αλλάξουμε αυτά τα πράγματα. Θα συνομολογήσει η Αντιπολίτευση ότι ο κατακερματισμός του κλάδου είναι ένα δομικό του μειονέκτημα για τον ανταγωνισμό; Ναι ή όχι; Καθαρές κουβέντες. Δεν υπάρχει και ναι και όχι. Όταν θα κάνεις ομελέτα, θα σπάσεις αυγά. Δεν μπορεί να είμαστε και με τους μεν και με τους δε. Και όταν θα πρέπει να σπάσεις αυγά, κάποιους θα πρέπει να δυσανεστήσεις. Είναι ωραίο να λες ότι «θα αφήσω την κατάσταση στον κλάδο ως έχει». Θα αξιολογήσουμε, όμως, ότι αυτό το οποίο πρέπει να θεραπεύσουμε, είναι πάρα πολύ σημαντικό πρόβλημα.

Ο κλάδος, λοιπόν, αντιμετωπίζει ένα σοβαρό δομικό πρόβλημα και αυτό το δομικό πρόβλημα το επεσήμανε και σε πρόσφατη μελέτη του το IOBE. Το IOBE δεν είναι κυβερνητικό ινστιτούτο. Είναι ένα ανεξάρτητο ίδρυμα, το οποίο έκανε μια μελέτη για τον τεχνικό κλάδο, που έχει ορισμένες πολύ βασικές διαπιστώσεις: για τον πολυκερματισμό της αγοράς και το μικρό μέγεθος των επιχειρήσεων που έχει ως αποτέλεσμα ένα σημαντικό συγκριτικό μειονέκτημα στον ανταγωνισμό με τις ξένες επιχειρήσεις, για την προβληματική χρηματοδοτική διάρθρωση του κλάδου η οποία λειτουργεί ανασταλτικά στην εξέλιξή του, για το χαμηλό βαθμό προσαρμογής των επιχειρήσεων στις μεταβολές που συντελούνται σε θέματα τεχνολογίας και διοίκησης των έργων.

Βάζει λοιπόν ορισμένα μείζονα προβλήματα. Θα τα λάβουμε αυτά υπόψη μας, για να χαράξουμε πολιτικές ή θα τα αγνοήσουμε; Εμείς λέμε ότι πρέπει να τα λάβουμε υπόψη μας αυτά τα προβλήματα. Είναι προβλήματα αυτά τα οποία επιβάλλουν μια παρέμβαση; Το κράτος, το οποίο καταγγέλλει σήμερα η Αντιπολίτευση ότι κάνει παρέμβαση και δημιουργεί συνθήκες παρεμβατισμού και υποχρεωτικών συγχωνεύσεων, εμπόδισε τόσα χρόνια τις επιχειρήσεις να προσαρμόσουν τη χρηματοδοτική τους διάρθρωση, όπως λέει το IOBE; Το κράτος οδήγησε στο μικρό μέγεθος των επιχειρήσεων; Το κράτος εμπόδισε να γίνουν συγχωνεύσεις μέχρι σήμερα; Διανύσαμε με μια μεγάλη περίοδο, από το 1997, 1998. Οι επιχειρήσεις ζητούσαν συγχωνεύσεις και θεσμικό πλαίσιο συγχωνεύσεων. Ορισμένες απ' αυτές είναι σήμερα αντίθετες.

Το κράτος ξεκίνησε μια διαδικασία διαλόγου. Λέτε για μικρό χρονικό διάστημα και για περιθώριο για να γίνουν αυτές οι συγχωνεύσεις. Από τον Οκτώβριο, όταν δώσαμε τις βασικές και συγκεκριμένες κατευθύνσεις αυτού του σχεδίου νόμου, υπάρχει ένα χρονικό περιθώριο μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2002 που είναι η καταληκτική προθεσμία με το νομοσχέδιο, η οποία φτάνει τα δύο χρόνια. Είναι εξαντλητικό αυτό το χρονικό περιθώριο;

Τι θα πρέπει να κάνει λοιπόν το κράτος; Θα πρέπει να εξακολουθεί να παρατηρεί τα προβλήματα, να μην παίρνει μέρος και θέση στα προβλήματα αυτά του κλάδου, τα οποία επισημαίνουν ανεξάρτητοι μελετητές και αναλυτές και οι ίδιοι οι ενδιαφερόμενοι του κατασκευαστικού κλάδου; Το κράτος θα πρέπει, για να μη δυσανεστήσει και θίξει τις ισορροπίες, να απόσχει; Δεν πρέπει να απόσχει.

Να μας πείτε μια πρόταση και σ' αυτόν τον τομέα, γιατί δεν είναι δυνατό και νοητό να θέλει μια επιχείρηση να προχωρήσει, να εκσυγχρονίσει την οργάνωσή της και τα οικονομικά της μεγέθη και να μην έχει τη δυνατότητα, επειδή ο ανταγωνισμός έχει νοθευτεί. Και νοθεύεται ο ανταγωνισμός όταν το κράτος το ίδιο δεν μεριμνά για να διαφοροποιεί τις εταιρείες, ανάλογα με την παραγωγική τους ικανότητα και αρκείται στο να τους αναγνωρίζει γενικά και αόριστα τη δυνατότητα να ανταγωνίζονται μεταξύ τους.

Η εταιρεία άλφα με την εταιρεία βήτα πριν από τέσσερα-πέντε χρόνια απέκτησαν ένα πτυχίο. Δεν μπορεί να θεωρείται μετά από πέντε ή δέκα χρόνια ότι αυτό το πτυχίο το οποίο απέκτησαν, εξακολουθεί να πιστοποιεί την ίδια τους τη δυνατότητα, γιατί η μια εταιρεία μπορεί να έχει εξελιχθεί, μπορεί να έχει αποδείξει ότι κάνει ικανοποιητικά το έργο, ότι το κατασκευάζει στους προβλεπόμενους χρόνους, ότι έκανε επενδύσεις για να βελτιώσει το μηχανολογικό της εξοπλισμό

και η άλλη εταιρεία μπορεί να είναι μια εταιρεία κακή, η οποία στη διάρκεια αυτών των πέντε ετών δεν μπορούσε να ολοκληρώσει ένα έργο, δεν έκανε επενδύσεις και κοιτάζε ό,τι χρήματα έβγαζε να τα βάζει σ' ένα παντελόνι κάποιου εργολάβου.

Λοιπόν, αυτές τις δύο εταιρείες θα εξακολουθούμε μετά από πέντε ή δέκα χρόνια να τις αντιμετωπίζουμε με τον ίδιο τρόπο και να λέμε ότι κάνουμε νομοθεσία προς όφελος αυτών των εταιρειών ή δεν κάνουμε νομοθεσία προς όφελος αυτών των εταιρειών; Δεν είναι σωστό. Δεν είναι προς το συμφέρον του κράτους. Δεν είναι προς το συμφέρον του δημοσίου, γιατί θα πρέπει να διακρίνουμε την ικανότητα κάθε εταιρείας, ποια είναι σήμερα που μιλάμε και δεν θα πρέπει να νοθεύουμε εμείς οι ίδιοι τον ανταγωνισμό επιτρέποντας και σε εκείνον, ο οποίος επενδύει και σε εκείνον, ο οποίος μένει απαθής και αδρανής να έχουν τα ίδια πλεονεκτήματα. Αυτό είναι το νόημα και της κατάταξης.

Εμείς δεν δίνουμε, κύριοι συνάδελφοι, κανενός είδους αναγκαστικό χαρακτήρα σε αυτήν την παρέμβασή μας. Ξεκαθαρίζουμε αυτό το οποίο οφείλουμε ως ελάχιστη υποχρέωση διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος να κάνουμε, και είναι η οργάνωση του συστήματος κατάταξης και αξιολόγησης των επιχειρήσεων με αντικειμενικά και αδιάβλητα κριτήρια. Γιατί πράγματι στο παρελθόν μπορεί η νομοθεσία να επέτρεψε τη σχετικοποίηση των κριτηρίων αξιολόγησης. Όμως τώρα βάζουμε έναν τύπο αντικειμενικό και αδιάβλητο με βάση τον οποίο θα γίνεται η κρίση όλων των εταιρειών. Και αυτή η κρίση των εταιρειών θα στηρίζει και θα αποτιμά και την κατασκευαστική τους δραστηριότητα την προηγούμενη τριετία, αλλά και την χρηματοοικονομική τους διάρθρωση και οργάνωση, έτσι ώστε να έχουμε μία πραγματική, δίκαιη και ακριβή αποτίμηση και περιγραφή της κατάστασης των επιχειρήσεων σήμερα. Και αυτό ενδιαφέρει το δημόσιο, γιατί μία επιχείρηση τη οποία τη συναντάμε στην πορεία ενός έργου να δυσκολεύεται να το ολοκληρώσει –και πολλές φορές γι' αυτό το έργο μπορεί να αντιμετωπίζουμε και την κριτική της Αντιπολίτευσης, δικαιολογημένη και καλόπιστη σε αυτό το σημείο– δεν μπορεί αυτή την επιχείρηση εσασεί να τη θεωρούμε, επειδή έχει ένα πτυχίο, ικανή και στο μέλλον να κάνει το ίδιο έργο και πάει λέγοντας, καίτοι έχουμε μπροστά μας πολύ αυστηρότερους μηχανισμούς και διαδικασίες πλέον με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Λοιπόν, θα υπάρξει η αναγκαία αναπροσαρμογή. Εάν οι επιχειρήσεις δεν θέλουν να κάνουν προσαρμογή, έχουν αυτό το δικαίωμα. Κανένας δεν τους εξαναγκάζει. Απλώς ορισμένες από αυτές θα υποστούν ένα μειονέκτημα στην κατάταξή τους και αυτό νομίζω είναι μία λογική αντιμετώπιση. Και γι' αυτόν το λόγο πιστεύω ότι η συντριπτική πλειοψηφία των εργοληπτικών επιχειρήσεων αποδέχεται αυτό το νομοσχέδιο.

Άκουσα τόσες φωνές και ομιλίες για τους μικρούς οι οποίοι τάχα καταστρέφονται. Μα, οι μικροί είναι εκείνοι οι οποίοι στηρίζουν αυτό το νομοσχέδιο. Και στηρίζουν. Και στηρίζουν γιατί βλέπουν ότι δώσαμε εγγυήσεις θεσμικής διαφάνειας στα έργα και τους δίνουμε τη δυνατότητα να εξελιχθούν και να οργανώσουν τις επιχειρήσεις τους με πολύ πιο καλό τρόπο. Οι μικροί είναι αυτοί οι οποίοι μίληκαν μπροστά και μας ζήτησαν να προχωρήσουμε αυτό το νομοσχέδιο και το αποδέχονται. Και αυτό το πιστοποιεί η θέση της ΠΕΣΕΔΕ, η οποία εκπροσωπεί 6.500 επιχειρήσεις. Και η συντριπτική πλειοψηφία των εργοληπτικών επιχειρήσεων είναι μαζί μας. Διακόσιες δέκα επιχειρήσεις από τον ένα σύνδεσμο, οι μισές περίπου επιχειρήσεις του ενός συνδέσμου υπέγραψαν μία διαμαρτυρία.

Δεν είναι όμως λογικό στο όνομα κάποιων εταιρειών, οι οποίες αντιμετωπίζουν προβλήματα, να κάνουμε νομοθεσία. Πρέπει να δούμε τα προβλήματα συνολικά του κλάδου και να οργανώσουμε την πολιτική μας γι' αυτό. Και αν υπάρχουν προτάσεις διαφορετικές, είμαστε εδώ για να τις συζητήσουμε, αλλά να ακουστούν αυτές οι προτάσεις. Δεν μπορεί γενικά και αόριστα να λέμε: «Ναι έχει πρόβλημα ο κλάδος, φταίει η Κυβέρνηση, ναι έχει πρόβλημα το σύστημα, φταίει η Κυβέρνηση». Ποια είναι η λύση; Τι πρέπει να κάνουμε; Πρέπει

να καθόμαστε εδώ ως Κοινοβούλιο να κλαίμε τη μοίρα μας; Αν υπάρχουν προτάσεις, να ακουστούν. Για μας οι προτάσεις και λύσεις είναι συγκεκριμένες. Έχουν ονοματεπώνυμο. Καταθέτουμε μία συγκεκριμένη τομή και ζητάμε την υποστήριξη όλων και πιστεύουμε ότι θα έχουμε την υποστήριξη –και έχουμε την υποστήριξη– της συντριπτικής πλειονότητας των εργοληπτικών επιχειρήσεων.

Προχωράμε, λοιπόν, στις σημαντικές αλλαγές οι οποίες έχουν να κάνουν τόσο με την εξυγίανση των διαδικασιών στα μικρά έργα και αφορούν κυρίως τα έργα τα οποία δημοπρατούνται σε περιφερειακό επίπεδο, σε νομούς και δήμους εννοώ, και που είναι ορισμένες πρόσθετες εγγυήσεις διαφάνειας, αναγκαίες εγγυήσεις διαφάνειας και ταυτόχρονα οργανώνουμε την κατάταξη των εταιρειών δίνοντας μία πριμοδότηση σε όλες τις εταιρείες μέσα από το συντελεστή Γ', προκειμένου μέσα σε αυτό το νέο σύστημα να μπορέσουν περισσότερο ουσιαστικά να ενταχθούν και να συγχωνευθούν και να συμμετέχουν σε αυτήν τη νέα διαδικασία.

Και αυτό έγινε γιατί θέλουμε να μην εξαφανιστεί κανένας, γιατί πιστεύουμε στον ανταγωνισμό και αυτοί οι οποίοι μιλάγαν για τέσσερις και πέντε μεγάλους ομίλους στην ανώτερη τάξη, πολύ σύντομα θα διαφευστούν από την πραγματικότητα η οποία θα διαμορφωθεί στην ανώτερη τάξη. Θα διαμορφωθούν άλλα μεγέθη και τότε θα έχετε τη δυνατότητα να δείτε ότι το ολιγοπώλιο κανένας δεν το θέλει και κανένας δεν το πιστεύει. Πρέπει να υπάρχει ανταγωνισμός και είναι σωστό να υπάρχει ο ανταγωνισμός, αλλά ο ανταγωνισμός πρέπει να γίνεται με ίσους όρους και να διασφαλίζονται οι ίδιοι όροι. Δεν μπορεί να είναι ένας ανταγωνισμός νοθευμένος.

Γι' αυτόν το λόγο εμείς προσαπαθήσαμε, μέσα από τον τύπο κατάταξης, να αποτιμήσουμε ουσιαστικότερα τις εταιρείες, να δούμε ποια είναι η κατασκευαστική τους δραστηριότητα τα προηγούμενα χρόνια, να δούμε ποια είναι τα οικονομικά τους στοιχεία, ποιες δυνατότητες έχουν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των έργων τα επόμενα χρόνια.

Η Ελλάδα αντιμετωπίζει πολλές και μεγάλες προκλήσεις. Έχουμε αυτήν τη στιγμή μπροστά μας στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο στήριξης μια σειρά από συγχρηματοδοτούμενα έργα. Αυτά τα συγχρηματοδοτούμενα έργα είναι μια σημαντική πρόκληση και απαιτούν μία σημαντική οικονομική συμμετοχή των ίδιων των κατασκευαστών. Βλέπουμε σήμερα πόσο μεγάλη είναι η απόσταση που χωρίζει τις ελληνικές κατασκευαστικές επιχειρήσεις από τις επιχειρήσεις ξένων χωρών. Αυτό αποτυπώθηκε και στο διαγωνισμό για τα συγχρηματοδοτούμενα έργα, ο οποίος ξεκίνησε. Δεν μπορούμε να το αγνοούμε αυτό.

Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να υπάρξει και μεγέθυνση των επιχειρήσεων. Αλλά ταυτόχρονα, για να γίνει η μεγέθυνση, δεν θα πρέπει οι επιχειρήσεις να περιμένουν από το κράτος τη χείρα υποστήριξης, αλλά θα πρέπει οι ίδιες να κάνουν τις αναγκαίες επενδύσεις, τους αναγκαίους εκσυγχρονισμούς, έτσι ώστε να μπορέσουν να πλησιάσουν προς τα μεγέθη των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών. Μπορεί να δει κανείς τι συμβαίνει στη Γερμανία, τι κύκλο εργασιών έχει η Χουφτίχ για παράδειγμα. Ο κύκλος εργασιών της το 2000 έφθασε τα 4,4 τρισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή, είναι περίπου το 40% των ετησίων εσόδων της χώρας. Οι μεγαλύτερες εταιρείες στην Ελλάδα δεν έκαναν το 2000 τζίρο, το πολύ πενήντα δισεκατομμύρια. Αντίλαμβάνεται κανείς πόσο μεγάλη είναι η απόσταση. Το ίδιο συμβαίνει στην Γαλλία, το ίδιο στις Ηνωμένες Πολιτείες με την Μπετχέλ, το ίδιο στην Ισπανία. Είναι τραγικά μεγάλη η απόσταση.

Για όλα αυτά δεν μπορούμε να αδιαφορήσουμε και δεν μπορούσαμε να αδιαφορήσουμε στην αγωνία όλων των εταιρειών, του κλάδου που ζήτηγαν συγχωνεύσεις. Γι' αυτό το λόγο προχωρήσαμε σε μία προσπάθεια να επαναδιοργανώσουμε το μητρώο των εταιρειών, δίνοντας μία ουσιαστική ενίσχυση στις συγχωνεύσεις. Και νομίζω ότι αυτό είναι κάτι, στο οποίο τοποθετήθηκε θετικά η αγορά και είναι κάτι το οποίο θα ευνοήσει ουσιαστικά και σημαντικά και τον ανταγωνισμό και τη λειτουργία του κλάδου, το ανταγωνιστικό

πλεονέκτημα του κλάδου.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, ήθελα να πω ότι έχουμε καταθέσει κάποιες τροπολογίες. Νομίζω ότι οι κύριοι συνάδελφοι τις έχουν πάρει. Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποια από αυτές που να αφορά ένα μείζον θέμα. Επίσης έχουμε κάνει ορισμένες αλλαγές, αναδιατυπώσεις, τροποποιήσεις και προσθήκες στο νομοσχέδιο για τις οποίες θα καταθέσω ένα υπόμνημα προς τους συναδέλφους, έτσι ώστε να έχουν το περιθώριο αύριο, στην κατ' άρθρον συζήτηση να έχουν μία σαφέστερη εικόνα των πραγμάτων.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κλείσω την τοποθέτησή μου, λέγοντας ότι το νομοσχέδιο φιλοδοξεί αυτό το οποίο περιγράφει στον τίτλο του, δηλαδή την καθιέρωση των κινήτρων για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα, ώστε να ενισχύσει τη αναδιοργάνωσή τους, τον εκσυγχρονισμό τους, την εξωστρέφειά τους και να βοηθήσει στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητάς τους.

Είναι ένα στοίχημα και πιστεύω ότι όλοι θα πρέπει να συμβάλουμε θετικά. Ο τομέας των δημοσίων έργων είναι ευαίσθητος και νομίζω ότι, όταν υπάρχουν καλές προθέσεις και καλόπιστες προτάσεις, μπορεί να υπάρξει και μία ευρύτερη συνεννόηση σε αυτό το θέμα. Εμείς στο διάλογο τον οποίον είχαμε και με τους φορείς του κατασκευαστικού κλάδου, δείξαμε την καλή μας πίστη, δείξαμε την καλή μας πρόθεση, ανταποκριθήκαμε σε όσες παρατηρήσεις θεωρήσαμε ότι είχαν βάση και δόση ορθότητας και κάνουμε και ορισμένες αλλαγές, όπως θα δείτε στο υπόμνημα, προκειμένου να ευνοήσουμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις συγχωνεύσεις. Νομίζω ότι διαμορφώνεται ένα πλαίσιο το οποίο είναι ικανοποιητικό, ένα πλαίσιο το οποίο είναι ταυτόχρονα καινοτόμο και δίνει μια νέα αφετηρία στην προώθηση των δημοσίων έργων στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τις αναδιατυπώσεις που έχετε, κύριε Υπουργέ, να τις καταθέσετε στα Πρακτικά και να μοιραστούν και στους συναδέλφους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε. (Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. κ. Αθανάσιος Αλευράς καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

II. Στο Άρθρο 3, παράγραφος 2, αναδιατυπώνεται ως εξής:

«Αίτηση θεραπείας ασκείται επίσης και κατά των αποφάσεων, πράξεων ή παραλείψεων της προϊσταμένης αρχής ή του κυρίου του έργου εφόσον με τις αποφάσεις, πράξεις ή παραλείψεις αυτές δημιουργείται για πρώτη φορά διαφωνία».

Στο αρχικό σχέδιο νόμου η αναδιατυπούμενη παράγραφος είχε ως εξής:

«Ενστάση δεν απαιτείται να προηγηθεί και επί παραλείψεων της προϊσταμένης αρχής ή του κυρίου του έργου. Στην περίπτωση αυτή ασκείται απευθείας αίτηση θεραπείας, το αργότερο μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία τριών μηνών από την απόρριψη εκ μέρους της προϊσταμένης αρχής ή του κυρίου του έργου των αιτημάτων του αναδόχου που υποβάλλονται μαζί με την τελική επιμέτρηση».

III. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 1 το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο αναδιατυπώνονται ως εξής :

Για την εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο ΜΕΕΠ εφαρμόζονται οι παράγραφοι 2 έως και 38 του παρόντος άρθρου. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, καθορίζονται τα όρια του Συντελεστή Κατάταξης Γ, όπως περιγράφονται στην παράγραφο 30, τα μεγέθη του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης που χρησιμοποιούνται σαν παρονομαστές των κλασμάτων α1, α2, α3, όπως περιγράφονται στην παράγραφο 33 και η συνολική βαθμολογία ανά τάξη ΜΕΕΠ, όπως περιγράφεται στην παράγραφο 34.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου τα αναδιατυπούμενα εδάφια είχαν ως εξής :

Κριτήρια για την εγγραφή, κατάταξη και αναθεώρηση των

εργοληπτικών επιχειρήσεων στο ΜΕΕΠ αποτελούν, ο κύκλος εργασιών της επιχείρησης από την εκτέλεση δημόσιων και ιδιωτικών έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό κατά την τελευταία τριετία, πριν από την υποβολή της αίτησης. Επίσης κριτήρια αποτελούν τα Ίδια Κεφάλαια, τα πάγια στοιχεία, τα υπόλοιπα οικονομικά μεγέθη και οι δείκτες βιωσιμότητας αυτής, όπως προσδιορίζονται στην οικονομική κατάσταση της χρήσης στην οποία υποβάλλεται η αίτηση και η στελέχωση της με τεχνικούς εγγεγραμμένους στο ΜΕΚ. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, καθορίζεται ο τρόπος αξιολόγησης των εργοληπτικών επιχειρήσεων, με συνδυασμό των παραπάνω κριτηρίων και προσδιορίζονται οι όροι και οι ελάχιστες προϋποθέσεις κατάταξης με βάση τα παραπάνω κριτήρια.

IV. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 14 το τρίτο εδάφιο αναδιατυπώνεται ως εξής :

Στην Επιτροπή περιλαμβάνονται δημόσιοι υπάλληλοι, δύο εκπρόσωποι του ΤΕΕ, ένας εκπρόσωπος της Επιστημονικής Ένωσης Τεχνολογική Εκπαίδευση Μηχανικών ΕΕΤΕΜ και τέσσερις εκπρόσωποι των πανελλήνιων επαγγελματικών εργοληπτικών οργανώσεων, οι οποίοι υποδεικνύονται από τις οργανώσεις αυτές.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου το αναδιατυπούμενο εδάφιο είχε ως εξής :

Στην Επιτροπή περιλαμβάνονται δημόσιοι υπάλληλοι, ένας εκπρόσωπος του ΤΕΕ και τέσσερις εκπρόσωποι των πανελλήνιων επαγγελματικών εργοληπτικών οργανώσεων, οι οποίοι υποδεικνύονται από τις οργανώσεις αυτές.

V. Στο Άρθρο 4 στην παράγραφο 17 το πέμπτο και το έκτο εδάφιο αναδιατυπώνονται ως εξής :

Όσες εργοληπτικές επιχειρήσεις υποβάλλουν στην υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ μέχρι την 31.12.2001, δήλωση έναρξης της διαδικασίας συγχώνευσης, έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση μέχρι την 30.09.2002. Στην ανωτέρω δήλωση έναρξης διαδικασίας συγχώνευσης πρέπει να αναγράφονται υποχρεωτικά οι εταιρείες του ΜΕΕΠ που θα συμμετέχουν στη συγχώνευση, χωρίς δυνατότητα αλλαγής.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου τα αναδιατυπούμενα εδάφια είχαν ως εξής :

Όσες εργοληπτικές επιχειρήσεις υποβάλλουν στην υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ μέχρι την 31.10.2001, δήλωση έναρξης της διαδικασίας συγχώνευσης, έχουν το δικαίωμα να υποβάλουν αίτηση μέχρι την 30.8.2002, εφόσον το αργότερο μέχρι την 28.2.2002, υποβάλουν στην υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ τα πρακτικά των αποφάσεων των Γενικών Συνελεύσεων των εταιρειών τους, από τα οποία να προκύπτει η λήψη απόφασης για συγχώνευση. Στην ανωτέρω δήλωση έναρξης διαδικασίας συγχώνευσης πρέπει να δηλώνονται υποχρεωτικά οι εταιρείες του ΜΕΕΠ που θα συμμετέχουν στη συγχώνευση, χωρίς δυνατότητα αλλαγής αυτών που θα έχουν δηλωθεί.

VI. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 22 η περίπτωση β αναδιατυπώνεται ως εξής :

β. διαθέτει, κατά την υποβολή της αίτησης, τραπεζικές καταθέσεις, τουλάχιστον σαράντα οκτώ εκατομμυρίων (48.000.000) δραχμών ή εκατόν σαράντα χιλιάδων οκτακοσίων εξήντα έξι (140.866) ΕΥΡΩ.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου η αναδιατυπούμενη περίπτωση β είχε ως εξής :

β. διαθέτει, κατά την υποβολή της αίτησης, τραπεζικές καταθέσεις, τουλάχιστον εξήντα εκατομμυρίων (60.000.000) δραχμών ή εκατόν εβδομήντα έξι χιλιάδων ογδόντα δύο (176.082) ΕΥΡΩ.

VII. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 23, στην περίπτωση α στο πρώτο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «ή δύο τεχνικούς ΜΕΚ Δ' βαθμίδας και δύο τεχνικούς ΜΕΚ Β' βαθμίδας» και προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής :

Εναλλακτικά μπορεί να αντικατασταθεί ο ένας τεχνικός ΜΕΚ Δ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς ΜΕΚ Γ' βαθμίδας ή ο ένας

τεχνικός ΜΕΚ Γ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς ΜΕΚ Β' βαθμίδας.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου το αναδιατυπούμενο εδάφιο της υποπερίπτωσης αυτής είχε ως εξής :

α. περιλαμβάνει στην βασική της στελέχωση τουλάχιστον δύο τεχνικούς ΜΕΚ Δ' βαθμίδας και έναν τεχνικό ΜΕΚ Γ' βαθμίδας ή δύο τεχνικούς ΜΕΚ Δ' βαθμίδας και δύο τεχνικούς ΜΕΚ Β' βαθμίδας.

VIII. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 24 και στην περίπτωση α μετά το πρώτο εδάφιο προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής :

Εναλλακτικά μπορεί να αντικατασταθεί ο ένας τεχνικός ΜΕΚ Δ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς ΜΕΚ Γ' βαθμίδας.

IX. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 26, στην περίπτωση α και στην υποπερίπτωση δδ, προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής :

Εναλλακτικά για τις τάξεις 4^η, 5^η, 6^η μπορεί να αντικατασταθεί στη βασική και στη συμπληρωματική τους στελέχωση, ένας τεχνικός ΜΕΚ Δ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς ΜΕΚ Γ' βαθμίδας και ένας τεχνικός ΜΕΚ Γ' βαθμίδας με δύο τεχνικούς ΜΕΚ Β' βαθμίδας. Για την 7^η τάξη μπορούν να αντικατασταθούν τόσο στη βασική, όσο και στη συμπληρωματική της στελέχωση, μέχρι τέσσερις τεχνικοί ΜΕΚ Δ' βαθμίδας με οκτώ τεχνικούς ΜΕΚ Γ' βαθμίδας και μέχρι τέσσερις τεχνικοί ΜΕΚ Γ' βαθμίδας με οκτώ τεχνικούς ΜΕΚ Β' βαθμίδας.

X. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 29, στην περίπτωση α και στην υποπερίπτωση εε, η τελευταία παράγραφος αναδιατυπώνεται ως εξής :

Σε κάθε περίπτωση στον αριθμητή α1 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης λαμβάνεται υπόψη και ο κύκλος εργασιών, από δημόσια και ιδιωτικά έργα, που πραγματοποιήθηκε από τα στελέχη ΜΕΚ της επιχείρησης που έχουν ΜΕΕΠ και αφορά ατομικές επιχειρήσεις ή προσωπικές εταιρείες, για την κατασκευή δημοσίων και ιδιωτικών έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, για τις χρήσεις των ετών 1998, 1999, 2000, αν προκύπτει από τα ανωτέρω προσδιοριζόμενα στοιχεία των ανωτέρω υποπεριπτώσεων αα, ββ, γγ, δδ, εε, όπως αυτά έχουν περιληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος των ανωτέρω στελεχών.

Στις περιπτώσεις για τις οποίες θα χρησιμοποιηθεί ο κύκλος εργασιών των στελεχών αυτών για κατάταξη εργοληπτικής επιχείρησης σε κατηγορία και τάξη του ΜΕΕΠ και δεν επιτρέπεται αντικατάσταση τους από τη βασική και συμπληρωματική στελέχωση της επιχείρησης για δύο (2) τουλάχιστον έτη από την ημερομηνία έκδοσης του πτυχίου της. Σε περίπτωση διαπίστωσης αντικατάστασης τους εντός της διετίας, η υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ μπορεί να καλέσει την επιχείρηση σε επανάκριση.

Για τον έλεγχο της ακρίβειας των στοιχείων αυτών, υποβάλλονται επικυρωμένα αντίστοιχα παραστατικά κάθε στελέχους της εταιρείας, όπως αναφέρονται ανωτέρω και κάθε άλλο στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου η αναδιατυπούμενη τελευταία παράγραφος της υποπερίπτωσης εε είχε ως εξής :

Σε περιπτώσεις σύστασης νέας ανώνυμης εταιρείας για κατάταξη στην τρίτη τάξη του ΜΕΕΠ ή κατάταξης υφιστάμενης εταιρείας Δ' και Ε' τάξης που έχει εγγραφεί στο ΜΕΕΠ μετά την 1/1/1998, με εφαρμογή του Τύπου Κατάταξης, ως αριθμητής α1 λαμβάνεται και ο κύκλος εργασιών που πραγματοποιήθηκε από τα στελέχη της στην κατασκευή δημοσίων και ιδιωτικών έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό, για τις χρήσεις των ετών 1998, 1999, 2000, αν προκύπτει από τα ανωτέρω προσδιοριζόμενα στοιχεία, όπως αυτά έχουν περιληφθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος των στελεχών. Για τον έλεγχο της ακρίβειας των στοιχείων αυτών, υποβάλλονται επικυρωμένα τα αντίστοιχα παραστατικά κάθε στελέχους της εταιρείας, όπως αναφέρονται ανωτέρω και κάθε άλλο στοιχείο που ζητηθεί από την υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ.

XI. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 29, στην περίπτωση γ στην υποπερίπτωση ββ, μετά το δεύτερο εδάφιο προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής :

Εναλλακτικά και κατ' επιλογήν της επιχείρησης που υποβάλει την αίτηση, λαμβάνεται υπόψη η αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, μετά από εκτίμηση ορκωτού εκτιμητή. Η συνολικά προσδιοριζόμενη αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, δεν μπορεί να υπερβεί το 75% της αξίας κτήσης αυτού, ανεξάρτητα από την εκτίμηση που θα έχει υποβληθεί από την επιχείρηση στην υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ.

XII. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 29, στην περίπτωση γ, στο τέλος της υποπερίπτωσης ββ και στην τελευταία παράγραφο αυτής, προστίθεται εδάφιο ως εξής :

Σε περίπτωση υπολογισμού της αξίας του εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων της επιχείρησης, όπως αυτή προσδιορίζεται ανωτέρω, με χρήση ορκωτών εκτιμητών συνυποβάλλεται έκθεση ορκωτού εκτιμητή εγγεγραμμένου στο Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών.

XIII. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 29 και στην περίπτωση γ, στην υποπερίπτωση γγ και μετά το τρίτο εδάφιο αυτής, προστίθεται τέταρτο εδάφιο ως εξής :

Εναλλακτικά και κατ' επιλογήν της επιχείρησης που υποβάλει την αίτηση, λαμβάνεται υπόψη η αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, μετά από εκτίμηση ορκωτού εκτιμητή. Η συνολικά προσδιοριζόμενη αξία του ανωτέρω κύριου και βοηθητικού μηχανολογικού εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων, εκτός των επιβατικών αυτοκινήτων, δεν μπορεί να υπερβεί το 75% της αξίας κτήσης αυτού, ανεξάρτητα από την εκτίμηση που θα έχει υποβληθεί από την επιχείρηση στην υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ. Σε περίπτωση υπολογισμού της αξίας του εξοπλισμού και των μεταφορικών μέσων της επιχείρησης, όπως αυτή προσδιορίζεται ανωτέρω, με χρήση ορκωτών εκτιμητών συνυποβάλλεται έκθεση ορκωτού εκτιμητή εγγεγραμμένου στο Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών.

XIV. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 31, οι περιπτώσεις β και γ αναδιατυπώνονται ως εξής :

β. για την τρίτη, στο ανωτέρω άθροισμα προστίθεται το ογδόντα τοις εκατό (80%) του Συντελεστού Κατάταξης Γ αυτής.

γ. για κάθε επόμενη, μέχρι και την έβδομη, στο ανωτέρω άθροισμα προστίθεται το εβδομήντα τοις εκατό (70%) της τέταρτης, το εξήντα τοις εκατό (60%) της πέμπτης, το σαράντα τοις εκατό (40%) της έκτης και το τριάντα τοις εκατό (30%) της εβδόμης, των αντίστοιχων Συντελεστών Κατάταξης Γ που διαθέτουν.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου οι αναδιατυπούμενες υποπεριπτώσεις είχαν ως εξής :

β. για την τρίτη, στο ανωτέρω άθροισμα προστίθεται το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του Συντελεστού Κατάταξης Γ αυτής. γ. για κάθε επόμενη, μέχρι και την έβδομη, στο ανωτέρω άθροισμα προστίθεται το εξήντα τοις εκατό (60%) της τέταρτης, το πενήντα τοις εκατό (50%) της πέμπτης, και το είκοσι τοις εκατό (20%) για την έκτη και έβδομη, των αντίστοιχων Συντελεστών Κατάταξης Γ που διαθέτουν.

XV. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 34, η περίπτωση γ αναδιατυπώνεται ως εξής :

γ. για την πέμπτη τάξη, 170 βαθμοί.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου η αναδιατυπούμενη περίπτωση γ είχε ως εξής :

γ. για την πέμπτη τάξη, 190 βαθμοί.

XVI. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 37 το δεύτερο εδάφιο αναδιατυπώνεται ως εξής :

Όταν υποβάλλεται αίτηση από εργοληπτική επιχείρηση

εγγεγραμμένη στο ΜΕΕΠ, σε τάξη κατώτερη από την αντίστοιχη της, επιτρέπεται διαφορά δύο τάξεων από την αντίστοιχη της αιτούμενης τάξης.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου το αναδιατυπούμενο εδάφιο είχε ως εξής :

Αν προκύπτει διαφορά άνω των δύο τάξεων η επιχείρηση που απέχει περισσότερο από δύο τάξεις από την επιχείρηση με την ανώτερη αντίστοιχη τάξη δε λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του Συντελεστή Κατάταξης Γ, αλλά μόνο για τα οικονομικά της μεγέθη τα οποία προσμετρούνται στην ενοποιημένη οικονομική κατάσταση των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων.

XVII. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 39 στο τέλος του πέμπτου εδαφίου προστίθεται το εξής :

.....εκτός των δεικτών βιωσιμότητας. Οι κατατασσόμενες επιχειρήσεις αυτής της παραγράφου υποχρεούνται μέχρι την 31/12/2003 να υποβάλουν στην υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ όλα τα στοιχεία που θα ζητηθούν και θα αποδεικνύουν την πλήρωση των δεικτών βιωσιμότητας, όπως προσδιορίζονται στο νόμο αυτό, άλλως υποβιβάζονται κατά μια τάξη.

XVIII. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 40 οι περιπτώσεις η και θ αναδιατυπώνονται ως εξής :

η. το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην έκτη τάξη είναι δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) δραχμές, ή τριάντα πέντε εκατομμύρια διακόσιες δέκα έξι χιλιάδες τετρακόσια τριάντα τέσσερα (35.216.434) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) δραχμές, ή οκτώ εκατομμύρια οκτακόσιες τέσσερις χιλιάδες εκατόν εννέα (8.804.109) ΕΥΡΩ.

θ. το κατώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην έβδομη τάξη είναι δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δραχμές ή είκοσι έξι εκατομμύρια εννιακόσιες εβδομήντα τρεις χιλιάδες τριακόσια πενήντα τρία (26.973.353) ΕΥΡΩ. Για την εβδόμη τάξη δεν τίθεται ανώτατο όριο για συμμετοχή σε διαγωνισμούς.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου οι αναδιατυπούμενες περιπτώσεις η και θ είχαν ως εξής :

η. το ανώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην έκτη τάξη είναι δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) δραχμές, ή τριάντα πέντε εκατομμύρια διακόσιες δέκα έξι χιλιάδες τετρακόσια τριάντα τέσσερα (35.216.434) ΕΥΡΩ και το κατώτατο όριο δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) δραχμές, ή πέντε εκατομμύρια οκτακόσιες εξήντα εννέα χιλιάδες τετρακόσια έξι (5.869.406) ΕΥΡΩ.

θ. το κατώτατο όριο προϋπολογισμού έργου στην έβδομη τάξη είναι επτά δισεκατομμύρια (7.000.000.000) δραχμές ή είκοσι εκατομμύρια πεντακόσιες σαράντα δύο χιλιάδες εννιακόσια είκοσι (20.542.920) ΕΥΡΩ. Για την εβδόμη τάξη δεν τίθεται ανώτατο όριο για συμμετοχή σε διαγωνισμούς.

XIX. Στο Άρθρο 4, στο τέλος της παραγράφου 44 μετά τα δύο πρώτα εδάφια προστίθεται τρίτο εδάφιο ως εξής :

Μέσα σε προθεσμία δύο μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, οι εργοληπτικές επιχειρήσεις οι οποίες επιθυμούν να λαμβάνουν μέρος σε δημοπρασίες δημοσίων έργων, των οποίων οι προϋπολογιζόμενες αξίες δεν υπερβαίνουν το εκάστοτε οριζόμενο όριο που ορίζεται στο π.δ. 334/2000 όπως ισχύει στις συμβάσεις δημοσίων έργων, υποχρεούνται να προσκομίζουν στην υπηρεσία τήρησης του ΜΕΕΠ την πρωτότυπη βεβαίωση εγγραφής τους προκειμένου αυτή να σημανθεί και να κυρωθεί από αυτήν ως η μόνη πρωτότυπη βεβαίωση που μπορεί να γίνει αποδεκτή για τη συμμετοχή τους στις ανωτέρω δημοπρασίες δημοσίων έργων. Η πρωτότυπη βεβαίωση εγγραφής μετά αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών επιστρέφεται στην επιχείρηση.

XX. Στο Άρθρο 4, στην παράγραφο 45 οι περιπτώσεις α, β και γ αναδιατυπώνονται ως εξής :

α. για επιχειρήσεις από την Α1 μέχρι και την έκτη τάξη, από το τριπλάσιο του ανωτάτου ορίου της τάξης τους.

β. για επιχειρήσεις της έβδομης τάξης, από το τετραπλάσιο του μεγέθους Κύκλου Εργασιών, όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 33 και χρησιμοποιείται σαν παρονομαστής του κλάσματος α1 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου οι αναδιατυπούμενες περιπτώσεις είχαν ως εξής:

α. για επιχειρήσεις από την Α1 μέχρι και την έκτη τάξη, που δεν προέρχονται από συγχώνευση που έγινε με τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού, από το διπλάσιο του ανωτάτου ορίου της τάξης τους,

β. για επιχειρήσεις της έβδομης τάξης, από το τριπλάσιο του μεγέθους Κύκλου Εργασιών, όπως αυτό ορίζεται στην παράγραφο 33 και χρησιμοποιείται σαν παρονομαστής του κλάσματος α1 του Τμήματος Α του Τύπου Κατάταξης.

γ. για επιχειρήσεις που προέρχονται από συγχώνευση, που έγινε με τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού, μέχρι και την έκτη τάξη, από το τριπλάσιο του ανωτάτου ορίου της τάξης στην οποία κατατάσσονται.

XXI. Στο Άρθρο 6, στην παράγραφο 2, μετά το πρώτο εδάφιο προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής :

Επίσης η έρευνα και η στήριξη των εργοληπτικών ενώσεων και των μελών της για την ανάπτυξη πολιτικών και ενεργειών με στόχο τη διαρκή εξειδίκευση, κατάρτιση, επαγγελματική εξέλιξη και πιστοποίηση των δεξιοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού στις κατασκευές».

XXII. Στο Άρθρο 8, στην παράγραφο 1, διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο αυτής :

Στο αρχικό σχέδιο νόμου το αφαιρούμενο εδάφιο είχε ως εξής :

Εργοληπτικές επιχειρήσεις που υπέβαλαν αίτηση εγγραφής στο ΜΕΕΠ μετά την 31/12/2000 δεν λαμβάνουν Συντελεστή Κατάταξης Γ.

XXIII. Στο Άρθρο 8, στην παράγραφο 2 αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο αυτής ως εξής :

Με εξαίρεση τη διαγραφή από ορισμένες ή όλες τις κατηγορίες ή τον υποβιβασμό της τάξης της επιχείρησης μετά από έκτακτη αναθεώρηση που γίνεται με πρωτοβουλία της υπηρεσίας, η ισχύς των βεβαιώσεων εγγραφής στο ΜΕΕΠ με βάση την παλαιά κατάταξη παρατείνεται αυτοδίκαια μέχρι την έκδοση απόφασης κατάταξης στις τάξεις της νέας διαβάθμισης του ΜΕΕΠ, όπως αυτή καθορίζεται στο Άρθρο 4.

Στο αρχικό σχέδιο νόμου το αναδιατυπούμενο εδάφιο είχε ως εξής :

Κάθε εργοληπτική επιχείρηση μέχρι τη χορήγηση της βεβαίωσης εγγραφής της στο ΜΕΕΠ, με βάση τις διατάξεις του νόμου αυτού, συμμετέχει σε δημοπρασίες ανάθεσης της εκτέλεσης δημοσίων έργων, με βάση τη βεβαίωση εγγραφής στο ΜΕΕΠ που εκδόθηκε ή παρατάθηκε η ισχύς του, σύμφωνα με τις προγενέστερες διατάξεις.

XXIV. Στο Άρθρο 8, στην παράγραφο 3 στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «31/12/2001» αντικαθίστανται με τις λέξεις «προθεσμίες που ορίζονται στο Άρθρο 4, παράγραφος 17».

XXV. Στο Άρθρο 8, στην παράγραφο 3 στο δεύτερο εδάφιο οι λέξεις «31/12/2001» αντικαθίστανται με τις λέξεις «προθεσμίες που ορίζονται στο Άρθρο 4, παράγραφος 17».

XXVI. Στο Άρθρο 8, στην παράγραφο 9 στο πρώτο εδάφιο, οι πρώτες δύο λέξεις «Η διάταξη» αντικαθίστανται με τις λέξεις «Οι διατάξεις».

XXVII. Στο Άρθρο 9, στην παράγραφο 2 οι τελευταίες τρεις λέξεις «των νόμων αυτών», αντικαθίστανται με τις λέξεις «του νόμου αυτού»).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μέρα είναι σημαδιακή από πλευράς νομοθετικού έργου της Κυβέρνησης. Γιατί κατά τύχη –που δεν νομίζω ότι δεν έχει τη σημασία της– συναντήθηκαν δύο σχέδια νόμου, ένα που τελείωσε και ένα που ξεκινάει, ήτοι το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην κοινοτική, πάνω σε θέματα ιδίων κεφαλαίων και κάποιες υποτιθέμενες ιδιωτικοποιήσεις. Και ένα άλλο νομοσχέδιο, που αφορά τις κατασκευαστικές εταιρείες. Δύο νομοσχέδια που υποτίθεται ότι εκφράζουν τον εκσυγχρονισμό τύπου Σημίτη σε μείζονα θέματα της εθνικής οικονομίας. Στην πραγματικότητα όμως αποδεικνύουν τη μιζέρια, τη νοοτροπία των μειωμένων προσδοκιών και, ιδίως, τις αγκυλώσεις που ακολουθούν αυτήν την Κυβέρνηση σε αυτήν την πορεία, ιδίως μετά τις εκλογές της 9ης Απριλίου.

Μοιραία, κύριε Υπουργέ, θα ασχοληθώ -επειδή το κάνετε, δεν είχα σκοπό να το κάνω, γιατί σκοπό είχα να ασχοληθώ με το νομοσχέδιο, αλλά όπως δεν είχατε να ασχοληθείτε με το νομοσχέδιο που δεν λέει τίποτε και ασχοληθήκατε με άλλα πράγματα, είμαι υποχρεωμένος να σας απαντήσω- με κάποια συγγενή ζητήματα:

Ξεκινώντας είπατε δύο πράγματα, τα οποία δεν αφορούσαν κατ' αρχήν το ίδιο το νομοσχέδιο, αλλά ήταν γενικότερα. Πρώτα πρώτα είπατε ότι αυτήν την ώρα, σε επίπεδο έργων, η Ελλάδα αναμορφώνεται. Και είπατε ότι είστε έτοιμοι να ακούσετε προτάσεις. Αλλά δήθεν, δεν κάνουμε προτάσεις και επομένως δεν συζητάμε μαζί σας επί συγκεκριμένων θεμάτων. Δεν ήρθαμε, δήθεν, στο Υπουργείο σας, δεν σας προτείναμε απολύτως τίποτα. Και στα δύο νομίζω ότι είστε εκτός πραγματικότητας.

Στο πρώτο. Η Ελλάδα, λέτε, από πλευράς έργων αναμορφώνεται. Τώρα πώς το καταλαβαίνετε αυτό εγώ δεν μπορώ να το αντιληφθώ. Για τον απλό λόγο ότι ποτέ κυβέρνηση στην ιστορία αυτού του τόπου δεν είχε τόσα πολλά χρήματα προκειμένου να κάνει έργα υποδομής, -δεδομένου ότι χειρίστηκε ουσιαστικά δύο κοινοτικά πλαίσια στήριξης και τα χειρίζεται ακόμα-, για να κάνει τόσα λίγα.

Πριν από σας κυβερνήσεις χωρίς καν κοινοτική ενίσχυση έκαναν έργα τα οποία έχουν μείνει. Άφησαν τη σφραγίδα τους σ' αυτόν τον τόπο. Πήραν την πρωτοβουλία όλων των μεγάλων έργων που ασθμαίνοντας προσπαθείτε να τελειώσετε και δεν τελειώνετε. Δηλαδή οι κυβερνήσεις που προηγήθηκαν από σας και που δεν είχαν την ενίσχυση που έχετε σεις και κατάφεραν πολύ περισσότερα και προγραμματίσαν όλα τα έργα τα οποία σεις δεν μπορείτε να τελειώσετε. Κι εσείς τι κάνετε; Είχατε τόσα χρήματα μπροστά σας και δεν έχετε καταφέρει να προγραμματίσετε ένα καινούριο έργο μεγάλο. Εκτελείτε αυτά τα οποία εμείς αφήσαμε και επιπλέον, ό,τι κάνετε, το κάνετε στραβά.

Έχετε καταντήσει αντί για Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, να είστε το Υπουργείο της μακέτας, των κακοτεχνιών και των καθυστερήσεων. Για ποια έργα μιλάτε; Σας ακούω περήφανους για το αεροδρόμιο. Το αεροδρόμιο το παραδώσατε όπως το παραδώσατε. Η πρόσβαση στο αεροδρόμιο είναι αυτή που είναι και την ξέρετε. Η Αττική Οδός, που ήταν στο αποκλειστικό πεδίο της αρμοδιότητάς σας, πού είναι; Η Εγνατία πού είναι; Είστε περήφανοι για την πορεία της ΠΑΘΕ; Δεν μιλάω για το κομμάτι Πατρών-Κορίνθου το οποίο ούτε καν έχετε αρχίσει. Δεν μιλάω για το δυτικό άξονα ο οποίος είναι ανύπαρκτος.

Να πάρω το κομμάτι το οποίο αφορά Αθήνα-Θεσσαλονίκη; Τις κακοτεχνίες και το γεγονός ότι κάθε μέρα παραδίδετε κομμάτια και τα ξαναλλάζετε, σαν το Γεφύρι της Άρτας; Πρέπει να είμαστε υπερήφανοι γιατί το Μετρό δεν το έχετε τελειώσει ακόμη, ενώ έπρεπε να είχε τελειώσει προ πολλού και στοίχισε πολύ περισσότερο μολονότι είναι κολοβό αυτήν την ώρα; Δηλαδή ποια είναι η νοοτροπία σας; Με τόσα χρήματα και τόσα μέσα παραδίδετε τα έργα λειψά γεμάτα κακοτεχνίες, με τόσες καθυστερήσεις και πρέπει να είμαστε υπερήφανοι!

Είσατε η προσωποποίηση της νοοτροπίας των μειωμένων προσδοκιών. Ε, δεν μπορεί να είμαστε υπερήφανοι. Δεν είναι

δυνατόν να μας λέτε ότι η νοοτροπία αυτού του λαού και αυτού του τόπου πρέπει να είναι η εξής : «Παραδώσαμε ένα έργο; Πρέπει να είμαστε υπερήφανοι ανεξάρτητα με το πόσο κόστισε, σε τι κατάσταση το παραδίδετε και με πόση καθυστέρηση».

Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις λοιπόν, ως Υπουργείο μην είστε καθόλου υπερήφανοι γι'αυτά που έχετε κάνει. Το αντίθετο.

Μετά μας είπατε : « Το θεσμικό πλαίσιο λέτε; Εμείς επιχειρούμε κουτσά στραβά, τέλος πάντων, να το ενισχύσουμε. Εσείς τι προτάσεις κάνετε;» Τι να σας πω; Ή επειδή δεν ήσασταν τότε στο Υπουργείο ή επειδή δεν προσέχατε το Κοινοβούλιο. Φαίνεται ότι δεν καταλάβατε ότι η βασικότερη τομή που δεν την αποδεχτήκατε –και είστε υπόλογοι γι' αυτό– στον τομέα των έργων, είναι αυτή την οποία πρότεινε η Νέα Δημοκρατία και η οποία ήταν δική σας πρόταση παλαιά, το 1993, την οποία ως κυβέρνηση την φέρατε ως σχέδιο νόμου και δεν τολμήσατε να την ψηφίσετε. Δεν μας εξηγήσατε ποτέ εδώ μέσα γιατί το κάνατε.

Μιλώ για την Επιτροπή Έργων και Προμηθειών, που σας την προτείνουμε σαν ανεξάρτητη αρχή –δική σας πρόταση ήταν– την υιοθετήσαμε, δεν τολμήσατε να την φέρετε, την προτείνουμε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος και την απορρίψατε. Όταν συνάδελφός σας στο Υπουργικό Συμβούλιο στην Κυβέρνηση Σημίτη, ο κ. Χάρης Καστανίδης τόλμησε να φέρει το ζήτημα, εκπαραθρώθηκε.

Μας λέτε λοιπόν ότι δεν κάνουμε προτάσεις; Τη βασικότερη τομή που θα έλυνε το μέγα ζήτημα τις σκιές που υπάρχουν πάνω από τα έργα και τις προμήθειες, την ανεξάρτητη αυτή αρχή, που στο κάτω-κάτω την πατρότητα της ιδέας την έχετε δική σας, τη φέραμε και δεν τη δεχτήκατε. Και δεν μας δώσατε ποτέ μια εξήγηση γιατί; Δεν μας είπατε γιατί το 1993 τη θεωρούσατε «ναυαρχίδα» του κυβερνητικού σας προγράμματος, δεν μας είπατε γιατί η κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου έφερε μετά από Υπουργικό Συμβούλιο και κατέθεσε στη Βουλή το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, δεν τολμήσατε να το ψηφίσετε ποτέ και όταν ο κ. Καστανίδης το έφερε και ζήτησε να ψηφισθεί πήρε πόδι από το Υπουργικό Συμβούλιο.

Αν δεν κάνετε αυτήν την τομή, γιατί συζητάμε παραπέρα; Γι'αυτού του είδους τις αναθέσεις που κάνετε; Δηλαδή αυτή η πρόταση η οποία είναι στην ουσία η μήτρα πάνω στην οποία μπορεί να στηριχθεί ολόκληρο το κομμάτι το οποίο αφορά τη διαφάνεια των δημόσιων έργων, τη διαφάνεια των προμηθειών, αν δεν τη δέχεσθε, τι συζητάμε από εκεί και πέρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν πήγαμε στο Ελεγκτικό Συνέδριο;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Με συγχωρείτε, πολύ, κάνετε μέγα λάθος για το θέμα αυτό. Γιατί το Ελεγκτικό Συνέδριο, όπως γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, πέρα του ότι επιλαμβάνεται στη συνέχεια, το Ελεγκτικό Συνέδριο δεν έχει την αρμοδιότητα πλήρως για όλα αυτά τα θέματα. Γνωρίζετε επίσης ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο επιλαμβάνεται κατά κανόνα a posteriori .

Εμείς σας ζητήσαμε να υπάρχει ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Το Ελεγκτικό Συνέδριο, κύριε Αλευρά, εξετάζει το εάν και κατά πόσο η προκήρυξη του έργου ή της προμήθειας η οποία γίνεται είναι φωτογραφική ή όχι; Μπορεί;

Εμείς είχαμε μιλήσει για ανεξάρτητη διοικητική αρχή η οποία ελέγχει τις προκηρύξεις και διεξάγει τους διαγωνισμούς. Γιατί γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, κύριοι συνάδελφοι –ας αφήσουμε τον κύριο Υπουργό που δεν θέλει να τα καταλάβει ή πράγματι δεν τα καταλαβαίνει– ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα διαφάνειας στα έργα και στις προμήθειες δεν είναι τη στιγμή της κατακύρωσης, είναι τη στιγμή κατά την οποία διαμορφώνεται ο διαγωνισμός μέσα από την προκήρυξη με προκηρύξεις, φωτογραφίες.

Ποιος το ελέγχει αυτό; Απάντηση δεν πήραμε ποτέ. Γιατί δεν τη θέλετε την ανεξάρτητη αρχή έργων και προμηθειών όταν ήταν δική σας πρόταση. Τι φοβάσθε; Ας υπάρχει και το Ελεγκτικό Συνέδριο στην πορεία.

Επί της ουσίας του νομοσχεδίου τώρα. Πρώτα πρώτα αν

είσθε περήφανοι γι' αυτό το νομοσχέδιο και το θεωρείτε σημαντικό, εγώ δεν καταλαβαίνω γιατί το φέρνετε στο Τμήμα. Υπάρχει ένα διπλό ζήτημα. Πρώτα πρώτα είναι σαφές ότι αφορά την επιχειρηματική δραστηριότητα, άρα αφορά οικονομική ελευθερία, άρα άπτεται του άρθρου 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος που αφορά την οικονομική συμμετοχή των επιχειρήσεων, άρα τη συμμετοχή στην οικονομική ζωή της χώρας. Σαφές είναι ότι αφορά ένα βασικό συνταγματικό δικαίωμα και με βάση το '72, αν είχατε ευαισθησία, έπρεπε να το είχατε φέρει στην Ολομέλεια. Αλλά εγώ ως αφήσω το συνταγματικό πρόβλημα. Πάμε στην ουσία. Γιατί αφού είναι τόσο σημαντικό δεν το φέρατε στην Ολομέλεια; Γιατί το φέρνετε στο Τμήμα; Γιατί το περνάτε ακριβώς έτσι όπως επιχειρείτε να το περάσετε; Και μη μου πείτε ότι δεν προλαβαίνετε. Το εντυπωσιακό είναι ότι τόσο καιρό το κυκλοφορούσατε αυτό το νομοσχέδιο. Και δεν είναι μόνον αυτό. Το φέρατε στην επιτροπή όταν λειτουργούσε η Ολομέλεια της Βουλής. Γιατί δεν το φέρνατε μία εβδομάδα νωρίτερα, για να έλθει στην Ολομέλεια να έχουν όλοι οι συνάδελφοι λόγο επί αυτού του θέματος. Δεν το φέρατε. Άρα ομολογείτε ή κάτι θέλετε να κρύψετε ή είναι ήσσονος σημασίας. Δεν έχει τη σημασία που έχει. Γιατί αν την είχε δεν μπορεί ως Κυβέρνηση να μην είσθε περήφανοι και να μην το φέρνετε στην Ολομέλεια. Και μόνο ότι το φέρνετε στο Τμήμα είναι ομολογία ή ότι κάτι θέλετε να κρύψετε ή ότι το νομοσχέδιο αυτό δεν λέει απολύτως τίποτα. Οι κυβερνήσεις που είναι περήφανες για το έργο τους, όταν έχουν τη δυνατότητα να το φέρουν στην Ολομέλεια, το φέρνουν για να έχουν λόγο όλοι οι Βουλευτές. Να υπάρχει μεγαλύτερη συζήτηση, να μπορούμε πραγματικά να φέρνουν σε δύσκολη θέση την οποία αντιπολίτευση έχει αντίρρηση επί αυτού. Αλλά πού να το θέλετε αυτό το πράγμα. Το φέρατε στο Τμήμα εν τάχει για να έχουν όσο το δυνατόν λιγότεροι Βουλευτές το λόγο.

Και επί της ουσίας τώρα. Μας είπατε ότι αυτό το νομοσχέδιο φιλοδοξεί να αποτελέσει το πεδίο πάνω στο οποίο οι κατασκευαστικές εταιρείες θα αντιμετωπίσουν τις προκλήσεις των εποχών που έρχονται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κατασκευαστικός κλάδος βρίσκεται αντιμέτωπος με μία διπλή πρόκληση σήμερα. Αυτό είναι σαφές. Η πρώτη πρόκληση είναι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Είναι η τελευταία μεγάλη ευκαιρία της Ελλάδας από πλευράς κοινοτικών χρημάτων. Αν τη χάσουμε, έχουμε χάσει τη σημαντικότερη ευκαιρία ανανέωσης των υποδομών του τόπου. Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης λοιπόν είναι η μεγάλη πρόκληση. Είναι η πρώτη. Είπε δε ο κύριος Υπουργός ότι τα κατάφερε τόσο πολύ η Κυβέρνηση ώστε πήρε μεγάλο κομμάτι του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου. Πέραν του ότι πήρε αυτό που μας αναλογούσε και τίποτα παραπάνω. Δεν μπορεί να είναι κανείς περήφανος επειδή παίρνει αυτό που του αναλογεί. Δηλαδή τι περίμενε; Να πάρουμε λιγότερο; Το ζήτημα, είναι κύριε Αλευρά, θα κριθεί από το πώς θα χειριστείτε. Και ο τρόπος που το έχετε χειριστεί μέχρι σήμερα και τα εχέγγυα τα οποία έχετε εμφανίσει ως σήμερα δεν προοιωνίζονται τίποτα το θετικό. Και ξέρετε πολύ καλά τη νοοτροπία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Δεν είναι δεύτερο. Δεν έχετε πολλά περιθώρια. Όταν θα έχετε τελειώσει τη θητεία σας ως Κυβέρνηση κινδυνεύετε να αφήσετε αυτό το κομμάτι του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου ρημάδι στην κυριολεξία για την επόμενη κυβέρνηση. Γι' αυτό και θα υπάρξει έλεγχος μέχρι κεραίας, τι θα παραδώσετε από πλευράς Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Γιατί δεν θα φορτώσετε στην επόμενη κυβέρνηση τις δικές σας ευθύνες και τις δικές σας ολιγωρίες. Άρα λοιπόν ο κατασκευαστικός τομέας είναι αντιμέτωπος μιας διπλής πρόκλησης. Η πρώτη πρόκληση είναι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Η δεύτερη πρόκληση είναι οι διεθνείς αγορές. Σε μία παγκοσμιοποιημένη κοινωνία δεν είναι δυνατόν οι κατασκευαστικές εταιρείες να μην μπορούν να επιβιώσουν. Αυτό είναι αλήθεια. Άρα χρειαζόμαστε και εξαιτίας των παγκοσμιοποιημένων αγορών και εξαιτίας του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης εύρωστες κατασκευαστικές εταιρείες. Πώς δημιουργούνται όμως αυτές; Και εδώ είναι η στρέβλωση της νοοτροπίας αυτής της Κυβέρνησης. Όταν μία

οικονομία πάει καλά, όταν μία οικονομία δουλεύει υπό καθεστώς υγιούς και ελεύθερου ανταγωνισμού, όταν μία οικονομία δεν χρειάζεται τα δεκανίκια των σοσιαλιστικών παρεμβάσεων, τότε οι εταιρείες από μόνες τους, ζώντας ένα καθεστώς ελεύθερου ανταγωνισμού, μπορούν να επιβιώσουν μπορούν να αναδειχθούν, μπορούν να γίνουν εύρωστες. Σε συνδυασμό με την υγιή και νόμιμη ενίσχυση που πρέπει να έχουν από την πλευρά του κράτους, τότε από και πέρα οι εταιρείες αυτές μεγαλώνουν και μπορούν να αντέξουν στον ανταγωνισμό.

Τίποτε από όλα αυτά δεν έγινε στην Ελλάδα. Το νομοσχέδιό σας όπως το φέρνεται είναι ομολογία της αποτυχίας σας. Γιατί με το να οδηγείτε σε αναγκαστικές συγχωνεύσεις για να φτιάξετε εύρωστες εταιρείες ομολογείτε κάτι απλό. Ότι υπό καθεστώς ανταγωνισμού, όπως εσείς τον καταλαβαίνετε, εταιρείες εύρωστες δεν μπορούσαν να υπάρξουν.

Γιατί φθάσαμε εδώ που φθάσαμε; Γιατί οι εταιρείες χρειάζονται δεκανίκια; Για ποιο λόγο χρειάζονται τα δεκανίκια αυτού του νομοσχεδίου; Για ποιο λόγο χρειάζονται την αυταρχική παρέμβαση της Κυβέρνησης Σημίτη; Ακριβώς γιατί αποτύχατε στην οικονομία. Γιατί αν είχατε φτιάξει ένα κλίμα υγιές, μια οικονομία ανταγωνισμού τέτοια που να είχε δώσει τη δυνατότητα στις εταιρείες να αναπτυχθούν, δεν θα χρειαζόταν αυτή η παρέμβαση.

Όταν, λοιπόν, λέτε ότι «δεν μπορώ να έχω εύρωστες εταιρείες για να αντέξω το διεθνή ανταγωνισμό και το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης παρά μόνο μέσα από καταναγκασμό», ομολογείτε ότι κυβερνώντας περίπου είκοσι χρόνια τη χώρα, καταβαραθρώσατε την οικονομία. Πάτε να φτιάξετε εύρωστες εταιρείες με δεκανίκια. Πάτε, δηλαδή, να δημιουργήσετε εταιρείες εύρωστες στον κατασκευαστικό τομέα μέσα από δοκιμαστικούς σωλήνες.

Τονίζω, λοιπόν, για να συνοψίσω αυτό το κομμάτι της παρέμβασής μου τα εξής. Και μόνο το καθεστώς καταναγκασμού το οποίο εισάγετε είναι ομολογία της αποτυχίας σας. Δεδομένου ότι μία πετυχημένη οικονομία, μια πετυχημένη ελεύθερη αγορά, ένας επιτυχημένος ανταγωνισμός, θα επέτρεπε να δημιουργηθούν εύρωστες εταιρείες χωρίς αυτές τις παρεμβάσεις, μέσα από τον ανταγωνισμό, μέσα ακριβώς από τα κίνητρα τα οποία θα μπορούσαν να υπάρξουν. Αλλά εδώ ούτε αγορά υπήρξε ποτέ ούτε ελεύθερος ανταγωνισμός. Ξέρετε τι γινόταν, ξέρετε ποια κατάσταση επικρατούσε στον κατασκευαστικό τομέα μέχρι σήμερα. Δεν υπήρξε υγιής ανταγωνισμός για να βοηθήσει να δημιουργηθούν αυτές οι εύρωστες εταιρείες. Και βέβαια από πλευράς κινήτρων δεν κάνετε απολύτως τίποτα.

Σας ζητήσαμε στην επιτροπή να μας πείτε για ποιο λόγο προβαίνετε στον καταναγκασμό και δεν επεκτείνετε όλο το φάσμα των κινήτρων που ισχύουν για τις εταιρείες γενικώς στην Ελλάδα και στις κατασκευαστικές εταιρείες. Η απάντηση που μου δώσατε ξέρετε ποια είναι; Ότι δεν το δέχεται το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας.

Μα είστε Κυβέρνηση, κύριε Υφυπουργέ; Είναι δυνατόν ποτέ να μας λέτε ότι εσείς θέλετε να επεκτείνετε τα κίνητρα, αλλά δεν θέλει το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας; Και επειδή δεν γίνεται αυτό, οδηγείτε σε αναγκαστικές συγχωνεύσεις εταιρειών; Και έχετε μόνο τα φορολογικά κίνητρα.

Είναι δε τέτοια η προχειρότητά σας, απίστευτη προχειρότητα, ώστε μας φέρνεται τώρα τροπολογία, η οποία αφορά τη φορολογία αποθεματικών για να μπορέσει να ενισχύσετε το ύψος των ιδίων κεφαλαίων που χρειάζονται οι εταιρείες αυτές για να επιβιώσουν υπό το καθεστώς του νόμου σας.

Και ερωτώ, κύριε Υπουργέ: Φτιάχνετε ένα νομοσχέδιο τόσα χρόνια, αυτήν τη ρύθμιση δεν την ξέρατε; Τη φέρνεται τώρα, την τελευταία στιγμή;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Για ποια τροπολογία μιλάτε;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εννοώ την τροπολογία που μας φέρατε τώρα για το θέμα της φορολογίας των αποθεματικών. Δεν ξέρω αν την ξέρετε εσείς. Την έφερε ο

Υπουργός σας με τον κ. Παπαντωνίου. Φαίνεται ότι εσείς είστε ανίδεος για την τροπολογία αυτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Παυλόπουλε, κρίσεις τέτοιες περί ανιδεότητας του Υπουργού θα έλεγα ότι δεν πρέπει να τίθενται.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα, κύριε Πρόεδρε, όταν ρωτώ αν υπάρχει τροπολογία, μου απαντά «ποια τροπολογία;» Η τροπολογία αυτή αφορά την φορολόγηση των αποθεματικών για να μπορέσουν να εμφανιστούν οι κατασκευαστικές εταιρείες ότι έχουν αυξημένα ίδια κεφάλαια για να μπορέσουν να επιβιώσουν σ' αυτό το καθεστώς...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Οι κατασκευαστικές εταιρείες για την τροπολογία αυτή έχουν οξύτατη διαφωνία. Το Υπουργείο Οικονομικών κάνει μια ρύθμιση φορολογική και εδώ έρχεται για να συζητηθεί η τροπολογία αυτή. Εσείς λέτε ότι την κάνουμε για να ευνοήσουμε τις κατασκευαστικές εταιρείες; Δεν είναι έτσι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν καταλάβατε, κύριε Αλευρά. Τώρα, κύριε Πρόεδρε, θα πω ότι δεν είναι μόνο ανίδεος, αλλά δεν παρακολουθεί και τι λέω τόση ώρα. Δεν με ενδιαφέρει αν διαφωνούν ή συμφωνούν οι κατασκευαστικές εταιρείες. Του λέω ότι έφερε ένα νόμο περί κινήτρων που είναι μόνο φορολογικά και είναι λειψά γιατί ούτε τα φορολογικά είναι ολοκληρωμένα. Γιατί αντί να είναι ολοκληρωμένα φέρνει ο κύριος Υπουργός μια τροπολογία η οποία συμπληρώνει τα κίνητρα αυτά. Και ερωτώ, τόσο καιρό δεν την είδατε αυτήν την τροπολογία;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Είναι ειδική φορολογική ρύθμιση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και το ερώτημα είναι, αφού είναι ειδική φορολογική ρύθμιση, τώρα τη σκεφθήκατε, όταν χρόνια ολόκληρα συζητούσατε αυτό το νομοσχέδιο; Δεν το ξέρατε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Με συγχωρείτε, κύριε Παυλόπουλε. Στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών για τα κίνητρα, οι εργοληπτικές οργανώσεις θέσανε το αίτημα να τους δοθεί η δυνατότητα από το Υπουργείο Οικονομικών μιας ειδικής φορολογικής ρύθμισης όπως είχε γίνει στο παρελθόν για την φορολόγηση των αποθεματικών τους. Το Υπουργείο Οικονομικών συνέστησε μια επιτροπή, συζήτησε το θέμα και κατέληξε σε μια τροπολογία. Αυτό είναι. Δεν υπήρχε κάτι προηγούμενο το οποίο δεν είχε σκεφθεί κάποιος και το σκέφθηκε τώρα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Αλευρά, το τονίζω. Μην εκθέτετε τον εαυτό σας περισσότερο απ' όσο τον έχετε εκθέσει. Ξέρετε τι μου λέτε τόση ώρα; Ότι μελετάτε ένα νομοσχέδιο τόσα χρόνια και την τελευταία στιγμή με μπαλώματα επιχειρείτε να ολοκληρώσετε το κομμάτι που αφορά τα κίνητρα. Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά.

Και κάτι άλλο. Είχαμε νομοσχέδιο φορολογικού περιεχομένου μέχρι σήμερα το μεσημέρι. Δεν σκεφθήκατε να το φέρετε εκεί, που ήταν νομοσχέδιο του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, γιατί είναι κατ' εξοχήν φορολογικό; Δεν αφορά μόνο κατασκευαστικό κομμάτι. Αφορά με τις κατασκευαστικές εταιρείες, αλλά είναι φορολογικό το ζήτημα. Δεν το φέρατε εκεί. Προέκυψε την τελευταία στιγμή.

Κύριε Υπουργέ, με όλα αυτά τα πράγματα δείχνετε την προχειρότητα. Οικονομία ελεύθερης αγοράς δεν υπάρχει. Με καταναγκασμό πάτε να δημιουργήσετε συγχωνεύσεις εταιρειών, πάτε να φτιάξετε ένα καθεστώς κινήτρων το οποίο είναι ελλιπές. Είναι μόνο φορολογικά και αυτά τα συμπληρώνετε την τελευταία στιγμή. Και μετά μιλάτε για μελέτη μέτρων; Και μετά απευθύνεσθε στη Νέα Δημοκρατία που χρόνια ολόκληρα σας τονίζει με συγκεκριμένα μέτρα τι πρέπει να κάνετε; Και επιπλέον αυτός ο καταναγκασμός πώς ταίριαζει με μια φιλελεύθερη οικονομία; «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ»; Δηλαδή, ό,τι κάνετε με τις αναγκαστικές συνενώσεις, θα κάνετε και εδώ; Που του τονίζω -για να μη μένει καμία αμφιβολία σε

όσους ακριβώς ψάχνουν κατά καιρούς να βρουν αιτίες στη Νέα Δημοκρατία- ότι τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και τις αναγκαστικές συνενώσεις η Νέα Δημοκρατία ως κυβέρνηση θα τα καταργήσει. Το έχουμε πει και έχουμε εξηγήσει και πώς. Εδώ φέρνεται ένα είδος Καποδιστρία νούμερο 2 για τις κατασκευαστικές εταιρείες. Είναι ακριβώς σοσιαλιστικές αγκυλώσεις τόσων χρόνων. Δεν οδηγήσατε σε ελεύθερη οικονομία της αγοράς, σε ελεύθερο ανταγωνισμό. Τώρα οδηγείστε σε κατανγκασμό.

Εδώ θα ήθελα επίσης να σας πω ότι καλά θα ήτο να σκεφθείτε πως οδηγείτε την οικονομία των κατασκευαστικών εταιρειών σε ένα ολιγοπώλιο, το οποίο θα καταντήσει μονοπώλιο στο τέλος. Και καμιά από τις εταιρείες δεν πρόκειται να επιβιώσει με το καθεστώς το οποίο διαμορφώνεται. Στην πραγματικότητα παραδίδετε τον ελληνικό κατασκευαστικό κλάδο βορά σε ένα διεθνή ανταγωνισμό που εκεί είναι υγιής και εύρωστος, ενώ εσείς εδώ δημιουργείτε τις προϋποθέσεις της πλήρους καταβαράθρωσής του. Και ένα τελευταίο.

Παρακαλώ πολύ, κοιτάξτε τις δύο παρατηρήσεις που σας έχει κάνει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Είναι δύο πολύ σημαντικές παρατηρήσεις προσαρμογής στο Κοινοτικό Δίκαιο. Η μια αφορά την περίπτωση κατά την οποία αναγνωρίζει, με βάση απόφαση του 1994, τη δυνατότητα να παίρνει μια εταιρεία έργο η οποία δεν το κάνει η ίδια αλλά το αναθέτει σε άλλους. Παρ' όλα αυτά της αναγνωρίζει αυτήν τη δυνατότητα το δικαστήριο των ευρωπαϊκών κοινοτήτων. Και εκεί δημιουργείται ένα οξύτατο πρόβλημα συμφωνίας της ελληνικής νομοθεσίας με το δεδικασμένο ή αν θέλετε με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Αυτό είναι το ένα. Και το δεύτερο θα ήταν σωστό να διασφαλίσετε και να ενημερώσετε τη Βουλή εάν και κατά πόσο έχετε διασφαλίσει, ύστερα από συνεννόηση με την Επιτροπή, ότι αυτά τα φορολογικά κίνητρα είναι κρατικές ενισχύσεις ή θα θεωρηθούν ως κρατικές ενισχύσεις, με αποτέλεσμα να δημιουργήσουν τεράστιο πρόβλημα κατά την εφαρμογή. Είναι δύο πολύ σημαντικές παρατηρήσεις που σας επισημαίνει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Φυσικά στη συζήτηση των επί μέρους άρθρων θα το καταστήσουμε πιο σαφές αυτό.

Ένα τελευταίο που ήθελα να πω είναι το εξής. Το Υπουργείο σας τις τελευταίες μέρες άρχισε να ασχολείται και με τα θέματα του Συμβουλίου της Επικρατείας προσπαθώντας να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα και τις καθυστερήσεις που έχει στα έργα. Ότι, δήθεν, το Συμβούλιο της Επικρατείας, ασκώντας τα καθήκοντά του είναι υπεύθυνο για τις καθυστερήσεις π.χ. στο θέμα της περιφερειακής του Υμηττού.

Θα πρέπει κάποτε το Υπουργείο σας και η πολιτική του ηγεσία να μάθουν να εξής. Το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι ένα ανώτατο δικαστήριο το οποίο έχει συγκεκριμένη δικαιοδοσία και εκδίδει αποφάσεις που παράγουν δεδικασμένο, τις οποίες οφείλουμε όλοι να σεβόμαστε. Άλλο είναι η νομική κριτική, άλλο η πολιτική κριτική και άλλο δε η προσπάθεια μετάθεσης ευθυνών πάνω στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Πρέπει να καταλάβει το Υπουργείο ότι δεν μπορεί να κάνει διακρίσεις. Όταν δηλαδή ήταν αντιπολίτευση παλιότερα και το βόλευε να εξυμνεί το Συμβούλιο της Επικρατείας, ενώ τώρα να προσπαθεί να του πετάξει στην κυριολεξία την ευθύνη Όπως επίσης δεν μπορεί να συνεχίσει αυτήν την απαράδεκτη τακτική που ξεκίνησε με την Αναθεώρηση του Συντάγματος, όταν από πλευράς κυβερνητικής Πλειοψηφίας επιχειρήθηκε να κολοβωθεί, στην κυριολεξία, η δικαιοδοσία και η αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Σεβασμός στους θεσμούς, σεβασμός στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Αφήστε το να κάνει τη δουλειά του. Εκείνο κάνει τη δουλειά του. Αν δεν σας αρέσουν οι αποφάσεις του, από και πέρα μπορείτε να κάνετε νομική κριτική.

Πολιτική κριτική σε αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν μπορεί να γίνεται. Μετάθεση ευθυνών δεν μπορεί να υπάρξει και το τονίζω για πολλοστή φορά. Αλίμονό μας αν η απονομή της δικαιοσύνης εκ μέρους του Συμβουλίου της Επικρατείας θα επιχειρείται κάθε φορά να χρησιμοποιηθεί από την Κυβέρνηση ως άλλοθι για τις δικές της αποτυχίες και

τις δικές της καθυστερήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Υπάρχει μια επίκληση ενός παρεμπίπτοντος θέματος και ζητάει το λόγο επί του Κανονισμού ο κ. Παυλίδης.

Πείτε μας σε τι παραβιάζεται ο Κανονισμός.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ξέρω αν αντιληφθήκατε, μόλις μας διένειμαν εδώ οι κλητήρες της Βουλής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κοιτάξτε, χωρίς εντολή του Προεδρείου, δεν διανέμεται τίποτε. Το Προεδρείο έδωσε εντολή να διανεμηθούν αυτά. Άρα λοιπόν, το αν αντιλήφθηκαν το αν έχει διανεμηθεί ή όχι, πρέπει να ξέρετε ότι έχω αντιληφθεί και αυτά να λείπουν μέσα από την Αίθουσα. Παρακαλώ πείτε πού παραβιάζεται ο Κανονισμός.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Πολύ με το άγριο με πήρατε!

Τρόπος του λέγειν, διορθώνω. Αλλά αυτό επιδεινώνει την κατάσταση. Άρα, κύριε Πρόεδρε, συμπράττετε! Αυτήν την ώρα δεκαεννιά σελίδες, κύριε Πρόεδρε, όπως γνωρίζετε, διένειμαν οι κλητήρες της Βουλής τροποποιήσεις των άρθρων επί των οποίων εξελίσσεται η συζήτηση. Εσείς λοιπόν, το Προεδρείο της Βουλής, θεωρείτε πως αυτή η διαδικασία συνάδει προς τον Κανονισμό;

Κάποιοι είπαν εδώ ότι αυτές οι παρατηρήσεις έγιναν στην επιτροπή. Μα και αν ακόμη αυτό έχει βάση και η παρούσα διαδικασία έγινε παράτυπη, αντικανονική, δεδομένου ότι οι μη μετασχόντες σ' εκείνη την επιτροπή θα έπρεπε έγκαιρα να γνώριζαν επί ποίου κειμένου θα γίνει η συζήτηση στην Ολομέλεια. Εγώ που δεν έλαβα μέρος σ' εκείνη την επιτροπή -δεν ήμουν μέλος- για πρώτη φορά βλέπω κείμενο δεκαεννιά σελίδων επί των οποίων μου ζητείται να τοποθετηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Είναι αντικανονική και σας ζητώ ως εκ τούτου, διακοπή συνεδριάσεως εδώ που είναι και φυσιολογικότερο, να μελετήσουμε την τροποποίηση. Είναι ολόκληρο νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το Προεδρείο κρίνει ότι δεν υπάρχει θέμα επί του Κανονισμού. Συζητάμε επί της αρχής του νομοσχεδίου, και σαφώς επί της αρχής του νομοσχεδίου κατατίθενται και οι οποιεσδήποτε τροποποιήσεις επί των άρθρων. Άρα, εγκαίρως λαμβάνετε υπόψη σας τι θα συζητηθεί επί των άρθρων και θα πάρετε το λόγο επί των τροποποιημένων διατάξεων των άρθρων εκεί.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Καινοφανής θεωρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καινοφανή είναι αυτά που λέτε εσείς. Σας παρακαλώ!

Και παρακαλώ να μη γράφεται τίποτε στα Πρακτικά απ' αυτά που λέει ο κ. Παυλίδης. Και παρακαλώ τον κ. Παυλίδη να καθίσει.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ. Θέλετε να πάρετε το λόγο για παρέμβαση;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Για παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας φθάνουν δύο λεπτά;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Θα παρακαλέσω τρία λεπτά, για να μπορέσω να απαντήσω στον κ. Παυλίδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Εγώ, κύριε συνάδελφε, θέλω να κάνουμε καλόπιστη συζήτηση. Έκανα αυτήν την προσπάθεια με τους συνεργάτες μου προκειμένου να έχετε ένα κείμενο πλήρες από το οποίο να μπορείτε εύκολα και κατανοητά να καταλάβετε τι αλλάζει. Δεν είναι δεκαεννιά σελίδες συνεπώς. Αν θέλετε, σας παρακαλώ πολύ, να διαβάσετε και να λέτε ότι έχουμε βάλει κάθε αλλαγή χωριστά για να μην έχουμε ένα κατεβατό και σε κάθε σελίδα το μισό μέρος είναι η διάταξη η οποία αλλάζει. Θα μπορούσα πολύ εύκολα, κύριε συνάδελφε, σε κάθε άρθρο μόλις αρχίσει η συζήτηση να λέω τις

ήσσοнос σημασίας επαναδιατυπώσεις. Δεν το έκανα για να σας διευκολύνω και νομίζω ότι κοινοβουλευτικά ήταν καλύτερο και ορθότερο.

Τώρα αν είναι να το παίρνετε εσείς και να μου λέτε για δεκαεννιά σελίδες τροποποιήσεις, λυπάμαι, αλλά εγώ δεν πιστεύω ότι αυτό είναι κοινοβουλευτική δεοντολογία.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν αλλάζει, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλώ δείτε το προσεκτικά δεν είναι δεκαεννιά σελίδες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ διά του προεδρείου η συζήτηση. Δεν μιλάτε στον κ. Παυλίδη. Κα θα παρακαλούσα πολύ κάνετε την παρατήρησή σας, προχωρήστε στην επόμενη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, έκανα αυτήν την παρατήρηση γιατί δεν θέλω να υπάρχει κακοπιστία. Δεν είναι δεκαεννιά οι σελίδες. Τα μισά είναι τα παλαιά άρθρα και προσπάθησα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κατανοητό. Γι' αυτό το Προεδρείο κρίνει ότι δεν υπάρχει θέμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): ...και να μη λένε οι συνάδελφοι ότι ερχόμαστε στα άρθρα και διαβάζουμε τροποποιήσεις που δεν μπορούν να τις παρακολουθήσουν. Εγώ δεν ήθελα ούτε να αιφνιδιασω ούτε να αφήσω στους συναδέλφους ένα σκοτάδι.

Τώρα, όσον αφορά αυτά που είπε ο κ. Παυλόπουλος, εγώ θέλω να δώσω μια απάντηση, κύριε Πρόεδρε. Το έργο το οποίο έχει γίνει στην Ελλάδα, είναι γνωστό, νομίζω ότι το αναγνωρίζει όλος ο κόσμος. Τα έργα τα οποία είχαμε τη δυνατότητα να κάνουμε, τα κάναμε εξαντλώντας και απορροφώντας όλα τα χρήματα. Αυτό πιθανώς δεν το γνωρίζει ο κ. Παυλόπουλος, γιατί μπορεί να μην έχει ασχοληθεί τόσο πολύ με τα έργα. Εύχομαι και ελπίζω κάποια στιγμή να του δοθεί η ευκαιρία να το γνωρίσει καλύτερα και από πιο κοντά.

Δεν μπορούμε, όμως, να λέμε ότι δεν έγινε το Κόρινθος-Πάτρα, για παράδειγμα, όταν δεν είχαμε χρήματα. Δεν μπορούμε να λέμε ότι δεν ολοκληρώθηκε η Εγνατία Οδός όταν η Εγνατία Οδός είναι ένα έργο κόστους ενός τρισεκατομμυρίου διακοσίων δισεκατομμυρίων δραχμών. Πού υπήρχαν αυτά τα λεφτά; Πού υπήρχαν αυτά τα λεφτά και θα έπρεπε να έχουν ολοκληρωθεί τα έργα κατά τη λογική του κ. Παυλόπουλου, όταν κατά τις προηγούμενες δεκαετίες τραβούσαμε μία γραμμή και κάναμε δρόμο, χωρίς Συμβούλιο Επικρατείας και περιβαλλοντικούς όρους. Και τώρα το Συμβούλιο Επικρατείας το έργο της περιφερειακής της Υμηττού για διακόσια δένδρα το ακύρωσε, ακύρωσε τη μελέτη περιβαλλοντικών όρων και επέβαλε την υπόγεια χάραξη.

Το 1950 δεν ακουγόταν το Συμβούλιο Επικρατείας. Και εάν τα Συμβούλια Επικρατείας είχαν αντίθετη άποψη, είχαν και διαφορετική μεταχείριση από την πολιτική εξουσία.

Σήμερα, λοιπόν, το Συμβούλιο Επικρατείας έχει την ευχέρεια να λέει ότι το Σύνταγμα προστατεύει τα διακόσια δένδρα του Υμηττού και να το θεωρεί αυτό και ερμηνεία. Δεκτή και σεβαστή και θεμιτή. Εμείς δεν έχουμε αντίρρηση. Και το σεβόμαστε και το αποδεικνύουμε με τις πράξεις μας.

Από εκεί και πέρα, όμως, νομίζω ότι δεν είναι η κατάσταση ίδια όπως ήταν στο παρελθόν.

Και κάτι τελευταίο, για την επιτροπή της διεξαγωγής προμηθειών και έργων. Πρέπει να τελειώσει κάποτε αυτή η ιστορία. Και ο κ. Παυλόπουλος ως νομικός θα όφειλε να γνωρίζει ότι δεν είναι δυνατόν να υπάρχει μία τέτοια ανεξάρτητη αρχή η οποία θα κάνει δημοπρατήσεις και θα υπογράφει συμβάσεις. Στη βάση ποίας πολιτικής ευθύνης; Στη βάση ποίας τυπικής ευθύνης;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το 1993 πώς το λέγατε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Το λέγαμε πράγματι. Έχετε δίκιο. Αυτό λέγαμε. Αλλά δυστυχώς εκ των πραγμάτων

διαπιστώσαμε ότι αυτή η πρόταση τυπικά έπασχε. Δεν είναι δυνατόν να υπογράφει μία ανεξάρτητη τυπική αρχή και να δεσμεύει το κράτος και ο αρμόδιος Υπουργός στη συνέχεια να είναι δέσμιος μιας απόφασης από την οποία το κράτος δεν μπορεί να αποσχει. Δεν υπάρχει δηλαδή κανένας λόγος. Θα ελέγχεται η ανεξάρτητη αρχή;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σε άλλα θέματα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Γι' αυτό, λοιπόν, έγινε και ο έλεγχος της νομιμότητας από το Ελεγκτικό Συνέδριο, προκειμένου να υπάρχει διαφάνεια.

Όπου, λοιπόν, υπάρχει παρατήρηση, η Αντιπολίτευση να μας την καταθέσει συγκεκριμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Μαγκριώτης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, όταν ένας αγορητής από του Βήματος εκπροσωπώντας το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης χαρακτηρίζει «ανίδεο» ή «μη γνωρίζοντα» τον Υπουργό, τότε δεν θα έχει και την ελάχιστη ευαισθησία να παραμείνει στην Αίθουσα να ακούσει τους αγορητές είτε της κυβερνητικής Πλειοψηφίας είτε των άλλων κομμάτων, όπως αυτοί πράττουν, όταν αυτοί ομιλεί.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Το έχετε κάνει τροπάριο αυτό πια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ναι, διότι αρχίζει και γίνεται λίγο κωμικό όλο αυτό το σκηνικό, αγαπητέ συνάδελφε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αυτή την αίσθηση του κωμικού έχετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Γίνεται πράγματι κωμικό. Εγώ έχω αρχίσει και το διασκεδάζω, διότι κρύβει την αδυναμία της αντιπαράθεσης και της απάντησης.

Το νομοσχέδιο που συζητούμε έρχεται να απαντήσει σε ένα ερώτημα πολλών χρόνων, ιδιαίτερα έντονο την τελευταία διετία. Μια διετία ενός γόνιμου διαλόγου όλων των εμπλεκόμενων φορέων στην παραγωγή των δημοσίων έργων.

Το ερώτημα το βασανιστικό είναι –και στην Αίθουσα της Βουλής πολλές φορές το έχουμε αναδείξει– εάν το σημερινό σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων μπορεί να ανταποκριθεί στον τεράστιο όγκο που έχει μπροστά του –όγκο και έκταση δημοσίων έργων– στους νέους ρυθμούς κατασκευής και ανάπτυξής τους, αλλά και στην υψηλή ποιότητα κατασκευής των έργων.

Όλοι οι ομιλητές αναγνώρισαν ότι είναι πρωτόγνωροι οι πόροι που έχει στη διάθεσή της η χώρα μέσα από το Γ' Αναπτυξιακό Σχέδιο, μέσα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, που είναι ένας συνδυασμός εθνικών, κοινοτικών και ιδιωτικών πόρων.

Αμέσως εδώ αναδεικνύεται το μεγάλο ερώτημα: Αυτοί οι πόροι πώς διασφαλίστηκαν; Κάποιος μας τους χάρισε; Αυτοί οι πόροι σήμερα βρίσκονται στη διάθεση της ελληνικής πολιτείας, της επιχειρηματικής κοινότητας, της ελληνικής οικονομίας για να δώσουν υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης. Πόροι σήμερα χαρακτηρίζονται ως πρωτόγνωροι όσον αφορά τα μεγέθη τους, από όλους.

Για να δούμε, πριν διασφαλιστούν αυτοί οι πόροι από τη Σύνοδο Κορυφής του Βερολίνου, τι έλεγε η Αξιωματική Αντιπολίτευση ώρες πριν τη λήξη της Συνόδου. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση έλεγε πως θα έχουμε μείωση, σε σχέση με το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Θα έχουμε μείωση των πόρων για τον αγροτικό τομέα. Τα θυμόμαστε όλοι. Και όλα αυτά έλεγε απόρροια δύο προβλημάτων.

Πρώτον, της κακής πορείας της ελληνικής οικονομίας και, δεύτερον, του κακού σχεδιασμού και της κάκισης διαπραγμάτευσης της ελληνικής Κυβέρνησης. Ως εκ θαύματος όλα αυτά χάθηκαν και η Ελλάδα πέτυχε αύξηση των πόρων και για τα αναπτυξιακά έργα, βεβαίως και για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης της γεωργίας και για την επιδότηση των αγροτικών προϊόντων.

Σήμερα η Νέα Δημοκρατία χωρίς να ορρωδεί, χωρίς να προβαίνει στη δέουσα αυτοκριτική για τις κασσανδρικές της

εκτιμήσεις έρχεται και λέει ότι έχουμε διασφαλισμένους πρωτόγνωρους πόρους. Έ, αυτούς τους πόρους τους διασφάλισε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μαζί με τον ελληνικό λαό, τις παραγωγικές τάξεις και τους εργαζόμενους, το επιστημονικό και τεχνικό δυναμικό που δούλεψαν αυτά τα χρόνια, εξυγίαναν την οικονομία, την ανέπτυξαν και έδωσαν τη δυνατότητα στην ελληνική Κυβέρνηση να σχεδιάσει το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, έχοντας ισχυρά χαρτιά στα χέρια της για την πορεία της οικονομίας και ολοκληρωμένα σχέδια. Γι' αυτό και κατακτήσαμε και έχουμε σήμερα στη διάθεσή μας αυτούς τους πόρους και μπορούμε να καυγαδίζουμε, να μαλώνουμε για το πώς θα τους αξιοποιήσουμε.

Αυτά, όλα οφείλονται, πρώτον, στην καλή πορεία της ελληνικής οικονομίας, γιατί γνωρίζουν όλοι ότι είναι συνδυασμός της πορείας της οικονομίας το ύψος των πόρων και δεύτερον, στο ολοκληρωμένο σχέδιο και στην επιτυχή διαπραγμάτευση.

Αυτά που ο ελληνικός λαός τα γνωρίζει και τα επιβεβαιώνει και στις τελευταίες εκλογές, επιτέλους εάν θέλετε να είστε στοιχειώδως αξιόπιστη ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, πρέπει να τα αναγνωρίσετε. Δεν μπορείτε όπως για την μεγάλη επιτυχία της ΟΝΕ να λέτε μετά: «Μα, νομοτελειακά θα μπαίναμε», ενώ μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1999 λέγατε ότι δεν πρόκειται ποτέ να μπούμε και να το ξεπερνάτε έτσι απλά.

Δεν μπορείτε για το άλλο μέγα θέμα της διασφάλισης των υψηλών αυτών πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης να λέτε σήμερα ότι έχουμε πρωτόγνωρους πόρους, ενώ μέχρι χθες προφητεύατε τα αντίθετα. Κάποια στιγμή πρέπει να κάνετε και την αυτοκριτική σας. Να πείτε ότι είχατε λανθασμένα δεδομένα, ότι κάνατε λάθος εκτιμήσεις, ότι είναι διαφορετική η πορεία. Δεν μπορείτε να συνεχίσετε έτσι. Τις ίδιες κασσανδρικές προβλέψεις έχετε κάνει για μια σειρά θεμάτων.

Μίλησε ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας για το αεροδρόμιο των Σπátων. Εγώ είχα καταλάβει, διαβάζοντας και παρακολουθώντας και στην επιτροπή τη συζήτηση ότι θα σιωπήσετε για το θέμα αυτό και δεν θα μιλήσετε, αλλά από ό,τι φαίνεται δεν ορρωδείτε μπροστά σε τίποτα. Μιλήσατε για το αεροδρόμιο των Σπátων και είπατε πάλι για το ύψος των δαπανών, για τις κακοτεχνίες, για την ασφάλεια.

Μα, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, λίγους μήνες λειτουργίας έχει και έχετε την απόλυτη διάψευση. Είχα την τύχη προχθές σε κάποιο αθηναϊκό τηλεοπτικό κανάλι να παρακολουθήσω τα αποσπάσματα εκπομπών κάποιου τηλεοπτικού προγράμματος για το χρόνο που πέρασε. Σε ένα από τα αποσπάσματα άκουσα τα βασανιστικά και κρίσιμα ερωτήματα ενός πρωτοκλασάτου στελέχους σας, της κας Μπακογιάννη, τα οποία ήταν τα εξής:

Πρώτον, θα λειτουργήσει και ο δεύτερος αεροδιάδρομος του αεροδρομίου «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»; Θα ξεκινήσει, δηλαδή;

Δεύτερον, η ασφάλεια των πτήσεων.

Τρίτον, ο χρόνος των δυόμισι ωρών της πρόσβασης μέχρι το αεροδρόμιο.

Μέσα σε λίγες ημέρες έχουν διαψευσθεί τα πάντα. Άρχισαν να λειτουργούν κανονικότητα και οι δύο διάδρομοι, πρόβλημα ασφάλειας πτήσεων δεν υπήρξε και δεν προέκυψε καθόλου και βεβαίως σας έχει προσκαλέσει ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ να πάτε μαζί του με το λεωφορείο από τη Ρηγίλλης για να δείτε πόσος χρόνος χρειάζεται για να φθάσετε στο αεροδρόμιο.

Εμείς, οι Βορειοελλαδίτες Βουλευτές και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων που χρησιμοποιούμε το μετρό συνδυαστικά με το λεωφορείο, σας πληροφορούμε ότι κάνουμε κάτω από τρία τέταρτα ή το πολύ-πολύ όταν έχει πολύ κίνηση, λίγο πάνω από τρία τέταρτα για να φθάσουμε στο αεροδρόμιο.

Γι' αυτήν τη μεγάλη διάψευση που τη ζούμε καθημερινά και τη ζουν και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, τη ζουν και οι πολίτες, δεν θα έπρεπε τουλάχιστον ή να σιωπάτε ή στην καλύτερη περίπτωση, γιατί όπως λέτε είσθε υπεύθυνη και ειλικρινής Αντιπολίτευση, να την παραδεχθείτε; Να

παραδεχθείτε ότι και εδώ προβλέψατε καταστροφές και εδώ προβλέψατε αποτυχίες και αποδείχθηκαν ακριβώς τα αντίθετα. Η Κυβέρνηση για μια ακόμη φορά επιβεβαιώθηκε και δικαιώθηκε.

Αφού λοιπόν δεν μπορέσατε τότε να χαρείτε μαζί μας και μαζί με όλο τον ελληνικό λαό την ολοκλήρωση, τον εγκαινιασμό και τη λειτουργία του αεροδρομίου «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τουλάχιστον εκ των υστέρων, αφού το χαιρέσατε γιατί το χρησιμοποιείτε, πρέπει να σιωπάτε. Οφείλω να πω όμως ότι το κάνετε με πολύ πιο χαμηλούς τόνους και πολύ πιο προσεκτικά, λίγο φάλτσα, γιατί ξέρετε ότι δεν σας παίρνει και πάλι το θέμα για κομματική εκμετάλλευση.

Σήμερα –για να επανέλθω στο ερώτημα που έχει τεθεί από καιρό και έρχεται να απαντήσει η Κυβέρνηση με το συζητούμενο νομοσχέδιο– μπορούν οι κατασκευαστικές εταιρείες, οι οποίες πράγματι έχουν αναπτύξει σημαντική τεχνογνωσία, να ανταποκριθούν σε αυτές τις μεγάλες προκλήσεις που έχουμε μπροστά μας; Γιατί εάν δεν προβλέψουμε, αν δεν προετοιμαστούμε, τότε αύριο θα είμαστε άξιοι της τύχης και της μοίρας μας, εμείς ως Κυβέρνηση αλλά και όλος ο πολιτικός κόσμος.

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, χρειάζονται πρώτα από όλα εταιρείες που να έχουν συνδυασμένες τεχνολογίες, να συνδυάζουν την τεχνογνωσία, να μπορούν δηλαδή να μελετούν και να κατασκευάζουν σύνθετα μεγάλα έργα. Έργα που ουδέποτε γνώρισε η χώρα μας. Θα έλεγα ότι σας αδικεί να συγκρίνετε την έκταση των έργων, την ποιότητα των έργων της δεκαετίας του '60 με τα έργα του σήμερα. Ουδεμία σχέση έχουν τα έργα της δεκαετίας που έχουμε δει με τα έργα της προηγούμενης δεκαετίας, πολύ περισσότερο της δεκαετίας του '60. Πρέπει οι εταιρείες να έχουν κρίσιμα μεγέθη. Δεν μπορούν μικρά μεγέθη κατασκευαστικών εταιρειών να παράγουν με αξιοπιστία έργα σύνθετα, ποιοτικά μεγάλα, όπως είναι αυτά του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Πρέπει να μπορούν να ανταποκριθούν στον μεγάλο ανταγωνισμό. Χρειάζεται να έχουν κατασκευαστική αξιοπιστία. Διότι σήμερα το αίτημα του ποιοτικού έργου είναι στην πρώτη γραμμή. Σήμερα δεν θέλουμε απλώς την κατασκευή και την ολοκλήρωση κάποιων έργων, αλλά θέλουμε έργα με υψηλά ποιοτικά στάνταρ. Κα μια πολύ σημαντική τελευταία παράμετρος, η χρηματοοικονομική τους αξιοπιστία, τόσο τα ίδια κεφάλαιά τους όσο εβαίως και η χρηματοληπτική τους ικανότητα. Γιατί τα μεγάλα έργα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, όπως γνωρίζετε κι εσείς, είναι έργα συγχρηματοδοτούμενα, είναι έργα στα οποία προσφέρουν κεφάλαια οι ίδιες οι κατασκευάστριες εταιρείες, και τα αποσβένουν από τα κέρδη της χρήσης και της εκμετάλλευσης που έχουν για κάποια χρονική περίοδο. Χρειάζεται λοιπόν χρηματοπιστωτική και χρηματοληπτική αξιοπιστία και δυνατότητα από τις εταιρείες. Να γιατί λοιπόν αυτά τα πέντε βασικά κριτήρια προσπαθούμε συνδυαστικά μέσα από ένα διάλογο με τους φορείς παραγωγής δημοσίων έργων να τα τοποθετήσουμε στο συζητούμενο νομοσχέδιο. Και πιστεύω πως σε ένα μεγάλο βαθμό αυτό η Κυβέρνηση το έχει πετύχει. Έχει πετύχει τη συμφωνία των φορέων στα βασικά θέματα και στον πυρήνα της φιλοσοφία, όπως τους ακούσαμε και στην επιτροπή.

Η Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει σχέδιο ανάπτυξης. Δεν πάει στα τυφλά. Γι' αυτό και πετυχαίνει τους μεγάλους αναπτυξιακούς και οικονομικούς της στόχους. Τα μεγάλα έργα είτε έχουν ολοκληρωθεί, είτε είναι σε εξέλιξη, είτε είναι στην αφετηρία τους. Κι εδώ μπορεί και πρέπει να ασκηθεί κριτική στην Κυβέρνηση. Πρέπει να υπάρξουν μεγαλύτεροι ρυθμοί. Πρέπει να ελεγχθεί ακόμα περισσότερο η ποιότητα των έργων. Πρέπει πολύ σωστά να αρχίσουμε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, έργα μείζονος σημασίας και στην περιφέρεια και να ολοκληρωθούν έργα υψηλής σημασίας στην περιφέρεια που ήδη εκτελούνται. Η διάθεση, , όπως έχει διακηρύξει ο Πρωθυπουργός, των πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, κατά 80% στην περιφέρεια, είναι η μεγάλη τομή, η μεγάλη ανατροπή.

Εμείς, λοιπόν, οι Βουλευτές της περιφέρειας

παρακολουθούμε την υλοποίηση αυτής της δέσμευσης στην τετραετία, πενταετία του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου. Γιατί η ανάπτυξη της Ελλάδας θα είναι ισχυρή, υψηλή, μόνο αν συνδυάζει την ανάπτυξη όλων των περιφερειών. Διαφορετικά το οικονομικό μοντέλο, το υδροκέφαλο του χθες, που είναι σε παρακμή, θα παρασύρει και την ελληνική περιφέρεια. Γι' αυτό, λοιπόν, χρειάζεται επαναξιολόγηση των εταιρειών με βάση τα νέα δεδομένα. Οι εταιρείες πρέπει να ανεβάσουν τα στάνταρντ τους, τις χρηματοοικονομικές τεχνικές και τις τεχνολογικές τους προδιαγραφές, για να μπορούν να συμμετέχουν στους διαγωνισμούς, για να μπορούν να ανταποκριθούν στο μεγάλο αίτημα του ελληνικού λαού, σύγχρονα, μεγάλα, ποιοτικά δημόσια έργα, χωρίς παρεμβάσεις, χωρίς υπερβάσεις είτε χρονικές είτε οικονομικές. Χρειάζεται, λοιπόν, το νέο νομοθετικό πλαίσιο με αυστηρότερα κριτήρια και κίνητρα ανάπτυξης που δεν μπορεί να είναι άλλα παρά φορολογικά, αναπτυξιακά και θεσμικά.

Και είναι πολύ σωστές και σοβαρές και δεν άκουσα βεβαίως καμία κριτική για τις αρχές πάνω στις οποίες στηρίζεται το νομοσχέδιο που συζητούμε: Η διαφάνεια και η αντικειμενικότητα στην αξιολόγηση των κριτηρίων, τα αντικειμενικά κίνητρα που υπάρχουν – κανείς δεν μπορεί να πει ότι τα κίνητρα δεν είναι αντικειμενικά, ότι δεν στηρίζονται σε αντικειμενικά δεδομένα – ότι δεν υπάρχουν αποκλεισμοί. Είναι ανοικτό το πλαίσιο που νομοθετούμε σήμερα και βεβαίως είναι προσαρμοσμένο στο σύγχρονο ανταγωνισμό. Έχουμε ανοιχτά τα μάτια και τα αυτιά στην εξέλιξη γιατί ξέρουμε όλοι στην εποχή μας πως τα πάντα αλλάζουν με γρήγορους ρυθμούς και σε μικρό χρονικό διάστημα. Είναι πολύ σημαντικό αυτό γιατί ο κατασκευαστικός τομέας τα τελευταία χρόνια, επειδή ακριβώς έχουμε αυτήν την πρωτόγνωρη αναπτυξιακή προσπάθεια στη χώρα μας, συμμετέχει με πολύ μεγάλα, υψηλότατα ποσοστά και στη διαμόρφωση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, 16,5 % σήμερα, 21% προσδοκούμε και είναι βέβαιο πως θα το κατακτήσουμε το 2004. Απασχολεί σήμερα τριακόσιες χιλιάδες (300.000) τεχνικούς επιστήμονες και εργαζόμενους, τριακόσιες πενήντα χιλιάδες (350.000) την επόμενη τετραετία θα έχουμε. Αυτά είναι υψηλά ποσοστά απασχόλησης, είναι πολύ υψηλή η προσφορά των κατασκευαστικών εταιρειών στην ανάπτυξη της χώρας, στην απασχόληση και στη διαμόρφωση εισοδημάτων στο κέντρο και στην περιφέρεια. Γι' αυτό λοιπόν χρειάζεται μεγαλύτερη ευθύνη στην προσέγγιση αυτών των μεγάλων θεμάτων.

Μας είπε η Νέα Δημοκρατία, ας αφήσουμε την αγορά να διαμορφώσει αυτή τις συγχωνεύσεις και βεβαίως του ομίλους. Μια εύκολη απάντηση θα ήταν, γιατί μέχρι τώρα η αγορά δεν δημιούργησε αυτούς τους ισχυρούς και αξιόπιστους ομίλους; Ή μια άλλη απάντηση θα ήταν πως εάν αφήσουμε μόνη την αγορά να διαμορφώσει τις συγχωνεύσεις και τους ομίλους, ξέρουμε πως με βάση τους νόμους του ανταγωνισμού, όταν δεν υπάρχουν κανόνες και πλαίσια, το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό και είναι βέβαιο πως θα δημιουργηθούν μονοπωλιακοί ισχυροί κατασκευαστικοί όμιλοι. Εγώ ερωτώ θα είναι και θα παραμένουν ελληνικοί αυτοί οι κατασκευαστικοί όμιλοι. Οι κατασκευαστικοί όμιλοι του εξωτερικού είναι πολύ πιο μεγάλοι, πολύ πιο ισχυροί και θα ήταν πολύ πιο εύκολο να εξαγοράσουν τις ελληνικές κατασκευαστικές εταιρείες. Τότε το εθνικό κατασκευαστικό δυναμικό που δημιουργήσαμε όλα αυτά τα χρόνια και είναι σήμερα η βάση για την ανάπτυξη της χώρας, αλλά και για την πρόσβασή μας και την επέκτασή μας στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιανατολικής Ευρώπης, θα πάει χαμένο. Θα έχουμε δουλέψει δηλαδή όλα αυτά τα χρόνια και δημόσιος και ιδιωτικός τομέας στον κατασκευαστικό κλάδο για τους ξένους. Αυτό θέλετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης;

Από την άλλη πλευρά μας κατηγορείτε ότι ολιγωρήσαμε ότι δύο χρόνια συζητούμε και ότι καθυστερήσαμε πολύ να φέρουμε αυτό το κανονιστικό νέο νομοθετικό πλαίσιο. Αποφασίστε από ποια πλευρά θα ασκείτε κριτική; Από εκείνη που λέει ότι δεν χρειάζεται το πλαίσιο, μπορεί η αγορά να διαμορφώσει τους ομίλους, ή από την άλλη πλευρά που λέει ότι

αργήσατε να φέρετε το κανονιστικό πλαίσιο; Σας το έχω πει πολλές φορές θα το επαναλάβω, γιατί συνεχίζετε την ίδια πρακτική, να έχετε δηλαδή τις ίδιες αντιφατικές απόψεις. Δεν μπορείτε συνεχώς να πατάτε σε δύο βάρδιες. Πρέπει να επιλέξετε. Θέλετε να είστε συμβατοί με αυτό που συνεχώς διακηρύσσετε ότι έχετε μια καθαρή νεοφιλελεύθερη στρατηγική. Πρέπει επιτέλους αυτή η καθαρή νεοφιλελεύθερη στρατηγική να έχει και αντίκρισμα αλήθειας στις προτάσεις σας. Οι προτάσεις σας μονίμως διαπερνώνται από τις ίδιες ρωγματικές χαρακτηριστικές αντιφάσεις.

Είτε ακόμη ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας «γιατί το φέρατε στο Τμήμα και δεν το φέρατε στην Ολομέλεια». Στην Ολομέλεια, λέει, θα είχαν τη δυνατότητα περισσότεροι Βουλευτές να πάρουν το λόγο και να μιλήσουν. Μα στο συζητούμενο νομοσχέδιο αλλά και σε όλα τα νομοσχέδια του Θερινού Τμήματος θα έλεγα πως τρεις-τέσσερις το πολύ Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι αυτοί που παίρνουν το λόγο. Και αδιάψευστος μάρτυρας οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που μίλησαν επί της αρχής. Από τους σαράντα συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας μόνο αυτοί δηλαδή είχαν απόψεις ή αγωνία για το μείζον αυτό θέμα, σκάνδαλο κατ' εσάς, που σήμερα νομοθετούμε; Δηλαδή ποια θα ήταν η διαφορά της πυκνότητας των ομιλιών και της ουσίας του περιεχομένου τους αν είμαστε στην Ολομέλεια αντί για το Τμήμα; Εάν αυτή είναι η εκδοχή της κριτικής σας, αυτή είναι και η απάντησή μου. Και την απάντηση την δίνετε οι ίδιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας για το πόσο συμμετέχετε σε αυτήν τη συζήτηση και στο διάλογο.

Εάν, όμως υπαινίσσεται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ότι φέρνουμε το νομοθέτημα σε θερινό τμήμα υπονοώντας μειωμένη ικανότητα κατανόησης του νομοθετήματος ή μειωμένη ηθική των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, τότε θα έλεγα ότι αλλού πρέπει να αναζητήσει αντίστοιχα προβλήματα.

Μας είπε, μόλις τέλειωσε ένα νομοθέτημα και αρχίζετε ένα άλλο. Τέλειωσε του ΥΠΕΘΟ και άρχισε ένα άλλο. Μιζέρια και μειωμένη προσδοκία μας είπε ότι χαρακτηρίζουν και τα δύο νομοθετήματα. Εγώ, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, θα σας ρωτήσω και πάλι: Πείτε μας και τώρα, εσείς που είστε τόσο «υψηλών», θα έλεγα, προσδοκιών, γιατί προκαλείτε όλες αυτές τις ονομαστικές, ψηφοφορίες; Γιατί, επαναλαμβάνω, προκαλείτε αυτές τις ονομαστικές ψηφοφορίες, αφού οι ίδιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας δεν βρίσκονται στην Αίθουσα της Βουλής για να ψηφίσουν. Τρεις και τέσσερις ονομαστικές ψηφοφορίες σε κάθε νομοθέτημα προκαλείτε και σείς απουσιάζετε. Ούτε την πολιτική σας υπερασπίζεστε!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Οι δικοί σας Βουλευτές πού είναι; Να τους μετρήσουμε. Είναι μόνο τέσσερις!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Και σεις είστε δύο μόνο!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Έτσι το πάμε τώρα; Την κολοκυθιά θα παίξουμε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Επειδή εσείς με προκαλέσατε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ωραίος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Εσείς με προκαλέσατε!

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Πολύ ωραίο επιχείρημα Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου. Μπράβο!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Εσείς με προκαλέσατε και σας απάντησα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ωραίο επιχείρημα!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Αυτοδιαψευστήκατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Χθες σας είδα χαμογελαστό και ευτυχημένο, κύριε Παυλίδη. Σήμερα γιατί είστε ...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Άλλη εκείνη η σκηνή, κύριε Πρόεδρε, και άλλη αυτή. Μπορούμε τώρα να βάλουμε τον κ. Μαγκριώτη στη θέση του περιβάλλοντος που με είδατε χθες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς!

Ορίστε, κύριε Μαγκριώτη, έχετε δύο λεπτά ακόμη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σας ξαναρωτώ, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας: Εσείς που ήσασταν εδώ στις ονομαστικές ψηφοφορίες και ψηφίσατε, τι ψηφίσατε; Πείτε, λοιπόν και τώρα εσείς που είστε των «υψηλών» προσδοκιών τι ψηφίσατε με τη ονομαστική ψηφοφορία; Ιδιωτικοποίηση της ΕΥΑΘ, ή παραμονή στην κρατική ιδιοκτησία; Τίποτε από όλα αυτά δεν ψηφίσατε. Απλώς θέλετε να κωλυσιεργείτε το νομοθετικό έργο, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, διότι θέσεις συγκεκριμένες επί όλων των θεμάτων που συζητούμε δεν έχετε. Θέλετε να είστε αρεστοί σε όλους γι' αυτό γενικόλογείτε, γι' αυτό βρίθετε από αντιφάσεις!

Είπατε και πάλι ότι τα δημόσια έργα είναι μακέτες, ότι τα δημόσια έργα χαρακτηρίζονται από κακοτεχνίες. Θα σας απαντήσω για τις κακοτεχνίες. Θεσμοθετήσαμε τις ελεγκτικές αρχές, οι οποίες μας δίνουν τη δυνατότητα να στέλνουμε στον εισαγγελέα όλους τους κατασκευαστές που δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους απέναντι στο δημόσιο, απέναντι στην πολιτεία με βάση τις συμβάσεις που έχουν υπογράψει. Η μελέτη τι έδειξε όμως; Ότι η πλειονότητα των κακοτεχνιών είναι της δικής σας κυβερνητικής θητείας και η πλειονότητα των κακοτεχνιών δεν είναι έργα του κράτους, είναι έργα της δημοτικής και νομαρχιακής αυτοδιοίκησης.

Θέλω ακόμη να σας πω ότι δεν μπορείτε να συνεχίσετε να μιλάτε για μακέτες, γιατί πλέον όλα τα μεγάλα έργα στο Λεκανοπέδιο, αεροδρόμιο, μετρό και ένα τμήμα της Αττικής Οδού όπως και οι πυλώνες του Ρίου-Αντίρριου, για τα οποία μιλούσατε για μακέτες, είναι πλέον πραγματικότητα. Εκτός και αν δεν ζείτε σ' αυτήν τη χώρα. Θα δεχθούμε την κριτική –το είπα και προηγουμένως– για την επιτάχυνση των έργων, για την έναρξη των έργων και την περιφέρεια. Μη μένετε στα ίδια στερεότυπα του απόλυτου μηδενισμού αφού έχετε διαψευστεί από την πραγματικότητα.

Και θα τελειώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, λέγοντας ότι εμείς είμαστε ανοιχτοί στο διάλογο –και το απέδειξε και ο Υπουργός σήμερα με την αγόρευσή του– είμαστε ανοιχτοί στην καλόπιστη κριτική και σε κάθε θετική πρόταση. Είμαστε βέβαιοι όμως ότι το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να καθυστερήσετε την ψήφιση και αυτού του νομοσχεδίου που θα ανοίξει το δρόμο για την επιτάχυνση της υλοποίησης του Γ' Αναπτυξιακού σχεδίου, γιατί αυτό σας ενοχλεί, η επιτάχυνση της ανάπτυξης!

Εμείς αυτό θέλουμε, αυτό θέλει ο ελληνικός λαός και γι' αυτό η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ είναι εδώ και θα είναι εδώ και στις νέες ονομαστικές ψηφοφορίες που είμαι βέβαιος ότι θα ζητήσετε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχει κατατεθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής. Ο κ. Λουκάκης είπε ότι δεν θέλει το λόγο, όπως επίσης και ο κ. Τσιτουρίδης. Θέλετε το λόγο, κύριε Γκατζής;

Ορίστε, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, γίναμε σήμερα μάρτυρες διαξιφισμών για το ποιος πάει να εξασφαλίσει την αντικειμενικότητα, τη διαφάνεια, το καλύτερο σύστημα που μπορεί να ωφελήσει και τον δημόσιο κορβανά, αλλά και με το οποίο μπορούμε να έχουμε έργα ποιότητας. Ακούστηκαν πολλά για μεγάλα έργα.

Θα ήθελα να πω ορισμένα πράγματα κατ' αρχήν για τη διαφάνεια. Δεν είναι δυνατόν το σύστημα που υπάρχει σήμερα, αλλά και με το σύστημα που προτείνει η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο αυτό, να εξασφαλιστεί η διαφάνεια. Μπορεί, εν πάση περιπτώσει, ορισμένα μέτρα να την περιορίσουν, αλλά όχι αυτά που προτείνει η Κυβέρνηση.

Να έχουμε παραδειγματική τιμωρία αυτών που παρανομούν, όταν για παράδειγμα έχουμε παρανομίες στα συγκεκριμένα έργα που συζητάμε, έχουμε καταχρήσεις, έχουμε έργα κακής ποιότητας. Και αυτοί είναι εγγεγραμμένοι μέσα στα μητρώα των εργοληπτών και παραλαμβάνουν νέες αναθέσεις έργων.

Δεν είναι δυνατόν επομένως να μιλούμε ούτε για την ποιότητα ούτε, πολύ περισσότερο, για τη διαφάνεια, ιδιαίτερα με τον μαθηματικό τύπο, ο οποίος έχει καταγγελλθεί απ' όλους τους συμμετέχοντες εργολήπτες ως μια μέθοδος η οποία μόνο

τη διαφάνεια δεν εξασφαλίζει.

Τι εξασφαλίζει όμως; Χαμηλές μειοδοτικές προσφορές της τάξης του 5%, του 6%, του 10%, όταν τελικά –εμείς έχουμε συγκεκριμένη πρόταση– η Κυβέρνηση δεν δίνει βάρος στη χαμηλότερη προσφορά, αλλά εξασφαλίζει προδιαγραφές οι οποίες θα λαμβάνουν υπόψη την τελευταία λέξη της τεχνολογίας, της τεχνολογίας και της εμπειρίας των έργων, ούτως ώστε να είναι σαν κριτήριο μόνο η οικονομική προσφορά. Τότε δεν χωράει πια καμία παρέμβαση για να πει κανένας ότι υπάρχει δολοπλοκία, συμφέροντα που συνδιαλέγονται με την κυβέρνηση και τους φορείς που αναθέτει. Κύριοι Βουλευτές, πρέπει να ακολουθεί επισταμένους ποιοτικούς έλεγχοι των έργων σε όλες τις φάσεις τους.

Εμείς έχουμε δώσει την πρότασή μας και μιλάμε για έναν ενιαίο δημόσιο φορέα ο οποίος θα εξασφαλίζει φτηνή, καλή σε ποιότητα κατοικία, αλλά και την ποιότητα των δημοσίων έργων μέσα από τη συμμετοχή των εργαζομένων.

Εν πάση περιπτώσει, το ότι η Κυβέρνηση πραγματικά κομπάζει για τα μεγάλα έργα, αυτό είναι πρόκληση. Ποια εννοούμε μεγάλα έργα, κύριε Υπουργέ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτά που γίνονται σε όλη την Ελλάδα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Αυτά τα έργα μόνο είναι τα μεγάλα έργα; Αυτά που έχουν σχέση με την παραγωγική ανάπτυξη της χώρας στον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα δεν είναι έργα μεγάλα; Τα αντιπλημμυρικά έργα, τα οποία δεν λαμβάνετε υπόψη σας, δεν είναι μεγάλα έργα; Τα έργα αντιμετώπισης του προβλήματος του νερού δεν είναι αναπτυξιακό έργο;

Είστε όμως, κύριε Υπουργέ, ενταγμένοι και προσαρμοσμένοι μέσα στις κατευθύνσεις που έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτως ώστε κανένα παραγωγικό έργο να μην είναι επιλέξιμο. Και σπαταλάτε τρισεκατομμύρια δραχμές από τη συμμετοχή μας των δεκαεπτά τρισεκατομμυρίων. Γιατί δεν λέτε ότι τα τριάντισι τρισεκατομμύρια είναι δικά μας. Δεν λέτε ότι το 1,27% του προϋπολογισμού μας πηγαίνει εκεί.

Πέρα από αυτά, ούτε οι προτάσεις που κάνει η Νέα Δημοκρατία δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα. Έχουμε υπόψη ότι είναι όντως ανεξάρτητες αυτές οι ανεξάρτητες επιτροπές; Για να δούμε αυτές που υπάρχουν σήμερα και πως λειτουργούν. Για να δούμε την ανεξάρτητη ραδιοτηλεοπτική αρχή, την οποία η Νέα Δημοκρατία νόθευσε πρώτη, όταν μετά την οικουμενική κυβέρνηση, η οποία πραγματικά σύστησε μια πραγματικά ανεξάρτητη επιτροπή, ήρθε με την αύξηση των μελών να πάρει την πλειοψηφία και να ελέγχει απολύτως, για να συνεχίσει το ΠΑΣΟΚ προς την ίδια κατεύθυνση αυτήν την πολιτική.

Να δούμε ορισμένα άλλα θέματα που υπάρχουν. Είπε ο κύριος Υπουργός ότι υπάρχουν καλοί και κακοί εργολάβοι και εταιρείες και να επιβραβεύσουμε τους καλούς. Σωστό αυτό, το μητρώο όμως ποτέ δεν το ελέγξατε. Ποτέ δεν ελέγξατε και ποτέ δεν τηρήσατε το μητρώο κατασκευής ποιότητας έργων.

Να πάμε στον έλεγχο ποιότητας των έργων, όταν έχετε απαξιώσει τελείως τις δημόσιες υπηρεσίες, όταν τα πάντα ανατίθενται στους ιδιώτες και όταν τόσα κυκλοφορούν –δεν φθάνουν στα αυτιά του Υπουργείου– περί συνδιαλλαγής που γίνεται για την πιστοποίηση καλής ποιότητας έργων; Όλα αυτά δεν τα λαμβάνετε υπόψη σας για να αλλάξετε το «πουλάμε και ό,τι ήθελε προκύψει και αναθέτουμε στους ιδιώτες τα πάντα». Να δείτε, εν πάση περιπτώσει, ότι ένας καλά στελεχωμένος δημόσιος τομέας, ο οποίος θα δουλεύει με υγιείς προδιαγραφές, καλά αμειβόμενους μηχανικούς επί του συγκεκριμένου προβλήματος, θα μπορεί να ανταπεξέλθει όχι μόνο στον ποιοτικό έλεγχο και στην παράδοση, αλλά γενικά να είναι εργαλείο ανάπτυξης της παραγωγής των έργων από το σχεδιασμό, τη μελέτη, την εκπόνηση της μελέτης, την παρακολούθηση κατά στάδια των έργων και την παραλαβή στο τέλος. Όλα αυτά τα αγνοεί η Κυβέρνηση και στο τέλος γίνεται ένας καυγάς ανάμεσα στον έναν και στον άλλον.

Εμείς πιστεύουμε, εν πάση περιπτώσει, ότι ο κατακερματισμός των κλάδων, κύριε Υπουργέ, δεν είναι η αιτία

σήμερα. Είναι οι επιταγές που σας ήλθαν από την Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι τα μεγάλα συμφέροντα, οι μανδάρinhoι όπως τους είπε ο πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου που επιβάλλουν με αυτό το νομοσχέδιο για να παίρνουν μέρος και στη δική μας πίτα. Εν πάση περιπτώσει, η συγκυρία που το κάνετε κύριε Υπουργέ, δεν εξασφαλίζει αυτό που λέτε. Μπορούσαν οι εταιρείες σήμερα, με το υπάρχον σύστημα να αντεπεξέλθουν στα προβλήματα που υπάρχουν, αν θέλετε, στην ανάθεση των έργων και να διεκπεραιώσουν αυτά τα έργα. Όμως, θα αναδείξετε λίγες εταιρείες και οι περισσότερες θα βρίσκονται απέξω και θα παίζουν τον υπερβολάβο, κύριε Πρόεδρε -τεχνικός είσθε και το καταλαβαίνετε- χωρίς να έχουν δικαίωμα να χρησιμοποιήσουν αυτό το έργο για την αναρρίχσή του σε επόμενο στάδιο του κλάδου, στην επόμενη βαθμίδα και δεν θα φθάσουν ποτέ στην Η' κατηγορία που σήμερα αναδεικνύει σαν κυρίαρχη επί της διανομής της πίτας η Κυβέρνηση μ' αυτό το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κα Ξηροτύρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Στην αρχική μου τοποθέτηση εξέθεσα όλα τα προβλήματα, δηλαδή για την αναβάθμιση, την ενίσχυση και την στήριξη των τεχνικών υπηρεσιών και την επιχειρούμενη από την άλλη πλευρά αποδυνάμωσή τους. Όμως ο κύριος Υπουργός και ο Κοινοβουλευτικός Εκπαιδευτής δεν μου έδωσαν καμία απάντηση. Εδώ είναι διαπιστωμένο ότι υποχωρούν δραματικά οι τεχνικές υπηρεσίες του δημοσίου, γενικότερα ο δημόσιος τομέας στη διαχείριση των έργων, καθώς και η ενιαία διαχείριση των έργων.

Να πάμε να δούμε το θέμα του προγραμματισμού και τελικά της απορρόφησης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Σας διαφεύγει, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχουν ακόμη, μέχρι το 2001, δύο τρισεκατομμύρια δραχμές που πρέπει να απορροφηθούν για το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Αριθμητική ξέρουμε όλοι εδώ. Υπάρχουν από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης για όλες τις δράσεις, δεν είναι μόνο για τα έργα, ανάγκες για απορρόφηση έτσι όπως συμπίπτει ο χρόνος 2,5 τρισεκατομμύρια δραχμές το χρόνο. Δηλαδή φθάνουμε στα 3,5-4 τρισεκατομμύρια δραχμές, ενώ η χώρα μας μπορεί να απορροφήσει έστω το πολύ πολύ 1,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Και από τις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει της νομοθεσίας με το 4% του ΑΕΠ μπορεί να παίρνει 1,6 τρισεκατομμύρια. Θα χάσετε πόρους ή δεν θα χάσετε; Αυτούς που λέτε ότι τους κερδίσατε εσείς, για άλλους που λέμε εμείς ότι τους κέρδισε ολόκληρη η Ελλάδα γιατί δικαιούται αυτό το πακέτο και τα άλλα κόμματα που είχαν εποικοδομητικές προτάσεις για το πώς πρέπει να εξελιχθεί η διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η προστασία των χωρών του νότου. Όλα αυτά, τα πολλά χρήματα που έρχονται, με το ότι έχετε καθυστερήσει δύο χρόνια το προηγούμενο πακέτο, βρίσκόμαστε αυτήν τη στιγμή σε ένα μεγάλο αδιέξοδο. Και ξέρετε ποια έργα βρίσκονται στο μεγαλύτερο αδιέξοδο. Γιατί δεν μιλάτε γι' αυτά; Μιλάτε για τα έργα της Θεσσαλονίκης;

Έχουμε κουραστεί εδώ να λέμε για τα έργα της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας. Να ξαναρχίσω να λέω για το μετρό και τα διάφορα άλλα έργα, τα οποία ούτε καν άρχισαν ακόμη, που είναι και επισφαλής η διαδικασία της έναρξής τους και όλα αυτά τα θέματα;

Να ξεκινήσω από τα εγγειοβελτιωτικά έργα, αυτά τα οποία και το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει; Τι κάνετε για τον Αχελώο, κύριε Υπουργέ. Σας έχουμε ρωτήσει τόσες φορές. Τώρα ανακαλύψατε από το Συμβούλιο Επικρατείας ότι πρέπει να υποχωρήσετε. Όταν ανακαλύπτετε ότι πρέπει να υποχωρήσετε, όπως και για τη ζεύξη του Μαλιακού, παραπέμπετε το έργο στις καλές. Υπάρχουν και τεχνικές και εναλλακτικές λύσεις, αλλά εσείς χρήματα και διάθεση δεν έχετε, για να κάνετε αυτά τα έργα.

Πότε κάνετε χωροταξικό σχεδιασμό και χωροταξικό προγραμματισμό εκτέλεσης των έργων, ούτως ώστε να επιδιώξετε αυτήν την ισόρροπη ανάπτυξη; Τώρα, συμπεριφέροντας το χρόνο και μη έχοντας χρήματα, στηριζόμενοι στην αυτοχρηματοδότηση, συγχρηματοδότηση των έργων, θα

συμπίεστείτε πάλι σ' αυτά τα έργα, τα οποία έχουν μεγάλη ανταποδοτικότητα για τον ιδιωτικό τομέα. Τελικά τα έργα αυτά τα οποία δημιουργούν την ανάπτυξη, που όλοι εδώ μέσα και όλα τα κόμματα θέλουμε στη Βουλή, δεν μπορούν να προωθηθούν από 'δω και πέρα. Το χάσατε αυτό το τρένο.

Μην αρχίζετε εδώ να μας λέτε για το αεροδρόμιο των Σπάτων ή για τις τρεις στάσεις του μετρό των Αθηνών. Δεν είναι αυτά τα πακέτα που πρέπει να εξαντλήσετε για τα έργα. Τελειώστε αυτήν τη διαμάχη γι' αυτά τα θέματα. Η υπόλοιπη Ελλάδα σας παρακολουθεί και σας ακούει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Η Εγνατία δεν προχωράει;

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εγώ δεν θέλω να μηδενίζω τίποτα. Θέλω να προλάβω ορισμένα πράγματα. Να προλάβουμε για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Μιλάτε για την ποιότητα των έργων. Κύριε Υπουργέ, σας έχω κάνει ερώτηση και το έχουμε συζητήσει και κατ' ιδίαν ποια είναι η ποιότητα των έργων, όταν το ΚΕΔΕ πλέον δεν έχει ούτε τα λειτουργικά του έξοδα, για να βγάλει πέρα το κεντρικό εργαστήριο και όταν τα περιφερειακά εργαστήρια τα στέλνουν στις περιφέρειες και τα έχετε χωρίς πόρους και χωρίς τίποτα. Εκεί σκουριάζουν τα μηχανήματά τους.

Έχετε κάνει τον ΕΣΠΕΛ να είναι εδώ το κυρίαρχο όργανο. Ο ΕΣΠΕΛ έχει άλλη ειδικότητα. Και του δώσατε και 2,6 δισεκατομμύρια, ενώ για τα εργαστήρια του δημοσίου δεν έχετε να δώσετε τίποτα, ούτε να τα ενισχύσετε σε εξοπλισμό ούτε να τα εκσυγχρονίσετε.

Ποιες είναι οι προδιαγραφές που πρέπει να ολοκληρώσετε για τα έργα, για τη διασφάλιση της ποιότητας; Και τα κρατικά εργαστήρια και τα ιδιωτικά εργαστήρια για την ποιότητα των έργων τα έχετε χωρίς διαπίστευση, γιατί δεν έχετε τελειώσει αυτά τα θέματα. Πόσα άλλα θέματα να σας πούμε;

Και να τα πούμε με καλή προαίρεση, για να βοηθήσουμε όλοι να λυθούν αυτά τα προβλήματα και όχι με κορόνες εδώ, για να κάνουμε πραγματικά και βιώσιμα έργα και ποιοτικά σωστά και, εν πάση περιπτώσει, έργα τα οποία θα μπορέσουν να κλείσουν και άλλες τρύπες της ανάπτυξης. Δεν είναι ανάπτυξη μόνο το μετρό της Αθήνας και το αεροδρόμιο των Σπάτων. Δεν υποτιμώ αυτά τα έργα, αλλά δεν είναι δυνατό να συζητάμε γι' αυτά.

Συμμερίζομαι ότι η Εγνατία οδός έχει προβλήματα στις μελέτες της κλπ. Όμως κινδυνεύει αυτήν τη στιγμή να χάσει ένα μεγάλο μέρος της χρηματοδότησης. Αυτήν τη στιγμή ακούγονται ότι κάποια τμήματα θα πάνε με τη διαδικασία της συγχρηματοδότησης. Και αυτό είναι επικίνδυνο γι' αυτά τα έργα της περιφέρειας.

Όλα αυτά πρέπει να τα δούμε και πρέπει να δούμε επίσης ότι αυτό το νομοσχέδιο, το οποίο έρχεται σήμερα, συρρικνώνει τις μικρότερες εταιρείες, τις μεσαίες εταιρείες. Μιλάω για όποιες είναι υγιείς, κύριε Υπουργέ. Εγώ δεν έχω καμία διάθεση να πριμοδοτήσω αυτές τις εταιρείες, οι οποίες πραγματικά είναι πλασματικές και δημιούργησαν καταστάσεις με το χρηματιστήριο κλπ. Εσείς φθάσατε πενήντα τέσσερα της Η' τάξεως και εσείς φθάσατε εκατόν πενήντα (150) περίπου τις άλλες εταιρείες.

Εμείς σας λέγαμε όμως από την αρχή, όταν έγινε ο ν. 1418, «λειτουργείστε το μετρό, κάντε ελέγχους, λειτουργείστε τον ΕΟΚ λειτουργείστε τα άλλα όργανα», που προέβλεπε αυτός ο νόμος που εσείς τον είχατε φέρει στη Βουλή. Δεν τα λειτουργήσατε. Τώρα σας λέμε «διρθώστε τα», να συμβάλουμε και εμείς σ' αυτήν τη διόρθωση και μετά από δύο, τρία χρόνια ελάτε και αποτυπώστε την κατάσταση για να έχουμε μια ηρεμία στα δημόσια έργα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια σύντομη παρέμβαση. Νομίζω ότι δεν θα πρέπει να δημιουργείται μια εντύπωση με μισές αλήθειες και μισά ψέματα, να φτιάχνουμε ένα μύθο και με αυτό το μύθο να θέλουμε να κάνουμε πολιτική και να τροφοδοτήσουμε τον

ελληνικό λαό. Δεν είναι έτσι. Η Εγνατία έχει απορροφήσει τετρακόσια με τετρακόσια πενήντα δισεκατομμύρια σε έργα.

Αυτό θα το αποτιμήσει κανείς; Λέμε για την Αθήνα, για το αεροδρόμιο, για το μετρό της Αθήνας. Το μετρό της Αθήνας είναι 560 δισ, όμως η Εγνατία έχει 450 δισ. Δραχμές μέχρι σήμερα, θα φθάσει 1 τρισεκατομμύριο 200 δισεκατομμύρια δραχμές. Αυτό δεν αφορά κανέναν; Δεν πληρώνει ο ελληνικός λαός για να γίνει αυτό το έργο, δεν πληρώνει ο πολίτης της Αθήνας, δεν πληρώνει ο πολίτης της Πελοποννήσου και λέμε ότι δεν γίνεται τίποτα. Εγώ, δεν θέλω να υποβαθμίσω τα προβλήματα, αλλά δεν μπορώ να υποβαθμίσω και το έργο.

Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να υπάρχει γκρίνια στη χώρα για όλα. Δεν μπορεί η Αντιπολίτευση να μη βρίσκει μια θετική κουβέντα, δεν μπορεί να μας λένε γενικά και αόριστα αλλάζετε το θεσμικό πλαίσιο χωρίς να καταθέτουν μια πρόταση. Δεν μπορούν γενικά και αόριστα να μας λένε μην κάνετε το ένα, μην κάνετε το άλλο και να μη μας λένε τι θα κάνουμε.

Δεν μπορεί η συνάδελφος κα Ξηροτύρη να μας λέει όλα αυτά τα δραματικά και τραγικά στην ποιότητα των έργων και να μη μας λέει για την ποιότητα της Αττικής Οδού, να μη μας λέει για την ποιότητα των κομματιών του ΠΑΘΕ τα οποία έχουν κατασκευαστεί μετά το '96-'97, να μη μας λέει για τη σημαντική βελτίωση που έχει γίνει στο θεσμικό πλαίσιο, να μη λέει τίποτα για την πιστοποίηση ιδιωτικών εργασιών που έχει γίνει, να μη μας λέει τίποτα για όλες τις μεγάλες αλλαγές που έχουν συμβεί.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Εσείς να μας πείτε, γιατί το Κεντρικό Εργαστήριο, το ΚΕΔΕ, δεν έχει αυτήν τη στιγμή ούτε τα έξοδα λειτουργίας του, τα δε Περιφερειακά Εργαστήρια του δημοσίου έχουν ενταχθεί στις περιφέρειες και έχουν εγκαταλειφθεί από το ΥΠΕΧΩΔΕ και στερούνται και αυτά πιστώσεων για τη λειτουργία τους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): ... και να δημιουργείται μια ομηχλώδης κατάσταση, μια σκοτεινή κατάσταση ότι φτιάξαμε τις εταιρείες. Όταν δεν φτιάχναμε, κυρία συνάδελφε, τις εταιρείες, όταν δεν δίναμε τη δυνατότητα να εξελιχθούν εταιρείες και πήγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, ήσασταν μαζί τους. Εμείς δεν υπογράψαμε σε φίλους ή σε γνωστούς μας να πάρουν πιτυχία. Ήταν το δικαίωμα το οποίο είχαν με βάση το νόμο και το Σύνταγμα, να εξελιχθούν. Και μας λέτε ότι εμείς δώσαμε σε εταιρείες πιτυχία; Δεν το λέτε εσείς προσωπικά, το λέει το κόμμα σας, το λέει και η Αντιπολίτευση. Δεν μπορεί όλα να είναι άσπρο-μαύρο. Αν υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις, να ακουστούν.

Ο κ. Γκατζής έκανε μια πρόταση. Αλλά η πρότασή του αφορά ένα άλλο οικονομικό καθεστώς, μια άλλη οργάνωση της κοινωνίας στην οποία...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όχι οικονομικό καθεστώς, πολιτική άλλη θέλει, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Με συγχωρείτε, κύριε Γκατζή, αλλά θα πρέπει να αναγνωρισθεί ότι ο ΕΣΠΕΛ ...

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Δεν είναι δυνατόν ο ΕΣΠΕΛ να σας λύσει την ποιότητα των έργων. Είναι άλλη η δική του λειτουργία και ο προορισμός. Δώσατε 2,6 δισ. ενώ για τα έργα του δημοσίου, δεν έχετε εξασφαλίσει τα στοιχειώδη έξοδα παρ' όλη τη λειτουργία του.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ο ΕΣΠΕΛ ήταν μια σημαντική καινοτομία. Ο κ. Παυλόπουλος προηγουμένα μας κατηγορήσε για τα έργα του Α' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης ότι τα έκανε το ΠΑΣΟΚ και τις κακοτεχνίες που οφείλονται στην πολιτική και την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τις φόρτωσε σε μας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Τα έργα Αθηνών-Κορίνθου, κύριε Παυλόπουλε, επειδή πάτε και στην Πελοπόννησο, τα έργα από την Αθήνα μέχρι την Κόρινθο, είναι εργαλαβίες της Νέας Δημοκρατίας και τις πληρώνει το ελληνικό κράτος σήμερα. Και αναλάβαμε επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ την υποχρέωση να τις αποκατα-

στήσουμε. Δεν είναι λοιπόν όλα άσπρο ή μαύρο. Δεν λέω ότι η Κυβέρνησή σας ...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν μας τα λέτε καλά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Σας τα λέω πολύ καλά, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Λυπάμαι για τους συναδέλφους που ξέρετε πως ταξιθεύουν. Δική σας η υπογραφή, δική σας η ανάθεση, δική σας η κατασκευή. Και τα υπόλοιπα κομμάτια δικά σας. ...

(Φωνές, θόρυβος, κωδωνοκρουσίες)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κάνετε λάθος.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Το μόνο έργο, η Κακιά Σκάλα του Καραμανλή. ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλίδη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Παυλίδη, χαίρομαι που συμφωνείτε ότι το μόνο καλό κομμάτι σ' αυτόν το δρόμο είναι η Κακιά Σκάλα. Χαίρομαι πάρα πολύ γι' αυτή σας τη διαπίστωση και καλό είναι να την απευθύνετε ...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλίδη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Να απευθύνετε αυτήν τη διαπίστωση στους συναδέλφους σας της Νέας Δημοκρατίας που χρημάτισαν Υπουργοί Δημοσίων Έργων. Χαίρομαι πάρα πολύ που διαπιστώσατε...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, να μη γράφεται καμία διακοπή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Διαπιστώσατε, λοιπόν, το αυτονόητο ότι επί Κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας δημιουργήθηκαν αυτά τα προβλήματα. Χαίρομαι ιδιαίτερα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Εσείς το διαπιστώσατε. Και θέλω να πω ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Αλευρά, μην κάνετε διάλογο. Μην απευθύνεστε στον κ. Παυλίδη. Δεν γράφονται οι διακοπές του.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να σας δώσω το λόγο αφού θέλετε να δευτερολογήσετε, μετά τον Κοινοβουλευτικό σας Εκπρόσωπο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε, αλλά θέλω να κλείσω γιατί είναι προχωρημένη η ώρα, λέγοντας ότι τα προβλήματα είναι σύνθετα, απλοϊκές λύσεις δεν υπάρχουν. Υπάρχει η κομματική εκμετάλλευση. Αν η Αντιπολίτευση θέλει να συζητήσουμε με όρους κομματικής εκμετάλλευσης, δεν έχω καμία αντίρρηση.

Πιστεύω όμως ότι είναι πολύ περισσότερο γόνιμο γι' αυτήν εδών την Αίθουσα να υπάρξουν προτάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πάντως να χαιρόστε που δεν λέει καλή κουβέντα η Αντιπολίτευση, διότι όταν η Αντιπολίτευση λέει καλή κουβέντα, πρέπει να ψάχνεστε. Είναι ύποπτο.

Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θα αρχίσω από το τελευταίο που είπατε.

Η Αντιπολίτευση λέει καλές κουβέντες, όταν πρέπει να λέει καλές κουβέντες. Και αυτή η Αντιπολίτευση –εννοώ τη Νέα Δημοκρατία– ξέρει να λέει καλές κουβέντες γιατί είναι θεσμικά υπεύθυνη. Δεν μοιάζει με το ΠΑΣΟΚ, πού, όταν ήταν αντιπολίτευση, εν ονόματι μιας στεφρας άρνησης έλεγε μονίμως «όχι».

Και κάτι άλλο. Θυμηθείτε τελευταία πόσα νομοσχέδια

πέρασαν, επειδή ήταν εδώ η Νέα Δημοκρατία. Κατά τα άλλα, αν ήταν εδώ οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ από μόνοι τους, τότε θα ξέρατε ότι ίσως δεν θα είχαν περάσει σημαντικότερα πράγματα για τα οποία η χώρα θα ήταν και διεθνώς υπόλογη.

Τώρα, επί της ουσίας. Δεν θα έπαιρνα το λόγο, εάν ο κύριος Υπουργός δεν προκαλούσε πραγματικά, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, τη μνήμη και την κρίση όλων σε αυτήν την Αίθουσα. Και την προκαλεί βάνουσα, διότι δεν είναι δυνατόν να μη γνωρίζει –τα Πρακτικά είναι εδώ– ότι το 1997 σε ερώτηση της εποχής εκείνης όλων των Βουλευτών της Ηπείρου ο και νυν Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ διαβεβαίωσε την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι θα είχε τελειώσει η Εγνατία το 2000 με 2001 ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Με ορίζοντα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε τα, κύριε Αλευρά, με ορίζοντα ή χωρίς ορίζοντα. Πάρτε τα Πρακτικά και δείτε τα. Δεν εγνώριζε αν είχε χρήματα ή δεν είχε; Ο ίδιος δεν είναι που κυβερνά από τότε; Ο ίδιος δεν είναι πολιτική ηγεσία;

Και εσείς βγήκατε προχθές στην Κόνιτσα και λέγατε το 2006. Με ποια στοιχεία; Με τα ίδια στοιχεία που ο κ. Λαλιώτης έλεγε το 1997 για το 2000; Τα πετάτε μπροστά και σου λέει «ποιος θυμάται τότε τι γινόταν;» Αυτές τις ανευθυνότητες νομίζετε ότι τις ξεχνάει ο ελληνικός λαός;

Μιλάτε για έργα και μιλάτε για κακοτεχνίες, εσείς; Ένα ταξίδι δεν κάνετε τούτη την ώρα που μιλάμε, για να περάσετε από τη Λαμία μέχρι τη Λάρισα, και να δείτε τι συμβαίνει. Κάθε μέρα ξηλώνετε τους δρόμους που παραδίδετε. Εγώ σας το λέω: Αν δεν έχετε πάει, πηγαίνετε να δείτε. Το λένε και συνάδελφοι εδώ μέσα που ταξιδεύουν.

Και κάτι άλλο. Μου μιλάτε εσείς για κακοτεχνίες; Το κομμάτι που παραδώσατε από τα Παραδείσια μέχρι τα όρια του Νομού Μεσσηνίας, το έχετε δει; Τίνος εργολαβία ήταν; Το έχετε τρέξει καθόλου; Έχετε πάει να το δείτε; Είναι δρόμος αυτός χώρας Ευρωπαϊκής Ένωσης και είστε περήφανοι γι' αυτό;

Ποιες εργολαβίες της Νέας Δημοκρατίας; Εσείς εποπτεύσατε τα έργα από το 1993 ως τώρα και τα παραλάβατε. Πώς τα παραλάβατε και γιατί; Και αν είχαν γίνει λάθη από εργολαβίες που ανατέθηκαν την εποχή εκείνη, γιατί δεν τα καταγγέλατε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν τα παραλάβαμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ σας ρωτώ συγκεκριμένα πράγματα. Γιατί το 1997 λέγατε με ορίζοντα το 2000 ότι θα είναι έτοιμη η Εγνατία και δεν είναι; Γιατί είστε ανακόλουθοι και ασυνεπείς; Με ποια στοιχεία λέτε εσείς τώρα ότι θα είναι έτοιμη το 2006; Γιατί για το κομμάτι που αφορά Κόρινθο-Πάτρα δεν έχει γίνει τίποτε; Λέτε ότι δεν υπάρχουν χρήματα. Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Πού βρίσκεται αυτή η περιφέρεια κατάστασης της οικονομίας για την οποία είστε υπερήφανοι; Αν για τόσο σημαντικά κομμάτια για τις ελληνικές υποδομές δεν υπάρχουν χρήματα για να γίνουν, τότε γιατί είστε υπερήφανοι;

Μιλάτε για το αεροδρόμιο και επιμένετε για το αεροδρόμιο. Και ξεχνάτε με πόση καθυστέρηση έγινε, τότε ξεκίνησε το αεροδρόμιο ουσιαστικά και πόσο ευθύνεται ο πολιτικός χώρος στον οποίο ανήκετε γιατί το αεροδρόμιο θα είχε τελειώσει από το 1985. Και όταν το παραδώσατε οι προσβάσεις είναι αυτές που είναι. Είστε περήφανος για την έκταση που έχει η Αττική Οδός σήμερα ως εκεί που φθάνει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Βεβαίως.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είστε υπερήφανος, δηλαδή, γι' αυτό το οποίο παραδώσατε; Αν είστε υπερήφανος, τότε δικός σας λογαριασμός.

Και για το θέμα του μετρό: Ένα μετρό που η παράταξη την οποία εκπροσωπώ, εν πάση περιπτώσει, το ξεκίνησε, έχετε παραδώσει ένα μικρό κομμάτι και το έχετε παραδώσει και λειψό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Το κόστος;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε για το κόστος που το έφτασαν.

Σας το είπα. Δεν είναι νοοτροπία αυτή που έχετε. Παραδίνετε

ένα κομμάτι μετά από τόσες καθυστερήσεις, με τόσες ελλείψεις και έχει κοστίζει τόσο και μας λέτε «ε, δεν είστε ικανοποιημένοι;»

Αυτή είναι νοοτροπία μειωμένων προσδοκιών, μικρών παιδιών, τα οποία πρέπει να είναι ικανοποιημένα επειδή κάτι παραδίδουν. Χρόνια κυβερνάτε, κάτι θα παραδίνετε. Το ζήτημα είναι πόσο κόστισε, πόσα χρόνια κάναμε και τι ελλείψεις εμφανίζει. Και αυτά δεν μπορείτε να τα δικαιολογήσετε.

Και θα μας δώσετε εδώ απάντηση γι' αυτό που σας είπα, αν θέλετε να είσθε αξιόπιστοι. Γιατί το 2000 ή με ορίζοντα το 2000 η Εγνατία είναι εκεί που είναι, που έχει γίνει μόνο ένα κομμάτι που είναι λιγότερο από το μισό και οι κάθετοι άξονες δεν έχουν καν χαραχθεί και δεν έχουν καν ξεκινήσει; Ποιος ευθύνεται γι' αυτό; Και μη μου πείτε ότι δεν υπάρχουν χρήματα. Εσείς κυβερνάτε, ας τα βρίσκατε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Έχουν ξεκινήσει οι κάθετοι άξονες.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ας τα βρίσκατε τα χρήματα και ας είχατε τουλάχιστον την ευπρέπεια, εδώ στη Βουλή, να μη λέτε ανακριβείες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δεν υπάρχει χώρος για Βουλευτές. Εδώ κάθομαι με μια αντίληψη ότι παίρνω ογδόντα χιλιάδες την ημέρα παραπάνω. Αλλιώς δεν θα καθόμουν. Βαρεθήκαμε μα ακούμε τον κ. Παυλόπουλο και τον κ. Μαγκριώτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς. Το λόγο έχει ο κ. Παυλίδης και μετά εσείς, κύριε Σπυριούνη. Θα σας δώσω μετά το λόγο, κύριε Σπυριούνη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δεν παραπονούμαι, γιατί δεν μου δώσατε το λόγο, αλλά παραπονούμαι γιατί φρίξαμε συνέχεια με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Παυλίδη, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ο στρατηγός κ. Σπυριούνης έφριξε λόγω του συστήματος, αλλά εγώ έφριξα περισσότερο, κύριε Πρόεδρε, ακούγοντας το συνάδελφο κ. Αλευρά, σήμερα Υφυπουργό ΠΕΧΩΔΕ, να αναφέρεται στα του παρελθόντος, τα οποία προφανώς δεν έχει προσεγγίσει –πιθανόν και λόγω της ηλικίας του– όσο θα έπρεπε.

Κάποτε έγινε συζήτηση, κύριε Αλευρά, ευρισκομένου στην Έδρα του αιμνήστου θείου σας Ιωάννου Αλευρά, Προέδρου της Βουλής, και στο έδρανο αυτό, πλάι σε μένα, γι' αυτό ομιλώ από αυτής της θέσης, του επίσης αιμνήστου Παναγιώτη Κανελλόπουλου. Υπουργός στη θέση του Υπουργού σας, ο καλός μας συνάδελφος ο Αντώνης ο Τρίτσης, ο οποίος τότε έφερε το νόμο περί χωροταξίας. Επαναστατική ιδέα, σαν σύλληψη καλή.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Εγώ ζήτησα το λόγο για να δευτερολογήσω και δεν μου τον έδωσε και συμμορφώθηκα για να διευκολύνω τη συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας ευχαριστώ, γι' αυτό, κύριε Σπυριούνη, αλλά δεν μπορώ να αφαιρέσω το λόγο από αυτούς που μου τον ζητούν. Θα πάρετε και εσείς το λόγο. Εγώ είπα να τελειώσει η συζήτηση. Όταν κάποιοι συνάδελφοι δεν θέλουν, τότε και οι υπόλοιποι οι οποίοι φιμώνονται, θα πάρουν το λόγο. Θα πάρετε το λόγο και εσείς.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Ναι, αλλά όχι να μιλάμε και δύο λεπτά από πάνω. Θα πρέπει να τους τιμωρούμε, έτσι για να μένουν και εξαιτίας μας εδώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μας τιμωρείτε, στρατηγέ μου. Μένουμε, γιατί κάνουμε τη δουλειά μας και όχι γιατί μας το επιβάλλετε εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Παυλίδη, έχετε το λόγο. Συνεχίστε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε να συνεχίσω, αποτεινόμενος σε σας για να ακούει ο Υφυπουργός ΠΕΧΩΔΕ. Έγινε συζήτηση τότε για την κατάσταση όπως την περιέγραψε ο αιμνήστos Τρίτσης περί την κατασκευή της Αθήνας, της τσιμεντούπολης. Μάλιστα έγινε

κατά τρόπο έντονο, ήταν ορμητικός ο μακαρίτης ο Αντώνης, τον οποίο όμως συνέφερε ο τότε Πρόεδρος. Αν ο Ιωάννης Αλευράς ήταν στην Έδρα, μάλλον θα επεχείρει να συνεφέρει και εσάς τον συνονόματό του!

Κύριε Υφυπουργέ, συνάδελφός σας, του ΠΑΣΟΚ δηλαδή, μέλος της Κυβέρνησεως, μου έλεγε προχθές ότι επί Κωνσταντίνου Καραμανλή, ο δρόμος από την Αθήνα στην Κόρινθο έγινε μέσα σε τριάμισι χρόνια, χωρίς οικονομικές κοινοτικές ενισχύσεις -ούτε κοινότητα είχαμε τότε, προ δικτατορίας δηλαδή, ούτε άλλες πηγές χρηματοδοτήσεως έργων- και με τεχνολογικά μέσα δυνατότητων απείρως κατωτέρων των σημερινών τεχνολογικών μέσων, τόσο κατά τον σχεδιασμό όσο και κατά την εκτέλεση των μεγάλων δημοσίων έργων.

Η περίφημη εθνική οδός Αθηνών-Θεσσαλονίκης, στην οποία έχετε πελαγοδρομήσει χρόνια τώρα και δεν μπορείτε ακόμη να βρείτε άκρη πού διαπλατύνεται, πού επεκτείνεται, έγινε κατά το ίδιο στυλ.

Έγινε μία επέμβαση και πράγματι είναι ορθό αυτό που είπατε- ότι επί Νέας Δημοκρατίας ξεκίνησε η μεγάλη επέμβαση στον εθνικό δρόμο Αθηνών-Κορίνθου. Όμως, καθόσον αφορά στην εκτέλεση, το έργο είναι, στη μεγαλύτερη έκταση, διαρκούσης κυβερνητικής θητείας του ΠΑΣΟΚ. Και αυτό το κομμάτι σας το έβγαλαν άχρηστο οι κοινοτικοί ελεγκτές. Εσείς το γνωρίζετε πολύ καλά.

Το μόνο δε στο οποίο σήμερα το ταξιιδεύει κανείς χωρίς κίνδυνο, είναι η Κακιά Σκάλα, καραμανλικό έργο.

Καθ' όσον αφορά την εξέλιξη των έργων ανά την Ελλάδα, σας λέω καμιά φορά να εκτιμάτε και εμάς τους Βουλευτές, τους χωρικούς, εξ επαρχίας τα νησιωτάκια.

Εάν σας πάω στην Κάσο, θα μείνετε κατάπληκτος, κύριε Υφυπουργέ, δεκαοκτώ χρόνια γίνεται ένα λιμανάκι. Ο κ. Σημίτης προεκλογικά είπε «θα δώσω ό,τι χρειάζεται για να τελειώσει». Ό,τι είδατε εσείς, είδαν και οι Κασιώτες. Πάντως λιμάνι δεν είδε κανείς. Κάλυμνος, διάδρομος αεροδρομίου: Οκτακόσια μέτρα, δεκατέσσερα χρόνια. Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Πάμε παρακάτω, λιμάνι Ρόδου, Ακαντιά. Δώδεκα χρόνια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Γιατί δεν λέτε αυτά που έγιναν επί είκοσι χρόνια;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, εγώ αναφέρομαι σε αυτά που ζούμε. Το τι δεν έγινε. Βεβαίως έγινε και κάτι, θα εγκαινιαστεί μεθαύριο -θα έλθει μάλιστα στην Κω και η κυρία Υπουργός Δημοσίας Διοικήσεως, έχουσα εις το δεξιόν, φαντάζομαι, τον Υφυπουργό της και πρώην Δήμαρχό μου κ. Καϊσερλή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παυλίδη, σας παρακαλώ, τελειώσατε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...η μαρίνα την οποία πήραν από τον Ε.Ο.Τ. και χρέωσαν, κύριοι συνάδελφοι να δανεισθούν 1,5 δισ. οι δημότες της Κω, για να τελειώσει δημόσιο έργο με ρεφενέ των πολιτών της Κω, δηλαδή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να κάνετε επίκαιρη ερώτηση, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αυτό τελειώσατε, αυτό θα εγκαινιάσετε μεθαύριο και αυτό είναι η δόξα σας. Πλήρωσαν οι πολίτες για να γίνει το μόνο έργο που έγινε στα Δωδεκάνησα και που βεβαίως, σας αρέσει δεν σας αρέσει, φέρει την υπογραφή Παυλίδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μήπως θέλετε το λόγο, κύριε Υφυπουργέ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μήπως θέλετε το λόγο, κύριε Τσιτουρίδη; Εσείς, κύριε Παυλόπουλε; Όχι. Μήπως εσείς, κυρία Ξηροτύρη; Όχι.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις».

Κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επί της αρχής του νομοσχεδίου, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«ΑΙΤΗΣΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

Οι υπογράφοντες Βουλευτές ζητούμε την διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής του συζητούμενου σχεδίου νόμου «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις».

Αθήνα, 11 Ιουλίου 2001-07-17

Οι αιτούντες Βουλευτές

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΛΕΓΚΑΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ»

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Παυλόπουλος. Παρών.

Ο κ. Τσιτουρίδης. Παρών.

Ο κ. Λέγκας. Παρών.

Ο κ. Μπέζας. Παρών.

Ο κ. Βαρβιτσιώτης. Απών.

Ο κ. Παυλίδης. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο εκτιμώντας τις ανάγκες του νομοθετικού έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 72 παράγραφος 3), θα λύσει τη συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 12 Ιουλίου 2001 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής και συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου «Αναπτυξιακά, φορολογικά και θεσμικά κίνητρα για τις επιχειρήσεις κατασκευαστικού τομέα και άλλες διατάξεις».

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 16.41'

